

و ن دید ا د

میراث اسلامی و فرهنگ اسلامی

اوستا . وندیداد . فارسی
مجموعه قوانین زردهشت، یا، وندیداد اوستا /
تالیف جیمز دارمستر؛ ترجمه موسی جوان؛
ویراستار علی اصغر عبداللهی . - تهران: دنیای
کتاب، ۱۳۸۲ .
ص. ۳۱۰

ISBN 964-346-29-0

فهرستنويسي براسان اطلاعات فيپا .

۱. اوستا . وندیداد . الف. دارمستر، ژام، ۱۸۴۹
- ۱۸۹۴م. James Darmesteter، ب. جوان، موسی، ۱۲۷۵
- ۱۳۸۰، مترجم. ج. عبداللهی، علی اصغر، ۱۳۱۶ -
، ویراستار. د. عنوان. ۵. عنوان: وندیداد اوستا .

۲۹۵/۸۲

PIR1۲۷۷

۱۳۸۲

۸۲-۷۳۹۹

كتابخانه ملي ايران

نظري كتاب

نام کتاب: مجموعه قوانین زردهشت (وندیداد اوستا)

نویسنده: جیمز دارمستر

مترجم: دکتر موسی جوان

ویراستر: علی اصغر عبداللهی

ناشر: دنیای کتاب

تاریخ نشر: ۱۳۸۴

تیراژ: ۱۵۰۰

چاپ: پیک ایران

نوبت چاپ: دوم

شابک: ۰-۰۲۹-۳۴۶-۹۶۴

نشانی: خیابان انقلاب - خیابان فخر رازی - بن بست وزیر نظامی -

پلاک ۶۷ - تلفن: ۰۱۴-۶۴۹۶۰۱۴-۶۴۹۹۳۲۷-۶۹۶۳۷۷۱

فهرست مطالب

مجموعه قوانین زردشت

صفحه

دیباچه.....	۹
وندیداد به معنی قانون.....	۹
اوستاشناسی رشته‌ای از ایران‌شناسی.....	۱۰
علت عدم ترجمه وندیداد در دانشگاه تهران	۱۱
مشکلات دانشمندان غربی در بدست آوردن جزوای اوستا.....	۱۳
زمان ولادت زردشت.....	۱۶
پایتخت اولیه پارت اشکانی در کنار آمودریا نه در خراسان.....	۲۲
اوروا در وندیداد مطابق با اورغنج پایتخت خوارزم	۲۵
ایران‌ویج در وندیداد غیر از خوارزم	۲۵
ایران‌ویج در وندیداد مطابق با ازان سابق در قفقازیه کنونی	۲۶
معنی دیو در وندیداد.....	۳۰
آزمایش قضائی یا ورنیرنگ در وندیداد.....	۳۴
خود آفریده‌های و خود ساخته‌های زردشت	۳۵
فرهنگ عقب مانده در دانشگاه تهران.....	۳۶
کمبود طبیب در کشور	۴۱
کمبود قاضی در کشور.....	۴۶
کمبود معلم در کشور.....	۴۷
چاره کار	۴۹

فصل اول

کشورهای ایرانی واقع در شمال و مشرق ایران باستان.
ایران ویج. سعد یا سعدیان. مرو یا مورو. بلخ یا باختر. نیسا یه
یا پارت. هرات یا هرووه. کابل یا وہ اکرته. اوروا یا
اوغاتج. گرگان یا هیرکانی. رخچ یا اراخوزیه. هتومنت
یا هلمند. راگا یا ری. چخر یا چرخ. ورنه یا گیلان و
دیلم. هپته هند و یا پنجاب هند. رنگها یا رنها در سرزمین

قفقازیه کنونی مجاور با ایران ویج..... ۵۷

فصل دوم

سلاقات اهرمزدا با جمشید. انتخاب جمشید به سلطنت ایران
زمین. حادثه ی خبندان و طوفان. غار جمکرد و نقشه درونی آن. ۷۴

فصل سوم

نت و درختکاری است، که زمین را شاد و خرسند می سازد و
نمی بدم. آم یزاند. کیفر اعدام در انتظار کسی است
که تنها بی حمل کند. کیفر تازیانه برای کسی
که مرده را در زمین دفن نماید... ۸۷

فصل چهارم

اقسام عهد و پیمان. کیفر تخلف از انجام عهد و پیمان. اثرات
تخلف از عهد و پیمان نسبت به خویشان نزدیک. اقسام جرائم.
جرائم آگریپته. جرم اورایشته. جرم اردوشه. جرم پشوتن.
کیفر هر یک از این جرائم. کیفر تکرار جرم. تبدیل جرم به
پشوتن. کیفر روزه گرفتن. آزمایش قضائی و اقسام آن. ۹۸

فصل پنجم

آب کشند نیست بلکه دیو مرگ در آن نفوذ می‌یابد و انسان را خفه می‌کند. آتش کشند نیست بلکه دیو مرگ در آن نفوذ می‌یابد و انسان را می‌سوزاند. دریای وروکاش یا دریاچه خزر محل تجمع آبها است دریای پوتیکا یا دریاچه اورمیه محل تصفیه آبهای آلوده می‌باشد و از عمق به دریای خزر راه دارد. جسد مرده از نفوذ دیو دروج آلوده و ناپاک می‌شود. زن پس از وضع حمل ناپاک خواهد بود و باید آداب تطهیر را انجام دهد.

۱۱۶

فصل ششم

کیفر تازیانه برای کسی که در زمین آلوده به جسد مرده پیش از پایان یک سال زراعت کند. کیفر تازیانه برای کسی که زمین را به جسد مرده انسان یا لاشه سگ آلوده سازد. جسد مرده انسان باید در ارتفاعات طعمه درندگان گردد و استخوان آن پس از جدا شدن از گوشت در استودان نگاهداری شود. ۱۳۲

فصل هفتم

حمله دیو دروج به شکل مگس خشمناک به جسد مرده انسان. کیفر اعدام برای کسی که گوشت آدمی خورد و یا لاشه سگ تناول نماید. شرط طبابت در آزمایش از بیمار دیو پرست. اجرت قانونی طبیب. زنی که کودک مرده زائیده باید از دیگران جدا شود. نخستین خوراک این زن شاش گاو آمیخته با خاکستر است. ۱۴۲

فصل هشتم

مراسم حمل جسد مرده از خانه بدخمه. شستشو با شاش گاو
یا شاش گوسفند وسیله تطهیر. حاضر کردن سگ زرد یا سگ
سفید در معتبر جنازه. فراز دیو دروج از دیدار سگ. کیفر
تازیانه برای کسی که پوشانک نخی یا پوستی به روی جسد مرده
بیاندازد. قبول دین مزدا موجب بخشایش گناهان می باشد.
سوراخ در زمین مسکن دیوان اهریمنی است. فرار دیو
از خواندن کلام ایزدی. کیفر اعدام برای کسی که جسد
مرده را طبخ کند. پاداش برای کسی که آتش را به آتشگاه
حمل نماید.
158

فصل نهم

مراسم تطهیر. اجرت مرد روحانی در مراسم تطهیر. مجازات اعدام
برای کسی که در این مراسم تصدی کند بی آنکه از مقررات تطهیر
آگاه باشد...
181

فصل دهم

مبازه با دیو بوسیله کلام ایزدی. کلام پیشمروت. کلام
تریشمروت. کلام کاتریشمروت.....
194

فصل یازدهم

نام و نشان چند دیو خطرناک. برانداختن این دیوها از خانه
از آب. از آتش. از گاو. از تن مرد پارسا. از زن و مرد.
از ستاره ها. از خورشید. از روشنی بی پایان بوسیله خواندن
کلام ایزدی.
200

صفحه

فصل دوازدهم

اپه مان یا مدت قانونی سوک و عزا در مرگ خویشان . مدت سوگواری برای مرد پارسا. مدت سوگواری برای مرد گناهکار ۲۰۶

فصل سیزدهم

کیفر قاتل سگ پوزه دراز. کیفر قتل سگ گله. سگ خانه یا سگ شکاری. کیفر کسی که سگ را آزار دهد. کیفر قتل سگ توله. کیفر کسی که غذای بد به سگ بخوراند. کیفر سگ در برابر زخمی که به گوسفند وارد سازد. سگ را اهرمزدا بر ضد دیو و دزد آفریده است. هشت قسم خصلت و خاصیت سگ ۲۱۱

فصل چهاردهم

ده هزار تازیانه کیفر قتل سگ آبی. کفاره قتل سگ آبی. نام ابزار و ادوات برای روشن کردن آتش در معبد. نام ابزار و ادوات در انجام مراسم دینی. نام لوازم و آلات زراعت. ۲۲۳

فصل پانزدهم

اقسام جرم پشون. کیفر سقط جنین. کیفر کسی که از نگاهداری سگ آبستن خودداری کند. ۲۳۰

فصل شانزدهم

زن دشستان و وظایف وی. جدا کردن زن دشستان در مدت قانونی از اعضای خانواده. شستشوی زن دشستان با شاش گاو و آب ۲۳۸

فصل هفدهم

مراسم بریدن موی و گرفتن ناخن. ۲۴۲

صفحه

فصل هیجدهم

وظائف مرد روحانی در مراسم دینی . بستن پدان در برابر
دهان. بانک خروس برای بیدار کردن مردم. دیو بوشیسته
ناخن دراز ۲۴۵

فصل نوزدهم

جنگ زردشت با اهريمن. جنگ زردشت با ديو دروج و ديو بوئيى. .
كلام ايزدي اسلحه زردشت . فيروزى زردشت و فرار ديو. . ۲۵۷

فصل بیستم

طريقه طبيب و مبارزه وي با بيماري . گياه برای درمان دردها.
كلام ايزدي برای رفع بيماري . ۲۶۹

فصل بیست و يكم

ستاييش گاو. ستاييش ابر و باد. دريای وروکاش محل تجمع
آبها. نطفه گاو نر در ماده. نطفه آبهها در ستاره. . ۲۷۴

فصل بیست و دوم

مکالمه اهورمزدا با کلام ايزدي. مکالمه اهورمزدا با سوکای نیم.
مکالمه اهورمزدا با ائيريمه. مکالمه ائيريمه با نريوسنک. . ۲۷۹

شرح ونديداد

مقدمه مترجم ۲۸۵
شرح ونديداد ۲۸۶
فهرست مندرجات ۳۰۵
تصویر ۳۱۱

دیباچه

وندیداد به معنی مجموعه قوانین زرداشت در اصطلاح اوستا بنام وندیداد قانون ضد دیو موسوم است. این واژه از سه لفظ سانسکریت ترکیب یافته. پکی وی یا ویگ Vig به معنی ضد یا دشمن. دوم دوه به معنی دیو و عفریت. سوم داد یا داتم Datem به معنی قانون است و این سه لفظ مجموعاً به عبارت وی دوه داتم datem یا ویگ دوه داتم یا وندیداد به معنی قانون ضد دیو یا قانون دشمن دیو می‌باشد. زرداشت طبق بند ۲۳ و ۲۵ فصل وندیداد در توصیف از این قانون چنین می‌نویسد «این قانون دشمن دیوها، این قانون زرداشت بالاتر و زیباتر از کلام‌های دیگر است». اوستا در زمان ساسانیان به ۲۱ کتاب مشتمل بود و هر کتاب بنام Nask (با فتح نون) نامیده می‌شد و وندیداد نسک نوزدهم اوستا است که بطور کامل تا به عصر حاضر باقیمانده است.

اوستاشناسی رشته‌ای

اوستا کتاب زرده‌شده پس از گرویدن ایرانیان بدین اسلام متروک شد و بجایی رسید که در حدود سده پنجم هجری از ایران‌شناسی یاد آن نیز از خاطره‌ها محو گردید و حتی در کتب مورخان اسلامی و ایرانی وقتی از دین قدیم ایران و از کتاب زرده‌شده ذکری به میان آمده به خلاصه برگذار کرده‌اند و یا به حدس و احتمال سخن گفته‌اند. آنکه دو پرون دانشمند پرشور فرانسوی نخستین کسی است که در نیمه سده هیجدهم میلادی برای بدست آوردن کتاب زرده‌شده به هندوستان سفر نمود و مدت سه سال در شهرهای پارسی نشین هند به تجسس پرداخت و بالاخره نسخ متعدد از باقیمانده نسخه‌های اوستا از جمله نسخ وندیداد را به زبان پهلوی و ترجمه‌های سانسکریت و گجرانی بدست آورد و به پاریس مراجعت کرد و مدت ده سال کوشید تا ترجمه آنها را در سال ۱۷۷۶ میلادی به فرانسه در سه جلد کلان انتشار داد. انتشار این ترجمه‌ها توجه دانشمندان اروپایی را به خود جلب نمود و همه جا به تحقیق و تجسس پرداختند و دانشمندانی امثال بورنف، دارمستر، وست، راسک و هوگ در مسافرت‌های خود به هند جزوای کاملتر و قدیمی‌تر را دست یافتند و ترجمه‌های متعدد از این جزوای همچنین متون اوستا و ترجمه کتب پهلوی از قبیل بندesh و مینوخرد و دینکرد را منتشر ساختند و به تدریج رشته اوستاشناسی جزو باستانشناسی در برنامه دانشگاه‌های بزرگ جهان قرار گرفت.

اما از جزوای اوستا آنچه تاکنون بدست آمده از یکم سوم اوستای زمان ساسانیان تجاوز نمی‌کند و به پنج قسم منقسم است. یکی وندیداد. دوم یستا یا گاتها، سوم یشتها، چهارم خورده اوستا، پنجم ویسپرد، اوستا گرچه

علی‌الظاهر یک کتاب دینی است و مندرجات آن اغلب به شکل مکالمه و سئوال و جواب زردشت با خدای بزرگ وی اهورمزدا نوشته شده اما قسمت عمده بالخصوص نسک وندیداد راجع به بعضی مسائل تاریخی و جغرافیائی ایران باستان و احکام و قوانین جزائی و مدنی و مبارزه خدایان با اهريمن و دیوهای وی می‌باشد و اطلاع از این مسائل نه تنها از لحاظ دینی بلکه بیشتر برای توجه در اوضاع سیاسی ایران باستان و حوادث تاریخی و اخلاق و عادات و احوال زندگی اقوام ایرانی و عقاید و افکار زمان زردشت که مدت چند سده در کشور عزیز ما تا ابتدای اسلام مورد عمل قرار داشتند شایان بسی توجه می‌باشد و در حقیقت می‌توان گفت که مسائل ارزنده و جالب دقت در فضول وندیداد نقل شده اما جزوای دیگر به استثنای بعضی مطالب تاریخی راجع به سلطنت پادشاهان پیشدادی و کیانی و مبارزه آنان بر ضد تورانیان زردپوست اکثراً مشتمل بر یک مقدار سرودهای دینی و ادعیه و اوراد در ستایش ایزدان و خدایان زردشت می‌باشد که در حین عبادت در معابد زردشتی تلاوت می‌شد و از این جهت است که بحث از مطالب وندیداد قسمت عمده از کتب اوستاشناسان غربی را بخود مشغول ساخته است.

<p>علم عدم ترجمه وندیداد در دانشگاه تهران</p> <p>اکنون باید دید چه شده است در برنامه اوستاشناسی دانشگاه تهران اغلب از یشتها و گاتها و یسنا گفتگو می‌کنند و بحث از وندیداد مهم‌ترین و قدیمی‌ترین کتاب زردشت را به فراموشی سپرده‌اند و یا چه شده است تاکنون از طرف آقای ابراهیم پورداود استاد اوستاشناسی در این دانشگاه ترجمه‌های دست نخورده و ناقص از یشتها و گاتها و</p>
--

یسنا آنهم به خرج و نفقة انجمن زرتشتیان بمبئی که یک موسسه مذهبی است انتشار یافته اما از وندیداد و فصول آن کوچکترین ترجمه و تفسیر بعمل نیامده است و حتی خود آقای پورداود نیز به این موضوع توجه داشته و در کتاب خود وعده داده که قریباً ترجمه وندیداد را منتشر خواهد نمود ولی به وعده خود وفا ننموده و در آینده نیز یقیناً وفا نخواهد نمود. علت در این امر ناشی از این است که از مطالعه در مطالب وندیداد حقیقت دین زرداشت و افکار و عقاید وی بخوبی واضح و معلوم می‌شود اما ترجمه‌های فارسی پورداود از جزوای دیگر اوستا به منظور تبلیغات از جانب پارسیان هندی متعصب و ثروتمند انتشار یافته و با اوستای اصلی اختلاف فراوان دارند و این اختلافات را در قسمت عمده در تاریخ اجتماعی ایران باستان نموده‌ایم و تکرار را بی‌لزوم می‌دانیم اما کتاب وندیداد چون فصل به فصل و ماده به ماده نوشته شده تغییر و تبدیل در عبارت آن غیر مقدور بود و از این جهات در ترجمه آن اقدام نکرده‌اند و حال اینکه اوستاشناسی رشته‌ای از ایرانشناسی و باستانشناسی است و بحث در آن بهیچوجه جنبه دینی ندارد و منظور از این تحقیقات تمدن اقوام ایرانی در عهده باستان می‌باشد و دانشمندان همه جا توجه دارند مسائل و افکار در عهده باستان چنانچه بوده و هست روشن شود و حتی در خوب و بد این افکار و یا خرافی و غیرخرافی بودن آنها نیز کوچکترین بحث نمی‌نمایند زیرا موضوع بحث راجع به دنیای قدیم و تاریخ لااقل دوهزار و پانصد سال قبل از زمان حال و حاضر است و بالخصوص زندگانی روستائی قدیمی بالاتر نگذارده بودند و مانند اقوام دیگر خدایان متعدد را می‌پرسیدند. اما دانشمندان غربی در ابتدای امر برای بدست آوردن کتاب زرداشت با مشکلات گوناگون مواجه شدند و از این مشکلات باید به اختصار توضیح دهیم.

مشکلات دانشمندان غربی در پارسیان هندی و یا زرتشتیان ایرانی بالخصوص پس بدست آوردن جزوای اوستا از ظهور اسلام یک جماعت محافظه کار به بار آمده‌اند و از این جهت ابراز کتاب زردشت را به غیر از به دینان به دیگران جایز نمی‌شمردند و این مشکلی بود که محققان اروپائی در ابتدای امر برای بدست آوردن کتاب زردشت با آن مواجه شدند. شاردن سیاح و جهانگرد فرانسوی در کتاب خود نقل کرده که هنگام اقامت در اصفهان در صدد برآمد نسخه‌ای از اوستا را از یک روحانی زرتشتی خریداری نماید اما قیمت را بقدری گزار گفته‌اند که از خرید آن منصرف شده است. آنکه تیل دوپرون مدت سه سال در شهر سورات هند زحمت کشید و به تجسس پرداخت و از بدست آوردن کتاب زردشت مأیوس شد تا بالاخره از یک جریان سیاسی استفاده نموده و جزوای اوستا را بدست آورده است. فرایزر انگلیسی مدت دو سال در هند به جستجو پرداخت و نتوانسته جزوای اوستا و دین زردشت ایراد کرد تا توانست در محافل پارسیان وارد شود و از مراسم دینی آنان دیدن نماید و جزوای ایزد را آورد و حتی عکس‌هایی از معابد زردوشی بروگیرد. ابو ریحان بیرونی در کتاب آثار الباقيه عن القرون الخالية بشرحی که آقای سید حسن تقی زاده در صفحه ۶ کتاب بیست مقاله خود نقل نموده چنین می‌نویسد «ولیس یطلق مافی کتاب استالذی جاء به الارجل منهم یوثق بدینه و یحمد طریقته عند اصحاب دینهم ولا یوسع له فی ذلك الاً بعد ان یكتب له سجل یحتاج به هن اطلاق ارباب الدين ذلك له». ترجمه فارسی این عبارت را مرحوم محمد علی

تریبیت در کتاب دانشمندان آذربایجان چنین آورده است. «هیچ کس را به کتاب اوستا که زردشت آورده دسترس نیست مگر آنگاه که از دین وی مطمئن شوند و پیروان این دین رفتار نیکوی او را بستایند و چون چنین باشد تصدیق نامه‌ای تحصیل کند مشعر به اینکه پیشوایان این دین به او اجازه داده‌اند که در کتاب اوستا نظر کند».

اما روحانیان متعصب پارسی در پنجاه سال قبل با وضعیتی مواجه شدند که برخلاف میل و عقاید دینی آنان بود به این ترتیب که از یک طرف ملاحظه نمودند جزوای اوستا بدست دانشمندان غربی افتاده و ترجمه این جزوای نیز همه جا به زبان‌های اروپائی منتشر شده است و از طرف دیگر در این ترجمه‌ها زردشت را همه جا پیرو خدایان متعدد پنداشته‌اند و این امر سبب می‌شد از جماعت زرتشیان روزیروز کاسته شود و یا حتی جوانان پارسی نیز دین کهن خود را ترک گویند و از این جهت در صدد برآمدند عکس‌العملی در برابر ترجمه‌های اروپائی ابراز دارند و این عکس‌العمل را انجمن زرتشیان بمی‌شوند و از طرف دیگر هیئتی به تهران اعزام داشت و این هیئت در مراجعت خود آقای ابراهیم پورداود را که در آن موقع حدود سی سال داشته و برای مسافرت به خارج ایران شوق و ذوق فراوان می‌ورزید به هندوستان دعوت نمود و مدت دو سال از وی مهمان‌نوازی و پذیرائی کردند و ترجمه‌های فارسی اوستای دست خورده را بنام وی در بمی‌شون چاپ و در تهران انتشار دادند و این جریان را خود آقای پورداود در دیباچه کتاب خود به تفصیل نقل نموده و حتی پشت جلد کتابها قید شده که به نفقه اوقاف پشوتن مارکر پارسی به

چاپ رسیده است. تردید نیست که روحانیان پارسی در انتشار این ترجمه‌ها و در تحمل مصارف آنها جز تبلیغات دین خود ولو به حالت دست خورده و یا جز انجام وظیفه دینی که در بالا از ابو ریحان بیرونی نقل نمودیم منظور دیگری نداشته‌اند و آقای پورداود نیز در این ترجمه‌ها از ابتدای امر آلت فعل بوده و بس اما وی در این اقدام خود نتایج ثانوی نیز بدست آورد و در دانشگاه تهران به سمت استادی در رشته اوستاشناسی منصوب گردید بی‌آنکه اولیای دانشگاه از حقیقت امر و کم و کیف مطلب آگاهی پیدا کرده باشند.

بنابراین تعجب نیست از اینکه آقای پورداود تاکنون از ترجمه و ندیداد و انتشار آن خودداری کرده و اوقات دانشجویان عزیز را با موضوعاتی مشغول داشته است که کمتر ارتباطی با اوستاشناسی دارد. اکنون ما امیدوار هستیم با انتشار ترجمه و ندیداد مهمترین و قدیمی‌ترین و یقینی‌ترین کتاب زرده‌شده، رشته اوستاشناسی در دانشگاه تهران بر پایه صحیح و سالم استوار شود و محققان ارجمند و دانشجویان عزیز ایرانی بتوانند از مندرجات نفوذ و شیرین این کتاب در ایران‌شناسی آنهم نسبت بعهد باستان قدم‌های مؤثری بردارند و از خدمات و کوشش‌های خستگی ناپذیر دانشمندان غربی بیش از پیش بهره‌مند شوند.

دانشمندان اوستاشناس اروپائی گرچه ترجمه و ندیداد را همه جا در ظلیله خود قرار داده‌اند اما جیمس دارمستر دانشمند شهیر فرانسوی در ترجمه‌های خود افزون‌تر از همه بشرح و توضیح پرداخته است و در این توضیح نیز بیشتر از دیگران از کتب پهلوی مانند بندھش و مینو خرد و صدر و روایت و دینکرد و گاهی از شاهنامه فردوسی و کتب مورخان اسلامی به عنوان مدرک و شاهد نقل نموده است

ولذا ترجمه‌های این دانشمند مورد توجه و قبول همه دانشمندان غربی قرار گرفته و حتی کتاب‌وی در سه جلد پس از هشتاد سال اخیراً در پاریس بوسیله کتابفروشی مژون نو -- تجدید چاپ شده است و ضمناً در دیباچه جلد دوم کتاب برای وندیداد شرحی نگاشته است و از این جهات مناسب می‌دانیم ترجمه وندیداد را از کتاب این دانشمند نقل نمائیم و ضمناً شرح وی را نیز در آخر کتاب به فارسی تبدیل نکنیم. دارمستر در ترجمه‌های خود سه نسخه معتبر از اوستا را در اختیار خود داشته است. یکی وندیداد به زبان پهلوی است که نسخه خطی آن در سال ۱۳۲۴ میلادی نوشته شده است. دوم ترجمه سانسکریت بوسیله دستور نریو سنگ پسر دوال. سوم ترجمه وندیداد به زبان محلی یعنی گجراتی بوسیله فرامجی اسفندیاری که در سال ۱۸۴۲ میلادی در بمبهی از طرف انجمن آسیائی به چاپ رسیده است.

این بود شرح حال اوستاشناسی و جریان ترجمه‌های اوستا و اکنون برای اینکه بتوانیم راجع به مندرجات و مطالب وندیداد توضیحات مختصر بیان کنیم لازم می‌دانیم قبل امّا معلوم داریم که زرده است در چه زمان می‌زیست و یا در چه زمان تولد یافته است و از این توضیحات معلوم خواهد شد که عقاید و افکار زرده است وندیداد مربوط به کدام عصر و زمان است.

زمان ولادت بنا به دلائل و مدارکی که از زمان ساسانیان باقی مانده و مورد قبول
زرده است محققان ارجمند ایرانی و غیر ایرانی واقع شده تردید نیست که زرده است در سده ششم قبل از میلاد می‌زیست و با کوروش بزرگ هخامنشی و داریوش کبیر هم زمان بود اما آقای ابراهیم پورداود تاریخ مزبور را با منظور خود از

انتشار ترجمه‌های فارسی اوستا مخالف دیده و از این جهت در کتاب یستا، جلد اول چاپ تهران سال ۱۳۳۴ راجع به زمان زردشت در ۳۵ صفحه از صفحه ۷۵ تا ۱۱۰ بحث کرده و تاریخ سنتی زرتشتیان و عقاید دانشمندان دیگر را مردود شناخته و تاریخ زندگی زردشت را در سده یازدهم قبل از میلاد قرار داده است و حال اینکه زردشت در سده ششم قبل از میلاد می‌زیست و باید دلائل را به اختصار نقل نمائیم و از این دلائل در درجه اول تاریخ سنت زرتشتیان است که در کتب پهلوی زمان ساسانیان امثال بندھش و زات اسپرم و یا کتب پس از اسلام دینکرد و آثار الباقیه بیرونی و مسعودی تصریح شده و این موضوع را مناسب می‌دانیم از قول خود آقای پورداود نقل کنیم. وی در صفحه ۲۸ کتاب گاتها راجع به تاریخ سنتی زرتشتیان چنین می‌نویسد: سنت قدیم زرتشتیان در چند کتاب پهلوی محفوظ مانده از آن جمله بندھش و زات اسپرم و دینکرد و آرداویراونامه و غیره است و در این کتب چند سال پس و پیش زمان زندگانی زردشت ذکر شده است. آرداویراونامه و زات اسپرم زمان بعثت زردشت را در ۳۰۰ سال پیش از اسکندر می‌شمرد و بندھش در ۲۵۸ سال پیش از برهم خوردن سلطنت هخامنشی ذکر کرده است. ابو ریحان بیرونی نیز در این تاریخ با بندھش موافق است. مسعودی هم در مروج الذهب از زمان رسالت زردشت تا فتح اسکندر ۲۵۸ سال فاصله می‌دهد).

آقای سید حسن تقی زاده راجع به زمان زردشت تحقیقات عمیقانه کرده و این زمان را با ۲۵۸ سال قبل از استیلای اسکندر یعنی ۵۸۸ سال ق.م. منطبق دانسته و در صفحه ۴۶۴ بیست مقاله خود چنین می‌نویسد: «لذا ذکر تمام آنچه در این باب صحبت و استدلال شده مخصوصاً از طرف محققینی امثال ادوارد مایر و جکسون و

هرتل و عده عظیمی از دانشمندان و بالاخره از همه مفصل تر و مدلل تر هرتسفلد در مقالات و کتب خود مانند مقاله او در یادگارنامه پاوری و بالاخص در آخرين کتاب خود که ذکر شد گذشت موجب اطناب زیاد می‌گردد و فقط به چند نکته از کتاب اخیر اشاره لازم است. هرتسفلد معتقد است عدد ۲۵۸ قدیمی و اصلی است و بعدها از روی حساب با بعضی عقاید مذهبی ساخته نشده است مشارالیه برای اثبات اینکه مقصود از روایت معروف بودن زرده است در ۲۵۸ سال قبل از اسکندر همان فاصله زرده است از مبدأ تاریخ سلوکی است نه از استیلای اسکندر.)

آقای سعید نفیسی در جلد اول تاریخ تمدن ایران ساسانی چاپ ۱۳۴۱ خورشیدی صفحه ۴۷ راجع به ولادت زرده از کلمان هوار دانشمند فرانسوی نقل کرده و چنین می‌نویسد «روایات ایرانی که در کتاب پهلوی بندesh ضبط شده زمان او را در میان قرن ششم و هفتم قبل از میلاد معین کرده است و این تاریخ را امروز تقریباً تمام محققین قبول دارند زیرا که در گاتها اسم زرده هست و از روی قواعد زبان‌شناسی به واسطه قدمت زمان گاتها مشکل است که این قسمت از اوستا را لااقل از آغاز دوره هخامنش ندانیم. وست مستشرق معروف دانمارکی در این باب صراحةً بیشتری به کار برده است». او لمستند دانشمند فقید امریکائی در کتاب خود چاپ ۱۹۴۸ صفحه ۹۴ چنین می‌نویسد «زرده است یا زرادشیت مأموریت خود را در رسالت و پیغامبری در نیمه سده ششم ق. آغاز نموده است». برستد Breasted دانشمند معاصر امریکائی در کتاب خود چاپ سال ۱۹۴۴ صفحه ۲۵۹ تاریخ بعثت زرده است را در حدود سال ۵۷۰ ق. م. می‌داند و توضیح داده که از مطالعه در عقاید دانشمندان واضح است که زرده است در سده ششم ق. م. حیات داشته است.

این بود عقاید دانشمندان که همه جا تاریخ سنتی زرتشتیان را پذیرفته و زمان زردشت را در سده ششم ق.م. شناخته‌اند اما آقای پور داود در کتاب خود باستناد نوشته بعضی از مورخان یونانی خواسته است تاریخ سنتی را متزلزل سازد و سپس بنا به گفته خسانتوس نام لیدیائی معتقد شده که زردشت در ۱۰۸۰ سال ق.م. حیات داشته است و چنین می‌نویسد در میان اخبار مورخان قدیم یونان خبر خسانتوس راجع به زمان زردشت قابل اعتماد است و ظهور پیغمبر ایران را می‌توان در حدود یکهزار و هشتاد سال قبل از میلاد دانست». تردید نیست که این عقیده در برابر تاریخ سنتی و دلائلی که از محققان ایرانی و غیر ایرانی نقل نمودیم بسیار سست است و قابل اعتنا نیست چه رسد به اینکه مورخان یونانی همه جا در کتب خود از نقل حوادث تاریخی راجع به مشرق ایران خودداری کرده‌اند و از این حوادث بی‌اطلاع بودند از آن جمله هرودوت، کزنهن و کتزیاس در شرح حال کوروش بزرگ هخامنشی حوادث مربوط به هفت سال از آغاز سلطنت وی را مسکوت گذاردند و حال اینکه کوروش در این مدت به تصفیه امور مشرق و شمال ایران و به جنگ با تورانیان اشتغال داشته و موقوفیتهای بزرگ بدست آورده و تفصیل را در تاریخ اجتماعی ایران باستان نقل نموده‌ایم.

اما آنچه بیشتر صحت تاریخ سنتی زرتشتیان و بی‌اساسی عقیده آقای پور داود را مسلم میدارد این است که با تفاوت عمومی باستانشناسان ارجمند اروپائی دوران حدید و استفاده از آهن در تهیه آلات و ادوات جنگی و زراعتی و لوازم زندگی از آغاز سده نهم قبل از میلاد معمول گشته و از این آلات و ادوات آهنه در جزویات اوستا بکرات یاد شده است و این امر مدلل می‌دارد که قراردادن زمان زردشت در

سده یازدهم ق. م. غیرممکن است والآن باستی در کتاب زردهشت نامی از ظروف و آلات و ابزار آهنی به سیان آمده باشد. گریشمن باستان شناس فرانسوی در صفحه ۸۷ و ۸۸ کتاب خود به نام ایران چاپ سال ۱۹۴۵ توضیح داده است که آهن را گرچه از سده‌های پیشین شناخته‌اند اما استفاده از آن در سده نهم تا هفتم ق. م. عمومیت یافته است و این عمومیت مانع از آن نبود که استعمال مس و مفرغ دوش به دوش آهن معمول شده باشد و این دوره تحول تا اوائل هزاره اول ق. م. ادامه داشته است. دولت آشور در کشور خود معادن آهن را فاقد بود و تا اواخر سده هشتم ق. م. نیز دولت اوراثو مانع از این بود که آهن را آشوریان از معادن قفقازیه بدست آورند ناچار در صدد برآمدند از اقوام ایرانی مجاور آشور و از مغرب ایران آنهم از طریق قتل و غارت و یا معاملات تحصیل نمایند.

ون گیت دانشمند سوری در کتاب مفصل خود راجع به اکتشافات باستان‌شناسی در قفقازیه صفحه ۱۴۸ به تفصیل سخن گفته و این اکتشافات را به تناسب در ماریخی از قبیل دوران حجر، دوران مس، دوران مفرغ و بالاخره دوران آهن تقسیم‌بندی نموده و در فصل پنجم کتاب تحت عنوان دوران نخستین از عهد آهن چنین می‌نویسد «اکتشاف آهن در تمدن انسان آغاز تحول بزرگی را فراهم ساخته است. آهن به حالت معدن همه جا در قشر زمین بدست می‌آید اما این آهن نخستین فلز نیست که بشر به آن دست یافته بلکه قبلًا از فلزات دیگر نیز استفاده می‌کرد. کار بوسیله آهن بسیار سخت است و به آسانی زنگ می‌زند و بطور خالص بدست نمی‌آید و ذوب کردن آن مشکلتر از فلزات دیگر می‌باشد و ۱۵۳۰ درجه حرارت لازم دارد.

این اندازه حرارت در عهد قدیم بوسیله کوره‌های بادی قوی تر فراهم می‌شد و به همین جهت بود که آهن در ابتدای امر بندرت در دسترس انسان قرار می‌گرفت و برای تهیه زینت آلات بکار می‌رفت و فقط از آغاز هزاره اول قبل از میلاد به تدریج برای ساختن آلات و ادوات جنگی و زراعتی و مایحتاج زندگی به مصرف رسیده و مس نیز بسیار نرم و مفرغ از اختلاط مسی با فلزات کم قیمت امثال آنتیمون و قلع بدست آمده و بسیار شکننده است و از این جهت معمول شدن آهن در زندگانی اقوام قدیم تحول بزرگی را در هزاره قبل از میلاد پدید آورده است.

بنابراین عقیده آقای پورداود به استناد گفته خسانتوس نام لیدیایی قابل قبول نیست و زمان زردشت نمی‌تواند با سده یازدهم ق.م. منطبق شود و یا حدس و احتمال موجب نخواهد بود از تاریخ سنتی و از اینهمه دلائل صرفنظر شود چه رسد به اینکه دلائل متعدد دیگر از قبیل هم‌زمان بودن گشتناسب پدر داریوش کبیر با زردشت و سلطنت این گشتناسب از جانب کوروش بزرگ هخامنشی در پارت و بلخ و بالاخره مطابقت این کوروش با کیخسرو کیانی در سده ششم ق.م. همه و همه خلاف عقیده آقای پورداود را به ثبوت می‌رساند و به تفصیل در تاریخ اجتماعی ایران باستان نقل نموده‌ایم و از تکرار بسیار نیاز هستیم. منظور آقای پورداود در مخالفت با تاریخ سنتی زرتشیان این است که زردشت را یک پیغمبر افسانه‌ای معرفی کند و زمان وی را به زمان حضرت موسی که در سده سیزدهم ق.م. می‌زیست نزدیکتر سازد تا بتواند نفوذ این دو پیغمبر را در قوانین یکدیگر به ثبوت رساند و این موضوع را در صفحه ۴۱ کتاب یشتها نقل کرده و از توضیح بیشتر به علت ضيق مقال معدور هستیم و اکنون می‌توانیم راجع به مندرجات وندیداد

توضیح دهیم. و این توضیح در درجه اول مربوط به فصل اول وندیداد خواهد بود.

پایتخت اولیه پارت اشکانی

زردشت در فصل اول وندیداد از ۱۶ کشور در کنار آمو دریانه در خراسان ایرانی نشین، قلمرو سلطنت پادشاهان کیانی، یک یک یاد کرده و ضمناً توضیح داده است که این کشورها را اهورمزدا برای سکونت ایرانیان آفریده و بشرح زیر است. نخست ایران و بیج، دوم سغد، سوم مرو، چهارم بلخ، پنجم نیسا یاه، ششم هرات، هفتم کابل، هشتم اوروا، نهم هیرکانی، دهم رخچ، یازدهم هیلمند،دوازدهم ری، سیزدهم چخر، چهاردهم ورنه، پانزدهم هپته هند یا پنجاب، شانزدهم سرزمین رنها یا رنگها در سرچشمه رود رنگها.

تردید نیست که کتبیه‌های بیشمار و کتب بسیار مانند تورات از یهود قانون حمورابی از بابل، قانون مانو از هند، کتاب کنفوشیوس از چین، کتاب مرده‌گان از مصر، هزاران کتبیه آجری از دو کتابخانه سلطنتی نینوا و بابل مربوط بسده هفتم ق.م. و بالاخره الواح دوازده‌گانه رومی از دنیای قدیم باقی مانده و این کتابها یا کتبیه‌ها برای اطلاع از اخلاق و عادات و قوانین و اوضاع زندگی هر یک از اقوام و ملل در عهده باستان بسیار مفید و سودمند هستند اما هیچ‌کدام به درجه وندیداد کتاب زرده است اطلاعات ارزنده و جالب دقت راجع به اوضاع جغرافیایی زمان خود در دسترس خواننده قرار نمی‌دهد. زرده است در این کتاب از کشورهای ایرانی نشین کیانی و از کوه‌ها و رودها و دریاهای ایران باستان یک یک یاد نموده و خواسته است نام این کشورها را برای همیشه در دفتر تاریخ جاویدان سازد و تعلق این کشورها و کوه‌ها و رودها را در یک کتاب دینی برای ایران و ایرانی مسلم و مسجّل بدارد.

مقصود این است که فقط حس وطن پرستی و میهن دوستی است که زردشت را وادار نموده است سرآغاز قوانین خود را با نام مقدس وطن اصلیه و اولیه ایرانیان یعنی با سرزمین ایران ویج و سپس با نام کشورهای دیگر ایرانی نشین آراسته سازد. از این جهت فصل اول وندیداد به منزله سند مالکیت اقوام ایرانی در این ۱۶ کشور بشمار می‌رود و در توضیح از این کشورها باید دقت مخصوص مبذول شود مبادا برخلاف واقع سخنی رفته باشد و این فصل اول وندیداد در اختیار پادشاهان ایرانی در طول تاریخ کشور عزیز ما مانند یک برنامه سیاسی بشمار رفته و هریک از این پادشاهان در دوران سلطنت خودشان مراقبت داشته‌اند حتی یک وجب از خاک مقدس کشورهای ۱۶ گانه را به بیگانه نسپارند و به همین جهت بود که مرزهای شمالی و شرقی ایران عزیز لاقل تا ابتدای اسلام همیشه ثابت بوده و اگر تصادفاً آشوب در این مرزها پدید می‌شد بزودی خاموش می‌گشته است.

کشورهای شانزده گانه که در فصل اول وندیداد ذکر شده اکثراً با نام و نشان تعیین شده و برای هر کس معلوم و معین می‌باشد اما راجع به محل دقیق چهار فقره از این کشورها یعنی نیسايه، اوروا، ایران ویج و رنگها میان دانشمندان اختلاف پدید آمده و این اختلاف تا زمان اخیر باقی و برقرار بود تا اینکه بوسیله باستان‌شناسان شوروی در جنوب روسیه بالخصوص نزدیک مرزهای شمالی ایران اکتشافات دامنه‌داری صورت گرفت و از این اکتشافات محل دقیق چهار سرزمین وسیع مزبور معلوم و روشن گردید اما مناسفانه آقای پورداود چون از این اکتشافات بی‌اطلاع بود همه را به حدس و احتمال سخن گفته و این کشورها را به یکدیگر ادغام کرده و نتایج غلط و نادرست گرفته و باید به تفصیل توضیح دهیم تا هرگونه ابهام و اجمال در این

خصوص مرتفع شود.

در بند پنجم فصل اول وندیداد نقل شده که شهر نیسا یه میان مرو و بلخ واقع شده است و از این توضیح معلوم نمی شد که نیسا یه در کدام سرزمین ایرانی نشین واقع شده اما در اکتشافات باستانشناسان سوروی معلوم گشته که این شهر نخستین پایتخت دولت پارت اشکانی است و در مأورالنهر نزدیک آمو دریا واقع شده و دفتر بایگانی پادشاهان اشکانی از این شهر بدست آمنده است و شهر صد دروازه نزدیک دامغان پایتخت دوم پادشاهان اشکانی است اما آقای پورداود تصور نموده که اساساً سرزمین پارت در خراسان کنونی واقع شده و در صفحه ۶۵ در جلد اول یسنا چنین می نویسد «دسته ای از پارتها در خراسان کنونی اقامت گزیده اسم خود را به آن سرزمین داده اند. داریوش بزرگ در کتبیه بیستون و در نقش رستم جزو ممالک خود چند بار خاک آنرا به اسم پرتو یاد می کند و بعلاوه در کتبیه بیستون می گوید یکبار پرتو و ورکان از من سرپیچیدند. پدرم گشتاسب آنان را شکست داد». بنابراین مسلم است که مقصود زرده است از نیسا یه همان پایتخت پارت یا سرزمین پارت می باشد و اغلب در وندیداد پایتخت بجای کشور یاد شده است. اکنون راجع به اوروا باید توضیح دهیم.

اوروا در وندیداد باستانشناسان شوروی به شرحی که در کتاب منوگیت نقل
مطابق با اورغنج شده شهر قدیم اورغنج پایتخت خوارزم را در ماوراءالنهر
پایتخت خوارزم دست یافته و دامنه حفريات را در این شهر تاسده چهارم ق.م.
 رسانیده و آثار ارزنده از تمدن ایرانیان باستان از این محل بدست آورده‌اند و از این
 امر روشن شده است که منظور زردشت از اوروا *ourva* هشتمین سرزمین
 ایرانی نشین در وندیداد همان اورغانج *Ourganed* یا اورغنج یا جرجانیه پایتخت
 خوارزم است و این اوروا را زردشت به جای خوارزم ذکر کرده اما آقای پورداود
 چون از این حقیقت بی‌اطلاع بود سرزمین ایران ویچ نخستین کشور ایرانی نشین را در
 فصل اول وندیداد با خوارزم یکسان تصور کرده و به نتایج نادرست رسیده و باید
 توضیح دهیم.

ایران ویچ در وندیداد بشرحی که نقل نمودیم آقای پورداود در کتاب خود
غیر از خوارزم چون از اکتشافات باستانشناسان شوروی آگاهی نداشته
 تصور نموده که زردشت در وندیداد سرزمین ایران ویچ وطن اصلیه اقوام ایرانی را
 به جای خوارزم ذکر کرده و از این جهت در صفحه ۴۴ کتاب یسنا جلد اول چاپ
 ۱۳۴۰ پس از نقل عبارت چند بند از فصل اول وندیداد چنین می‌نویسد (در فقرات
 مزبور بسیار عجیب به نظر می‌رسد که در ردیف ممالک از خوارزم بسیار قدیم و
 مشهور یادی نشده باشد در صورتی که از ممالک همسایه آن سعد و مرو و بلخ و
 غیره یک یک نام برده شده است بطور حتم می‌توان گفت که در فقره مذکور مقصود
 از ایران ویچ همان خوارزم است که خیوه حالیه باشد). این استدلال از هر جهت

اشتباه است زیرا زرده است در بند ۱۱ فصل اول وندیداد از اوروا یاد نموده و این اوروا همان اورغانیج پایتخت خوارزم می‌باشد و از این جهت مسلم است که ایران ویج قابل تطبیق با خوارزم نیست و هر دو را زرده است در وندیداد جدا از یکدیگر ذکر کرده و تبدیل یا ادغام یکی در دیگری محال و غیرممکن است. اکنون باید دید ایران ویج با کدام سرزمین مطابقت می‌نماید.

ایران ویج در وندیداد
مطابق با ازان سابق در
فقطازیه کنونی

از توضیحات بالا واضح گردید که سرزمین ایران ویج نمی‌تواند با خطه خوارزم در ماوراءالنهر قابل تطبیق باشد زیرا این دو کشور در فصل اول وندیداد بند یک و یازده جدا از یکدیگر نقل شده‌اند به این ترتیب که زرده است در این کتاب شهر اوروا پایتخت خوارزم را به جای خوارزم یاد کرده است و شهر نیسا به در کنار آمودریا نیز پایتخت اولیه پارت اشکانی در بند ۸ فصل اول قید شده و این دو سرزمین وسیع یعنی خوارزم از یک طرف و پارت از طرف دیگر وقتی در محل خود قرار گیرند دیگر در ماوراءالنهر زمینی برای تطبیق با ایران ویج باقی نخواهد ماند اما دلائل دیگر معلوم و مسلم می‌دارد که سرزمین ایران ویج به خطه کنونی فقطازیه که سابقاً بنام ازان نامیده می‌شد مطابقت دارد و این خطه وطن اولیه و اصلیه اقوام ایرانی و سرزمین وسیعی است که فاصله آن از شرق به غرب یعنی بین دو دریای خزر و دریای سیاه در حدود یکهزار و پانصد کیلومتر می‌باشد و از همین خطه است که قبل اقوام کاشی یا کاسووا در دو هزار سال ق.م. به کناره‌های جنوب غربی و جنوبی دریای خزر مهاجرت نموده و نام خودشان را به این دریا داده‌اند و از آن زمان است

که این دریاچه به علت وسعت آن در اصطلاح اوستا بنام دریای وروکاش یعنی دریای بزرگ کاشی و در اصطلاح یونانی بنام دریای کاسپین موسوم شده است و سپس اقوام مانای و ماد و پارس بمغرب ایران و اقوام خوارزم، سغد، بلخ، مرو وغیره از راه شمال دریای خزر به سمت مشرق و بالاخره به هندوستان کوچیده‌اند و در تاریخ ایران به تفصیل توضیح داده‌ایم و ایران‌ویج نیز به هیچوجه مرحله اول یا منزل اول از مهاجرت نیست بلکه در امتداد کناره‌های شمالی دریای سیاه که مسکن اولیه اقوام دیگر آریائی از قبیل کیمریها و اسکیتها و سارماتها باشد در ایران سابق و یا قفقازیه کنونی واقع است. جیمس دارمستر بشرحی که در حاشیه وندیداد به فارسی نقل نمودیم ایران‌ویج را با اران سابق در قفقازیه کنونی منطبق دانسته و دلائل ارزنده ذکر کرده و دو فقره از این دلائل یکی این است که ایران‌ویج بر طبق مندرجات بندهش در مجاورت آذربایجان واقع شده و دیگر اینکه خطه قفقازیه در سابق بنام اران شهرت داشته و اران نیز از حیث تلفظ با ایران‌ویج یکسان است.

این بود دلائلی که دارمستر برای تطبیق ایران‌ویج با خطه قفقازیه آنهم در هشتاد سال قبل بیان داشته اما اکنون دلائل جدیدتر بوسیله باستانشناسان سوروی بدست آمده و صحت عقیده این دانشمند را تأیید می‌نماید و از این دلائل در درجه اول اینست که سرزمین رنگها شانزدهمین کشور ایرانی نشین بر طبق مندرجات بندهش در مجاورت ایران‌ویج واقع شده و رود رنگها در سرزمین رنگها در زمان حال و حاضر بنام رود زنگها یا زنگا -- در مغرب قفقازیه کنونی از شمال غربی به سمت جنوب شرقی جریان دارد و از نزدیک شهر ایروانی عبور می‌کند و در کناره‌های این رود اکتشافات عمده‌ای سده ششم ق. م. بعمل آمده و آثار ارزنده از زندگی اقوام

آریائی بدست رسیده است. بنابراین هرگاه آقای پورداود به نقشه جغرافیائی قفقازیه مراجعه می نمود بالعیان می دید که رود رنگها در مجاورت ایران ویج در قفقازیه کنونی جریان دارد و محال است که سرزمین ایران ویج در ماوراء النهر واقع شده باشد. بنابراین عقیده آقای پورداود راجع به اینکه در صفحه ۵۲ جلد اول کتاب یسنا چاپ ۱۳۴۰ می نویسد (ایران ویج همان خوارزم یا خیوه حالیه است و خوارزم به اسم دینی خود اiran ویج یاد شده است) از هر جهت غلط و نادرست است اما نتیجه ناپسندی که وی از این اشتباه خودگرفته این است که در صفحه ۴۰ کتاب مزبور چنین می نویسد (اران همیشه یک ایالت غیر آریائی بوده و مندرجات کتاب استرابون غیر ایرانی بودن آنرا ثابت می نماید) و سپس در صفحه ۱۴۳ بخش دوم کتاب یسنا چاپ سال ۱۳۳۷ چنین می نویسد (بخشی از آذربایجان کنونی در پارینه اران نامیده می شد و پایگاه آن پرتو مغرب بر دعه بوده و در سالها می گذشته دولت بالشویک روی آنجا را آذربایجان نامیده است و شایسته بود آنجا را بنام دیرین خودش اران بنامد).

واقعاً عجیب است که یک مرد ایرانی چگونه خطه زرخیز اران یا قفقازیه را که جزو لاینک ایران عزیز است و ساکنان آن در سلطنت پادشاهان هخامنشی و اشکانی و ساسانی از مرزداران ایران بشمار می رفتند یک سرزمین غیر ایرانی پنداشته است و حتی با کمال بی بروائی بیک دولت اجنبي و بیگانه پیشنهاد کرده که نام آنرا به جمهوری اران تبدیل نماید. گفته های این مرد درست نقطه مقابل زردشت حکیم ایرانی است که خطه قفقازیه کنونی را در دوهزار و پانصد سال قبل بنام ایران ویج وطن اصلیه ایرانیان خوانده اما در عصر حاضر کسی که خود را استاد

اوستاشناسی می‌پندارد چنین خطه زرخیر ایرانی را غیر ایرانی معرفی می‌کند غافل از اینکه اگر سنتی فتحعلیشاه قاجار و عباس میرزا سبب گردید که چنین سرزمین عزیز یعنی اران یا قفقازیه کنونی از مادر وطن جدا شد یک حادثه اتفاقی است و از مندرجات فصل اول وندیداد چیزی کم و کاست نمی‌کند و دیر یا زود حق به حقدار خواهد رسید.

در پایان مقال راجع به محل ایران ویج مناسب می‌دانیم نکته دقیقی را یادآور شویم و آن این است که باید دید زردشت در ذکر کشورهای ۱۶ گانه ایرانی در وندیداد از لحاظ ترتیب و پس و پیش بودن این کشورها چه منظور داشته است. بعضی از محققان معتقد هستند که منظور وی از اینکه کشورها را از سرزمین ایران ویج آغاز کرده و به رنگها شانزدهمین کشور پایان داده این بود که تقدم و تأخیر مهاجرت و محل سکونت اقوام را در این مهاجرت تعیین نماید. این عقیده ناصحیح است و از مراجعه به فصل دوم وندیداد راجع به حادثه سیل و یخنیان واضح است که زردشت از خط سیر این مهاجرت بی‌اطلاع بود و ناچار از یک افسانه دینی و از غار جمکرد بحث نموده است بلکه حقیقت در این است که این کشورها همه در کناره‌های غربی و شمالی و شرقی و جنوبی دریایی و روکاش یا دریایی خزر واقع شده‌اند و این دریا در جزو اوقات اوستا یک دریای ایرانی بشمار رفته و حتی در چند مورد به آن ستایش و عبادت شده و درخت مقدس کوکرن در مناطق دور دست این دریا روئیده و ماهی افسانه کارا از این درخت مراقبت می‌کند و فرزکیانی هر کجا می‌گسیخت در این دریا فرو می‌رفت.

بنابراین سرزمین ایران ویج در مغرب و قسمتی از شمال غربی دریایی خزر واقع

شده و کشورهای دیگر در مشرق این دریا و سپس گرگان و ری و ورنه در جنوب آن قرار گرفته و به سرزمین رنگها در مجاورت جنوبی ایران و بعج در قفقازیه کنونی پایان رفته است و این ۱۶ کشور ایرانی در حقیقت مانند حلقه انگشت در کناره‌های دریای رودکا ش واقع شده‌اند. این بود توضیحات ما مربوط به فصل اول وندیداد و اکنون باید راجع به معنی و مفهوم دیو در وندیداد به اختصار یاد کنیم.

معنی دیو در وندیداد بعضی از محققان ایرانی و کسانی که با مطالب اوستا کمتر سروکار دارند می‌کوشند معتقدات خودشان را راجع به آئین زردشت با افکار اسلامی تعبیر و تفسیر کنند از آن جمله اهریمن و دیوها را که در جزوای اوستا یاد شده با شیزان و شیاطین تطبیق می‌نمایند و اهریمن را با شیطان یکسان می‌شمارند. چنین عقیده نادرست و مبنی به اشتباه است و شیطان و ابلیس در دین اسلام از اهریمن تفاوت دارد همانطور که خدای محمد از اهورمزدا متفاوت می‌باشد. اولاً شیطان مخلوق خداوند است اما اهریمن در آئین زردشت خود آفریده و خود ساخته و بی نیاز از اهورمزدا است. دوم شیطان در دین اسلام قوه خلاقه ندارد و چیزی را نمی‌تواند خلق نماید و بیافریند اما اهریمن در اوستا به صفت آفریننده متصف شده و می‌تواند علاوه از دیوها و پریان نامرئی جانداران محسوس و مرئی از قبیل وزغ، مورچه، مار عنکبوت، حشرات، گرگ را خلق کند و بیماری و آفت پدید آورد. سوم اهریمن همه جا با خدای زردشت رقابت می‌کند اما شیطان در برابر خداوند متعال عاجز و ناتوان می‌باشد. چهارم مرگ و سرما و زمستان در دین زردشت مخلوق اهریمن است اما در دین اسلام الموت حق و سرما و زمستان نیز

یک حادثه سودمند و مفید می‌باشد. آقای پورداود در تعریف و توضیح از لفظ دیو به تفصیل پرداخت و این لفظ را برای اینکه از معنی صحیح خود منحرف سازد و اهورمزا را نیز بی‌رقیب شمارد توضیح داده که مقصود از دیو در اوستا خدایان باطل است و در صفحه ۲۸ کتاب یشتها چنین می‌نویسد (در هرجای اوستا که کلمه دیو آمده از آن پروردگاران باطل اراده شده است) و با این عبارت تصور کرده است که زردشت خدایان اقوام دیگر خواه آریائی و یا غیر آریائی را باطل ساخته و سپس آنان را بنام دیو مخلوق اهریمن خوانده است. این تصور بی‌معنی است زیرا باطل شدن خدایان دیگر ملازمه نداشته که این خدایان بنام دیو و عفریت نامیده شوند چنانچه در دین اسلام و عیسی و موسی نیز خدایان اقوام دیگر باطل شمرده شده‌اند بی‌آنکه هر کدام بنام دیو نامیده شوند چه رسد به اینکه وقتی خداوندی باطل و غیر موجود شناخته شد دیگر محال است حقیقت و واقعیت برای آن تصور شود و بنام دیو و آفریننده زبانکار خوانده شد.

اساساً در دین زردشت همه اشخاص و اقوام خارج از آئین مزدیسنی خواه ایرانی و یا غیر ایرانی بنام دیویشن یعنی پرستنده دیو نامیده شده‌اند. زردشت در وندیداد دیوها را با نام و نشان تعیین نموده و در میان آناد نام هیچ‌کدام از خدایان اقوام و ملل دیگر عهد قدیم به میان نیامده است و فقط سه یا چهار نفر از خدایان هند از قبیل انдра و سورو از دیوها شمرده شده‌اند آنهم از این جهت که در ایران قدیم قبل از زردشت در ردیف مهر و ناهید و آذر پرستیده می‌شدند و از کتابها و کتیبه‌های مربوط به سه هزار سال ق. م. تا زمان ظهور حضرت عیسی نام و مشخصات اکثر خدایان اقوام و ملل عهد قدیم از قبیل برهما، ویشنو، سیوا، و یا

ماردوك، بل، آنو، اوزيريس، هاتور و آمثال آنها معلوم شده و حتی هيكل و تصویر اغلب آنان بدست آمده و در موزه‌های جهان جای گرفته‌اند و هیچکدام با نام دیوهایی که در وندیداد آمده مطابقت نمی‌کند.

بنابراین مسلم است که دیو در اوستا یک موجود زنده و نامرئی زیانکار از ردیف اجنه و اشباح است که زرداشت مانند همه اقوام زمان خود برای آنان موجودیت واقعی و خارجی قائل بود و به همین دلیل است که در اوستا از آن جمله در بند ۳۱ و ۳۲ فصل هفتم وندیداد از اهورمزدا چنین می‌پرسد (ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم کدام است مردی که دیو را می‌پرستد، کدام است مردی که پیش از مردن از دیوان بشمار رود و پس از مردن یک دیو نامرئی خواهد بود). در چند بند از فصل ۱۹ وندیداد خطاب به اهريمن می‌نویسد (نيست شوای آفریننده دیوها). بعضی از این دیوها در وندیداد به صفت خالق و آفریننده خوانده شده‌اند از آنجمله در بند ۴۳ فصل ۱۹ زمستان و سرما مخلوق و آفریده دیوها (به صیغه جمع) یاد شده و این دیوها در آئین زرداشت می‌توانند تغییر شکل دهند و به اشكال مختلفه جلوه نمایند، چنانچه در فقره بالا از فصل ۱۹ وندیداد یک دیو ممکن است به شکل مردگناهکار ظاهر شود و پس از مرگ وی به دیو نامرئی تبدیل گردد و یا دیو دروج برطبق فصل ۷ وندیداد بشکل یک مگس زشت از مناطق شمال به حمله می‌پردازد و در بالین جسد مرده حاضر می‌شود و این جسد راناپاک و فاسد و متعفن می‌سازد. اکنون باید دید چه شده است که زرداشت قوانین جزائی و یا مدنی خود را برضد دیوها وضع نموده است. علت در این امر ناشی از این است که مخلوقات اهورمزدا امثال گاو، ستور، سگ، خروس، انسان، آب، آتش و خاک همه نیکو آفریده شده‌اند

و اهریمن و دیوهای وی می‌کوشند مخلوقات مزدا را به هلاکت رسانند و یا به اعمال و کردار زشت و ناپسند و ادار سازند تا بدنام شوند و از اهورمزدا روگردانند و از این جهت است که بیماری و آفتهای گوناگون پدید آورده و انسان و جانداران نیک و زیبا را گرفتار مرگ می‌سازند و حتی آب و آتش طبق بندهای ۸ و ۹ فصل پنجم وندیداد به حسب ذات خود نیک و سودمند هستند و موجب هلاکت انسان و دیگر جانوران نمی‌گردند و فقط استوویزه یا دیو مرگ است که در آب وارد می‌شود و انسان را خفه می‌کند و می‌کشد و یا در آتش نفوذ می‌نماید و می‌سوزاند. همچنین است انسان وقتی از قول و قرار و تعهد خود تخلف ورزد دیو میترا دروج در وی نفوذ می‌کند و او را به نقض قول و عهدهشکنی و ادار می‌سازد و این اعمال مانند این است که از دیوها سرزده باشند و این دیوهای است که باید به کیفر و مجازات رستند اما حبس و زندان و اعدام در این دیوها بی اثر هستند باید بوسیله تازیانه و شلاق مجازات شوند تا آزار بینند و از تن گناهکار بیرون روند. به همین دلیل است که تازیانه وسیله عمومی مجازات در وندیدا است و مرد یا زن ناپاک که با دیو تماس گرفته باشد باید با آب یا شاش گاو شستشو شود تا دیو از تن وی بگریزد.

در فصل نهم وندیداد به کرات نقل شده که دیو دروج وقتی با شاش گاو و یا آب تماس گیرد از یک گوشه تن به گوشه دیگر فرار می‌کند تا بالاخره از تن انسان رانده شود.

بنابراین تردید نیست که دیوها در اوستا همه جا مخلوق اهریمن هستند و خود اهریمن به صفت آفریننده دیوها و یا دو دوهای موصوف شده و این دیوهای از حیث عدد مانند خدایان زردشت از قبیل آذر، مهر، ناهید، تیشر و غیره بیشمار می‌باشند

و اگر دیوها اغلب به شکل مگس زشت وزغ و آدم‌های گناهکار و اشموغ ناپاک جلوه‌گری می‌کنند خدایان زردشت نیر در کارهای روزانه مردم مداخله می‌نمایند و از آن جمله قضاوت و دادرسی و احراق حق را در بعضی موارد بعده می‌گیرند و این موضوع بنام ورنیرنگ موسوم شده و باید به اختصار توضیح دهیم.

آزمایش قضائی یا ورنیرنگ در وندیداد آزمایش قضائی یا ورنیرنگ از تأسیسات بزرگ دادگستری در ورنیرنگ در وندیداد باشد از این موضوع در حاشیه کتاب به تفصیل توضیح داده‌ایم و میان اقوام و ملل دیگر نیز در عهد قدیم معمول بود و بمحض آن قاضی و دادرس که در اوستا به نام راتونامیده شده وقتی در احراق حق مردد می‌شد و یا در جرائم بزرگ در صدد بود مهلتی برای گناهکار قائل شود قضاوت و احراق حق را به عهده اهورمزدا یا رشنو خدای قانون و گذار و محول می‌نمود. به این ترتیب که گناهکار و یا متهم و متخلف را در آب جوشان و داغ می‌انداختند و یا فلز‌گداخته به روی سینه یا دل وی می‌ریختند و اگر نیروی مقاومت در او سحرآسا بود و تصادفًا نجات می‌یافت حقانیت وی به ثبوت می‌رسید و لابه مجازات خود رسیده است و از این موضوع در بند ۵۵ و بند‌های دیگر فصل چهار وندیداد نقل شده و به توضیح دیگر نیاز نیست و حتی به شرحی که ابو ریحان بیرونی در آثار الباقيه نقل کرده است. زردشت هنگام دعوی رسالت و پیغامبری در حضور کی گشتاسب دستور داد مس گداخته بر سینه وی ریختند و این مس‌ها پس از سرد شدن مانند گلوله در موهای سینه زردشت آویزان شدند و به این ترتیب صحت ادعای او به ثبوت رسید. اکنون باید از موضوع مهمتری که در وندیداد آمده است راجع به خود آفریده‌های زردشت توضیح دهیم.

خود آفریده‌های و خود از موضوعاتی که عقاید زردشت را به خوبی روشن ساخته‌های زردشت می‌دارد صحبت از خود آفریده بودن بعضی از ذوات طبیعت است که به کرات در جزوای اوتا بالخصوص در وندیداد یاد شده و آقای پورداود از این موضوع در کتاب‌های خود بحث نموده و مسکوت گذارده و ما در محل دیگر و در حاشیه کتاب به تفصیل توضیح داده‌ایم و تکرار را بی‌لزوم می‌دانیم و یادآور می‌شویم که در اوتا بعضی ذوات طبیعت به صفت خوداتا و یا هواداته به معنی خود آفریده و خود ساخته متصف شده است و این ذوات به عقیده زردشت از آفریده‌ای اهورمزدا خارج می‌باشند از آن جمله در بند ۲۵ فصل ۱۹ و بند ۳۶ و ۴۲ فصل مزبور و فقرات دیگر اوتا عبارت روشنی بی‌پایان خود آفریده و مکان بیکران خود آفریده و بالاخره مه رزو Merezu یا کهکشان خود آفریده و زمان بی‌فرجام خود آفریده یاد شده‌اند و این ذوات بر طبق عقاید زردشت از خالق و آفریننده بی‌نیاز هستند و چون حقیقت اهورمزدا در روشنی بی‌پایان قرار گرفته همچنانکه اهربین در تاریکی واقع گشته است آسمان اعلا در بالای ستارگان به کرات به عنوان مسکن اهورمزدا و گرونمان و عرش الهی تعبیر شده و این آسمان طبق وندیداد خود آفریده و بیکران است اما آسمان در طبقات پایین تر و در مجاورت زمین و ستاره‌ها به نام سپهر موسوم گشته و مزدا آفریده است و از این موضوع تفاوت دیگر آئین زردشت از دین اسلام واضح و روشن می‌گردد و لفظ خوداتا به معنی خود آفریده و خود ساخته از اوتا بتدريج در زبان فارسي وارد شده و به واژه خود آی khudai تبدیل یافته و به معنی خدا و خداوند مصطلع گشته است. این بود توضیحات ما راجع به مندرجات وندیداد و از این توضیحات به خوبی

واضح گردید که در تدریس و بحث از اوستاشناسی در دانشگاه تهران به چه اندازه راه خطای روند و چه مهملات در فکر دانشجویان عزیز وارد می‌نمایند و بر اثر این قبیل تعليمات ناروا است که متأسفانه سطح فرهنگ در دانشگاه تهران به قهقرا رفته و از این موضوع باید به اختصار توضیح دهیم.

فرهنگ عقب مانده از آن‌چه نقل نمودیم واضح گردید سطح تعليمات اوستاشناسی در دانشگاه تهران نه تنها بسیار پایین است بلکه مانند این می‌باشد که چنین رشته در برنامه دانشگاه تأسیس نگشته است و بجای اوستاشناسی از دین مزدایی آنهم دینی که ساخته و پرداخته یک عدد روحانیان متعصب از پارسیان هند است تدریس می‌کنند. اما متأسفانه پایین بودن سطح فرهنگ در یک رشته تعليمات را در رشته‌های دیگر متوقف یا فلنج می‌سازد. یعنی یک حقیقتی است که از مطالعه در امور تحصیلی دانشکده‌ها روشن می‌گردد و باید پا به این توضیح دهیم.

تردید نیست که دانشکده معقول و منقول تهران برای تدریس و تحقیق از مسائل حکمت و تطبیق اخبار و قواعد فقهی با مقتضیات زمان و اتفاقات روز تأسیس یافته است و این دانشکده بایستی در ردیف دانشگاه سوریون پاریس یا آکسفورد انگلستان بکار پرداخته باشد خصوصاً احکام مدنی اسلامی با احتیاجات مردم هر عصر و زمان متناسب و قابل تطبیق است اما متأسفانه سطح معلومات در این دانشکده مانند این است که آقایان استادان و دانشجویان در یکهزار سال قبل یعنی زمان شیخ الرئیس و یا در چهارصد سال قبل زمان ملاصدرا زندگی می‌کنند و از

گفته‌های این حکما قدمی فراتر نمی‌گذارند و اغلب از موضوعاتی بحث می‌کنند که در علوم معاصر برای آنها جای خالی باقی نمانده است و اوقات طلاب و دانشجویان عزیز را بیهوده تلف می‌نمایند و در این موضوع بذکر مثال اکتفا می‌کنیم از آن جمله راجع به حقیقت جسم و ماده است که باز هم از وجود و ماهیت و یا از عرض و جوهر صحبت می‌نمایند و حال اینکه چنین بحث با علوم معاصر بی‌تناسب است و حکمای اسلامی در این بحث آنچه را که از اجسام و اشیاء به وسیله حواس ظاهری ادراک می‌کردند و یا به چشم می‌دیدند از قبیل شکل و رنگ و حجم همه را به نام عرض موسوم ساخته‌اند و بقیه را آنچه در نظر آنان مجھول و غیرقابل ادراک بود به نام جوهر نامیده‌اند.

به عبارت آخری جوهر در هر جسم و ماده مشتمل به حقیقتی می‌شد که در نظر آنان مجھول بود و بر پایه چنین امر مجھول مباحثی را مورد گفتگو قرار داده‌اند و حال اینکه در عصر حاضر حقیقت هر جوهر و هر عرض در هر جسم از طریق علوم واضح و روشن شده و این جسم خواه مرکب و خواه ساده به غیر از آتم و لمجزای آتمی چیز دیگر نیست و آتم نیز در هر عنصر و هر ذره عبارت از انرژی متراکم به اشکال مختلفه می‌باشد و به نام الکترون و نوترون و پروتون و امثال آنها موسوم شده‌اند و انرژی را همه روزه به وسیله دستگاه رادیو و تلویزیون استفاده می‌کنند و چنین انرژی نه جوهر دارد و نه عرض و اصولاً عرض وقتی است که محسوس و مشهود باشد و از این انرژی هر چه را به نام عرض موسوم بدارید قابل تفکیک از جوهر نخواهد بود خصوصاً حکمای اسلامی از چنین انرژی و از تراکم آن به صورت اجزای آتمی بی‌خبر و بی‌اطلاع بودند. بنابراین صحبت از جوهر و عرض در

هر جسم هیچگونه مجھول را معلوم کمتر از کلیات به بحث و تحقیق پردازند و چنین بحث سبب شده که دانشجویان این دانشکده پس از فراغت از تحصیلات وقتی در خدمت قضائی وارد می‌شوند گرچه در قریحه و دقت ذهن و اطلاعات و بالاخره در پشتکار و علاقه به انجام وظیفه با بهترین قضات دنیا برابری می‌نمایند. ولی کمتر اثرات احکام خودشان را در روابط اجتماعی مردم و در بیرون از دادگاه‌ها می‌سنجدند و احقيق حق و دادرسی در بسیاری از دعاوی را به فراموشی می‌سپارند و در این موضوع به ذکر مثال اکتفا می‌نماییم. از مراجعه به جرائد روز و واضح و روشن است که سوانح و حوادث مربوط به وسائل حمل و نقل موتوری در شهرها و راهها و زیان ضروری که از این وسائل و از ماشین آلات کارخانجات و از حرکت قطارها و کامیون‌ها به اشخاص و عابرین بی‌گناه وارد می‌شود روز به روز در تزايد است و اکثر این سوانح و حوادث به هلاکت اشخاص و یا به ناقص شدن آنان پایان می‌یابد و بر اثر آن عده بسیار از خانواده‌ها بی‌سرپرست و یا اطفال از معیشت محروم می‌شوند. تکلیف این قبیل سوانح و زیان‌ها و خسارات در شرع اسلام و همچنین در کشورهای مترقی جهان معلوم و معین است و در این کشورها برای هر حادثه و هر سانحه دو پرونده تشکیل می‌دهند.

یکی جزائی و دیگری مدنی. پس از پایان پرونده جزائی پرونده مدنی و حقوقی به جریان گذارده می‌شود و لو اینکه مسئول جزائی نامعلوم باشد و پا بی‌تصیری وی مسلم شود. موضوع مهم ترمیم زیان و ضرر مدعيان خصوصی است و چنین ترمیم از عهده رانندگان وسائل نقلیه موتوری خارج است و همه آنان بی‌چیز و فقیر هستند فقط قاعده تسبیب اسلامی و یا قاعده لاضر است که به جستجوی مسبب

حادثه می‌پردازد. و این مسبب اغلب غیر از مباشر می‌باشد و صاحب اتومبیل و کامیون و قطار راه آهن و کمپانی‌های بیمه و یا مؤسسات دولتی و غیره و غیره همه به عنوان مسبب تحت تعقیب مدنی و حقوقی قرار می‌گیرند و خسارات زیان دیدگان ترمیم می‌شود و خانواده و کودکان زیان دیده از سقوط حتمی نجات پیدا می‌کنند و آمار دادگاه‌ها در این کشورها نشان می‌دهد که لاقل یک دهم دادنامه‌ها راجع به جبران و ترمیم زیان و ضرر حاصل از این حوادث می‌باشد اما متأسفانه در کشور ما با اینکه از حیث قوانین و اصول و قواعد فقهی هیچگونه کم و کسر نداریم از اول سال تا پایان آن حتی یک دادنامه محض نمونه از دادگاه‌های دادگستری پیدا نمی‌کنید که در آن از خسارت و زیان مصدومان و یا از کودکان آنان جبران شده باشد.

بحث در این موضوع مفصل است و در کتاب مبانی حقوق نقل نموده‌ایم و این قبیل نقیصه در دادگاه‌های کشور ما بسیار است و همه نیز از نقص تعلیمات در دانشکده حقوق ناشی شده است و اساساً استادان و مدرسان در این دانشکده بالخصوص در مسائل اجتماعی و حقوقی وظیفه دارند بوسیله سخنرانی‌ها و نشر مقالات در مجله‌ها و یا هنگام تدریس در سرکلاس‌ها راجع به تطبیق قوانین با احتیاجات و اتفاقات روز و محاسن و نقصان برنامه‌های اصلاحی دولتها و از خوب و بد این قوانین و اثرات آنها در زندگی عمومی مردم به بحث و تحقیق پردازند و از این طریق افکار دانشجویان را برای تحولات اجتماعی و ترقیات آینده کشور آماده و روشن سازند. متأسفانه در انجام چنین وظیفه خطیر تاکنون کوتاهی شده است. مثال آن موضوع اصلاحات ارضی است که لزوم آن از چند سال قبل در

مصاحبه‌های مطبوعاتی در معرض افکار عمومی گذارده شده است اما در محافل فرهنگی کشور ما کمتر مورد بحث و گفتگو قرار گرفته و باید به اختصار توضیح دهیم.

کمبود طبیب در کشور

بنابراین توجه در اصلاح مقررات دانشگاه و رفع مانع از ورود دیپلمه‌ها به دانشکده‌ها و لغو مسابقه‌ها و امتحانات ورودی در درجه اول واجب و ضرور می‌باشد اما چون اولیای دانشگاه و کسانی که فرهنگ کشور ما به آنان سپرده شده در این امر حیاتی بی‌توجه هستند ناچاریم به اختصار توضیح دهیم و چند نکته را خاطر نشان داریم و از این جهت باید قبلًا راجع به کمبود طبیب، کمبود قاضی و کمبود معلم توضیحات دهیم.

تردید نیست سلامت و بهبود مردم بدست اطباء و پزشکان سپرده شده و هر اندازه از تعداد افراد این طبقه شریف به تناسب احتیاجات عمومی کم و کسر شود همان اندازه سلامت و بهبود مردم به مخاطره افتاد و پیشرفت و ترقیات متوقف می‌گردد، معروف است فکر سالم در بدن سالم است اما متأسفانه کم بود طبیب در کشور ما به قدری محسوس است که برای اثبات آن لزوم ندارد از بهداری شهرهای کوچک و دهات توضیحات دهیم و هر کس آگاه است که در شهرستانها و روستاهای مانند این است که مردم در یکصد سال قبل زندگی می‌کنند و از وسائل اولیه بهداری

بی بهره می باشند بلکه کافی است که تأسیسات بهداری پایتخت از قبیل بیمارستانها و درمانگاهها و زایشگاهها را در نظر بگیریم. این تأسیسات نه تنها چند برابر کمتر از احتياجات عمومی ساکنان پایتخت می باشد بلکه جریان امور در همین مؤسسات موجود کنونی گرفتار بسی بی نظمی ها و بی ترتیبی ها است و این بی نظمی ها نیز از کمبود طبیب و پزشک ناشی شده است. ارزش طبیب از ارزش کالای تجارتی کمتر نیست و هر دو تابع قانون عرضه و تقاضا می باشد. عرضه طبیب در ایران از تقاضا و از احتياجات مردم کمتر است و بر اثر آن اهمیت طبیب و ارزش آن محسوس تر است مانند طلا که به علت کمیابی از همه فلزات گرانتر می باشد و این امر سبب شده است که آقایان اطباء و جراحان بطور کلی در انجام وظایف خود بسی اعتنا شده اند و این بسی اعتنائی به قدری محسوس است که حتی وزارت بهداری نمی تواند با این آقایان طبق مقررات و دیسیپلین اداری رفتار نماید زیرا ممکن است بلافاصله ترک خدمت کنند و وزارتخانه را به فشار و مضيقه گرفتار سازند. در این خصوص باید مثالی ذکر نمائیم. وزارت بهداری در سال گذشته احتیاج پیدا کرد یک نفر طبیب به سمت ریاست بهداری یکی از شهرهای جنوب ایران اعزام دارد و حقوق و ماهیانه این محل در حدود سه هزار تومان بود. هیچکدام از اطباء به قبول چنین مأموریت حاضر نشدند. وزارت بهداری ناچار برای این پست در حدود هشت هزار تومان حقوق ماهیانه تعیین نمود به این ترتیب که سه هزار تومان از بودجه اداری، سه هزار تومان از قرنطینه کشتی ها و دو هزار تومان از معاينه کارمندان شرکت نفت. این بود که یکی از اطباء با اکراه و بی میلی تمام بسوی مأموریت عزمیت نمود.

اکنون مناسب می‌دانیم دو مثال از بی‌نظمی بیمارستان‌های دولتی محض نمونه نقل نمائیم. نظیر این دو مثال برای اکثر خوانندگان گرامی اتفاق افتاده است، در سال گذشته مردی از ورامین به علت سابقه آشنائی بنگارنده مراجعه کرد و اظهار داشت که همسروی باردار است و ده روز دیگر باید وضع حمل نماید و برای بستری کردن همه جا سرزده و از قبول وی خودداری نموده‌اند و توصیه یکی از اطباء را لازم می‌دانند. من بوسیله تلفن به یکی از دوستان خود که در بیمارستان خدمت می‌کرد توصیه نمودم و وی نیز زن باردار را در نوبت خود به بیمارستان وزیری معرفی کرد و این زن وقت مقرر در بیمارستان پذیرفته شد و پس از معاینه پاسخ دادند که هنگام شب ممکن است فارغ شود و خویشان وی می‌توانند فردا صبح روز بیمارستان حاضر شوند و بیمار را تحويل بگیرند. خواهر و شوهر زن باردار فردا صبح به بیمارستان مراجعه کردند هنوز وضع حمل نکرده بود اما ملاحظه کردند که این زن بدپخت به حالت مرگ افتاده است و وی را مدت ۱۸ ساعت به جای تختخواب در راهرو طبقه دوم عمارت روی زمین خشک جای داده‌اند و در این مدت هر چه ناله نموده با تروشوئی و بی‌اعتنایی پرستارها روپرورد شده و حتی یک استکان سوب گرم و یا چای به وی نداده‌اند و عطش در وی به قدری شدت داشته که خود را در خطر مرگ می‌دید و در این مدت طبیب از وی دیدن ننموده و وقتی خواهر خود را دیده به پای وی افتاده و خواهش کرده هر چه زودتر او را از این زایشگاه وحشت آور خارج سازند اما خانم دکتر به علت مسئولیت نپذیرفته تاکسان او نیاچار به کلانتری شکایت کرده‌اند و پاسبان در بیمارستان حاضر شده وزن بدپخت را تحويل گرفته‌اند و در زایشگاه خصوصی دکتر عیوض زاده در خیابان رازی بستری

ساخته‌اند و دو ساعت بعد فارغ شده است.

مثال دوم راجع به کودکی است که در پنجماه قبل در بیمارستان کودکان بیمه‌های اجتماعی بستری شد. یک مرد کارگر دخانیات دارای دو فرزند است. یکی دختر هشت ساله و دیگری کوچکتر. این دختر به کم خونی و ضعف مزاج گرفتار است. طبیب بیمه دستور داده بود در بیمارستان یک هفته بستری شود و تحت مراقبت طبی قرار گیرد. کودک را روز پنجشنبه تحویل داده‌اند و برای روز دوشنبه یعنی چهار روز دیگر وقت ملاقات تعیین نموده‌اند. پدر و مادر کودک در روز مقرر از وی دیدن کرده‌اند اما با وضعیت عجیب مواجه شده‌اند به این ترتیب که کودک در این چند روز به قدری لاغر و بیجان شده که شناخته نمی‌شدو به وحشت و هول و هراس عجیب گرفتار شده بود و از حرف زدن و از ماندن در بیمارستان خودداری می‌کرد ناچار به منزل آورده‌اند و پس از چند روز استراحت بهبود یافته و جریان را بنگارنده اطلاع دادند و من از خود کودک علت وحشت و ترس را جویا شدم و وی نیز با زبان بی‌زبانی چنین توضیح داد. اولاً در اطاق وی پنج تختخواب بود. دو عدد برای دو دختر. دو عدد برای دو کودک شیرخوار. یک عدد برای یک پسر چهارده ساله – دو کودک شیرخوار هنگام شیر خوردن یاد مادر می‌کردند و از شیر خوردن خودداری می‌نمودند. این دو کوشا را پرستار در هر مرتبه به بادکنک می‌گرفت و با سیلی و کف دست به صورت و دست آنان می‌تواخت و آنان را وادار به شیر خوردن می‌کرد. از این وضعیت برای دختر هشت ساله دلسوزی و ترس و هراس عارض می‌شد. سوم در تمام پنج روز و چهار شب دختر را اجازه نداده‌اند حتی یک مرتبه در باغ بیمارستان هواخوری و گردش نماید و در یک اطاق طبقه چهارم عمارت مانند

زندانی بسربرده و حتی اجازه نداده‌اند در راه و عمارت گردش کند و آب نوشیدنی نیز همه وقت گرم و بی‌یخ بوده است.

چهارم مهمتر از همه این است که پسر چهارده ساله در اطاق وی رشد طبیعی نداشت و قد وی کوتاه و قیافه مخفوف و وحشت آور داشته و شکم او از حد معمول بزرگتر و ضمناً پسرش را بود و آزار دخترها را فراهم می‌کرد و هر مرتبه به خانم پرستار شکایت می‌کردند با بی‌اعتنایی وی رویرو می‌شدند تا در شب دوم موقعی که این دختر به خواب رفته بود پسر شرور به فکر شوختی می‌افتد و در زیر تختخواب دختر دست و پای خود را به زمین ستون می‌کند و به زور پشت تن خود به تخت فشار می‌دهد و تخت را با دختر از زمین بلند می‌کند و دختر بیچاره از خواب پریده و تصور می‌کند زلزله شده و فریاد می‌زند. خانم پرستار در اطاق حاضر شده بجای اینکه اطاق پسر قدکوتاه را از اطاق دخترها جدا کند دختر را سرزنش می‌کند که چرا نصف شب ناراحتی او را فراهم ساخته است. دختر هشت ساله در بقیه شبها و روزها به حالت وحشت گذرانده و از هر چیز، از خانم پرستار، از بدبهختی کودکان شیرخوار، از شرارت پسنداقواره و از آب آشامیدنی و از زندانی شدن در یک اطاق و بالاخره از بیمارستان وحشت پیدا کرده و خواب به چشمان وی راه نیافته و روز بروز لاغرتر شده و بالاخره به حالت زار و نزار افتاده و طبیب نیز ولو یک مرتبه از وی معاینه ننموده است.

از این امثله فراوان دارم و این قبیل اتفاقات در بیمارستان‌های دولتی معمول و رایج می‌باشد و اگر پرستارها بطور کلی بی‌عاطفه و از وظیفه وجودانی و انسانی غفلت دارند همه از بی‌علائقگی طبیب مسئول و از عدم مراقبت وی ناشی شده

است اما بیمارستان‌های خصوصی مرتب و منظم می‌باشد. همه این نقصان و معایب مزبور به کمبود طبیب است. اکنون در برابر چنین کمبودها ببینید رفتار دانشگاه تهران چگونه می‌باشد. همه ساله لااقل دو هزار دیپلمه برای ورود به دانشکده پزشکی نام نویسی می‌کنند و از آنان فقط در حدود دویست نفر پذیرفته می‌شوند.

کمبود قاضی درکشور کمبود قاضی درکشور ما همه جا محسوس است و به توضیح بیشتر احتیاج نیست. آقای وزیر دادگستری در مصاحبه تلویزیونی اظهار داشت که به علت کمبود قاضی در نظر دارد در روستاهای خانه انصاف تأسیس نماید و این خانه را از معتمدان و ریش سفیدان محل تشکیل دهد و چون این معتمدان و ریش سفیدان بی‌سواد و عامی هستند برای ترتیب پرونده و تنظیم تحریرات از سپاه دانش استفاده خواهد نمود. واقعاً عجب دادگستری خواهد بود. یک مشت افراد عامی و امی و بی‌اطلاع از قوانین در میان مردم به قضاوت و احقاق حق خواهند پرداخت. چنین ترتیب هرگاه در زمان جاهلیت و یا قبل از دوران تمدن انسانی معمول بود با عصر حاضر بی‌تناسب است. وزیر دادگستری بی‌تفصیر است و از خود نمی‌تواند قاضی و کارمند قضائی فراهم کند بلکه تقصیر و مسئولیت واقعی از دانشگاه تهران است که همه ساله لااقل دو هزار دیپلمه برای ورود به دانشکده حقوق نام نویسی می‌کنند اما در حدود یک دهم از این داوطلبان را می‌پذیرند و بقیه را مردود می‌سازند و به ترک تحصیل و ادار می‌نمایند.

کمبود معلم و دبیر در کشور ما همه جا محسوس است و از این جهت وضعیت فرهنگ روستاهای شهرهای کوچک ایران از یکصد سال و یا یک هزار سال قبل وخیم تر و عقب مانده تراست. در قدیم یعنی قبل از مشروطیت در هر ده کوره یک خانم باجی و یا یک آخوند به نام آقا میرزا احتیاجات اولیه دهات را در امور فرهنگی رفع می‌کردند و عده‌ای نوآموز پسر یا دختر را دور خود جمع کرده و مکتبخانه تشکیل می‌دادند و اکثر حکما و دانشمندان ایرانی در این مکتبخانه‌ها رشد و نمو کرده‌اند اما از چندی قبل وزارت فرهنگ بخشنامه‌های غلیظ و شدید صادر کرده و بفرمانداران دستور داده است از این مکتبخانه‌ها و روستاهای جلوگیری نمایند زیرا تعلیم و تربیت باید از روی اصول فنی اروپائی باشد و حتی امروز در هیچیک از شهرهای کوچک و روستاهای که فاقد دبستان و کلاس‌های ابتدائی هستند یک آخوند و میرزانمی تواند در امر تعلیم و تربیت کودک مداخله کند و این امر سبب شده که بی‌سوادی کامل و مطلق در این دوران درخشنان در همه دهات و نقاط دور دست حکم‌فرما شود. اما کمبود معلم و دبیر در پایتخت کشور ما نیز محسوس است و در مقابل چنین کمبود همه ساله چند هزار دیپلمه دبیرستانها برای تعلیمات عالیه در دانشگاه نام نویسی می‌نمایند و به بهانه‌های مختلف از قبول آنان خودداری می‌کنند و در حدود یک دهم پذیرفته می‌شوند.

این بود برنامه ثابت دانشگاه‌ها که از توسعه تعلیمات عالیه در کشور جلوگیری می‌کنند و با این همه احتیاجات مردم به دبیر و طبیب و قاضی دانش‌آموزان را به بهانه‌های مختلف از ورود به دانشکده‌ها باز می‌دارند و آنان را به ترک تحصیل و ادار می‌سازند و از همه عجیب‌تر این است که اخیراً به شرحی که در صفحه اول شماره

روز ۱۶ تیرماه ۱۳۴۲ کیهان درج شده از مسافرت دانش آموزان مردود از امتحانات ورودی دانشگاهها به خارج جلوگیری خواهند نمود و حال اینکه دانش آموز پس از تحمل زحمات فراوانی با خذ دیپلم توفیق یافته و این دیپلم طبق قوانین ارزش خود را دارا می باشد و قبول یا رد آن در کشورهای خارج از عهده وزارت فرهنگ خارج است چه رسید باینکه اصل چهاردهم متمم قانون اساسی صریح است که (هیچیک از ایرانیان را نمی توان نفی بلد یا منع از اقامت در محلی یا مجبور باقامت محلی نمود مگر در مواردی که قانون تعیین می کند). شما حق ندارید یک دانش آموز یا هر ایرانی دیگر را از مسافرت به خارج ایران منع نمایید. آزادی در انتخاب مسکن، آزادی در تعلیم و تربیت، آزادی در مسافرت حق مسلم هر ایرانی است. شما باید کشور را به صورت زندان جلوه دهید. چگونه ممکن است هر تاجر زاده و هر شخص ثروتمند به بهانه کسب و تجارت و یا سیاحت در هر موقع از حق مسلم خود برای مسافرت استفاده نماید و در کشور خارج به همه گونه عیش و عشرت پردازد اما دانش آموز را به بهانه اینکه در امتحانات ورودی دانشگاه مردود شده از مسافرت ممنوع دارید چنین دانش آموز گر چه برای حفظ حقوق اولیه انسانی خود بهرگونه تشبت دست خواهد زد اما پس از موفقیت متأسفانه پشت بوطن خود می کند و از مراجعت به کشوری که به صورت زندان و محبس جلوه کرده خودداری خواهد نمود. شما بهانه می کنید که در وضعیت تحصیلی دانش جویان در خارج کشور باید نظارت نمایید. این قبیل نظارتها به عهده مأموران کشورهای خارجی است نه به عهده شما که هیچگونه وسیله کنترل ندارید.

در گذشته دیدیم چگونه کنترل کردید و یا چگونه بدست سرپرستی های خارج

ایران میان دانشجویان ایران سازمان دادید و آنان را از تحصیل بازداشتید و این دانشجویان را وادار کردید دور هم جمع آیند و سیاست بازی بیاموزنده حال اینکه دانشجو در خارج باید از ارتباط با همسهری‌های خود حتی الامکان خودداری نماید تا بتواند در فراگرفتن زبان محل اقامت خود و در پیشرفت دروس خود توفیق پیدا نماید. می‌بینیم که در تعلیمات عالیه دانشآموزان ستمدیده چه علاقه دارد و یا آنان را چگونه سرگردان و بی‌تکلیف نگاه می‌دارید و به ترک تحصیل وادار می‌سازید. این بود دردکار، اکنون باید از چاره آن توضیح دهیم.

چاره کار اکنون پیش از گفتگو در چاره کار باید معلوم داریم که چنین برنامه شوم و ضدفرهنگ به چه علت در دانشگاه تهران مورد عمل قرار گرفته و از اجرای آن چه منظور دارند و یا چگونه در صدد اصلاح آن بر نیامده‌اند و حتی آقای دکتر جهانشاه صالح رئیس کنونی دانشگاه و آقای دکتر فرهاد رئیس قبلی تحت تأثیر این برنامه واقع شدند و معایب و مضرات آن را همچنانکه وقتی از مضرات قانون مصوب مجلس شورای ملی راجع به اصلاحات ارضی مستحضر شدند در اصلاح آن از طریق قانونی اقدام لازم به عمل آمد. در کاردانی و فرهنگدوستی آقای دکتر صالح و یا آقای دکتر فرهاد کوچکترین تردید نیست. آقای دکتر صالح در وزارت بهداری خدمت شایان به وطن خود انجام داد و لایحه قانونی ترک تربیک و یا منع کشت خشخاش را به تصویب مجلس شورا رسانید و در اجرای آن کمال مراقبت نمود. اما بی‌توجهی در این امر مربوط به این است که دانشگاه تهران بازیگران ماهر دارد و این بازیگران پشت پرده بکار می‌پردازند و مدت زمانی لازم است تا رئیس

جدید بتواند پشت پرده را بخواند و امیدواریم آقای دکتر صالح هر چه زودتر موضوع را تحت مطالعه قرار بدهد و از طریقی که مقتضی باشد در اصلاح آن بکوشد و سیصد هزار دانش آموزان دبیرستانها و پدران آنان را از اضطراب و نگرانی خارج سازد. علت واقعی در جلوگیری از ورود دیپلمه ها به دانشکده ها همان است که در دوران قبل از مشروطیت امثال امیر بهادر جنگ ها و عین الدوله ها را از شنیدن تام معارف و کتاب به وحشت انداخته بود و از تأسیس هر گونه مدرسه و کتابخانه جلوگیری می کردند و در حال حاضر نیز همان وحشت در کار است اما از گفتن حقیقت خودداری می نمایند و خود را به لباس علم و فرهنگ آراسته می سازند. حق را با باطل آمیخته می دارند و یقیناً در اصل مطلب به اشتباه می روند.

نگارنده از ابتدای جوانی در این موضوع توجه مخصوص داشتم و همه جا به تحقیق پرداخته ام و به نتیجه ای رسیده ام که در بالا یاد نمودم. در چهل سال قبل پس از غراغت از دانشکده حقوق تهران با مرحوم قاسم صور اسرافیل آشنا شدم و آن مرحوم د. ۱۰۰ صف آزادی خواهان بشمار می رفت اما در باطن با اعتدالی ها و فئودال ها سر و سری داشت و به همین جهت چند بار به وزارت رسید تا در ۳۵ سال قبل زمانی که در دانشکده حقوق پاریس به تحصیل اشتغال داشتم روزی از روزها هنگام تعطیل ظهر وقتی از دانشکده خارج می شدم مرحوم صور را ملاقات کردم و برای دیدن فرزند خود به دانشکده آمده بود و چندی در خیابان دانشکده قدم زدیم و صحبت داشتیم و از تهران و وطن عزیز یاد نمودیم از آن جمله انبوه دانشجویان را در خیابان به آن مرحوم نشان دادم و گفتم ببینید چگونه در دانشکده حقوق پاریس از قدیم الایام تاکنون همه ساله بیست هزار دانشجو به تحصیل اشتغال دارند و

هیچکس مزاحم حال آنان نیست.

مرحوم صور از شنیدن سخنان من به یاد گفتگوهای تهران افتاد و ناراحت شد و پاسخ داد که این دانشکده برای ملت فرانسه لازم و مفید است نه برای ایرانی. این گفته مرحوم صور همه وقت در گوش من صدا می‌کند و همان را در دوران قاجاریه برای جلوگیری از فرهنگ و مدرسه تکرار می‌کردند و همه نیز در اشتباه بودند و برای اینکه خواننده‌گرامی توجه حاصل کند که در جلوگیری از ورود دیپلمه‌ها به دانشکده‌ها چه زیان و ضرر به کشور ما وارد می‌شود آمار مختصراً را خاطر نشان می‌داریم و آن این است که در حال حاضر هر سال در حدود یک دهم از داوطلبان دیپلمه به دانشگاه پذیرفته می‌شوند و در حدود یکهزار نفر از دانشکده‌ها فارغ التحصیل داریم و این مقدار در مدت ده سال گذشته به ده هزار نفر بالغ شده است اما هرگاه در هر سال همه پانزده هزار داوطلب پذیرفته شده بودند در ده سال گذشته بجای ده هزار نفر تعداد یکصد هزار نفر لیسانسیه و دکتر فارغ التحصیل داشتیم و بر اثر آن کمبود قاضی، مهندس، معلم و طبیب جبران می‌شد.

به هر صورت امیدواریم کسانی که در شورای عالی دانشگاه ذی دخل و ذی نفوذ می‌باشند در مطالب این دیباچه توجه مخصوص مبذول دارند و بدانند که هرگاه بعضی برنامه‌های ضد فرهنگ عمومی در سابق پیشرفت می‌نمود یقیناً در آینده غیر عملی خواهد بود. در این قبیل برنامه‌ها فقط میل و آرزو و یا منافع طبقه حاکمه معلوم و معین که همان طبقه فئو دال‌ها و مالکان بزرگ باشد تأمین می‌شد اما در آینده چنین طبقه وجود نخواهد داشت و حکومت مردم بر مردم برقرار خواهد شد و در چنین حکومت باید تعلیمات عالیه عمومیت داشته باشد و دیپلم دبیرستان ارزش قانونی خود را بدست آورد. میان دبیرستان و دانشکده فاصله دیگر و مدرسه دیگر وجود ندارد. برای بی ارزش کردن دیپلم متوسطه هیچگونه وسیله در میان نیست. دانشکده‌ها باید به روی دیپلمه‌ها باز شود و کنکور عمومی و یا مسابقه در مسابقه موقوف گردد و هرگونه آزمایش از دیپلمه‌ها لازم باشد به امتحانات پایان

سال اول دانشکده‌ها محول دارند.

در این موضوع مناسب می‌دانیم چند بیت از عباس شهری شاعر خوش قریحه و سخن پرداز را در زیر نقل نمائیم:

تابه آن کار افتخار کنم	کودکی گفت من چه کار کنم
تا شب محنت تو گردد روز	گفتمش علم و معرفت آموز
بعد از آن گو مرا چه کار کنم	گفت چون علم اختیار کنم
علم گوید تو را چکار کنی	گفتم ار علم اختیار کنی

تردید نیست که صحبت از امتحانات ورودی دانشکده‌ها و بی‌ارزش کردن دپلم دبیرستان‌ها از فکر بکر آقای علی اصغر حکمت استاد دانشگاه پدید آمده است. آقای حکمت یکی از مالکان بزرگ فارس است و از آغاز کار به فرهنگ عمومی بی‌عقیده و بی‌علاقه بود و از این جهت حتی یاد دارم در دوره یازدهم مجلس شورای ملی وقتی درخواست اعتبار جهت تأمین مصارف کلاس‌های سالمندان نمود جلسه خصوصی تشکیل شد و در این جلسه گزارش داد که یکصد هزار مرد و زن در کلاس‌های بزرگ‌سالان مشغول تحصیل هستند و بعداً معلوم گردید که این گزارش صحت نداشته و حتی یکصد نفر در این کلاس‌ها اشتغال نداشته‌اند و در زمان حال و حاضر که بیست و پنج‌سال است سازمان تعلیم بزرگ‌سالان در وزارت فرهنگ تأسیس یافته از میان کارگران و پیشخدمتها و طبقه عوام دو نفر پیدا نمی‌کنند از این کلاس‌ها بهره‌مند شده باشد چه رسد به روستاها.

بنابراین تردید نیست نه تنها در دانشگاه تهران بلکه در وزارت فرهنگ نیز از گفتن حقیقت خودداری می‌نمایند و در زیر کاسه نیم کاسه‌ای نهفته است. در سابق عدم وجود وسائل برای تعلیمات عالیه را بهانه می‌کردند. اکنون عمارت بزرگ در دانشگاه تهران ساخته شده و مضيقه جا و مکان مرتفع گشته و حتی کمبود استاد نیز وجود ندارد زیرا بوسیله رادیو و تلویزیون که همه جا معمول می‌باشد ممکن است درس استاد در سالن‌ها و تالارهای متعدد شنیده شود.

اما اخیراً بهانه تازه تراشیده‌اند و بوسیله سخنرانی‌ها و مقالات چنین وانمود می‌کنند که دیپلمه‌ها بی استعداد هستند و دبیرها نیز لیاقت تعليمات ندارند. این است موضوع سخنرانی آقای دکتر عیسی صدقی استاد دانشگاه تهران که چند بار به وزارت رسیده است و این سخنرانی در شماره بهمن ماه ۱۳۴۱ مجله یغما منتشر شده و ما چند عبارت از این سخنرانی را عیناً در زیر نقل می‌کنیم:

«در ۱۳۴۰ عده دبیرستان به ۱۸۸۴ باب رسید و عده شاگردان آنها به سیصد هزار. البته از دیاد عده دبیرستان بی معلم و بی محصل مستعد از اواسط جنگ جهانی دوم شروع شد.»

۷۵۰ بابا دبیرستان بی معلم. در نتیجه ضعف و وظیفه نشناسی و عدم رعایت مقررات قانونی در مدت نه سال ۷۵۰ باب دبیرستان جدید که اغلب بدون دبیر و شاگرد واجد شرایط بوده در این مملکت تأسیس گردید و به تدریج بر عده کسانی که این گونه دبیرستانها را پیموده و ورقه‌ای به نام دیپلم بدست آورده‌اند افزوده شده بطوری که در حال حاضر در حدود سالی پانزده هزار دبیر دیپلمه از مدارس مذکور بیرون می‌آید و اغلب می‌خواهند وارد خدمات دولتی شوند و اکثر آنان داوطلب ورود به دانشگاه می‌شوند و در امتحانات مسابقه ورودی شرکت می‌کنند. بقیه دیپلمه‌ها بطور کلی نه مایه علمی کافی دارند و نه حاضرند بکاری تن در دهند.

«عده زیادی از کسانی که وارد کلاس‌های تربیت معلم می‌شوند و ورقه‌ای به نام دیپلم در دست دارند سواد و مایه علمی ندارند. بسیاری از آنان چند سالی عمر خود را در محلی به نام دبیرستان گذرانده‌اند و در پایان هم به پیشنهاد همان دبیران دیپلمی به آنها داده‌اند. آقای دکتر صدقی در این سخنرانی گرچه در ظاهر از محاسن دانشسرای مقدماتی و از معایب کلاس‌های تربیت معلم به گفتگو پرداخته اما در باطن خواسته است شنونده و خواننده را متوجه سازد که دانش آموزان دبیرستان‌ها و دبیران آنها بی استعداد هستند و دیپلم دبیرستان ارزش علمی ندارد و از این جهت در چند مورد تکرار کرده و می‌نویسد (بقیه دیپلمه‌ها بطور کلی نه مایه علمی کافی

دارند و نه حاضرند بکاری تن دهند) و همچنین می‌نویسد (عده زیادی از کسانی که وارد کلاس تربیت معلم می‌شوند ورقه‌ای به نام دیپلم در دست دارند سواد و مایه علمی ندارند) و باز هم می‌نویسد (بسیاری از آنان چند سالی از عمر خود را در محلی به نام دبیرستان گذرانده‌اند و در پایان هم به پیشنهاد همان دبیران دیپلمی به آنها داده‌اند) و باز هم می‌نویسد (اغلب آنان می‌خواهند وارد خدمات دولتی شوند و اکثر آنان داوطلب ورود به دانشگاه می‌شوند).

تردید نیست که سخنرانی آقای دکتر صدیق و دلائلی که اقامه نموده است سرتا پا غلط و نادرست می‌باشد و هرگاه دو مقدمه را که بیان داشته است قبول نمائیم یعنی دیپلمه‌های دبیرستان‌ها را از یک طرف و دبیران آنان را از طرف دیگر بی‌استعداد و بی‌لیاقت پنداشیم شاید برای جلوگیری از ورود دیپلمه‌ها به دانشگاه بهانه‌ای تصور شود اما یقیناً به اشتباه رفته است و این دانش‌آموزان نسل جوان کشور ما و امید آینده ملت ایران هستند و همه وقت به ثبوت رسانده‌اند که از حد اکثر استعداد و شایستگی و لیاقت برخوردار می‌باشند و بهترین دلیل آن چند هزار دانشجوی ایرانی در کشورهای اروپائی یا آمریکائی است که اکثر آنان از امتحانات ورودی دانشگاه تهران به ناحق مردود شده‌اند اما در امتحانات داخلی دانشکده‌های خارج از ایران پیشرفت‌های شایان داشته‌اند و از افتخارات وطن ما بشمار می‌روند و از میان دبیران نیز نویسنده‌گان ماهر و شاعران خوش ذوق و فریحه فراوان است و همه ساله هزاران دیپلمه ارزشمند به جامعه ایرانی تحویل می‌دهند و اگر دیپلمه‌ها به قول آقای دکتر صدیق در ورود به دانشگاه می‌خواهند وارد خدمات دولتی شوند بسیار پسندیده است. هر کس در کار خود باید هدف و منظور داشته باشد. مگر خود آقای دکتر صدیق وقتی در فرانسه در رشته تعلیم و تربیت تحصیل می‌نمود در نظر نداشته است که پس از مراجعت به ایران به خدمت معلمی وارد شود و یا به درجه استادی برسد. مگر نه این است که دانشجوی دانشکده پزشکی همه وقت در نظر دارد پس از فراغت از تحصیل معیشت خود را بوسیله طبابت

تأمین نماید و یا در تأسیسات بهداری دولتی خدمت کند و همچنین اکثر دانشجویان دانشکده حقوق در رشته قضائی توجه دارند در کادر قضائی وارد شوند. تردید نیست هر یک از ادارات دولتی و وزارتخانه‌ها نیز برای قبول کارکنان مورد احتیاج خود آزادی کامل دارند و شرط و شروط آن را در آینه نامه‌های اداری معلوم و معین می‌نمایند.

شما در کشورهای اروپائی یا آمریکائی هیچ کشوری را سراغ نخواهید داشت که از یک طرف دیپلم متوسطه بدست دانشآموزان بدهد و از طرف دیگر چنین دیپلم را برای ورود به دانشکده بی اثربی ارزش پندارد و هرگاه در بعضی از دانشکده‌های اروپائی کنکور داخلی معمول شده است از کشور ما تفاوت دارد زیرا اولاً این کنکور بعنوان مسابقه خصوصی و داخلی است و در هیچ کجا مسابقه عمومی معمول نیست و بجای آن دیپلم متوسطه ارزش خود را دارا می‌باشد.

دوم - کنکور خصوصی در دانشکده‌های اروپائی به منظور عالی تری است و به این وسیله می‌توانند دیپلمهای کثیر دبیرستانها را میان دانشکده‌ها تقسیم و توزیع نمایند بطوری که در آغاز سال تحصیلی حتی یک دیپلمه داوطلب بی‌تكلیف نمی‌ماند. سوم - کنکور خصوصی و داخلی در شهری ممکن است معمول گردد که در آن دانشکده‌های متعدد از نوع واحد وجود داشته باشد نه مانند دانشگاه تهران که فرضًا یک دانشکده پزشکی و یا یک دانشکده حقوق دارد و فقط یک دهم داوطلبان را می‌پذیرند و باقی را به ترک تحصیل وادار می‌نمایند.

مطلوب را در اینجا پایان می‌دهیم و دیباچه کتاب گنجایش بیشتر را ندارد و از طول کلام معدرت می‌خواهیم.

فصل اول^۱

کشورهای ایرانی واقع در شمال و مشرق ایران باستان . ایران ویج یا آریا ویج . سعد یا سعدیان ، مرو یا مورو . بلخ یا باختن . نیسا یه یا پارت . هرات یا هروه . کابل یا وہ اکرته . اوروا یا اورغانچ . گرگان یا هیرکانی . رخچ یا آراخونزیه . هتومنت یا هلمند . راگا یا ری . چخر یا چرغ . ورنه یا گیلان و دیلم . هپته هندو یا پنجاب هند . رنگها یا رنها در سرزمین قفقازیه کنونی مجاور با ایران ویج .

۱ - اهورا مزدا به زردشت مقدس گفت، من اهورا مزدا ، ای زردشت مقدس ،
یک کشور با نزهت آفریدم اما آسایش کامل نداشت .^۲

۲ - اگر آسایش کامل داشت همه مردم در آریانم ویجو Airianem Vaejo
یا ایران ویج جمع میشدند (و زندگی سخت میشد) .^۳

۱ - و قدیداد اوستا یا مجموعه قوانین زردشت به ۲۲ فرگرد منقسم شده و فرگرد بمعنی فصل است و بتفصیل در دیباچه کتاب توضیح داده ایم .

۲ - نام زردشت در اوستا اغلب با واژه اسپیتمه Spitama همراه است و این واژه را دوهارانز بمعنی مقدس ترجمه کرده اما دارمشتر عقیده دارد که اسپیتمه نام خانواده زردشت است و از اینجهت در کتاب خود عیناً نقل نموده است و ما در ترجمه فارسی از هر دو معنی استفاده نمودیم .

۳- نخستین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم آریانم ویجو بود و از رود وانوهی دائی تی Vanuhi Daiti (یا وانگو هی دائی تی) مشروب می شود. اهریمن پرمرک بر ضد آن مار آبی و زمستان دیو آفریده پدید آورد .^۴

۳- «آریانم ویجو یا آریا ویج یا ایران ویج Iran Vēj یا کشور مقدس ایرانی است که جم بر طبق مندرجات فصل دوم وندهاد بهشت خودرا در آنجا بنا کرد و زردهست نیز بر طبق بند ۳۲ فصل ۲۰ و بند ۳ فصل ۳۲ بند هش در این کشور زائیده شد و دین خود را در همانجا اعلام داشت و بالاخره بر طبق بند ۷ فصل ۱۴ و بند ۸ فصل ۹ زاد اسپرم نخستین جفت از مخلوقات جاندار در آریا ویج پدید آمده است .

«ایران ویج بطوريکه از معنی این واژه معلوم میشود مهد و مرکز تجمع اقوام ایرانی است و بمعنی زادگاه و تخمه اقوام ایرانی یا زادگاه و تخمه آریانها است ، Germe des Aryas ، واریانه یا ایرانی صفتی است که از الفاظ آریا یا ایریه Arya ، Airya اشتقاق یافته است .

اما باید دید سرزمین ایرا ویج یا ایران ویج در کجا واقع شده است . این محل را بعضی در مشرق و در حدود آمو دریا یا جیحون جستجو مینمایند . برای این عقیده دو دلیل ذکر میکنند . یکی اینکه آنچه از کشورها بعد از نام ایران ویج در وندهاد ذکر شده از قبیل سند و مرو و بلخ همه در مشرق ایران واقع شده اند . دیگر اینکه لفظ وانوهی یا وانگو هی که بنام رود متعلق به ایران ویج آمده در نمان پادشاهان ساسانی به واژه پهلوی (وه) یا (وه روت) تعبیر میشود و این واژه را با رود آمودریا تطبیق میکردد و منظور از رود (وه) Veh بر طبق بند ۲۸ و ۲۲ فصل ۲۰ بند هش و همچنین منظور نویسندهان ارمنی و چینی بشرحی که در روزنامه آسیائی چاپ ۱۸۶۰ میلادی درج شده همان رود جیحون یا اوکسوس میباشد .

«دلیل نخستین قابل توجه نیست و نام کشورها در وندهاد ممکن است پس و پیش شده باشد اما بر ضد دلیل دوم شواهد بسیاری است که محل ایران ویج را بر طبق این شواهد میتوان در مغرب ایران بدست آورد . ایران ویج بر طبق بند

۴ - در ایران ویچ ده ماه زمستان و دو ماه تابستان است. زمستان سرد است برای آب، سرد است برای زمین، سرد است برای گیاه. در آنجا کانون زمستان است. همه چا سرما بدترین آفتها است.

۵ - من اهورامزدا، دومین کشور باز هست که آفریدم دشتی است که اقوام سعد در آن سکونت دارند. اهریمن پرمرک برضد آن آفت ملخ پدید آورد. این آفت برای گیاهان زیان بخش و برای رمه و ستوران کشنده هیا شد.^۵

۱۲ فصل ۲۹ بند هش در مجاورت آذربایجان واقع شده و چنین مینویسد:

Airan vej pun kostaki Aturpatagan ،
 «آذربایجان از مشرق به دریای خزر و از مغرب به سرزمین رنگها یا رنها محدود شده و این سرزمین بطوریکه در بند هش آمده همان سرزمین ماد در جنوب یا ناحیه قره باغ در شمال قرار گرفته و ماد بعقیده منها کانون و قلب ایران است و آریانم ویجو از لحاظ اوضاع جوی با سرزمین مزبور تطبیق میکند. «بنا براین ایران ویچ با دشت حاصلخیزی که در میان دو رود ارس و رود کور kur واقع شده و بعداً بنام قره باغ شهرت یافته و در قدیم بر طبق کتاب یاقوت صفحه ۱۷ و کتاب ابوالقداء صفحه ۱۴۱ فصل دوم بنام اران Arran نامیده میشد مطابقت مینماید و آقای اشپیگل (اوستا شناس شهر آلمانی) در صفحه ۲۱۲ و ۱۹۴ جلد اول کتاب خود محل آریانم ویجو را با سرزمین ارّان مقرر دانسته و ارّان را با اران و ایران یکسان پنداشته است و اینکه ارّ بجای اری آمده از اختلاف در لهجه ها پیدا شده است و این دو بیزانس بگفته اشپیگل سرزمین ارّان Arran را در مجاورت کادوسیان یا گیلان پنداشته است.

«زیبائی و حاصلخیزی قره باغ در خطه قفقازیه کنونی که بمعنی باغ سیاه است شهرت دارد اما زمستان آن بسیار دراز و سخت است و احمد بیک آفایف یکی از ساکنان قره باغ مینویسد که مزارع قره باغ در توروز پوشیده از برف

۶ - سومین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم مرو توانا و خوش قلب است . اهریمن پر مرک بر ضد آن آفت غارت و رفتار خلاف ادب در آن پدید آورد .^۴

میباشد و هوای آن از ۱۵ ماه آوریل بعد ملائم میشود و فصل گل و غنچه از ماه مه آغاز میگردد و در تابستان دستیجات کوچنشین در بالای کوهها و در دشتها بحرکت و جنبش میآیند و این جنبش در نیمه ماه اوت پایان میپذیرد و از اینجهت تابستان در این خطه ماقنده ایران ویج بطوریکه در وندیداد ذکر شده فقط دو ماه است .

«وقتی ایران ویج یا آریان ویج با سرزمین ارّان و قره باغ در قفقازیه مطابقت نماید رود وانگویی دائی‌تی نیز با رود قدیم ارس در شمال آذربایجان منطبق خواهد بود و در این رود بطبق مندرجات وندیداد افی و مار فراوان است همچنانکه مار آبی در رود ارس شهرت دارد و اینکه رود وانگویی دائی‌تی در زمان ساسانیان با رود جیحون تطبیق میشد منافات فخواهد داشت که همان رود ارس باشد زیرا در آن زمان ممکن است دو رود مزبور را که یکی در مشرق دریای خزر و دیگری در مغرب آن جریان دارد رود واحدی می‌پنداشتند همچنان که دو رود سند را در هند با رود آمو دریا یا جیحون مشتبه میگردند .

این بود عقیده دارمستر دانشمند شهیر فرانسوی که بشرح بالا در حدود هشتاد سال قبل بیان داشته و ایران ویج را با ارّان در قفقازیه و قسمتی از آذربایجان کنونی منطبق پنداشته است اما در سالهای اخیر بوسیله دانشمندان شوروی در شهرهای قدیم قفقازیه و همچنین در سرزمین‌های بلخ ، سند ، مرو ، پارت و خوارزم اکتشافات دامنه‌داری صورت گرفته و دلائل ارزنده‌تر و جدیدتر بدست آمده است که عقیده دارمستر و اشپیگل را تائید نماید و این موضوع بسیار جالب دقت و شایان توجه میباشد و بتفصیل در دیباچه کتاب مورد بحث و تحقیق قرار داده ایم .

۴ - در تاریخ اجتماعی ایران باستان بتفصیل توضیح داده ایم که زردشت بر طبق مندرجات اوستا و عقاید دانشمندان غربی مانند ادیان دیگر زمان خود خدايان متعدد را می‌پرستید و اهورامزدا خداوند روشنی بی‌پایان بزرگترین خدايان

۷ - چهارمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم بلخ زیبا با پرچم افراشته است . اهریمن پر مرگ بر ضد آن مورچه و سوراخ مورچه پدید آورد ^۷

وی بود و هر کدام از این خدایان بنام ایزد و یزدان و پرست و یابغ خوانده شده است اما بعضی از دانشمندان به ثنوی بودن دین زردشت معتقد شده‌اند و این دین را دو خدائی میدانند یکی اهورا مزدا خدای روشنی بی‌پایان در بالای ستارگان و آفرینشده موجودات نیک و مفید . دیگری اهریمن خدای تاریکی در زیر زمین خاکی و آفرینشده دیو و عفریت و موجودات زیان‌بخش و پلید میباشد و در این عقیده به فصل اول وندیداد استناد نموده‌اند که بموجب آن در برابر هر یک از کشورهای ایرانی که بوسیله اهورامزدا برای ایرانیان آفریده شده یک آفت و یا یک موجود مادی زیان‌بخش بوسیله اهریمن خلق شده است و اهریمن را در این فصل بلطف آفرینشده و خالق موصوف ساخته است و همچنین به‌یسنای ۳۰ و یا دیگر فصول گاتها استناد نموده‌اند که دو آنها خرد نیک بنام اهورامزدا در برابر خرد خبیث و پلید بنام اهریمن قرار گرفته و این هردو معاً در پایه و اساس خلقت و آفرینش جهان با یکدیگر رقابت مینمایند و این رقابت از مطالعه در فصل اول وندیداد بسی واضح و روشن میباشد .

۵ - سعد و سعدیان هر دو در کتابهای فارسی استعمال شده و در اوستا بعبارت سوگدا Sugha ـ آمده و با لفظ گاوو Gau با هم ذکر شده است . دوهارلز در کتاب خود گاوو را پایتحت سعدیان میداند اما دارمستر عقیده دارد که گاوو در پهلوی معنی داشت است و مقصود از این دو لفظ در اوستا عبارت از دشت سعد است و در مسافت هشت روز راه همه جا سبز و خرم و پوشیده از باغها و چراگاه‌ها و مزارع بود . در کتابهای پهلوی لفظ سعد را با سوریک در سوریه تطبیق کرده‌اند و این تصور ناشی از اشتباهی است که از شباهت لفظ سوگدا با سوریک حاصل شده است (رجوع شود به دوهارلز کتاب اوستا صفحه ۷ و دارمستر جلد دوم زند اوستا صفحه ۸) .

۸- پنجمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم نیسا یه Nisaya است که بین مرو و بلخ واقع شده و اهریمن پرمرک پر ضد آن آفت شک و تردید پدید آورد.^۸

اطلاعات محققان غربی راجع سند در حدودی است که نقل نمودیم اما دانشمندان شوروی در سالهای اخیر از حفريات و تحقیقات دامنه داری که در سرزمین قدیم سند واقع در ازبکستان کنونی بعمل آورده‌اند محل دقیق این سرزمین را معلوم و روشن داشته‌اند و مون‌گیت دانشمند شوروی در کتاب خود راجع به باستان‌شناسی در روسیه شوروی بتفصیل توضیح داده و قسمتی را ترجمه و در زیر نقل می‌کنیم:

«سند در دره زرافشان و کاشکا دریا واقع شده و سمرقند پایتخت آن است و این شهر را مورخان بنام مارکندا Marcanda موسوم ساخته‌اند. کوروش هخامنشی در نیمه سده ششم ق.م. کشور سند را در جزو قلمرو حکمرانی خود قرار گذاشت. شهر سمرقند در حمله منول با خاک یکسان شد و ساکنان آن بهلاکت رسیدند. در خرابه‌های این شهر تجسسات دامنه‌داری بعمل آمد و آثار گران‌بها کشف شده است. مرکز این شهر بنام ارک نامیده می‌شد و در سده چهارم ق.م. تمدن بزرگی در آن تشکیل یافته بود. سند در صنعت و تجارت اهمیت مخصوص داشت. از شهرهای قدیم سمرقند مجسمه‌های کوچک بدست آمده و بعضی از آنها مجسمه آناهید خداوند آب و پاران مربوط بدین مزدا پرستی است. داد شهرهای دیگر سند در خرابه‌های شهر تل برزو Tell-Barzu در شش کیلومتری سمرقند است و از آن یک خلوف سفالین بدست آمده و روی این ظرف تصویر یک انسان با تنہ گاو نقش بسته و از یک نیمه خدای ایرانی بنام کیقباد حکایت می‌کند. از اکتشافات عده سعدیان از خرابه‌های شهر قدیم پنجیکانت است. این شهر در دره زرافشان بفاصله ۶۸ کیلومتر از سمرقند واقع شده و در سده هشتم میلادی در حمله عرب ویران گشته است. در مجاری آب این شهر تپوشهای سفالین بکار رفته و از بناهای بزرگ پنجیکانت دو معبد می‌باشد. یکی مشتمل بر تالار مربع شکل بمساحت هشت متر در هشت متر و سقف آن بر روی چهار ستون قرار گرفته است. این معبد از مشرق بدون دیوار به ایوان منتهی است.

۹- ششمین کشور با نزهت که من اهورمزدا آفریدم هرات Haraiva میباشد و خانه‌های نا-مسکون دارد . اهریمن پرمرگ بر ضد آن اشک چشم و سوگواری پدیدآورد .

و در مقابل محوطه واقع است و در دیوار معبد نقش و نگارهای است که از لحاظ باستان‌شناسی جالب دقت میباشد . در نقش یکی از دیوارها یک مرد روحانی بسوی محراب خم شده و چند شخص از آنجمله دو مرد دهقان در مراسم دینی حاضرند و در دیوار مقابل تصویر چند شاهزاده سندی است . معبد دیگر در شمال شهر دارای تالار بزرگ با چهار ستون و یک ایوان است و بر روی دیوار این معبد تصویر صحنه‌ای در سوگواری جنازه سیاوش نیمه خدای ایرانی است . (تصویر این تابلو در کتاب تاریخ اجتماعی ایران باستان تحت شماره یک نقل شده است) .

«میدان شهر پنجیکانت موسوم بشهرستان است و در مشرق آن عمارت و کاخهای چند کشف شده و در تالار یکی از کاخها روی دیوار نقش و نگار در صحنه‌های متعدد دیده میشود .

«در یکی از این تصویرها شاه روی تخت نشسته و چند شاهزاده سندی با چند دهقان در برابر وی ایستاده و مراسم جشن برگزار میشود و در صحنه‌های دیگر عده‌ای سازنده و نوازنده برقص مشغول بودند .

«از معابد سندی و آثاری که بدست آمده معلوم شده است دین مزدا پرستی مذهب معمول مردم در شهرهای سند بوده است و آب و آتش و خاک و باد را هی پرستیدند و مردم‌ها را برطبق مراسم دینی در این مذهب دفن میکردند با این ترتیب که جنازه را در هوای آزاد طعمه لاشخوارها میساختند و سپس استخوانها را پس از جدا شدن از گوشت در محفظه‌ای قرار میدادند و این محفظه بنام استودان Astodan (مخفف استخوان‌دان) نامیده میشد و در اطاق زیر زمین نگاه میداشتند . در شهر پنجیکانت گورستانی کشف شده و در آن از این قبیل محفظه‌ها بدست آمده است .

۱۰ - هفتمین کشور با نزهت که من اهورمزدا آفریدم کابل یا ودا کرته با سایه های نامطلوب است، اهریمن پرمرک بر ضد آن پریهای Vaekreta خنتی Khnaithaiti پدید آورد و بگرشاسپ و اپسته بودند^۹

۶ - مرو در اوستا بلفظ مورو MOROU ذکر شده و در قدیم الایام یکی از شهرهای معظم و آباد ایران باستان بشمار میرفت و چون در شاهراه دنیاً قدیم با شرق اقصی قرار داشت تا زمان حمله مغول عظمت خود را محفوظ نگاه داشته و پس از اسلام مرکز حکومت و امارت خراسان بود و در آن زمان بیش از یک میلیون جمعیت داشته و کتابخانه های عمومی متعدد در این شهر بریا بود و دانشمندان اسلامی برای استفاده از این کتابخانه ها از شهر مرو دیدن همکردند .

شهر زیبای مرو بعد از اسلام در چهار مرتبه مورد حمله اقوام خارجی قرار گرفت و صدمه فراوان دید . در مرتبه اول بوسیله چنگیز ، مرتبه دوم بوسیله تیمور لنک ، مرتبه سوم بوسیله اوزبکها و بالاخره در سده نهم هجری بوسیله امیر پنخارا مورد قتل عام و غارت واقع شد و بویرانه تبدیل گردید و زمانی که جزو روسیه قرار گرفت شهر جدید نزدیک خرابه های شهر قدیم بنای شد .

شهر مرو در حال حاضر مرکز جمهوری تاجیکستان شوروی و نزدیک مرغاب واقع شده و راه آهن ماوراء قفقاز تا سرحد چین از این شهر عبور مینماید . ساکنان مرو تا کنون قومیت و رسوم و عادات و زبان ایرانی را محفوظ داشته اند و اکتشافات دامنه دار باستانشناسی بوسیله دانشمندان شوروی انجام گرفته و در کتاب مون گیت نقل شده است .

۷ - لفظ بلخ در اوستا بواثه (باختی) و در فارسی قدیم به لفظ باختن آمده و در وندیداد دو صفت برای وی ذکر شده و چنین مینویسد (من اهورا مزدا چهارمین کشور با نزهت که آفریدم بلخ زیبا با پرچم افراشته است) . دوهارلن در کتاب خود صفحه ۸ توضیح داده که بلخ در اوستا بلفظ Baktri

۱۱ - هشتمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم اوروا Ourva دارند چرا گاههای سرشار است . اهریمن پرمرک بر ضد آن آفت نخوت و غرور پدید آورد .

باختی است و سپس بیلخ تبدیل یافته و در خراسان واقع شده است . بلخ پایتخت مردم باختر میباشد و پرجم های افراشته علامت اقامتگاه رئیس این کشور بوده و یا ساکنان بلخ همه وقت برای جنک یا دشمن آماده بودند . دارمستر راجع به بلخ مینویسد که لفظ باختی و صفت زیبا که در وندیداد برای آن ذکر شده در کتاب مسعودی بیلخ الحسناء ترجمه گشته است .

از آنچه نقل کردیم معلوم شد که اکثر دانشمندان اوستاشناس محل شهر قدیم بلخ را بطور مبهم در شمال خراسان تعیین کرده اند و حال اینکه در حال حاضر خرابه های بلخ در شمال افغانستان نزدیک قصبه ای بهمین نام و در سر جاده ای که از کابل بخارا میرود واقع شده و تا رود آمودریا ۵۰ کیلو متر فاصله دارد . شهر بلخ مرکز سر زمین بلخ و پایتخت پادشاهان کیانی است و به یونانی بلطف باکترین Bactriana نامیده میشد و نام قدیمتر آن زاریاسپ میباشد . در قاموس الاعلام ترکی نقل شده که شهر بلخ در سلطنت کی گشتاسب کیانی شهرت بیشتر داشته و زرده شده این شهر ظهور نمود و این شهر مرکز تبلیغات دین وی بود . شهر بلخ در حمله مغول صدمه فراوان دید و در ۶۱۷ بوسیله چنگیز و در ۷۷۱ هجری بوسیله تیمور لشکر مورد قتل و غارت و با خاک یکسان شد . بنا بر این قسمت جنوبی سر زمین بلخ قدیم هرگاه در شمال افغانستان و خراسان واقع شده قسمت شمالی آن در خاک شوروی و جمهوری تاجیکستان امتداد دارد و در این قسمت بوسیله دانشمندان شوروی تجسسات و کاوش بعمل آمده و در کتاب مون گیت راجع بیاستانشناسی در روسیه شوروی نقل شده و ما قسمتی را از این کتاب ترجمه و در زیر نقل مینماییم :

«بلخ در کنار آمودریا واقع شده و ساکنان آن اجداد و نیاکان مردم امروزی تاجیکستان بشمار میروند و یکی از امپراتوری های قدیم در آسیای مرکزی است . قسمت اعظم سر زمین قدیم بلخ در تاجیکستان و ازبکستان شوروی و شمال افغانستان واقع شده است .

۱۲- نهمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم ختنی Knenta است که اقوام هیر کانی (یا گر گان) در آن سکونت دارند. اهریمن پر مرک بر ضد آن گناه بی توبه پدید آورد.

«هیئت خواری سعد و تاجیک در سال ۱۹۵۰ میلادی تجسسات را در پخش کیباد شاه نزدیک قصبه کالای میر آغاز نمود و آبنیه و ساختمان مربوط بسده چهارم قبل از میلاد در این محل کشف شده و دارای حصار بلندی است. این شهر بوسیله یک کوچه باریک از استحکامات جدا شده است. از مطالعه در وضعیت قبرها معلوم است که تاجیکها از ساکنان بوهی بلخ محسوب میشدند و مشخصات قومی خودشان را تاکنون حفظ کرده‌اند.

«از حفريات شهر قدیم بلخ معلوم شده که حمله اسکندر در این سرزمین گرچه به سریعی رکست و کشتار هصرای بود اما پس از وی فرضنه یونانی در این سرزمین نفوذ یافت. در شهر قدیم بلخ چند معبد بودائی کشف شده از آنجمله نزدیک قصبه قره تپه میباشد. در چاچی آثار یک تمدن روستائی بدست آمده و معلوم شده که در سده دوم قبل از میلاد آهن را در کوره‌های بادی بوسیله دم دادن به ادوات و ابزار تبدیل می‌نمودند.

۸- محل شهر نیسا Nisaya بر طبق بند ۸ فصل اول وندیداد فی الجمله معلوم شده و در میان مرو و بلخ واقع است اما محققان اروپائی سابق نتوانسته‌اند تعیین کنند که این شهر با کدام ناحیه و سرزمین مطابقت مینماید و فقط توضیح داده‌اند که نیسا به غیر از شهر قدیم نیسا در ماد است و اسبهای آن شهرت داشته است ولی دانشمندان شوروی از حفريات و کاوش در دشت‌های آمو دریا و ماوراء النهر محل دقیق این شهر را کشف کرده و معلوم داشته‌اند که نیسا به نخستین پایتخت دولت پارت اشکانی بوده است. از این امر واضح می‌گردد که منظور زرده است در وندیداد از نیسا همان سرزمین اصلی پارت است و شهر نیسا در میان مرو و بلخ واقع است و خرابه‌های آن اکنون نزدیک آمو دریا یا جیحون مشهود و برقرار است.

پایتخت اشکانیان پس از توسعه قلمرو حکومت آنان و لا اقل پس از یکصد سال از آغاز این حکومت از نیسا به شهر صد دروازه نزدیک دامغان انتقال یافته

۱۳ - دهمین کشور با نزهت که من اهورامزدا آفریدم رخچ زیبا است.
اهریمن پرمرک بر ضد آن گناه بی توبه، آفت دفن اموات، پدید آورد.

و پس از این اتفاق نیز نیایه بعنوان پایتحت اولیه پارت اشکانی در اهمیت خود باقی بود و چون محققان ایرانی از این حقیقت بی اطلاع بودند و پایتحت اولیه پادشاهان اشکانی را نزدیک شهر دامغان تصویر میکردند باشتباه افتاده سرزمین پارت اشکانی را در خراسان کنونی ایران پنداشته‌اند و ابراهیم پور داؤد در صفحه ۶۵ جلد اول یسنا چاپ ۱۳۴۰ چنین مینویسد (دسته‌ای از پارتها در خراسان حالیه اقامت گزیده اسم خود را به آن سرزمین داده‌اند و سلسله اشکانیان که بعدها در ایران سلطنت یافته همان پارتها هستند) . حسن پیرنیا نویسنده کتاب ایران باستان در این اشتباه افراط کرده و در صفحه ۲۱۸۵ چنین مینویسد (بنابر این و بنا بر آنچه از نویسندگان عهد قدیم استنباط می‌شود پارت در خراسان کنونی واقع شده و بی تردید میتوان گفت که پارت در عهد قدیم عبارت بود از دامغان، شاهرود، جوین، سیزوار، نیشابور، مشهد، بجنورد، قوچان، دره‌جز، سرخس، اسفراین، باخرز، خواف، ترشیز و تربت‌حیدری است) . اولمینید دانشمند فقید امریکائی نیز در کتاب خود داجع بمحل پارت همین اشتباه را بکار بسته است و حال آنکه باستان‌شناسان شودوی توانسته‌اند دفتر بایگانی پادشاهان اولیه اشکانی را از کاخ سلطنتی شهر نیایه کشف نمایند و یکهزار و پانصد کتیبه پخت‌آرامی و زبان پارت ایرانی بدست آورند و مون‌گیت دانشمند شوروی تفصیل این اکتشافات را در کتاب خود داجع به باستان‌شناسی در روسیه شوروی نقل کرده و قسمتی از آن راجع به شهر نیایه و سرزمین پارت را از صفحه ۱۹۲ و بعد یفارسی تبدیل و در زیر نقل مینماییم :

«در جنوب جمهوری ترکمنستان کنونی و نزدیک رویگار قره قوم و در دامنه کوه کوپت‌داغ و نزدیک قصبه‌ای موسوم به باقر Baghir واقع در هیجده کیلومتری شمال غربی عشق‌آباد ویرانه‌های دو شهر باستانی نیایه قدیم و نیایه جدید دیده می‌شود و از سال ۱۹۳۰ میلادی دو هیئت حفاری در این ناحیه به

۱۴- یازدهمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم هتومنت ،
یا هلمند درخشان و فیروزمند است . اهربیمن پر مرگ بر ضد آن
جادوگری پدید آورد .

۱۵- جادوگری نشانهای است که از روی آن هلمند شناخته میشود .
نشانهای که همهجا مشهود است و در آنجا است که بدترین اعمال جادوگری انجام
میشود .

کاوش و تجسسات پرداخته اند و از خرابهای نیایه جدید آثار پرارزش از یک
شهر قدیم کشف شده و این همان نیایه نخستین پایتخت دولت پارت اشکانی است .
«امپراطوری پارت همان دولت اشکانیان رقیب رومیان است . این امپراطوری
از رود سند تا فرات و از آمودریا تا خلیج فارس وسعت داشته و بین النهرين
و ماد و ارمنستان و هیرکانی را نیز شامل بود . پادشاهان پارت با دو دولت
بزرگ روم و چین ارتباط سیاسی داشتند و سواران پارتی در جنک شهره آفانی
بودند و دفعات برومیان شکست داده اند از آن جمله لشکرکشی کراسوس سردار
زک رومی و شکست وی در تاریخ معروف است . اردشیر مؤسس سلطنت ساسانیان
در سده سوم میلادی سرزمین پارت را تسخیر نمود و دولت پارت را منقرض
ساخت و ... وی کوشیدند نام پارت و اشکانی را از صفحه تاریخ محظوظ
نمایند و بفراموشی سپارند و در آن زمان نام خراسان که بهعنی مشرق آمده بجای
لطف پارت شهرت یافته است .

«شهر نیایه پایتخت پارت اشکانی حصاری با برج و باروی بلند داشته و
شهر جدید در بیرون شهر قدیم قرار گرفته مشتمل بر کاخها و مقبره مردگان و
معابد پارت است . از تجسساتی که در نیایه قدیم بعمل آمده تاریخ صحیح پارت معلوم شده
است . در یکی از کاوشها کاخ بزرگ مشتمل بر تالار مدور و دیگری مربع شکل
و یک معبد کشف شده و این تالار دارای چهار ستون بلند ۱۲ متری است .
در میان ستونها مجسمه های مرد و زن نصب شده و این مجسمه ها دارای رنگ آمیزی
است . در اطراف کاخ ساختمان های بزرگ از آنجمله محل خزانه و گنج پادشاهان

۱۶—دوازدهمین کشور با نزهت که من اهواز مزدا آفریدم ری یا راگا Ragha با سه نژاد است. اهریمن پر مرک ببر ضد آن آفت بی اعتمادی پدید آورد. ۱۲

اشکانی است و این گنج در سده سوم میلادی متناق卜 انقراض دولت پارت بفارس رفته اما اشیاء باقیمانده آن از قبیل بعضی اسلحه و مجسمه‌های کوچک از نقره و مفرغ و یا گل پخته بدست آمده از آن جمله مجسمه آتنا Athena خداوند یونانی و مجسمه ابوالهول مصری است.

«از اکتشافات مهم نیاییه کتبیه‌های بسیار از دفتر بایگانی پادشاهان اشکانی است و تعداد این کتبیه‌ها به یکهزار و پانصد عدد رسیده و در یک اطاق زیر زمین قرار داشته و برای خواندن آنها که بخط آرامی و بزبان پارتی است هیئتی از متخصصان زبان‌شناسی شوروی مأموریت یافته‌اند و این هیئت در ترجمه و کشف مطالب این کتبیه‌ها توفيق یافته و بزبان ایرانی و تاجیک نقل کرده‌اند. از این کتبیه‌ها سازمان اداری دولت پارت و ترتیب وصول مالیاتها و موضوعات دیگر معلوم و روشن شده است.

۹—منتظر از گرشاسب در بند ۱۰ فصل اول وندیداد سام گرشاسب است که در کابل از دین بت پرستی هندی پیروی میکرد و بر اثر آن بگفته زردشت دین دیو پرستی در این شهر رواج داشته و این گرشاسب غیر از گرشاسب پهلوان معروف ایرانی است.

۱۰—راجع بسرزمین اوروا در اوستا مشخصاتی ذکر نیست و از این جهت دانشمندان اوستا شناس غربی درباره آن بحث نکرده‌اند و هرگدام باحتمال سخن گفته‌اند. دوهارلر عقیده دارد که اوروا یک شهر مجھول و گمنام در خراسان است. ادوارد براؤن در کتاب تاریخ ادبی ایران باستان جلد اول اوروا Ourva را با شهر طوس در خراسان منطبق میداند. دارمستن با شهر میشان در کنار فرات تطبیق کرده است. این عقاید هیچگدام صحیح نیست اما دانشمندان شوروی در تجسسات باستان‌شناسی خود آثار شهر قدیم اورغانچ Ourganedj پایتحت خوارزم را در ترکمنستان شوروی کشف کرده‌اند و بعقیده ما اورغانچ همان اوروا

۱۷ - سیزدهمین کشور با نزهت که من اهورامزدا آفریدم چخر Chakhra یا چرغ توانا و مهربان است . اهریمن پر مرک بر ضد آن گناه بی توبه پدید آورد .^{۱۳}

است که زردشت در بند نهم فصل اول وندیداد جزو کشورهای ایرانی نشین یاد کرده است . خوارزم قدیمترین سرزمین ایرانی است . اقوام ایرانی در حدود سده دهم ق. م. وقتی از ایران ویج یا (اران و قفقازیه) از شاهراه شمالی دریای خزر بسم مشرق مهاجرت آغاز نمودند نخست در اوروا یعنی در خوارزم که غرباً بدريای خزر محدود است رحل اقامت افکنندند .

خوارزم در کتبهای داریوش کبیر هخامنشی بلفظ خوارزمیش آمده و اگر اوروا غیر از خوارزم بود لازم می‌آمد در اوستا نامی از خوارزم بیان نیامده باشد و حال اینکه خوارزم قدیمترین کشور ایرانی نشین میباشد و در جزویات دیگر اوستا بکرات از آن یاد شده از آن جمله در بند ۱۳ مهر پشت (صفحه ۴۴۸ جلد دوم کتاب دار هستن) سرزمین خوارزم را در ردیف مرو و هرات و سند از کشورهای ایرانی بشمار آورده است .

بنا بر این مسلم است که منظور زردشت از اوروا همان اورغانچ پایتخت خوارزم است و زردشت در چند مورد از جزویات اوستا بطوریکه در عصر حاضر نیز معمول است پایتخت را پنجای کشور ذکر کرده است و خوارزم بشرحی که در قاموس الاعلام جلد سوم نقل شده غرباً بدريای خزر ، شمالاً بدريایچه آرال یا دریای خوارزم و شرقاً و جنوباً به آمو دریا و خطه خراسان محدود میشود و اکنون جزو جمهوری ترکمنستان شوروی است و اوروا یا اورغانچ یا جرجانیه یا گرگنچ در حکومت اسلامی پایتخت پادشاهان خوارزمشاهی بوده و فقط در حمله مغول مصادف با اوائل سده هشتم هجری جلوتر از شهرهای دیگر ایرانی مورد قتل و غارت قرار گرفت و بویرانه تبدیل شد . این شهر در بزرگی و آبادی و زیبائی شهرت جهانی داشته است اما حسن پیرنیا بدون هیچگونه مستند و دلیل در صفحه ۲۱۸۸ کتاب تاریخ ایران باستان چنین مینویسد (خطه خوارزم خشک و لم یزدمع است و همیشه بهمین صفت توصیف شده و در عهد قدیم در این صفحه مردمان صحرا گرد از نژادهای مختلف سکنی داشتند) . برای مزید اطلاع راجع به

۱۸ - چهاردهمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم ورنه چهار گوش Varena است که در آن فریدون قاتل آزی دهاک زائیده شده است. اهریمن پر هرگز بر ضد آن آفت بی قاعده‌گی خیر عادی زنانه و تجاوزات بیگانه پدید آورد. ۱۴

اورغانج یا اوروا و خوارزم قسمی از توضیحات یونگیت دانشمند شوروی را که از اکتشافات و حفريات خوارزم بدست آورده از صفحه ۲۷۲ کتاب وی بفارسی تبدیل و در زیر نقل مینماییم.

«در ابتدای سده دوازدهم میلادی اقوام مغول در آسیای مرکزی بهمله و هجوم پرداختند و شهرهای خوارزم را با خاک یکسان نمودند و اکثر مردم را بهلاکت رسانیدند اما طولی نکشید فعالیت در خوارزم از سرگرفت و شهرها آباد گردید. از سال ۱۹۲۸ میلادی هیئت بزرگ حفاری در خوارزم برای تعیسات باستانشناسی بکار پرداخت و آثار ارزنه از شهرهای قدیم آن بدست آورد. مهمتر از همه در خرابه‌های شهر اورغانج پایتخت خوارزم است. این شهر قدیم در نزدیکی شهر (کنه اورغانج) در ترکستان واقع است و در مجاورت آن شهر داش قلعه میباشد که بدستور تیمور لشک در سال ۱۳۹۱ میلادی بنا شده است.

«کوروش بزرگ هخامنشی در نیمه سده ششم ق.م. در جنگهای فیروزانه خود امپراتوری بزرگی تشکیل داد و سرزمین خوارزم را در قلمرو حکمرانی خود وارد ساخت اما وقتی دولت پارت اشکانی قوت گرفت خوارزم در جنب آن استقلال داشت. در خوارزم کنار رود آمو دریا نزدیک قصبه جانباز قلعه کاوش بعمل آمد و از آن شهر بزرگی کشف شده و در این شهر دو ردیف حصار به بلندی دهمتر و ضخامت یک متر و سی سانتیمتر قرار داشت و در داخل این حصار کاخ بزرگ و ابنيه فراوان کشف شده و معلوم گشته که در عهد قدیم با مصر و سوریه و نواحی دریای سیاه در تجارت بودند. در میان آثار آن مجسمه‌های کوچک از سیاوش و آناهید خدای دریاها و آبها شایان دقت است.

«در نزدیک ریگزار قره قوم شهری کشف شده که دور آن دارای حصاری بلند و برج و بارو است. در داخل این حصار تالار بزرگی بوسیله پله بزرگ زمین راه داشته و در این زیرزمین خمره‌های متعدد سفالین جای داده شده و هر

۱۹ - پانزدهمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم هپته هندو Hapta Hindu یا پنجاب هند است. اهریمن پرمرک بر ضد آن گرمای شدید و بی قاعده‌گی غیر عادی زنانه پدید آورد.

۲۰ - شانزدهمین کشور با نزهت که من اهورا مزدا آفریدم سرزمین واقع در سرچشم رود رتها، رانگها است. مردم در این کشور

خمره بمنزله قبری است که استخوان مرده را در آن جای داده اند و بر روی یکی از این خمره‌ها مجسمه یک مرد نشسته قرار دارد و در آن کتیبه‌ای مربوط به سده سوم قبل از میلاد بزبان خوارزمی و بخط آرامی نوشته شده و علی‌الظاهر نام صاحب مجسمه می‌باشد.

۱۱ - شهر رخچ در اوستا هرووائیتی Hara hVaiti و به یونانی اراکوزیه Arachosia آمده در افغانستان نزدیک کابل واقع و همان محلی است که یعقوب ابن لیث صفاری در ۲۵۵ هجری وقتی بکابل لشکر کشید نزدیک رخچ با دشمن مصاف داد و فیروز شد.

۱۲ - منظور زرده‌شده از سه نژاد در بند ۱۶ فصل اول ونديداد نژاد ایرانی، نژاد زرد پوست تورانی و نژاد تازی است که تحت نفوذ دولت آشور نفوذ یافته بود.

۱۳ - دارمستن از قول مورخان اسلامی نقل کرده که چخر یا چرغ در قدیم نام دو شهر ایرانی است. یکی در خراسان و دیگری نزدیک غزنی در افغانستان.

۱۴ - منظور از سرزمین ورنه در بند ۱۸ فصل اول ونديداد باتفاق همه اوستا شناسان عبارت از گیلان و دیلم است و مقصود از تجاوزات بیگانه مداخله تورانیان و تازیان آشوری در این ناحیه است و تازیان در سده هفتم ق. م. در لشکرکشی ساروکین پادشاه مقتدر آشور و نینوا نزحمت ایرانیان مغرب ایران را فراهم می‌نمودند.

بی سرپرست و بدون شاهزادگی میکنند. اهریمن پر هر ک برصد آن سرمای
دیو آفریده پدید آورد ۱۵

۱۵ - در تعیین محل سرزمین رنها یا رنگها که از رودی بهمین نام مشروب میشود عقاید مختلفه بیان شده است. رود رنگها را بعضی با آمودریا یا جیحون و بعضی با رود سند در هند و بعضی با قسمت علیای رود فرات منطبق ساخته‌اند وهمه نیز باحتمال سخن‌گفته‌اند و باشباه رفته‌اند و اشباه نیز ناشی از اینست که در تحقیقات خود از مراجعه به نقشه جغرافیائی قفقازیه غلت کرده‌اند و در این نقشه رود رنگها بنام رود زنگا یا Zanga در ردیف رودهای دیگر بزرگ قفقازیه از غرب بسوی شرق جریان دارد و از کوههای البرز سرچشمہ گرفته و از نزدیک شهر ایروان عبور میکند.

رود رنگها یا زنگها در قفقازیه یک رود بزرگی است و بستر خودرا مانند رود ارس از قدیم‌الایام تاکنون حفظ کرده و باستانشناسان شودوی در کناره این رود کاوشها و تجسسات بعمل آورده و آثار گرانبهائی از زندگانی اقوام آریائی مربوط به قبل از میلاد بدست آورده‌اند و مونگیت دانشمند شوروی در کتاب خود به تفصیل نقل کرده از آن جمله در صفحه ۲۱۶ مینویسد (نزدیک شهر ایروان و کناره غربی رود زنگا Zanga آثاری بدست آمده و از زندگانی ساکنان این محل راجع بسی هزار سال قبل حکایت مینماید) همچنین در صفحه ۱۰۷ مینویسد (از آثار باستانی مربوط به حفريات از محل شهر قدیم تی جی باعی تی در کناره غربی رود زنگا نزدیک ایروان معلوم شده که این شهر را روسان پادشاه اووارتو در اواسط سده هفتم ق. م. بنا نهاده است . Rusas

بنابر این سرتیفیکات رنها یا رنگها شانزدهمین کشور ایرانی نشین است که زردشت در وندیداد ذکر نموده و در قسمت جنوب غربی ایران ویج واقع شده و با قسمت غربی قفقازیه کنونی تطبیق میکند و توضیحات دارمستر راجع به سرزمین ایران ویج که در محل خود نقل نمودیم این تظریه را تأیید میکند و در بند هش آمده که آذربایجان یا آتور پاتکان از مغرب بسرزمین ونها یا رنگها محدود است و این توضیح از هرجهت صحیح است چه رسد باینکه سردسیر بودن قفقازیه یا ارّان واضح و روشن میباشد .

فصل دوم

ملاقات اهورامزدا با جمشید . انتخاب جمشید بسلطنت ایران زمین .
حادثه پیغمبران و طوفان . ساختمان غار جمکرد و نقشه درونی آن .

الف

۱ - زردهشت از اهور مزدا پرسید و گفت ، ای اهورا مزدا ، خداوند نیکو
کار و آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، پیش از من که زردهشت
هستم نخستین کسی که تو اهور مزدا با وی سخن گفتی و دین اهورا و دین
زردهشت را به وی آموختی کیست . ۱

۲ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت . نخستین کسی که پیش از تو ، ای زردهشت

۱ - در وندیداد اوستا هر کجا نام اهور مزدا بمبیان آمده بصفت
(آفریننده جهان جسمانی) متصف شده و ترجمه فرانسه این عبارت بشرح
زیر است :

O, Ahura, Mazda; Créateur du Monde des Corps,

این جمله را در ترجمه انگلیسی ببارت زیر نقل کرده‌اند

O, Maker of the Material World,

و بمعنی (ای آفریننده جهان مادی) است . چنین توصیف از خدای
بزرگ زردهشت آنهم در اوستا از یک علت اساسی سرچشمه گرفته است و آن‌اینست

قدس ، با وی سخن گفتم و دین اهور مزدا ، دین زردشت را به وی آموختم ،
جم زیبا دارنده رمه آنبوه بود .

۳- من اهورمزدا ای زردشت ، به وی گفتم ، ای جم پسر دیو جهان ،
آیامایل هستی قانون هرا تعلیم دهی و حامل این قانون باشی . جم زیبا ، ای زردشت
پاسخ داد که من برای حمل قانون تو و آموختن و تعلیم دادن آن ساخته و آماده
نمی‌نمایم .

که خلقت و آفرینش جهان در دین زردشت بر طبق مدرجات اوستا بسی طریق
صودت گرفته است . یکی اینکه بعضی از ذوات طبیعت خودآفریده و خودساخته
و بی نیاز از خالق و آفریننده هستند و این ذوات از قبیل مکان ، زمان بمعنی
زروان ، روشی بی‌پایان ، تاریکی بی‌کران ، آسمان اعلا در بالای ستارگان
همه جا بلفظ خوداتا Khudata بمعنی خود آفریده و خود ساخته توصیف
شده اند .

دوم - جهان جسمانی و موجودات مادی آنچه نیکو و برای انسانی مفید و
سودمند است همه مزدا آفریده هستند و بلفظ مزدا داتا Mazda data موسوم
گشته‌اند و همچنین اکثر خدایان دیگر از قبیل هر ، ناهید ، آذر ، ارت و
غیره مزدا آفریده می‌باشند .

سوم - موجودات زیان بخش و پلید از قبیل مگس ، مورچه ، وزغ ، ملح ،
زمستان ، سرما ، مرک ، بیماری و آفات‌های گوناگون و همچنین دیوها و غریتان
نامرئی همه مخلوق و آفریده اهریمن هستند و بصفت دومداداتا Dvae data بمعنی
دیو آفریده موسوم گشته‌اند و منظور زردشت که در وندیداد اوستا همچا اهورامزدا
را به صفت (آفریننده جهان جسمانی) و یا (آفریننده جهان مادی) متصف ساخته
است این بود که ذوات خود ساخته و خود آفریده طبیعت و همچنین مخلوقات

۴ - من که اهورا مزدا هستم ، ای زردهست ، به جم زیبا پسر دیو جهان گفتم ، هرگاه تو قبول نداری قانون مرا تعلیم دهی و حامل آن باشی لااقل مخلوق مرا کشیر و انبوه ساز و آنان را پاسداری نما و به آنان سلطنت بکن .

۵ - جم زیبا ای زردهست ، چنین پاسخ داد . من مخلوقات ترا انبوه سازم و آنها را پاسداری مینمایم و قبول دارم بر آنان سلطنت کنم .

۶ - در سلطنت من نه باد گرم ، نه باد سرد ، نه بیماری و نه هر که هیچکدام نخواهد بود .

۷ - در این هنگام من که اهورمزدا هستم یک شمشیر زرنشان با یک حلقه زرین به وی دادم ، این بود که جم بسلطنت رسید .^۳

اهریمن را از آفریده‌های اهورمزدا خارج ، ازد و حقیقت دین زردهست و اصل و اساس این دین و ریشه و پایه اوستاشناسی از تحقیق در این سه موضوع و یا سه واژه که یکی خوداتا Khudata ، دوم مزداداتا Mazda data ، سوم دوهداداتا Dvae data میباشد واضح و روشن میشود و اوستا دانان غربی از این موضوع به تفصیل بحث نموده‌اند اما آقای ابراهیم پور داود استاد دانشگاه در کتابهای خود از تحقیق در این امر خودداری کرده است و ^۱الا روشن میشود که ترجمه‌های فارسی وی از جزوای اوستا دست خورده و مخدوش و بی اعتبار است .

۲ - جم در اوستا گاهی بلفظ جمشید Yima Khshaeta آمده و در ریکودا کتاب مقدس هندی از خدایان بشمار رفته و نگاهداری جهان مردگان به وی سپرده شده و پدر وی در اوستا ویونهت Vivanhat و در ریکودا ویوسونت Vivasvant میباشد و در فارسی به دیو جهان تبدیل یافته است .

۳ - « حلقه انگشتی و شمشیر زرین نشانه پادشاهی است و بهمین متناسب

۸ - در سلطنت جم‌سیصد زمستان سپری شد و زمین از چارپایان ریز و درشت و از مردم و سک و پرنده و آتش سرخ و سوزان پر شد و در روی زمین برای سکونت مردمان و ستوران جای خالی باقی نماند.^۴

۹ - من، جم زیبا را آگاه ساختم و بهوی گفتم، ای جم زیبا پسر دیو جهان، زمین از چارپایان ریز و درشت و از مردم و سک و پرنده و آتش سرخ و سوزان پر شده و برای سکونت آنان جای خالی باقی نمانده است.

۱۰ - در این هنگام جم زیبا در روشنائی و طریق خورشید بسوی جنوب پیش رفت و حلقه زرین را در زمین فشد و این زمین را با شمشیر سوراخ نمود و چنین گفت، ای اسفندارمذ Spenta Armaiti خواهش میکنم بخاطر دوستی و برای اینکه رمه ریز و درشت و مردمان را در تو جای دهم گشاد شو و پهن شو.^۵

۱۱ - از این راه بود که زمین را جمشید یک سوم بیشتر از آنچه بود

است که فردوسی در شاهنامه وقتی از پادشاه توصیف میکند وی دا (خداوند شمشیر و گاه و نگین) می‌نامد . نگین همان حلقه انگشت است که اهورمندا به جمشید داد و بشاهی رسید و مهر شاهی در نگین این انگشت کنده میشد . فریدون وقتی ایرج را سلطنت ایران زمین برگزید شمشیر و نگین و تحت شاهی به وی تسلیم کرد .

بعضی از دانشمندان واژه اوستائی هربوط به حلقه زرین را به خیش زرین ترجمه کرده‌اند .

۴ - مدت سلطنت جمشید بر طبق بند ۸ و بند‌های دیگر فصل دوم وندیداد یک مدت افسانه‌ای است و جمعاً یکهزار و هشتصد زمستان یا بیکهزار و هشتصد سال رسیده است و منظور از سلطنت جمشید سلطنت خاندان جمشید یا سلسله جمشیدیان می‌باشد و اکثر مدت سلطنت جمشیدیان در ایران ویچ

گشادر ساخت و چارپایان ریز و درشت و مردمان بمیل خود و بمیل جم در آن جای گرفتند و برفت و آمد و سیر و گشت پرداختند.

۱۲ - در سلطنت جم ششصد زمستان دیگر گذشت و زمین از رمه ریز و درشت، سک، پرنده و آتش سرخ و سوزان و مردم پر شد و برای سکونت چارپایان ریز و درشت و مردمان جای خالی باقی نماند.

۱۳ - من، جم زیبا را آگاه ساختم و به وی گفتم، ای جم پسر دیو جهان، زمین از ستور و مردمان و سک و پرنده و آتش سرخ و سوزان پر شده و برای سکونت چارپایان ریز و درشت و مردمان جای خالی باقی نمانده است.

۱۴ - جم در این هنگام در روشنائی و طریق خورشید بسوی جنوب پیش رفت و زمین را با حلقه زرین فشد و با شمشیر سوراخ کرد و چنین گفت، ای اسفندار مذ، خواهش میکنم بخاطر دوستی و برای اینکه رمه ریز و درشت و مردمان را در تو جای دهم گشاد شو و پهن شو.

۱۵ - از این راه بود که زمین را جم به اندازه دو سوم بیشتر از آنچه بود

آنهم قبل از مهاجرت اقوام ایرانی سپری شده و تفصیل آنرا در تاریخ اجتماعی ایران باستان نقل نموده ایم.

۵ - حلقه زرین و شمشیر زر نشان مانند کلام ایزدی بر طبق مندرجات اوستا اثرات سحری داشته است و جم با فشردن حلقه و فرو بردن شمشیر در زمین توانست سطح زمین را وسیع تر سازد همچنانکه زردشت در جنک با اهريمن دعای اهون وریه را خواند و وی را شکست داد.

گشادر ساخت و رمه ریز و درشت و مردمان در آن جای گرفتند و برفت و آمد پرداختند.

۱۶ - در سلطنت جم نهصد زمستان دیگر گذشت و زمین از چارپایان ریز و درشت و مردم و سک و پرنده و آتش سرخ و سوزان پرشد و در آن برای سکونت ستور و مردمان جای خالی باقی نماند.

۱۷ - من، جم زیبارا آگاه ساختم و گفتم، ای جم زیبا پسر دیوچهان، زمین از چارپایان ریز و درشت و از مردم و سک و پرنده و آتش سرخ و سوزان پرشده در آن برای سکونت ستور و مردمان دیگر جای خالی باقی نمانده است.

۱۸ - در این هنگام جم در روشنائی و طریق خورشید بسوی جنوب پیش رفت و حلقه زرین را در زمین فشرد و زمین را با شمشیر سوراخ نمود و چنین گفت، خواهش میکنم، ای اسفندار مذ، بخاطر دوستی و برای اینکه چارپایان ریز و درشت و مردمان را در تو جای دهم گشاد شو و پهن شو.

۱۹ - از این راه بود که زمین را جم به اندازه سه سوم بیشتر از آنچه بود گشادر ساخت و مردم و ستور در آن برفت و آمد پرداختند.

ب

۲۰ - اهور مزدا خدای آفریننده همراه ایزدان آسمانی برای مکالمه در اریانم ویجو (یا ایران ویج) که از رو و انگوھی دائمی تی مشروب میشود جای ملاقات تعیین نمود.

جمشید، شبان نیکو، برای مکالمه با بهترین مردان در ایران ویج جای ملاقات تعیین نمود.

۲۱ - اهورامزدا همراه ایزدان آسمانی به محل ملاقات در ایران ویج که از رود و انگوهی دائی تی مشروب میشود رهسپار شد.

جمشید شبان نیکو همراه بهترین مردان در محل ملاقات، در ایران ویج که از رود و انگوهی دائی تی مشروب میشود حاضر شد.

۲۲ - اهورمزدا در این ملاقات به جم گفت، ای جم زیبا پسر دیو جهان، تو را آگاه میسازم که در جهان جسمانی زمستان نکبت بار همراه سرمای سخت و ویران کننده پدید خواهد شد و برف سنگین و دانه درشت خواهد بارید و این برف روی کوه بلندی یک اردوی Ardaevi خواهد رسید.^۶

۲۳ - در این هنگام همه چارپایان و ستوران از بالای کوهها و از امکنه دور افتاده و از عمق درهها به پناه گاههای زیر زمین پناهنده خواهند شد.

۲۴ - چرا گاهها پیش از آنکه در آب فرو بروند بسیار انبوه و فراوان

۶ - در تفسیر پهلوی اوستا می‌نویسد (هر کجا ضخامت برف کمتر بود بلندی آن یک ویتشتی و دو انگشت میرسید) از این جمله طول یک اردوی معلوم میشود و بشرحی که در فرهنگ زند اوستا صفحه ۴۱ شماره ۱ نقل شده یک پا (یا یک پادم Padhem) با ۱۴ انگشت یا با یک ویتشتی و دو انگشت برابر میباشد و هر ویتشتی Vitasti عبارت از یک وجب یا ۱۲ انگشت است.

خواهند بود اما پس از ذوب شدن یخنبدان جای پای گوسفند نیز دیده نخواهد شد.

۲۵ - تو باید ای جم، یک غار بزرگ فراهم سازی و درازی آن از هر چهار طرف یک میدان اسبدوانی (یا یک اسپریس) باشد. در آنجا باید از تخمه چارپایان ریز و درشت و از نژاد مردمان، سکها، پرنده‌گان و آتش‌سرخ و سوزان جای دهی، غاری که از هر سمت بدرازی یک اسپریس برای سکونت مردمان و مسکن گاوان و ستوران باشد.^۷

۲۶ - در این غار باید آب را در یک بستر بدرازی یک هاتر جاری سازی و پرنده‌گان را در کنار غار و در یک چمنزار همیشه سبز و خرم جای دهی و مسکن و عمارت متشتمل بر تالار و ایوان باشد.^۸

۲۷ - تو باید در این غار از نژاد مرد و زن هرچه زیباتر و از جانوران هرچه رساطر یافت شود جای دهی.

۲۸ - تو باید در این غار از تخمه گیاهان هرچه بلندتر و خوشبوتر و از میوه‌جات هرچه لذیذتر و عطر آگینتر یافت شود جای دهی. نژادها و تخمه‌ها باید جفت باشند تا نسل آنان هادام که مردم در غار سکونت دارند باقی بماند.

۷ - واژه اسپریس اوستایی از دو لفظ (اسپ) و (رسیدن) ترکیب یافته و معنی میدان اسبدوانی یا فاصله‌ای است که یک اسب میتواند به یک نفر بدد.

۲۹ - در این تراودها باید نه بد اندام از جلو ، نه بد اندام از عقب ، نه ناتوان ، نه بد کار ، نه فریبکار ، نه ناقص ، نه حسود ، نه مرد بد دندان ، نه جذامی که باید از دیگران جدا گانه نگاهداری شود و نه دارنده هر گونه علامت و نشانه اهریمنی هیچکدام وجود نداشته باشد .

۳۰ - در قسمت بالای غار باید ۹ کوچه ، در قسمت میانه ۶ کوچه و در قسمت پائین تر ۳ کوچه فراهم شود . در کوچه های بالاتر از تراو مرد و زن یکهزار ، در کوچه های میانه ششصد و در کوچه های پائین تر سیصد جفت باید جای گیرند . در این غار باید بوسیله حلقه زرین خود یک درب با یک پنجه آمده داری که داخل غار را روشن بدارند .

ج

۳۱ - جم پرسید بگو بدانم ، غار را که اهورمزدا دستور داده چگونه باید بسازم . اهورمزدا گفت ای جم پسر دیو جهان ، زمین را با پای خود لگدمال کن و با دستهای میر و مایه بساز همچنانکه خاک را کوزه گر بگل تبدیل میکند و آن را پهن میسازد .^۹

۳۲ - جم بر طبق دستور اهورمزدا خاک را لگدمال نمود و بخمیر تبدیل کرد همچنانکه کوزه گر خاک را با آب می آمیزد و پهن میسازد .

۸ - یک هاتر (یا یکهزار) واحد طول برابر با دو اسپرس میباشد و هاتر چند قسم است . هاتر متوسط مساوی با هزار قدم و هر قدم برابر با دو

۳۳ - باین ترتیب است که جم یک غار بدرازی یک اسپریس از هر سمت فراهم نمود و از تخمه و نسل چارپایان دیز و درشت و از مردمان ، سگها ، پرندگان آتش سرخ و سوزان در آن جای داد . غار بدرازی یک اسپریس برای سکوت گاوها و گوسفندها .

۳۴ - آب را جم در غار بدرازی یک هاتر روان ساخت و در کنار آن پرندگان را در یک چمنزار همیشه سبز و خرم رها نمود و در آنجا کاخ مشتمل بر قalar و ایوان و محوطه پساخت .

۳۵ - جم در این غار از نژاد زن و مرد هرچه والا تر و زیباتر و از تخمه جانوران هرچه رساتر و خوش اندام تر در روی زمین یافت میشد جای داد .

۳۶ - جم در این غار از تخمه گیاهان هرچه بلندتر و خوبشتر و از میوه های هرچه لذیذتر و عطر آگین تر یافت میشد جای داد . در این غار نه بد اندام از جلو ، نه بد اندام از عقب ، نه ناتوان ، نه بی قانون ، نه بد کار ، نه ناقص ، نه حسود ، نه مرد بد دندان ، نه جذامی و نه هرچه نشانه اهریمنی است هیچ چیز کدام وجود نداشت .

۳۷ - جم در قسمت بالای غار نه کوچه ، در میانه شش کوچه ، در پائین تر سه

پا است و هاتر در حدود یک میل میباشد و درازی غار جمشید بدو میل میرسید .
۹ - دارمستر در تفسیر بند ۳۱ بیت ذیر را از شاهنامه فردوسی نقل کرده و توضیح داده که جمشید بدیوان ناپاک یاد داد که خاک را چگونه با آب بیامیزند و بخشت تبدیل نمایند و برای وی عمارت و کاخ بسازند .

به آب اندر آمیختن خاک را بفرمود دیوان ناپاک را

کوچه آمده نمود . در کوچه‌های بالاتر یکمزرار ، در کوچه‌های میانه ششصد و در کوچه‌های پائین‌تر سیصد جفت از مرد و زن مسکن داد و سپس با حلقه زرین خود یک درب و یک پنجره در غار بساخت که از خود داخل غار را روشن بدارند .

۳۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، کدام روشنی است که از خود داخل غار را روشن میدارد .

۴۰ - اهور مزدا پاسخداد ، روشنی‌های خود ساخته و روشنی‌هائی که در جهان ساخته شده‌اند .^{۱۰}

۴۱ - در هر چهل سال از هرجفت مرد و زن یک جفت مؤنث و مذکور زایده میشوند . همچنین است برای هر نوع جانداران . مردم بهترین زندگی را در غار جم ساخته خواهند داشت .

۴۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، کیست که دین مزدا را در غار جم ساخته با خود حمل میکند . اهورامزدا پاسخداد ، مرغ کرشیپتان Kashiptan ، ای زردهش مقدس^{۱۱} .

۱۰ - در بند ۴ از دو قسم و دو نوع روشنی سخن رفته است . یکی روشنی خود ساخته و خود آفریده و دیگری روشنی مزدا آفریده و ساخته غیر و این دو نوع روشنی در جزو اوتا دیگر اوستا نیز تکرار شده و بتفصیل در حاشیه شماره ۱ صفحه ۷۵ توضیح دادیم .

۱۱ - دارمستر راجع به مرغ کرشیپتان توضیح داده که این مرغ بطبق مندرجات بند هش و مینوخرد در غار جم ناطق و گویا بوده و میتوانست سخن بگوید

۳۴ - ای آفریسته جهان جسمانی و ای مقدس بگو پدائم کیست سرور و سalar .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت اوروتنر Urvatatnar و تو ای زردشت
مقدس . ۱۲

و دین هردا را تبلیغ نماید . اوستا در این غار بزبان مرغان خوانده میشد .
۱۲ - دارمستر توضیح داده که اوروتنر یکی از سه پسران زردشت رهبر و سرور پر زگران است و جمشید نیز در غار سلطنت نکرده و فقط باختن و پرداختن آن مأموریت داشته است .

فصل هموم

زراعت و دبختکاری است که زمین را شاد و خرسند می‌سازد و اهریمن و دیوان را می‌گریزاند. کیفر اعدام در انتظار کسی است که جسد مرده را به تنهائی حمل کند. کیفر تازیانه برای کسی که مرده را در زمین دفن کند.

الف

۱- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کدام زمین در درجه اول از همه خوشبخت‌تر است. اهورا مزدا پاسخ داد و گفت، ای اسپیتمه زردشت، زمین خوشبخت در درجه اول جائی است که مرد پارسا در آنجا هاون در دست، ^۱ بر سرم در دست، ^۲ شیرگاو در دست بگیرد و به آواز بلند ایزد مهر دارنده دشتهای فرآخ و رام خواستر Ram Hvaster را بر طبق مراسم دینی ستایش کند.^۳

۲- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم زمین خوشبخت در درجه دوم کدام است.

۱- هاون Havan ، Havaana در اصطلاح اوستا نام ظرف مسی است که بوسیله آن شربت مقدس و شفابخش از گیاه هوما و شیرگاو بترتیب مخصوص فراهم مینمایند. صدائی که در معبد پارسیان زودشتی از کوبیدن دسته هاون در هاون بگوش میرسد آواز آسمانی دارد.

۳ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، زمین خوشبخت در درجه دوم جائی است که مرد پارسا در آنجا خانه بسارد و پیشوای دین و فرزند و رمه را در آن جای دهد. رمه و علوفه و سک و زن و فرزند و آتش و هر آنچه برای زندگی مفید و سودمند است پرورش دهد.

۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، زمین خوشبخت در درجه سوم کدام است.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت، ای اسپیتمه زردشت، زمین خوشبخت در درجه سوم جائی است که مرد پارسا در آنجا هرچه بیشتر گندم، علوفه، درختان میوه دار بکارد و وسائل آبیاری در زمین بایر فراهم بدارد.

۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، زمین خوشبخت در درجه چهارم کدام است.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت، زمین خوشبخت در درجه چهارم جائی است که رمه ریز و درشت در آنجا تربیت نمایند و پرورش دهند.

۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم زمین خوشبخت در

۲ - برم Barsom یا برسمن Barsman نام شاخه های کوچک درخت است که بترتیب مخصوص دسته بندی و بوسیله برک خرما بیکدیگر بسته شده باشد و برای تهیه آتش در آتشدان معبد منزله هیزم مصرف میشود. ظرفی که در آن دسته برم را نزدیک آتشدان قرار میدهند بنام ماهر و Mahru یا برسدان می نامند.

۳ - رام خواسته همان ایزد وات Vata خداوند باد نیک میباشد و همه وقت با مهر ایزد همکاری میکند و بنام رام ایزد نیز خوانده شده است.

درجه پنجم کدام است.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت، زمین خوشبخت در درجه پنجم جائی است که رمه ریز و درشت در آنجا کود بیشتر دهد.

ب

۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم کدام زمین است که اندوه و غم فراوان دارد.

اهورامزدا پاسخ داد و گفت، ای اسپیتمه زرده است، غم و اندوه در دهانه کوه آرزور Arzura فراوان میباشد: در این محل است که گروهی از دیو ها از هکان و مسکن دیو دروح بیرون آیند و بحمله هیپردازنند.^۴

۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم کدام زمین است که در درجه دوم اندوه و غم فراوان دارد.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت اندوه و غم در درجه دوم جائی است که جسد مرده انسان یا لشه سک در آنجا بیشتر دفن شده باشد.

۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم کدام زمین است که اندوه و غم در درجه سوم فراوان دارد.

۴ - دهانه آرزور یا (Col D'Arzura) در کوههای البرز واقع و با قله دماوند تطبیق شده است. این قله بوسیله سوراخ عمیق به دونخ و مسکن اهریمن و دیوان راه دارد و پل چنوار (یا پل صراط) در بالای آن بوسیله اهورمزدا ساخته شده و زمین خاکی را با آسمان و بهشت مربوط و متصل میسازد. از دهانه این کوه است که دیوان اهریمنی بالخصوص دیو دروح بیرون آیند و بمردم و مخلوقات دیگر اهورمزدا حمله میکنند.

اهورامزدا پاسخ داد و گفت، اندوه و غم در درجه سوم در جائی است که دخمه و قبر برای دفن جسد مرده انسان در آن بیشتر ساخته شده باشد.^۵

۱۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کدام زمین است که در درجه چهارم اندوه و غم فراوان دارد.

اهورامزدا پاسخ داد و گفت اندوه و غم در درجه چهارم در جائی است که سوراخهای بیشمار اهریمنی در آنجا بیشتر پدید آمده باشند.

۱۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کدام زمین است که اندوه و غم در درجه پنجم فراوان دارد.

اهورامزدا پاسخ داد و گفت اندوه و غم در درجه پنجم در جائی است که زن و فررنديك هر د پارسا در آنجاراه خودرا گم کرده باشند و به اسارت برده شوند.

ج

۱۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کیست که در درجه اول شف و خرسندي زمین را فراهم میدارد.

اهورامزدا پاسخ داد و گفت، ای اسپیتمه زردشت، کسی است که هر چه

۵ - واژه قبر دو بند ۹ ترجمه از لفظ دخمه میباشد و دخمه در اصطلاح اوستا بدو معنی استعمال شده یکی نام برجی است که جسد مرده انسان در آنجا گذارده میشود تا بوسیله درندگان و لاشخواران دریده شود و استخوان را پس از جدا شدن از گوشت در استخوان دان. یا استودان جای دهنده و نگاهدارنده و دیگر اینکه دخمه بطور کلی بمعنی قبر است ولو قبری که برخلاف مراسم دینی زردشتیان برای دفن میته در زمین ساخته شده باشد.

بیشتر جسد مرده انسان یا لاشه سک را از زیر خاک بیرون آورد و نیش قبر نماید.

۱۳ - ای آفریستده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، کیست که در درجه دوم شعف و خرسندی زمین را فراهم میدارد .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، کسی است که بیشتر از همه قبرها را ویران کند ، قبری که در آن جسد مرده انسان یا سک دفن شده باشد .

۱۴ - یک مرد نباید به تنهائی در حمل جنازه مرده اقدام نماید . اگر مرد به تنهائی جسد مرده را حمل کند ، ناسو (دیوپلیدی) از جسد بیرون آید و وی را از بینی ، چشم ، زبان ، چانه ، عضو تناسل و بالاخره از پشت آلوده و ناپاک میسازد . دروج ناسو بر وی حمله میکند و او را تا ناخنها دست برای همیشه نجس و ناپاک مینماید .

۱۵ - ای آفریستده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم کسی که مرده را به تنهائی حمل کند در کجا باید نگاهداری شود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، در جایی نگاهداری میشود که از آب واژ گیاه خالی و زمین آن خشک و بیحاصل باشد و پایی رمه کوچک و درشت و آتش اهورمزدا و برسم و مرد پارسا در آنجا کمتر دیده شود .^۶

۱۶ - ای آفریستده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، این محل باید در چه فاصله از آتش ، در چه فاصله از برسم ، در چه فاصله از مرد پارسا باشد .

۶ - آتش بلفظ آذر در اوستا یکی از خدایان زرده است و پسر اهورمزدا از اینجهت اغلب پس از لفظ آذر واژه (اهورمزدا) ذکر میشود مانند اینکه اهورمزدا نام خانواده ایزد آذر میباشد .

۱۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت . این محل باید از آتش سی گام ، از برسم سی گام ، از آب سی گام و از هر دپارسا سی گام فاصله داشته باشد .^۱

۱۸ - هزارستان در این محل باید حصاری بنائند و در آنجا مردی را که جسد مرده را به تنهایی حمل نموده جای دهند و خوراک و پوشانک هر چه حقیرتر همراهی سازند .

۱۹ - مرد گناهکار در این حصار از خوراک خود میل میکند و پوشانک خود را می پوشد تا زمانی که بسن ناتوانی و پیری برسد .^۷

۲۰ - مرد گناهکار در این حصار وقتی به سن پیری و ناتوانی رسید مزدا پرستان یک مرد تنومند و سالم در مسکن وی میفرستند^۷ تا او را بجایگاه مرتفع منتقل کند و در آنجا سروی را از گردن قطع نماید و جسد را طعمه درندگان گوشتخوار و کرکس‌ها سازد ، درندگانی که آفریده خرد پاک هستند .^۸

۲۱ - وقتی جسد را طعمه درندگان ساختند چنین زمزمه میکنند « این مرد از اندیشه بد ، گفتار بد ، کردار بد پشیمان است » در اینصورت است که وی اگر

۷ - در بند ۱۹ جمله (تا زمانی که بسن ناتوانی و پیری برسد) از کتاب دوهارلز ترجمه شده اما دارمستر بجای این عبارت چنین مینویسد (تا زمانی که به سن هنه Hana ، زروعه Zarura ، پرشته خشودره ۵۰ سالگی ، زروعه سن ۶۰ ساله و پرشته خشودره سن ۷۰ سالگی است .

۸ - کرکس پرنده لاشخوار معروف در اوستا بلطف کرکس Karkassem آمده است .

گناهان دیگر مرتکب شده باشد از همه بخشوذه میشود و پشیمانی او برای همیشه ارزنده خواهد بود.^۹

۲۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم کیست که در درجه سوم شعف و خرسندي زمین را فراهم میدارد.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسی است که مسكن مخلوقات اهریمن را در زمین هرچه بیشتر ویران نماید.

۲۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کیست که در درجه چهارم شعف و خرسندي زمین را فراهم میدارد.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسیست که هرچه بیشتر گندم، علوفه و درختان میوه دار بکارد و زمین باین را آبیاری کند و آب را از محلی که پرآب است بزمین بی آب جاری سازد.

۲۴ - زمینی که زمان دراز در خشگی و بیحاصلی بسر برد شاد و خرسند نخواهد بود. زمین علاقه دارد بارور شود و روستا در آن بکار پردازد مانند یک دختر جوان و زیبا که مدت زمانی نزا و سترون گشته و شوهر و همسر خوب آرزو نماید.

۲۵ - کسی که در زمین بکار پردازد، ای اسپیتمه زردشت، با دست چپ و دست راست یا با دست راست و دست چپ ثروت بدست هی آورد مانند شوهری که با

۹ - منظور از اینکه هرگاه گناهان دیگر مرتکب شده باشد از همه بخشوذه میشود باین معنی است که مرد گنهکار پس از مرگ از مجازات و کیفر در دوزخ بخشوذه خواهد شد.

همسر محبوب خود همخوا به باشد، یکی باردار شود و دیگری میوه و بار چیند.

۲۶ - کسی که ای اسپیتمه زردشت، در زمین بکار پردازد زمین بر وی چنین گوید.

۲۷ - «اینست مردی که با دست راست و دست چپ یا با دست چپ و دست راست در من بکار پرداخته است. من برای وی خوراک و خواربار و خرمن گندم فراهم خواهم نمود.

۲۸ - کسی که ای اسپیتمه زردشت، در زمین بکار نمی پردازد با دست راست و دست چپ یا با دست چپ و دست راست زمین بر وی چنین گوید.

۲۹ - ای کسی که در زمین بکار نمی پردازی با دست راست و دست چپ یا با دست چپ و دست راست، بر درخانه بیگانه نیاز خواهی برد و از کسانی بشمار خواهی آمد که بدر یوزه روند و با قیمانده نان دیگران خورند و از ته‌مانده سفره دیگران معیشت نمایند.

۳۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، دین مزدا چگونه و از چه نیروی گیرد.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، دین مزدا وقتی نیرو و قوت گیرد که دانه گندم با کوشش فراوان کاشته شود.

۳۱ - هر کس گندم کارد نیکی درو کند، دین مزدا رواج دهد و این دین را نیرومند سازد مانند یکصد پای مرد که در زمین کار نمایند و یا یکهزار پستان مادر که کودک را شیر دهند و یا ده هزار کلام یسنا بخوانند.

۲۲ - وقتی گندم کاشته شود دیوها بجنب و جوش افتد و چون جوانه بندد دیوها از ته دل ناتوان شوند . وقتی دانه بندد دیوها بگزیه خیزند . وقتی گندم خرمن شود دیوها می گریزنند .

در خانه‌ای که گندم بپوسد و فاسد شود دیوها مسکن گزیشند . وقتی گندم فراوان باشد مانند این است که آهن گداخته در دهان دیوها زیر و رو شود .

۳۳ - از نخوردن است که توان و نیرو در بدن کاسته می‌شود و پارسائی و دین‌داری از میان میرود . از تغذیه و خوردن است که جهان جسمانی پایدار گردد و با نخوردن تباہ شود . ۱۰

۳۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کیست که زمین را در درجه پنجم شاد و خرسند می‌سازد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، کسی است که زمین را برای مرد پارسا و دین‌دار بکارد و کار خودرا بخوبی و پاکی به انجام رساند .

۳۵ - کسی که ، ای اسپیتمه رردهست ، زمین را برای مرد پارسا و دین‌دار می‌کارد اگر کار خودرا به پایان نرساند و ناقص گذارد وی را اسفندار مذ بجهان تاریکی و به جهان درد والم فرو افکند و ذر پرتگاه عمیق گرفتار سازد . ۱۱

۱۰ - روزه گرفتن در دین زردهست حرام و ممنوع است و سزاوار کیفر شدید می‌باشد و در فصول بعد بتفصیل یاد شده است .

۱۱ - اسفندار مذ خداوند زمین خاکی و از اهشاسپندان بزرگ بشمار رقته و در اوستا بنام اسپینتا آرمیتی Spenta Armiti خوانده می‌شود و در جزویات اوستا لفظ زمین گاهی بجای نام این خداوند طرف خطاب قرار گرفته و ستایش شده است .

۵

۳۶- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، پگو بدانم ، کسی که جسد مرده انسان یا لشه سک را در زمین دفن کند و نصف سال بگذرد بی آنکه از زیر خاک بیرون آورد چه کیفر خواهد دید .

اهور مردا پاسخ داد و گفت ، کیفر چنین شخص پانصد ضربه تازیانه اسپاهه و پانصد ضربه تازیانه سروشه خواهد دید .^{۱۲}

۱۲- تازیانه و تنبیه بدنی در قوانین زردهشت کیفر معمولی در اکثر جرائم میباشد خواه کوچک و یا بزرگ و عدد این تازیانه بسته باهمیت جرم از پنج تا چند هزار ضربه تغییر میکند و گاهی بیک عدد سراسام آور میرسد و مجازات اعدام یا حبس در موارد استثنائی پیش‌بینی شده است . تنبیه بدنی همه جا به دو نوع تازیانه انجام میشد . یکی تازیانه‌ای که در وندیداد بعبارت اسپاهه‌اشترا Sraosh Carana Aspahe Ashtra موسوم شده و ما برای اینکه در ترجمه تغییری رخ نمهد اولی را بتازیانه اسپاهه و دومی را بتازیانه سروشه نقل نمودیم و دانشمندان اوستاشناس غربی در معنی تازیانه اسپاهه متفق هستند و در فرانسه بلطف اگیون Aiguillon ترجمه نموده‌اند و این لفظ بمعنی اسبابی است که برای راندن اسب یا گاو بکار می‌رفت و نک آن از آهن تیز میباشد اما در ترجمه عبارت دوم اختلاف است و بعضی به اسباب مگس کش تعبیر کرده‌اند و مرد روحانی در معابد زردهشتی برای نظارت در اجرای مراسم دینی و یا قاضی برای اجرای کیفر و مجازات بدبست میگرفت و لفظ تازیانه یا شلاق را از عبارت لفظ پشوتن Peshotanu استنباط کرده‌اند و این واژه از دو لفظ فارسی (پشت) و (تن) ترکیب یافته و نام گناهی است که مجازات آن دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه میباشد و در تنبیه بدنی و اجرای تازیانه معمولاً گناهکار و بزه کار را روی شکم بزمین میخوابانیدند و تازیانه را به پشت وی میزدند و از این جهت جرم نامبرده به پشت تن یا پشوتن موسوم شده است و جرم پشوتن در بندهای دیگر وندیداد تکرار شده است .

۳۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کسی که جسد مردہ انسان و یا لاشه سک را در زمین دفن نماید و یکسال بگنرد بی آنکه جنازه را از خاک بیرون آورد چه کیفر خواهد دید .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، کیفر وی یکهزار تازیانه اسپاهه و یکهزار تازیانه سروشه خواهد بود .

۳۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم کسی که جنازه انسان و یا لاشه سک را در زمین دفن کند و دو سال بگنرد بی آنکه جسد را از زیر خاک بیرون آورد جرمیه یا کفاره وی چه خواهد بود و یا چگونه پاک و ظاهر میشود .^{۱۲}

۳۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، گناه وی برای همیشه بی توبه خواهد بود .
نه جرمیه ، نه کفاره ، نه تطهیر نخواهد داشت .^{۱۴}

۱۳ - بر طبق مراسمی که در وندیداد تکرار شده جسد مردہ انسان باید در دخمه یا در مکان بلند از قبیل بالای کوه طعمه درندگان گردد و استخوان وی پس از جدا شدن از گوشت و پس از خشک شدن در استودان که بشکل خمره مانند است نگاهداری شود و از این جهت دفن مردہ در خاک و یا انداختن آن در آب رود و یا سوزاندن آن در آتش منوع و حرام است اما هرگاه انجام تشریفات مقدماتی بعلت سرما یا علل دیگر نا مقدور میشد میتوانستند موقتاً بخاک سپارند مشروط باینکه در مدت معین از زیر خاک خارج نمایند و نبش قبر کنند و مراسم معمول در دخمه را انجام دهند و مختلف از این مقررات بشرحی که در بند ۳۸ و ۳۹ و بندهای دیگر توضیح شده بکیفر شدید گرفتار میشد .

۱۴ - هر جرم و هر گناه در قوانین زرده شد سزاوار دو نوع مجازات است یکی در این جهان و دیگری در آخرت . در اکثر جرائم و گناهان مجازات در این دنیا موجب بخشایش از کیفر اخروی است و بمثزله توبه گناه بشار

۴۰ - این دستور شامل حال گنھکاری است که مزدا پرست باشد و در این دین تعلیم یافته باشد .

اما هر گاه گنھکار خارج از دین مزدا باشد هر گاه به این دین گرویده شود و تعهد نماید که در آینده مرتكب گناه نگردد گناهان گذشته وی بخشوده میشود.

۴۱ - قبول دین مزدا گناهان گذشته را بخشوده میسازد و انسان اگر از اعتقاد دیگران سوی استفاده کند یا مرد پارسا را بقتل رساند یا جنازه را در زمین دفن نماید یا جرم بی توبه مرتكب شود و یا بالاخره رباخواری کند و بگناهان دیگر آلوده باشد همه با قبول دین مزدا و مزدا پرستی بخشوده میشوند و از میان میروند.

۴۲ - دین مزدا ، ای اسپیتمه زردشت ، مرد پارسا را از هر اندیشه بد ، گفتار بد ، کردار بد پاک و ظاهر میسازد همچنانکه باد تند داشت را پاک میسازد . کردار چنین شخص ، ای اسپیتمه زردشت ، هر گاه در آینده پسندیده باشد از همه گناهان آمرزیده میگردد .

میرود اما بعضی از گناهان از لحاظ اهمیت جرم گناه بی توبه بشمار میرود و مرتكب در هر صورت اهل دوزخ خواهد بود و بهمن جهت است که در بند ۳۹

از گناه بی توبه بحث شده است .

فصل نهم

اقسام عهد و پیمان . کیفر تخلف از انجام عهد و پیمان . اثرات تخلف از عهد و پیمان نسبت بخویشان نزدیک . اقسام جرائم . جرم اگرپته . جرم اورایشته . جرم اردوشه . جرم پشون . کیفر هریک از این جرائم . کیفر تکرار جرم . تبدیل جرم به پشون . کیفر روزه گرفتن . آزمایش قضائی و اقسام آن .

الف

۱ - کسیکه از ادای وام خودداری کند مانند کسی است که مال امانت را کار نماید یا مال طلبکار را سرقت کند یا مال غیر را شب و روز مانند مال خود (بدون اجازه صاحب مال) در خانه خود نگاهدارد .

۲ - ای افریستده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم عهد و پیمان در آین تو بچند قسم است .

اهورمندا پاسخ داد و گفت عهد و پیمان بر ۶ قسم میباشد :

نخست - عهد و پیمان شفاهی .

دوم - عهد و پیمان با فشردن دست .

سوم - عهد و پیمان به ارزش یک گوسفند .

چهارم - عهد و پیمان به ارزش یک گاو ،

پنجم - عهد و پیمان بهارزش یک انسان .

ششم - عهد و پیمان به ارزش یک قطعه زمین آباد و حاصلخیز .

۳ - در پیمان شفاهی باید بر طبق قول و قرار شفاهی رفتار شود . عهد و پیمان با فشردن دست اثرات پیمان شفاهی را از میان میبرد .
عهد و پیمان به ارزش یک گوسفنده اثرات پیمان با فشردن دست را از میان میبرد .

عهد و پیمان به ارزش گاو اثرات پیمان بهارزش گوسفنده را از میان میبرد .
عهد و پیمان به ارزش یک انسان ، اثرات پیمان به ارزش گاو را از میان میبرد .

۴ - عهد و پیمان به ارزش یک قطعه زمین آباد ، اثرات پیمان به ارزش یک انسان را از میان میبرد .

۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، کسی که از عهد و پیمان شفاهی تخلص نماید چه اشخاص را گرفتار گناه خود میسازد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، در این صورت اقربای نزدیک مختلف در مدت سیصد سال گرفتار گناه وی خواهند بود . ۱

۱ - در تفسیر مذدرجات بند ۵ و پندتای دیگر تظیر آن در میان اوستادانان غربی اختلاف است ، بعضی به تفسیر پهلوی اوستا و بعضی بکتاب روایت استناد کرده‌اند . دارمشترک عقیده دارد تخلص از قرارداد و پیمان شفاهی سهپ میشد خویشان نزدیک مختلف تا سیصد سال هر کدام پس از مرگ در عذاب آخرت گرفتار شوند و در این مورد مسئولیت مشترک اعضای خانواده نسبت بگناه یکی از افراد خانواده در میان بود . دو هارلن معتقد است که هقصود از عدد

۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هرگاه شخص از انجام عهد و پیمان با فشردن دست تخلف کند کدام اشخاص را گرفتار گناه خود می‌سازد.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت خویشان نزدیک متخلص در مدت شصت سال گرفتار گناه وی خواهند بود.

۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هرگاه شخص از انجام عهد و پیمان به ارزش یک گوسفند خودداری نماید کدام اشخاص را گرفتار گناه خود می‌سازد.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت، خویشان نزدیک متخلص در مدت هفتصد سال گرفتار گناه وی خواهند بود.

۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هرگاه شخص از انجام عهد و پیمان به ارزش یک گاو تخلف کند کدام اشخاص را گرفتار گناه خود خواهد نمود.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت خویشان نزدیک متخلص در مدت هشتصد سال گرفتار گناه وی خواهند بود.

۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم هرگاه شخص از

سیصد عبارت از سیصد مرتبه ندامت و توبه از گناه است باین معنی که هرگاه متخلص از انجام مراسم توبه و کیفر آن خودداری کند و فوت نماید تا زمانی که خویشان نزدیک متخلص از انجام مراسم کیفر و توبه در مدت مزبور خودداری کنند گرفتار گناه وی خواهند بود.

انجام عهد و پیمان به ارزش یک انسان تخلف نماید کدام اشخاص گرفتار گناه وی خواهند بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، خویشان نزدیک مختلف در مدت نهصد سال گرفتار گناه وی خواهند بود.

۱۰- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هر گاه شخص از انجام عهد و پیمان به ارزش یک قطعه زمین آباد خودداری کند کدام اشخاص گرفتار گناه وی خواهند بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، خویشان نزدیک وی در مدت یکهزار سال گرفتار گناه وی خواهند بود.

۱۱- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که از انجام عهد و پیمان تخلف کند کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر چنین شخص سیصد ضربه تازیانه اسپاوه و سیصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۲- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم کسی که از انجام عهد و پیمان با فشردن دست تخلف کند کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر چنین شخص ششصد ضربه تازیانه اسپاوه و ششصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۳- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که از عهد و پیمان به ارزش یک گوسفند تخلف نماید کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر چنین شخص هشتصد ضربه تازیانه اسپاهه و هشتصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که از انجام عهد و پیمان به ارزش یک گاو تخلف کند کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر چنین شخص هشتصد ضربه تازیانه اسپاهه و هشتصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که از انجام عهد و پیمان به ارزش یک انسان تخلف نماید کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر چنین شخص نهصد ضربه تازیانه اسپاهه و نهصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که از انجام عهد و پیمان به ارزش یک قطعه زمین آباد تخلص نماید کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر چنین شخص یکهزار تازیانه اسپاهه و یکهزار تازیانه سروشه خواهد بود.

ب

۱۷ - کسی که اسلحه در دست بگیرد و قیام کند گناه آگر پته Agerepta مر تکب می شود.
کسی که اسلحه در دست بگیرد و بقصد حمله بدیگری تظاهر کند گناه او اریشته Avaoirishta مر تکب می شود.
کسی که اسلحه در دست بگیرد و به قصد زخم زدن بدیگری نزدیک شود

گناه اردوش Aredush مرتكب میشود .

گناه اردوش در مرتبه پنجم بگناه پشوتون Peshotanu تبدیل میشود .

۱۸ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که جرم آگرپته مرتكب شود کیفر وی چه خواهد بود .
اهور مردا پاسخ داد و گفت، کیفر چنین شخص پنج تازیانه اسپاهه و پنج تازیانه سروشه خواهد بود .

تکرار گناه آگرپته در مرتبه دوم سزاوار ده ضربه تازیانه اسپاهه و ده ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

تکرار آگرپته در مرتبه سوم سزاوار ۱۵ ضربه تازیانه اسپاهه و ۱۵ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۱۹ - تکرار آگرپته در مرتبه چهارم سزاوار سی ضربه تازیانه اسپاهه و سی ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

جرم آگرپته در مرتبه پنجم پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

جرم آگرپته در مرتبه ششم شصت ضربه تازیانه اسپاهه و ۶۰ ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

جرم آگرپته در مرتبه هفتم نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

۲۰ - کسی که در مرتبه هشتم جرم آگرپته مرتكب شود بی آنکه کفاره جرم قبلی را دیده باشد کیفر وی چه خواهد بود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت جرم وی گناه پشوتون محسوب خواهد شد و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۲۱ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که جرم آگر پته مرتكب شود و از کفاره جرم قبلی خودداری کند کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، در این صورت گناه وی به پشوتون تبدیل می شود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود

۲۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که گناه اواریشته مرتكب شود کیفر وی چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر وی ده ضربه تازیانه اسپاهه و ده ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

تکرار اواریشته در مرتبه دوم سزاوار ۱۵ ضربه تازیانه اسپاهه و ۱۵ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

تکرار اواریشته در مرتبه سوم سزاوار سی ضربه تازیانه اسپاهه و سی ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۲۳ - تکرار اواریشته در مرتبه چهارم سزاوار پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .
تکرار اواریشته در مرتبه پنجم سزاوار هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

تکرار اواریشته در مرتبه ششم سزاوار نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۲۴- هر گاه شخصی در مرتبه هفتم جرم او اریشته هر تکب شود بی آنکه کفاره گناه قبلی را دیده باشد سزاوار چه کیفر خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، در این صورت جرم وی به پشوتن تبدیل میشود و ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

۲۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم، کسی که جرم او اریشته هر تکب شده بی آنکه کفاره گناه قبلی را دیده باشد کیفر وی چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت در این صورت گناه وی به پشوتن تبدیل میشود و ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

۲۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم، هر گاه کسی جرم آردوش Aredush هر تکب شود کیفر وی چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر وی ۱۵ ضربه تازیانه اسپاهه و ۱۵ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۲۷ - کسی که گناه آردوش در مرتبه دوم هر تکب شود سزاوار سی ضربه تازیانه اسپاهه و سی ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

جرم آردوش در مرتبه سوم سزاوار ۵۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۵۰ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

گناه آردوش در مرتبه چهارم سزاوار هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

گناه آردوش در مرتبه پنجم سزاوار نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه

تازیانه سروشه خواهد بود.

۲۸ - کسی که جرم آردوش در مرتبه ششم مرتکب شود بی آنکه کفاره گناه قبلی را دیده باشد چه کیفر خواهد داشت.

اهورمزدا پاسخداد و گفت، در اینصورت جرم وی بگناه پشوت ن تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود

۲۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس؛ بگو بدانم، کسی که جرم آردوش مرتکب شده و از انجام کیفر جرم قبلی خودداری نماید مجازات وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخداد و گفت در این صورت جرم وی به پشوت ن تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس؛ بگو بدانم، هر گاه کسی شخص دیگر را چنان ضربت وارد کند که جای آن کبود شود چه کیفر خواهد دید. اهورمزدا پاسخداد و گفت، کیفر وی سی ضربه تازیانه اسپاهه و سی ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۳۱ - تکرار این جرم در مرتبه دوم ۵۰ ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

تکرار این جرم در مرتبه سوم هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

تکرار این جرم در مرتبه چهارم نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه

سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۲- هر گاه شخصی در مرتبه پنجم بدیگری چنان ضربت وارد آورد که جای وی
کبود شود بی آنکه کفاره گناه قبلی را دیده باشد کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت در این صورت جرم وی به پشوتن تبدیل میشود و
دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۳- هر گاه کسی این جرم را مرتكب شود و از کفاره گناه قبلی
خودداری نماید کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت این جرم بگناه پشوتن تبدیل میشود و دویست
ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۴- ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی
بدیگری چنان ضربت وارد کند که خون جاری شود کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر وی پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه
ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

این گناه در مرتبه دوم سزاوار هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه
سروشه خواهد بود.

این گناه در مرتبه سوم سزاوار نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه
سروشه خواهد بود.

۳۵- این جرم را هر گاه شخص در مرتبه چهارم مرتكب شود بی آنکه
کفاره گناه قبلی را دیده باشد چه کیفر خواهد داشت.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این گناه به پشوتن تبدیل میشود و سزاوار دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۳۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی بدیگری چنان ضربت وارد کند که خون جاری شود و از کفاره گناه قبلی خودداری نماید کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، گناه وی به پشوتن تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی بر دیگری چنان ضربت وارد کند که استخوان وی بشکند کیفر وی چه خواهد بود. اهورمزدا پاسخ داد و گفت، سزاوار هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

تکرار این جرم در مرتبه دوم سزاوار نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۳۸ - هر گاه این جرم را شخص در مرتبه سوم مرتكب شود بی آنکه کفاره گناه قبلی را دیده باشد چه کیفر خواهد داشت.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، در اینصورت جرم وی به پشوتن تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۳۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی بدیگری چنان ضربت وارد کند که استخوان وی بشکند و از انجام کفاره گناه قبلی

خودداری نماید چه کیفر خواهد داشت.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، جرم وی به پشوتان تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۴۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی بدیگری چنان ضربت وارد نماید که بیهوش شود کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۴۱ - این جرم هر گاه در مرتبه دوم ارتکاب شود کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت این جرم در مرتبه دوم به پشوتان تبدیل میشود و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۴۲ - هر گاه کسی بدیگری چنان ضربت زند که وی را بیهوش نماید کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این جرم به پشوتان تبدیل میشود و ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۴۳ - گناهکاران من بعد در همه اعمال خود طریق خیر، کلام خیر و دستورهای خیر و نیکی را پیروی خواهند نمود.

ج

۴۴ - از هزدا پرستان ، خواه برادر و خواه دوست ، هر گاه یکی بدیگری نیاز آورد و وام نقدی طلب نماید و یا زنی را خواستگاری کند و یا تعلیمات دینی بخواهد باید به وی وام دهند و یا زن بنکاح وی آورند و یا کلام مقدس به او بیاموزند .

۴۵ - در آغاز روز و پایان آن ، در آغاز شب و پایان آن باید خرد و پارسائی را نیر و بخشید و به نماز و دعا پرداخت و تعالیم هیربدان و آتروپتها را که از قدیم الایام تعلیم داده اند آموخت ، وسط روز و وسط شب برای خوابیدن و استراحت نمودن است .

۴۶ - در برابر آبداغ و جوشان بحالت علنی ، ای اسپیتمه زرده است ، هیچ کس رد گاو امانت و پوشک امانت را انکار نخواهد نمود .

۴۷ - ای اسپیتمه زرده است ، باید بدانی ، مردی که زن دارد نسبت بمرد بی زن و عزب ترجیح دارد . مردی که خانه دارد نسبت بمرد بی خانه ترجیح دارد . مردی که فرزند دارد نسبت بمرد بی فرزند ترجیح دارد . مردی که ثروتمند است نسبت بمرد بی ثروت ترجیح دارد .

۴۸ - از میان دو کس هر کدام شکم سیر دارد (یا شکم خود را از گوشت پر نماید) بیشتر از مردی که شکم گرسنه دارد با بهمن امشاسبند محشور می شود . مرد گرسنه نیمه مرده می باشد اما دیگری ارزش یک اسپرنه Asperena ، ارزش

یک گوسفند، ارزش یک گاو و ارزش یک انسان را دارد است. ۲.

۴۹ - مردی که شکم سیر دارد با استوویدو *Asto vidhotu* (دیومرگ) ستیزه میکند، با تیر و کمان ستیزه میکند، با زمستان ستیزه مینماید با پوشیدن پوشک هرچه نرمتر، بر ضد ستمکار که سرهارا بناحق از تن جدا میکند ستیزه مینماید و بالاخره بر ضد اشموغ دیو ناپاک روزه ستیزه میکند.

۵۰ - کسی که روزه بگیرد در آخرت بالاترین کیفر را که در این دنیا مقرر است خواهد دید مانند اینکه اعضای بدن فنا پذیر وی با یک کارد فولادین بریده شود.

۵۱ - کسی که روزه بگیرد در آخرت بالاترین کیفر را که در این دنیا مقرر است خواهد دید مانند اینکه اعضای بدن فنا پذیر وی با زنجیر فولادین بیکدیگر بسته میشود یا بدتر از آن.

۵۲ - کسی که روزه بگیرد در آخرت به بالاترین کیفر که در این دنیا معمول است خواهد رسید باین ترتیب که وی را از بلندی یکصد قدم آدمی به پائین پرتاب میکنند یا بدتر از آن. ۳ (بند ۵۳ در ترجمه فرانسه نا مفهوم میباشد)

۲ - اسپرنه *Asperena* واحد پول در زمان زردشت میباشد. دارمستر توضیح داده که بر طبق فرهنگ پهلوی زند یک اسپرنه با یک زوزو *Zuzzu* برابر است و در کتاب شایستلاشایست قید شده که یک زوزو عبارت از یک چهارم استر *Stir* براین با یک درهم میباشد.

۳ - روزه گرفتن در آئین زردشت از گناهان بزرگ بشمار میرود. روزه گیر بمحض بندهای ۴۸ تا ۵۲ فصل چهارم وندیداد در این دنیا و هم در آخرت سزاوار کیفر شدید میباشد. مرک در انسان از نفوذ دیو مخصوصی در بدن که

۵۴ - هر کس روزه بگیرد در آخرت بالاترین کیفری که در این دنیا مقرر است خواهد دید ، مردی که در برابر آب آمیخته با گوگرد و خاکه زر و در برابر آبی که از هر چیز آگاه است نسبت به دروغ خود با خبر باشد و رشنو (خدای راستی و عدالت) را بشهادت طلبد و یا به همراه ایند دروغ گوید .^۴

پنام استوویندو نامیده شده پدید می‌آید و هر کس با گرسنگی مبارزه نماید در واقع با دیو مرک مبارزه کرده است . توضیحات دارمستر را در این خصوص نقل می‌نماییم :

۱ - در کتاب صدور فصل ۸۳ نقل شده که روزه گرفتن در آئین زرداشت گناه است و این گناه وقتی است که انسان روز را بدون غذا خوردن پایان رساند . روزه باید بوسیله چشم ، زبان ، گوش ، دست و پا انجام شود . البیرونی در کتاب تاریخ خود صفحه ۲۱۷ نقل نموده که پیروان زرداشت با روزه گرفتن مخالف هستند و هر کس روزه بگیرد گناه عظیم مرتكب میشود و برای کفاره آن باید اطعام کند .

۲ - آزمایش بوسیله آب چوش و یا آب آمیخته با گوگرد و خاکه زر و یا بوسیله فلز گداخته که در بند های ۴۶ و ۵۴ و ۵۵ فصل چهارم وندیداد و جزوایات دیگر اوستا یاد شده در زمان زرداشت و یا در میان بعضی اقوام دیگر دنیای قدیم معمول بود و قاضی بوسائل مزبور در موردی که طرفین دعوی تراضی میکردند و یا خود وی در تشخیص حقیقت مردد و مشکوک میشد قضاوت و احراق حق را بیکی از خدایان نا دیده و نامرئی محول میداشت پاین ترتیب که آب چوش و یا فلز گداخته بروی قلب منهم میریختند و یا مقداری آب آمیخته با گوگرد و خاکه زر که مسموم کننده است به وی میخورانیدند و یا وادر میکردند روی آتش گداخته با پای بر هنر قدم گذارد و راه رود . هرگاه شخص منهم در این آزمایش کشته میشد بکیفر گناه رسیده بود و اگر تصادفاً نیروی مقاومت ور وی معجزه آسا بود ونجات پیدا می‌کرد ذیحق شناخته میشد . این آزمایشها در اصطلاح اوستا بلطف ور یا ور نیرنگ Var nirang نامیده

۵۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، کسی که در برابر

شده و از این راه است که قاضی وقتی تشخیص حق از باطل در نظر وی مشکل بود قضاوت را به رشنو (خدای قانون و عدالت) یا به اهور مزدا محوی میداشت و بهمین جهت است که در بند ۱۹ یسنای ۳۱ گاتها چنین گوید (خواهش می‌کنم ، ای مزدا ، بوسیله آتش سرخ خود اختلاف در میان مدعیان را حل و فصل کن) و عبارت ترجمه فرانسه از این جمله بشرح زیر است :

Avec ton feu rouge, ô mazda, tranche entre les deux adversaires ،

همچنین در بند ۴ رشن یشت (صفحه ۴۹۳ جلد اول زند اوستای دارمستر) بعضی اقسام آزمایش و ورنیزک یاد شده و چنین مینویسد (من اهورمزدا بیاری تو خواهم شناخت ، من بسوی ور ، بسوی آتش ، بسوی برسم ، بسوی ظرفی که از شربت لبرین میباشد ، بسوی وروغن و شیره گیاهان ، بهمراه باد فیروزمند ، بهمراهی فرشاهی و بهمراهی امنیت و آسایش مزدا آفریده) .

آزمایش بوسائل مزبور در اصطلاح فرانسه عبارت L'epreuve judiciaire یعنی آزمایش قضائی موسوم است و در دنیای قدیم میان اکثر اقوام و ملل معمول بود از آن جمله در ماده اول قانون حمورابی که در حدود ۱۷۵۰ سال قبل از میلاد وضع شده بشرحی که شارل ژان دانشمید فرانسوی در کتاب ادبیات بابلی La litterature des Babyloniens مفتری صحت افtra و تهمت را به ثبوت رساند تبیین کیفر آن بقضاوت خداوند واگزار و میحول میگردد باین ترتیب که متهم به آب رود انداخته میشود ، اگر غرق شود مجازات خودرا دیده و اگر نجات یابد حقانیت وی معلوم میگردد . آزمایش قضائی در دوران قرون وسطی میان اکثر اقوام اروپائی بالخصوص

در اقوام ژرمن و انگلوساکسون نیز معمول بود و بنام اردالی Ordalie یا آردل Ordeal نامیده میشد و از این لفظ در فرهنگ حقوقی انگلیسی بلک Black's law dictionary (تعریف و توصیف شده و عبارت آن را بفارسی ترجمه و در زیر نقل می‌نماییم :

آب آمیخته با گوگرد و خاکه زر و یا در پرابر آب که از هر چیز آگاه است از دروغ خود با خبر باشد و برشنو یا مهر دروغ گوید چه کیفر خواهد داشت.

و قدیم الایام در میان اقوام آنگلوساکسون حل و فصل بعضی از دعاوی بعده خداوند محول و واگزار میشد و این قضاوت بنام judgement of god موسوم بود و چنین تصور میکردند که باین وسیله میتوانستند متهم بی تقصیر را از کیفر شدید و حتمی نجات دهند و این عمل بدو قسم انجام میشد. یکی آزمایش بوسیله آتش. دیگری آزمایش بوسیله آب. اولی بنام Fire ordeal و دومی بنام Water ordeal موسوم است. متهم را در آب جوشان و یا در آب سرد رود میانداختند و نتیجه آن هرچه بود بخداوند منتب میشد.

توضیحات دارمستر در این موضوع غالب دقت میباشد و ترجمه آنرا در زیر نقل مینماییم:

« بند ۵۴ فصل چهارم وندیداد در تعیین کیفر برای سوگند دروغ میباشد و بوسیله آزمایش انجام میشد و این آزمایش در اوستا بنام ور Var موسوم است. سوگند دروغ در اوستا سزاوار اشد مجازات است و حال اینکه اکثر گناهان دیگر در صورت تکرار جرم ممکن بود سزاوار مجازات شدید باشد. عدد این آزمایشها بر طبق مندرجات ارداویراونامه (چاپ هوگ صفحه ۱۴۵) و جلد چهارم دینکرد به ۳۲ رسیده است و عمدۀ آنها آزمایش بوسیله آتش و آزمایش بوسیله فلز گداخته میباشد و سیاوخش بسایت و توطئه نا مادری خود بوسیله آتش مورد آزمایش فرار گرفت و وی را وادار کردند در میان آتش سوزان قرار گیرد. در کتاب بزرگ روایت نقل شده که آزمایش بوسیله شیر جوشان در زمان بعد پجائی آزمایش بوسیله فلز گداخته معمول گشته است.

و در هر آزمایش قبل از سوگند نامه نوشته میشد و هر دو طرف در این سوگند تامه تعهد میکردند هر کدام ناحق باشد چهار مقابل مال مورد اختلاف را بطرف مقابل پردازد. در رشنیشت بند ۳ و آفرین گهنه بند ۹ به این ورها و آزمایشها اشاره شده است. در آزمایش بوسیله آب آمیخته با گوگرد و خاکه ذر کسی که مورد آزمایش قرار میگرفت پس از نوشته شدن سوگند نامه جام این شربت سمی را سر میکشید و این شربت بنام نرمینه نیز نامیده شده و

اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر وی هفت‌تصد ضربه تازیانه اسپاهه و هفت‌تصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

در آن اندکی مایه گوگرد و مقداری سبج *Jujube* و یک داٹک مایه زرآب می‌ریختند و این شربت بیام سوگند موسوم بود و در فارسی معنی قسم و بعبارت (سوگند خوردن) مصطلح شده و مقصود از آن نوشیدن و خوردن شربتی است موسوم پسوگند.

« در پند ۱۳ یسنای ۳۱ اهنوت‌گات مقصود از ورنیرنک آزمایش بوسیله فلز گداخته است که خود زردشت برقرار داشته است و باین وسیله است که آذربد مهر آسپند روحانی زردشتی در سلطنت شاپور دوم مورد آزمایش واقع شد و بمخالفان خود فیروزگشت و این آزمایش تا اواخر سلطنت ساسانیان معمول بود و عبارت ورنیرنک *Var nirang* در اوستا معنی آزمایش بر روی سینه میباشد و در زند اوستا (یا تفسیر اوستا بلسان پهلوی) يلفظ ورگرم *Garemo-varo* نامیده شده و معنی آن (سینه گرم) است. این آزمایش همان شکل ایرانی ارداگی است که در میان اقوام ژرمن با آهن سرخ و گداخته معمول میشد. (رجوع شود به دارمستر جلد دوم کتاب زند اوستا صفحه ۶۳ و بعد و همچنین جلد اول چاپ دوم حاشیه صفحه ۲۲۷).

فصل پنجم

آب کشنده نیست بلکه دیو هر ک در آن نفوذ می یابد و انسان را خفه میکند . آتش کشنده نیست بلکه دیو هر ک در آن نفوذ می یابد و انسان را میسوزاند . دریای وروکاش (یا دریاچه خزر) محل تجمع آبهای است . دریای پوتیکا (یا دریاچه اورمیه) محل تصفیه آبهای آلوده میباشد و از عمق بدریای خزر راه دارد . جسد مرده از نفوذ دیو دروغ آلوده و ناپاک میشود . زن پس از وضع حمل ناپاک خواهد بود و باید آداب تطهیر را انجام دهد .

الف

۱ - مردی در عمق دره فوت میکند ، یک پرنده از بلندی کوه به آنجا پرواز مینماید و هر چند را پاره پاره و متلاشی میکند و مقداری از آنرا میخورد و سپس بر بالای کوه می آید و پدرختی که در آنجا روئیده می نشیند ، درخت سخت یا نرم و از آنچه خورده از گلو بیرون می آورد و پدرخت میریزد و یا از پائین دفع میکند .

۲ - مردی از عمق دره بر بالای کوه میرود و پدرختی که پرنده نشسته و آن را آلوده کرده نزدیک میشود و از شاخه های درخت برای سوزانیدن قطع مینماید و آنها را آتش میزند ، آتش پسر اهورمزدا را ، بگو بدانم ، کیفر چنین شخص چیست .

۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، جسد مرده (یاناسو) هرگاه بوسیله سک یا پرنده یا گرگ یا باد نقل مکان داده شود و بشخص اصابت نماید و با وی تماس یابد هرگز وی را آلوده نمیکند و سزاوار کیفر نخواهد بود .

۴ - هرگاه آلدگی با قسمتی از جسد مرده که بوسیله سک ، پرنده ، گرگ و یا باد نقل مکان یافته انسان را گناهکار مینمود همه جهان جسمانی که من آفریده ام بگناهکار و بزه کار تبدیل میشد و خیر و نیکی از میان بر میخاست و در اینصورت روان آدمی بعلت کثرت مردگان بستوه میآمد و بشکوه و ناله میپرداخت .

۵ - ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هرگاه شخصی مزرعه گندم را آبیاری کند و آب را در یکمرتبه ، در دو مرتبه ، در سه مرتبه در آن جاری سازد و در مرتبه چهارم قطعه ای از جسد مرده انسان بوسیله سک ، گرگ پرنده و یا باد در آنجا کشیده شود کیفر مرد چه خواهد بود .

۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، منتقل شدن پاره ای از جسد مرده بوسیله سک ، پرنده ، گرگ و یا باد گناه شخص را موجب نخواهد شد .

۷ - هرگاه انسان از تماس با پاره ای از جسد مرده که بوسیله سک ، پرنده ، گرگ ، یا باد نقل مکان داده شده گناهکار میشد همه جهان جسمانی که من آفریده ام گناهکار میشدند و در صدد بر می آمدند خیر و نیکی را از میان بردارند . روان آدمی در اینصورت از کثرت مردگان بستوه میآمد و ناله و شکوه آغاز میکرد .

ب

۸- ای آفرینشده جهان جسمانی وای مقدس، بگو بدانم، آب کشنده است یا نه
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، آب کشنده نیست بلکه استوویدو (دیو
هرگ) است که دست و پای آدم را می بندد و وايو (خدای باد) بر وی مسلط
می شود و سپس بوسیله درندگان دریده میگردد . آب است که آدم را پیالا می کشد
و بعمق میبرد و بکنار و ساحل پرتاپ مینماید و وقتی از این دنیا می رود با قضا و
قدر سروکار خواهد داشت .^۱

۹- ای آفرینشده جهان جسمانی وای مقدس ، بگو بدانم ، آتش کشنده
است یا نه .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، آتش کشنده نیست بلکه استوویدو (دیو هرگ)
است که دست و پای آدمی را می بندد و وايو بر وی مسلط می شود و پس از اینکه
استخوان و زندگی در وی به مدیگر آمیخته شد بوسیله آتش پایان می یابد . وقتی
از این دنیا به آخرت می رود با قضا و قدر سروکار خواهد داشت .

۱ - « آب با مرک آدمی سروکار ندارد بلکه استوویدو دیو مرک گناهکار
اصلی بشمار می رود . در کتاب روایت بزرگ صفحه ۱۲۴ چنین مینویسد (اهور
مزدا گفته است ، از آنچه من آفریده ام هیچ کدام برای انسان بدی و ذیان نمی
رساند بلکه باد بد موسوم به وای vai است که آدمیان را بهلاکت میرساند و
خون و روان را از جسم و تن آنان بیرون می کشد . واژه (نای) غلط مشهور
از لفظ (وای) می باشد . این واژه دا فردوسی در دو بیت زیر نقل کرده . و نای
را پنجای (وای) استعمال نموده است .

نیابند آزار از آن مردمان	کنون هرچه من دارم اندر جهان
رگ و جانشان از بدن می کشد	که نای پتر مردمان هی کشد

ج

۱۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، اگر تابستان پیاian بر سد و زمستان نزدیک باشد ، هر دا پرستان چه وظیفه خواهند داشت . اهور مردا پاسخ داد و گفت ، در هر خانه و در هر بخش باید سه اطاق برای مردگان بنا نمایند .

۱۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، اطاق مردگان باید بچه اندازه و بچه مساحت باشد .

اهور مردا پاسخ داد و گفت ، مساحت آن باید باندازه‌ای باشد که سر آدم بحال استاده و پاهای و بازویان بحال است کشاده به آن نرسد .

۱۲ - جسد بیجان را در مدت دو شب ، سه شب یا یکماه باید در آنجا امامت گذارد تا زمانی که پرنده‌گان به پرواز آیند ، گیاهان غنچه نمایند ، آبهای پنهانی در زمین جاری شوند و زمین را باد بخشکانند . جسد را هر دا پرستان چنان قرار میدهند که نگاه وی بسوی خورشید باشد .

۱۳ - زمانی که پرنده‌گان به پرواز آیند ، گیاهان غنچه نمایند ، آبهای پنهانی در زمین جاری شوند و زمین را باد بخشکانند ، جسد را هر دا پرستان چنان قرار میدهند که نگاه وی بسوی خورشید باشد .

۱۴ - اگر یکسال تمام بگذرد و هر دا پرستان در این مدت جسد مرده را چنان قرار ندهند که نگاه وی بسوی خورشید باشد ، کیفر چنین گناه با کیفر قتل یک مرد پارسا و دین دار برابر خواهد بود .

جسد بهمین حال در دخمه میماند تا زمانی که باران بروی بیارد ، بر مایعات ناپاک بیارد و جسد را درندگان پاره‌پاره نمایند.

۱۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، آیا تو هستی که آبها را از دریای وروکاش *Vouru kasha* بیاری باد و ابر بیرون می‌آوری^۲

۱۶ - ای اهور مزدا بگو بدانم ، آیا تو هستی که آبها را به جسد مردگان ، به دخمه ، بر مایعات ناپاک ، بروی استخوان مردگان حمل می‌کنی . آیا تو هستی ای اهور مزدا که آبها را بطور نامرئی نازل مینمائی و دوباره به دریای پوتیکا *Putika* بر می‌گردانی .

۲ - وروکاش *Voura kasha* نام دریاچه خزر در اصطلاح اوستا است و گاهی بنام دریای فراخکرت خوانده شده است و واژه (ورو) بگفته دارمستر همان لفظ (فراخ) بمعنی گشاد و بزرگ می‌باشد و این دریا در زمان قدیم تر بنام اقوام کاشی یا کاسپی شهرت داشته و لفظ وروکاش بمعنی دریای بزرگ و فراخ کاشی است و به یونانی دریای کاسپین شهرت دارد و اقوام کاشی در ابتدای مهاجرت خود به ایران زمین یعنی در حدود دو هزار سال قبل از میلاد در کناره غربی یا جنوبی دریای خزر سکونت کردند و نام خود را باین دریا دادند و سپس به جنوب و غرب ایران و مجاور با سرزمین آشود و کاده مهاجرت نمودند و در این کشورها نفوذ یافته و تفصیل را در تاریخ اجتماعی ایران باستان نقل کرده‌ایم . دریای وروکاش یا دریای خزر در زمان باستان از هر جهت یک دریای ایرانی بشمار میرفت و شانزده کشور ایرانی نشین که در قتل اول وندیداد یاد شده همه در سواحل دریای وروکاش و در کناره شمالی و شرقی و جنوبی و غربی این دریا واقع شده‌اند . (رجوع شود به دیباچه) .

۱۷ - اهور هزدا پاسخ داد و گفت، آنچه گفته حقیقت دارد و من هستم که آبها را بوسیله باد و ابر بدریایی و روکاش میرسانم.

۱۸ - من هستم که آبها را بروی جسد مردگان، بروی دخمه، بروی مایعات ناپاک میرسانم. من هستم که آبها را بروی استخوانها نازل میکنم و بطور ناهرئی به دریایی پوتیکا جاری میسازم.

۱۹ - آبها در دریایی پوتیکا متوقف میشوند و از آنجا بسوی دریایی و روکاش روان میگردند، بسوی درختی که از آب سرشار است. در آنجا است که گیاهان من از هر رقم و هر قسم صدها، هزارها، دههزارها میرویند و رشد میکنند.^۳

۲۰ - من هستم اهور هزدا که باران بروی گیاهان میبارانم. خوارک برای پارسایان، علوفه برای گاو نیکوکار فراهم میدارم. گندم برای انسان، علوفه برای گاو.

۳ - دریایی پوتیکا Putika در جزوای اوستا تکرار شده و با دریاچه اورمیه سابق و رضائیه کنونی در آذربایجان تطبیق میکند و آب این دریاچه شور و تلخ میباشد و علت نیز ہر طبق مندرجات اوستا ناشی از این است که آبهای آلوده روی زمین بسوی آن روان هستند و در آن متوقف میگردند و پس از تصفیه شدن از زمین زمین بدریایی و روکاش با دریایی خزر جاری میشوند و این دریاچه از عمق بدریایی خزر راه دارد.

توضیحات دارمستر در این خصوص جالب دقت است و بقارسی تبدیل و در زمین

نقل میکنیم:

« بر طبق مندرجات بندش فصل ۱۲ بند ۱۰ آبهای آلوده در دریایی پوتیکا

۲۱ - آنچه گفتی همه نیکو، همه زیبا است و با این کلام است که اسپیتمه زردشت را اهور مزدای مقدس شاد و خرسند نمود.

پاکی و پارسائی پس از تولد بهترین دارائی انسان است، پاکی در دین مزدا، ای زردشت، پاکی در اندیشه، پاکی در گفتار، پاکی در کردار است.

۲۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، قانون دشمن دیوها، قانون زردشت، بچه بزرگی، بچه نیکی، بچه زیبائی از دیگر گفتارها و کلامها بزرگتر، نیکوتر و زیباتر میباشد.

۲۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت بهمان اندازه که دریای وروکاش، ای اسپیتمه زردشت، از آبهای دیگر بالاتر است این قانون دشمن دیوهای این قانون زردشت از کلامهای دیگر والاتر و بهتر و زیباتر میباشد.

۲۴ - همانگونه که یک رود نیرومند در بستر خود نهر کوچک را همراه خود می‌سازد، ای اسپیتمه زردشت، این قانون دشمن دیوها، این قانون زردشت از کلامهای دیگر بزرگتر، نیکوتر و زیباتر میباشد.

میکوشند خود را بدربایی فراخکرت یا دریای وروکاش برسانند اما تندياد پر زور و نیرومند از ورستویش Var satves میوند و آبها را بعقب میراند. بهمین جهت است که آبهای آلوده و تلغ و شور در دریای پوتیکا متوقف میشوند و آبهای صاف و سالم در دریای فراخکرت FraKh-kart جمع میگردند و بشکل باران و رود از دریا خارج میشوند و مردم تصور می‌کنند جذر و مذ و امواج دریا است که این عمل را انجام میدهد (صفحه ۷۴ جلد دوم زند اوستای دارمستن حاشیه شماره ۳۷).

همانگونه که درخت بلند نهال کوچک را زیر شاخه‌های خود می‌پوشاند، ای زردشت مقدس، این قانون دشمن دیوها، این قانون زردشت بلندتر، نیکوتر، زیباتر از کلامهای دیگر می‌باشد.

۲۵ - همانگونه که زمین را آسمان در بر گرفته، ای زردشت مقدس، این قانون دشمن دیوها، این قانون زردشت نیز بلندتر، نیکوتر و زیباتر از کلامهای دیگر می‌باشد.

باید به راتو Ratu (رئیس روحانی) مراجعه کرد. باید به سروشه وارز مراجعه کرد تا درونه Draona (نان گرد مقدس) دریافت شود.^۴ - Varez

۲۶ - راتو میتواند یک ثلث از کیفر گناه را تخفیف دهد و ببخشد. با این توبه و پشیمانی است که اگر گناهان دیگر مرتکب شده باشند بخشوذه می‌شوند و اگر اعمال زشت دیگر مرتکب نگشته باشند توبه و پشیمانی برای همیشه و همه وقت ارزش خود را خواهد داشت.

۵

۲۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، اگر عده‌ای از جماعت در یک محل یا روی یک بستر، یا یک بالش، دو با دو، پنج با پنج، یا پنجاه، یا یکصد نزد یکدیگر نشسته باشند و با هم دیگر در تماس باشند و یکی از آنان فوت نماید چند تقریباً این جماعت از ناپاکی و پلیدی دروغ ناسو آلوه می‌شوند.

۴ - سروشه وارز نام روحانی زردشتی است که در مراسم دینی آلت مگسکش موسوم به سروشه کارنه Sraosha - Carana یا تازیانه سروشه در دست می‌گیرد و در اجرای این مراسم نظارت مینماید. مردم برای انجام مراسم توبه و بخشایش گناه به این روحانی مراجعه می‌کرند.

۲۸ - اهور هزدا پاسخداد و گفت، اگر در میان این جماعت یک مرد روحانی باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی تا شخص یازدهم را آلوده میکند، ده نفر را آلوده مینماید.

اگر در میان جماعت یک مرد جنگی باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی، ای زردشت مقدس، تا مرد دهم را آلوده می کند، نه نفر را آلوده میکند.

اگر در میان جماعت یک مرد روستا و بزرگ باشد، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی، ای زردشت مقدس تا شخص نهم را آلوده میکند، هشت نفر را آلوده میکند.

۲۹ - اگر در میان جماعت، یک سگ گله باشد، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی، ای زردشت مقدس تا شخص هشتم را آلوده میکند، هفت نفر را آلوده میکند.

اگر در میان جماعت یک سگ پاسبان خانه باشد، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی، ای زردشت مقدس، تا شخص هفتم را آلوده میکند، شش نفر را آلوده میکند.

۳۰ - اگر در میان جماعت یک سگ و هوتز کا (سگ بی صاحب) باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند، ای زردشت مقدس، تا مرد ششم را آلوده میکند، پنج نفر را آلوده می کند.

اگر در میان جماعت یک سگ تورونه Tauruna (توله سگ شکاری) باشد، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند، ای زردشت مقدس، از وی تا شخص پنجم را آلوده می کند، چهار نفر را آلوده می کند.

۳۱ - اگر در میان جماعت یک سگ سکارون Sukurona (سگ شبیه جوجه تیغی) باشد ، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی ، ای زردشت مقدس ، تا شخص چهارم را آلوده می کند ، سه نفر را آلوده می کند .

اگر در میان جماعت یک سگ جازو jazu (سگ شبیه روباء) باشد ، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی ، ای زردشت مقدس تا شخص سوم را آلوده میکند ، دونفر را آلوده می کند .^۰

۳۲ - اگر در میان جماعت یک سگ اویزو Aiwizu باشد ، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی ، ای زردشت مقدس تا شخص دوم را آلوده می کند . یک نفر را آلوده می کند .

اگر در میان جماعت یک سگ ویزو wizu باشد ، دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و از وی ، ای زردشت مقدس تا شخص اول را آلوده می کند ، یک نفر را آلوده می کند .^۶

۳۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، اگر در میان جماعت یک سگ گرگ باشد با تماس خود چند نفر را نایاک می کند .

۳۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت : سگ گرگ با تماس خود هیچکدام از مخلوقات خرد مقدس را آلوده نمی کند مگر کسی که وی را بزند و بکشد . چنین کس را برای همیشه آلوده می کند و از وی جدا نمیشود .

۵ - در بند هش فصل چهارم بند ۲۹ انواع سگ را بترتیبی که در وندیداد آمده به ده خانواده تقسیم کرده و سگ گرگ ، سگ آئی ، روباء و جوجه تیغی را نیز از خانواده سگ شمرده است .

۶ - سگ اویزو Aiwizu و سگ ویزو wizu شناخته نشده است .

۳۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، اگر در میان جماعت یک غارتگر ، یک بدکار دوپا از قبیل یک اشموغ ناپاک باشد چند نفر از مخلوقات خرد مقدس را با تماس مستقیم و یا نام مستقیم خود ناپاک می‌کند .

۳۶ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، بقدر یک وزغ که از گذشته شدن وی یک سال گذشته و خشگ شده باشد ، یک غارتگر بدکار دو پا یا یک اشموغ تا زمانی که زنده باشد مخلوقات خرد نیک را با تماس مستقیم یا نام مستقیم خود آلوده و ناپاک می‌کند .^۷

۳۷ - اگر زنده باشد آب را شلاق می‌زند ، اگر زنده باشد آتش را خاموش می‌کند ، اگر زنده باشد رمه را از راه خود بر میگرداند و منحرف می‌کند . اگر زنده باشد مرد پارسا را چنان ضربت میزند که بیهوش شود یا روان وی را از تن جدا می‌کند اما اگر فوت نماید کاری از وی ساخته نیست .

۳۸ - مرد غارتگر و بدکار دو پا یا اشموغ ناپاک اگر زنده باشد جلوگیری می‌کند از اینکه مرد پارسا و دیندار از خوراک ، پوشان ، ظروف ، هیزم و کلبه نمدی بهره‌مند شود اما اگر مرده باشد کاری از وی ساخته نیست .

و

۳۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، هرگاه در این جهان جسمانی آتش ، برسم ، طشت ، شربت هوما و هاون در خانه خود نگاه

۷ - وزغ در اوستا بلفظ وزغه vazaga آمده و از مخلوقات اهریمن بوده و جاندار مکروهی است .

داریم و یک سگ یا یک مرد در این خانه فوت نماید مزداپرستان چه وظیفه خواهد داشت.

۴۰ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، باید از این خانه آتش، برسم، طشت، شربت هوما و هاون را بپرون کنند و سپس جسد مرده را بر طبق مراسم دینی به جایگاه قانونی خود حمل نمایند تا در آنجا بوسیله درندگان دریده شود.

۴۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدامن، مزداپرستان در چه وقت و زمان میتوانند آتش را مجدداً در این خانه که انسان در آن فوت کرده است نگاهداری نمایند.

۴۲ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، مزدا پرستان باید ۹ شب در زمستان و یکماه در تابستان در انتظار باشند و سپس میتوانند آتش را دوباره در خانه ای که انسان در آن فوت نموده حاضر کنند.

۴۳ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن هرگاه مزداپرستان آتش را پیش از پایان نه شب و یا پیش از پایان یکماه در خانه ای که انسان در آن فوت کرده وارد نمایند سزاوار چه کیفر خواهند بود.

۴۴ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، در این صورت گناه پشوتن مرتب شده‌اند و دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهند بود.

ز

۴۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، هرگاه یک زن

در خانه مزدا پرست باردار شود و یکماه ، دوماه ، سه ماه ، چهار ماه ، پنج ماه ،
شش ماه ، هفت ماه ، هشت ماه ، نه ماه ، دهماه بگذرد و این زن کوک مرده بدنبال
آورد مزدا پرستان چه وظیفه خواهد داشت .

۴۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، مکان این خانه مزدائی و زمین آن
خشک و پاک میباشد اما زمه ریز و درشت ؛ آتش اهورمزدا ، شاخه‌های هیزم و مرد
پارسا کمتر از آنجا عبور خواهد نمود .

۴۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، (این خانه)
باید از آتش چه فاصله ، از آب چه فاصله ، از برسم چه فاصله و از مرد
پارسا چه فاصله داشته باشد .

۴۸ - اهورمزدا پاسخداد و گفت ، از آتش باید سی گام ، از آب سی گام ،
از شاخه برسم سی گام و از مرد پارسا سی گام فاصله داشته باشد .

۴۹ - در این مکان است که مزدا برستان باید یک حصار بنا کنند و این زن
را همراه خوراک و پوشان خود در آن جای دهند .

۵۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، نخستین خوراک و
غذای این زن چه خواهد بود .

۵۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، این زن باید یک مقدار خاکستر آمیخته
به شاش گاو باندازه سه لقمه ، شش لقمه یا ته لقمه میل کند و در دخمه شکم خود
وارد نماید .

۵۲ - این زن پس از نخستین خوراک می‌تواند شیر گرم اسب ماده، گاو ماده یا گوسفند، یا بز آمیخته با وواری Vaoiri یا بدون وواری یا شیر گرم بی آب، آرد گندم بی آب و شراب انگور بی آب میل نماید.^۸

۵۳ - ای آفریتنه جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، این زن تاچه مدت باید شیر، گندم، شراب میل نماید.

۵۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، باید سه شب در انتظار باشد و در این سه شب از شیر، از گندم، از شراب میل کند و پس از آن تن خودرا، پوشانک خودرا با شاش گاو آمیخته با آب در جائی که سه سوراخ در زمین کنده شده باشد شستشو دهد.

۵۵ - ای آفریتنه جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، این زن پس از گذشتن سه شب تاچه مدت باید از مزدا پرستان جدا زندگی نماید، جدا در مسکن، جدا در خوراک و جدا در پوشانک.

۵۶ - اهور هر زدا پاسخ داد و گفت، نه شب باید بگذرد و وی در این نه شب از مزدا پرستان جدا خواهد بود. جدا در مسکن، جدا در خوراک و جدا در پوشانک. پس از این نه شت است که تن خودرا، پوشانک خودرا باید با شاش گاو آمیخته با آب شستشو دهد، پاک و طاهر خواهد بود.

۵۷ - ای آفریتنه جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، پوشانک ها پس از اینکه شسته و پاک شدند برای زوتر Zaotar، برای هوانه Havanah

۸ - لفظ وواری Vaoiri از حیث معنی نامعلوم می‌باشد.

برای اترواخشہ Atravakhsha ، برای فرابرت Frabaretar ، برای ابرت Aberet ، برای اشنتر Asnatar ، برای رتویشگر Rathwishkare ، برای سروشوارز Sraoshavarez ، برای هر روحانی دیگرو هر جنگی و هر بزرگر قابل مصرف خواهد بود یا نه .

۵۸ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، این پوشاكها پس از شستشو نه برای زوfer ، نه برای هوانه ، نه برای اترواخشہ ، نه برای فرابرت ، نه برای ابرت ، نه برای اشنتر ، نه برای رتویشگر ، نه برای سروشوارز ، نه برای هر روحانی دیگرو و نه برای جنگی و بزرگر قابل مصرف نخواهد بود .^۹

۵۹ - اما هر گاه درخانه مزدا پرست زنی باشد که در بی نمازی و بی قاعدگی زنانه بسر برد و یا یلثمرد نااهل و بیمار در آن زندگی کند ، این پوشاكها ممکن است تا زمانی که بتوانند دست به دعا و نیاز بلند کنند برای بالش زیر سر و لحاف آنان اهل مصرف باشد .

۶۰ - زیرا اهورمزدا اجازه نمیدهد یک شیء هر اندازه کم ارزش باشد و لو به ارزش نباشد و یا آنچه از دوک جولائی و نخریسی یک دختر جوان باقی مانده باشد پدور انداخته شود .

۶۱ - اگر یک مزدا پرست روی جسد مرده یک شیء کم ارزش ولو بقدر آنچه از دوک جولائی و نخریسی یک دختر جوان باقیمانده بیندازد تا زنده است پارسا شمرده نمی شود و پس از مرگ نیز در بهشت جای نخواهد داشت .

^۹ - هریک از اسمی خاص که در بند ۵۸ ذکر شده نام یکی از روحانیان زرده‌شی است و هر کدام در اجرای مراسم دینی وظیفه مخصوص بعده دارند .

۶۲ - چنین شخص بجهان بی پایان و بجهان تاریکی هی رود ، جهانی که تختمه تاریکی و بلکه خود تاریکی است . در این جهان است که ای مرد بد کار و شریر و ای دروغ وجودان تو بکردار تو وابسته است .

فصل ششم

کیفر تازیانه برای کسی که در زمین آلوده بجسد مرده پیش از پایان یک سال زراعت کند . کیفر تازیانه برای کسی که زمین را بجسد مرده انسان پا لашه سک آلوده سازد . جسد مرده انسان باید در ارتفاعات طعمه درندگان گردد و استخوان آن پس از جدا شدن از گوشت در استودان نگاهداری شود .

الف

۱ - قطعه زمینی که در آن سگ یا انسان فوت کرده است چند مدت باید بی کاشت و بی حاصل بماند .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، قطعه زمینی که در آن سک یا انسان فوت کرده است ، ای زردشت مقدس ، باید در مدت یک سال تمام بی کاشت و بی حاصل بماند .

۲ - در این مدت است که مزدا پرستان باید از کاشتن و آبیاری در زمین خودداری نمایند ، زمینی که سک یا انسان در آن فوت کرده است اما بقیه زمین را میتوانند بکارند و آبیاری کنند .

۳ - مزدا پرستان هر گاه پیش از پایان یک سال در زمینی که سک یا انسان فوت کرده بکارند و آبیاری نمایند در برابر آبها ، در برابر زمین ، در برابر گیاهان بگناه دفن مرده در زمین گرفتار خواهند بود .

۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه مزدا پرستان در قطعه‌زمینی که سک یا انسان فوت کرده پیش از پایان یکسال تمام بکارند و آبیاری نمایند سزاوار چه کیفر خواهند بود .

۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، گناه آنان بدرجه پشوتن میرسد . دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهند بود .

۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه مزدا پرستان بخواهند در این زمین شخم زنند و بکارند و آبیاری کنند چه عمل باید انجام دهند .

۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، باید در این زمین بجستجو پردازنده و هر چه استخوان ، موی بدن ، مدفوعات و خون در آن یافت شود جمع نمایند و از زمین خارج سازند .

۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، مزدا پرستان هر گاه در جستجوی استخوان ، موی بدن ، مدفوعات و خون در زمین بر فیابند سزاوار چه کیفر خواهند بود .

۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت در این صورت گناه پشوتن مرتب شده‌اند و سزاوار دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه خواهند بود .

ب

۱۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه مردی

استخوان سک یا انسان مرده را بزمین اندازد و بزرگی آن بقدر بند بزرگ آنگشت کوچک باشد و چربی یا مغز استخوان از آن به زمین افتاد کیفر وی چه خواهد بود.

۱۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی سی ضربه تازیانه و اسپاهه و سی ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، هر گاه مردی استخوان سگ مرده یا انسان مرده را به بزرگی یک بند آنگشت میانه بزمین اندازد و از آن چربی یا مغز استخوان بزمین افتاد کیفر وی چه خواهد بود.

۱۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، هر گاه مردی استخوان سک مرده یا انسان مرده را بزمین اندازد و به اندازه یک بند بزرگ آنگشت بزرگ باشد و از آن چربی یا مغز استخوان بزمین افتاد کیفر وی چه خواهد بود.

۱۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، هر گاه مردی استخوان سک مرده یا انسان مرده را بزمین اندازد و به پهناهی آنگشت یا به بزرگی استخوان دنده و پهلو باشد و از آن چربی یا مغز استخوان بزمین افتاد کیفر وی چه خواهد بود.

۱۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی نوادرن به تازیانه اسپاهه نوادرن به تازیانه سروشہ خواهد بود.

۱۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هرگاه کسی استخوان سک یا انسان مرده را بزمین اندازد و به پهنای دو انگشت و با اندازه دو دنده پهلو باشد و چربی یا مغز استخوان از آن بزمین افتد کیفر وی چه خواهد بود.

۱۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت گناه وی بدرجه پشوت خواهد رسید سزاوار دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشہ خواهد بود.

۲۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه کسی استخوان سک مرده یا انسان مرده را بزمین اندازد و بزرگی آن به پهنای یک بازو و یا به اندازه شانه آدمی باشد و چربی یا مغز استخوان از آن بیرون ریخته شود کیفر آن چه خواهد بود.

۲۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت کیفر وی چهارصد ضربه تازیانه اسپاهه و چهارصد ضربه تازیانه سروشہ خواهد بود.

۲۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه مردی استخوان سک یا انسان مرده را به زمین اندازد و به بزرگی یک کاسه سر آدمی باشد و از آن چربی یا مغز استخوان به بیرون ریخته باشد کیفر وی چه خواهد بود.

۲۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی ششصد ضربه تازیانه اسپاهه و ششصد ضربه تازیانه سروشہ است.

۲۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه مردی تمام

جسد مرده سک یا انسان را بزمین گذارده باشد و از آن چربی یا مغز استخوان به بیرون ریخته شود کیفر وی چه خواهد بود.

۲۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی یکم زارتازیانه اسیاهه ویکهزار تازیانه سروشہ میباشد.

ج

۲۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه هردا پرستان در حین راه رفتن یا دویدن بحالت سواره یا پیاده یا با ارابه در نهر آب با جسد مرده برخورد نمایند چه وظیفه خواهند داشت.

۲۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، یکی از آنان باید کفش را از پای و پوشак را از تن بیرون آورد و بحالتی که دیگران در کنار آب در انتظار باشند وارد آب شود و جسد را از آب بیرون کشد. در آب تا قوزک پا، در آب تا زانو، در آب تا کمر وبالاخره تا قد آدمی و تا وقتی که به جسد دست پیدا کند.

۲۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه جسد مرده در آب پوسیده و متلاشی شده باشد هردا پرست چه وظیفه خواهند داشت.

۲۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، هرچه ممکن باشد آب را با دست بیرون میکشند و در زمین خشک میریزند. در اینصورت نه استخوان، نه مو، نه مدفوع، نه شاش، نه خون، هر کدام در آب افتاد از گیاهان شمرده نخواهد شد.

۳۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کدام قسمت

از آب را کدرا دروج ناسو میتواند با پلیدی خود ، با ترشحات خود و با ناپاکی خود آلوده سازد .

۳۱ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، از هر چهار سمت بقدر شش گام از آب مادام جسد مرده را بیرون نکشیده باشند ناپاک میماند و قابل نوشیدن نخواهد بود و جسد را باید از آب بیرون آورند و در زمین خشک گذارند .

۳۲ - از این آب باید یک نصف ، یک سوم ، یک چهارم ، یک پنجم و هرچه ممکن باشد بیرون ریخته شود . پس از آنکه جسد را از آب خارج نمودند و آب به بیرون ریخته شد باقی آب پاک خواهد بود . رمه و انسان میتوانند مانند سابق از این آب بنوشن .

۳۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، دروج ناسو کدام قسمت از آب چاه را که فوران میکند با پلیدی خود و ترشحات خود آلوده مینماید .

۳۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، این آب مادام که جسد مرده از آن بیرون کشیده نشده ناپاک خواهد ماند و باید جسد را خارج نمایند و در زمین خشک نهند .

۳۵ - از این آب باید نصف ، یک سوم ، یک چهارم ، یک پنجم ، هرچه مقدور باشد بیرون ریخته شود . پس از خارج نمودن جسد و پس از بیرون ریختن آب باقی آن پاک خواهد بود . رمه و انسان مانند سابق میتوانند از آن بنوشن .

۳۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کدام قسمت از برف یا تگرگ را دروج ناسو با پلیدی خود آلوده و ناپاک میسازد .

۳۷ - اهورمزدا پاسخداد و گفت، این آب بقدر سه گام از هر سمت مدام که جسد از آن خارج نگشته ناپاک و غیر قابل مصرف برای شرب خواهد بود. جسد را باید از آب خارج کرد و بزمین خشک نهاد.

۳۸ - پس از آنکه جسد از آب بیرون کشیده شد و برف یا تگرگ به آب تبدیل گردید این آب پاک خواهد شد. رمه و انسان میتوانند از آن مانند سابق بنوشن.^۱

۳۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کدام قسمت از آب جاری را دروجه ناسو با پلیدی خود آلوده و ناپاک میسازد.

۴۰ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، سه گام در سر آشیبی، نه گام در سر بالائی و شش گام در پهنا است. در اینصورت آب مدام جسد مرده از آن بیرون کشیده نشده ناپاک و غیر قابل شرب خواهد بود. جسد را باید از آب خارج نمود و در زمین خشک نهاد.

۴۱ - پس از آنکه جسد از آب بیرون کشیده شد و آب سه بار جریان پیدا کرد پاک خواهد شد و رمه و انسان میتوانند از آن بنوشن.^۲

۴۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر لاشه سک یا جسد مرده انسان به شربت هوما اصابت کند چگونه پاک و ظاهر خواهد شد.

۴۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ممکن است پاک و ظاهر نمود. شربت هوما اگر آماده و تهیه شده باشد، نه پلیدی، نه مرگ، نه تماس با ناسو به وی راه ندارد اما اگر آماده و فراهم نگشته باشد بقدر طول چهار انگشت ناپاک خواهد بود

باید در درون خانه بزمین گذارده شود و در مدت یکسال در زمین بماند و پس از گذشتن این یکسال است که مردان پارسا و دیندار میتوانند مانند سابق از آن بنوشن.^{۱۰}

ه

۴۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، جسد مرده را باید بکجا حمل کنیم و در کجا جای دهیم .

۴۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، جسد را هرچه بیشتر باید در ارتفاعات و بلندیها جای داد ، ای اسپیتمه زردشت . هر کس میداند که سگهای گوشت خوار و پرنده گان لاشخوار همه وقت در بلندیها رفت و آمد دارند .

۴۶ - در این مکان است که مزدا پرستان باید جسد را از پاها ، از موها یوسیله فلز ، یوسیله سنگ یا سنگ ریزه در زمین محکم نمایند والا ممکن است

۱۰ - هوما شربت مقدس است که از گیاه هوما و شاخهای نازک اوروارم آمیخته با شیر گاو و آب متبرک آماده میشود و مزدا پرستان در مراسم دینی از این شربت مینوشند . گیاه هوما بدو قسم است . یکی زرد رنگ و ساقه آن دارای گرههای نزدیک بهم میباشد و این گیاه نشانه و نمونه‌ای از گیاه هومای آسمانی است و شفابخشند و درمان دهنده میباشد و در معابد هندی بنام گیاه سوما soma خوانده میشود . دیگری هومای سفید رنگ و همان گیاه گوکرن است که از آن تریاک بدست میآورند و مخدور میباشد و خوردن آن در روز دستاخیز عمر جاویدان میدهد . گیاه هوما را با اوروارم در هاون میکوبند و با شیر گاو و آب متبرک میآمیزند و یوسیله صافی تصفیه مینمایند و شربت تصفیه و آماده شده است که خاصیت آسمانی دارد . اوروارم را از شاخهای ریز درخت انار بدست میآورند و شربت آماده شده بنام پاراهمما parahaoma نامیده میشود و تصویر روحانیان زرتشتی در تهیه شربت هوما تحت شماره ۱۵ در صفحه ۲۴۸ کتاب رد تصوف و رد حکمةالاشراق نقل شده است .

استخوان آنها بوسیله سگان گوشت خوار و پرنده گان لاشخوار در زمین کشیده شود و آبهاو گیاهان آلوده گردند.

۴۷ - اگر جسد را در زمین محکم نکرده باشد و استخوان آن بوسیله سگهای گوشت خوار و پرنده گان لاشخوار در زمین کشیده شود و گیاهان و آبهاآلوده گردند سزاوار چه کیفر خواهند بود .

۴۸ - این عمل گناه پشوتن بشمار میرود و سزاوار ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۴۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، استخوان جسد مرده باید بکجا حمل شود و در کجا نگاهداری شود .

۵۰ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، برای نگاهداری استخوان مرده باید ظرف مخصوص ساخته شود و این ظرف از دسترس سگ ، روباه ، گرگ خارج و از آب باران بدور باشد . ۱۱

۵۱ - مزدایرانستان هر گاه مقدور باشد میتوانند ظرف نگاهداری استخوان مرده را از سنگ یا از گل آهک و یا از گل تنها بسازند . هر گاه تهیه چنین ظرف

۱۱ - دارمستر در حاشیه صفحه ۹۳ جلد دوم کتاب راجع به بند ۴۸ فصل ششم وندیداد دو بیت شاهنامه را از قول انسویروان پادشاه ساسانی نقل کرده و این دو بیت بشرح زیر میباشد .

بر آورد باید مرا خوب کاخ	چو من بگذرم زین جهان فراغ
نپرد بسر او کرکس تیز پر	بچائی کز او دور باشد گذر

نامقدور باشد میتوانند جسد را در زمین روی لحاف و بالش خود بگذارند بهحالتی
که نگاه وی بسوی خورشید باشد و از روشنی آسمان بهرهمند شود . ۱۲

۱۲ - ظرف برای نگاهداری استخوان مرده در اوستا بلطف استودان آمده
و این واژه منخفف استخوان دان میباشد . نمونه استودان سنگی از حفاری در
خرابهای شهر قدیم شوش بدست آمده و در موونه لوور پاریس در معرض نمايش قرار
داده شده است . این ظرف را اغلب از گل پخته بشکل خمره میساخند و نمونه آن
بوسیله باستانشناسان شوروی از حفاری در یکی از شهرهای خوارزم قدیم مربوط
بده سوم ق. م. کشف شده و تصویر آن تحت شماره ۲ در تاریخ اجتماعی ایران
باستان نقل شده است .

فصل هفتم

حمله دیو دروغ بشکل مگس خشمناک به جسد مرده انسان . کیفر اعدام برای کسی که گوشت آدمی خورد و یا لاشه سک تناول نماید . شرط طبابت در آزمایش از بیمار دیو پرست . اجرت قانونی طبیب . ذنی که کودک مرده زاییده باید از دیگران جدا شود . فحستین خود راک این ذن شاش گاو آمیخته با خاکستر است .

الف

۱ - زردشت از اهور مزدا پرسید و گفت ای آفرینشده جهان جسمانی و ای خرد نیکوکار و ای مقدس ، بگو بدانم ، دروغ ناسو هنگام مرگ انسان در چه وقت بر وی حمله میکند .^۱

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، روان آدمی بمحمد اینکه از تن وی جدا شد دروغ ناسو از مناطق شمال بشکل یک مگس خشمناک بحالتنی که زانو بجلو و دم بعقب خم شده باشد مانند کثیفترین خرفسترها (یا حشرات) و با سروصدای بسیار بر وی حمله میکند .

۳ - دروغ ناسو در جسد مرده میماند تا وقتی که چشم سگ بر وی افتد و یا جسد را سگ پاره کند و یا پرنده گان لاشخوار بر آن بتازند . وقتی جسد را سگ

۱ - دروغ ناسو نام دیو نپاکی است و تماس وی برای انسان بسیار خطرناک میباشد و عواقب وخیم دارد .

دید و یا وی را پاره کرد و یا ددان گوشتخوار بروی تاختند، دروج ناسو بشکل یک مگس خشمناک بحالتی که زانو بجلو و دم بعقب خم شده باشد با سر و صدای بسیار مانند ناپاک‌ترین خرفسترها بمناطق شمال می‌گریزد.

۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، هر گاه انسان بوسیله سگ، گرگ، جادو گر یا بوسیله دشمن یا مردم دیگر کشته شود و یا به پرتگاه افتاد یا وی را خفه نمایند دروج ناسو پس از گذشت چند مدت از مرگ وی بر روی حمله می‌کند.

۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، یک روز پس از مرگ است که دروج ناسو از مناطق شمال بشکل یک مگس خشمناک بحالتی که زانو بجلو و دم بعقب خم شده باشد با سر و صدای بسیار مانند کثیف‌ترین خرفسترها بجسد حمله می‌کند.

ب

۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدامن، اگر عده‌ای از جماعت در یک محل یا روی یک بستر و یک بالش، یکی نزد دیگری دو با دو، با پنج، با پنجاه یا با یکصد نشسته باشند و همه با همدیگر در تماس باشند و یکی از آنان فوت کند چند نفر از این جماعت از ناپاکی و پلیدی دروج ناسو آلوده می‌شوند.^۲

۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، هر گاه در میان جماعت یک مرد روحانی باشد دروج ناسو در آغاز بهوی حمله می‌کند، ای اسپیتمه زردشت و از وی تا شخص یازدهم را آلوده می‌کند، ده نفر را آلوده می‌کند
اگر در میان جماعت یک مرد جنگی باشد، دروج ناسو در آغاز به وی حمله می‌کند ای اسپیتمه زردشت و از وی تا مرددهم را آلوده می‌کند، نه نفر را آلوده مینماید.

^۲ - بندهای ۶ تا ۹ عیناً در بند ۲۷ تا ۳۰ فصل پنجم تکرار شده است.

اگر در میان آنان یک مرد زارع و بزرگ باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و ازوی تا مرد نهم را آلوده میکند، هشت نفر را آلوده میکند.

۸ - اگر در میان آنان یک سگ گله باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و ازوی تا مرد هشتم را آلوده میکند، هفت نفر را آلوده میکند.

اگر در میان آنان یک سگ خانه باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و ازوی تا مرد هفتم را آلوده میکند. شش نفر را آلوده میکند.

۹ - اگر در میان آنان یک سگ و هونز کا باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند و ازوی تا مرد ششم را آلوده میکند، پنج نفر را آلوده میکند.

اگر در میان آنان یک سگ تورونه باشد دروج ناسو در آغاز به وی حمله میکند ای زردهشت مقدس و ازوی تا شخص پنجم را آلوده میکند، چهار نفر را آلوده میکند پوشاهای وی بمنزله لحاف و بالش وی خواهد بود.

ج

۱۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، دروج ناسو چه قسمت از پوشاك و بالش را با پلیدی و نجاست و ناپاکی خود آلوده میکند.

۱۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، دروج ناسو با پلیدی و نجاست و ناپاکی خود بالاپوش و پوشاك زيرين را آلوده میکند.

۱۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، پوشاك را كه در تماس با جسد مرده سگ یا انسان آلوده شده است میتوان پاک نمود یا نه.

۱۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، میتوان پاک نمود.

چگونه میتوان پاک و ظاهر ساخت .

اگر پوشاك به خون ، به منی ، بمدفعه و به آنچه از گلو بیرون ریخته شده باشد آلوده گردد مزداپرستان باید پاره کنند و زیر خاک پنهان نمایند .

۱۴ - اما اگر روی پوشاك با منی ، خون ، مدفوع و آنچه از گلو بیرون ریخته شود آلوده نگشته باشد مزداپرستان میتوانند با شاش گاو بشویند و پاک نمایند .

۱۵ - پوشاكا اگر از چرم باشد باید سه دفعه با شاش گاو بشويندو سه دفعه خاک مالی و سه دفعه با آب شستشو نمایند و در مدت سه ماه روی پنجه خانه در معرض روشنی قرار دهند اگر پوشاك نخی باشد باید شش دفعه با شاش گاو بشويندو شش مرتبه خاک مالی و شش دفعه با آب شستشو نمایند و سپس در مدت شش ماه روی پنجه خانه در معرض روشنی قرار دهند

۱۶ - رود اردوی سور ای اسپیتمه زردشت به من تعلق دارد و تخمه مردان و نطفه زنان و شیر آنان را پاک و ظاهر میسازد .^۳

۱۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، این پوشاكها پس از پاک شدن ممکن است بمصرف زوتر ، هوانه ، اتروخش ، فرابرتر ، ابرت ، اشتر ، رتویشگر ، سروشه و ارز و یا بمصرف روحانی دیگر و مرد جنگی و یا یک برزگر برسد یا نه .^۴

۳ - اردوی سور Ardvī sura نام یک رود آسمانی است و ناهید یا آناهید یکی از خدایان زردشت خداوند آها و رودها میباشد و بنام اردوی سور ناهید موسوم شده است .

۴ - بند ۱۷ تا بند ۲۲ فصل هفتم و در بند ۵۷ تا ۶۲ فصل ششم تکرار شده است .

۱۸ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، این پوشاكها حتی پس از تطهیر و شسته شدن نه بمصرف زوتر ، نه بمصرف هوانه ، نه بمصرف اتروخشة ، نه فرابرتر ، نه ابرت ، نه آشنوتر ، نه رتویشگر ، نه سروشه وارز و نه هیچ روحانی دیگر ، نه مرد جنگی و نه بمصرف برزگر نخواهد رسید .

۱۹ - اگر در خانه مزداپرست یکزن در بی نمازی و قاعدگی زنانه بسر برد و یا مردی ناتوان در آنجامسکن داشته باشد و باید از دیگران جدا زندگی کنداش پوشاكها ممکن است بمصرف لحاف و بالش زیر سر آنان برسد .

۲۰ - اهورمزدا اجازه نمی دهد یک شیء هر اندازه ناچیز باشد ولو به ارزش یک اسپر نه Asperena و یا به ارزش آنچه از دولک جولائی و نخ رسی یک دختر جوان باقی مانده باشد به دور ریخته شود .

۲۱ - اگر مزداپرست روی جسد مرد یک شیء کم ارزش بقدر آنچه از دولک جولائی و نخ رسی یک دختر جوان باقیمانده است انداخته باشد تا زنده است از پارسایان شود - نه شود و پس از مرگ در بهشت جای نخواهد داشت .

۲۲ - چنین شخص بجهان بی پایان ، بجهان تاریکی می رود ، جهانی که تخمه وی در آنجا است و بلکه خود وی تاریکی است . در این جهان است ای مرد بد کار و شریر که دوزخ به وجود آن تو وابسته است .

۲۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگوبدانم ، کسانی که سگ مرد یا انسان مرده می خورند میتوانند تطهیر شوند یانه .

۲۴ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، این اشخاص و سیله تطهیر ندارند و باید

خانه آنان ویران و قلب آنان از جای کنده و دیده آنان از حدقه بیرون انداخته شود.
دروج ناسو تا ناخن به آنان حمله میکند و برای همیشه ناپاکشان میسازد.

۲۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسانی که جسد مرده را به آب یا آتش منتقل میسازند و این دورا آلوده میکنند و سیله تطهیر دارند یانه.

۲۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این اشخاص ای زردشت مقدس و سیله تطهیر ندارند و اهل دوزخ میباشند، جسد مردگان را فاسد میسازند و عنکبوت و ملخ را به آنان مسلط میدارند. این اشخاص هستند که جسد را گذیده میسازند و خشکسالی را سبب میشوند. خشکسالی که چراگاهها را میخشگاند.

۲۷ - این دوزخیان هستند که جسد مرده را فاسد میسازند و زمستان دیو آفریده را نیرو میبخشند. زمستانی که با برف سنگین رمه را بهلاکت میرساند. زمستانی که انسان را بیهوش و بیحس میدارد. زمستان بدکار و شریر. دروج ناسو تا ناخن به آنان حمله میکند و آنان را برای همیشه و هموقت ناپاک میسازد.^۵

۵

۲۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، تخته چوب (یا تابوت) را که جسد مرده انسان در آن حمل میشود میتوان پاک و طاهر نمود یا نه.

۵ - در بند ۲۷ و بندهای دیگر فصل هفتم کیفر چنین شخص که آب یا آتش را بوسیله جسد مرده آلوده مینماید تعیین نگشته است اما در بند ۷۴ فصل ۸ وندیداد که استرابون نیز نقل کرده مجازات مرک و اعدام پیش بینی شده است و در کتاب شایست فصل ۲ بند ۷۶ از گناهان کبیره بشمار رفته و در کتاب روایت نقل شده که گناهکار در هر دو جهان بمجازات میرسد باین ترتیب که در برابر دیده مردم باید پوست بدن وی زنده زنده کنده شود و اعضا بدن وی بریده شود و طعمه سکان و کلاغان لاشخوار گردد. وقتی که روان وی از این دنیا بدوزخ میرود بوسیله دیوها ذجر و آزار و شکنجه میبیند و اگر در جهان جسمانی بتوهه

۲۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، میتوان پاک و ظاهر کرد .

از روی کدام قاعده و دستور .

اگر ناسو (جسد مرد) بوسیله سگان گوشت خوار یا پرنده گان لاشخوار پاره پاره شده باشد تابوت را جدا در کنار جسد باید بزمین گذاشت . اگر خشک باشد از هر چهار طرف جسد یک وینتی (یا یک وجب) و اگر تر باشد یک فرارتنی Frarthni (یا یک بازو) فاصله باشد . سپس آب را با یک ضربت بروی آن می پاشند پاک خواهد شد .

۳۰ - اگر جسد بوسیله سگان و پرنده گان لاشخوار دریده شده باشد تابوت را در کنار آن بفاصله یک بازو از هر چهار طرف اگر خشک باشد و یا بفاصله یک فرابازو Frabazu (از آرنج بیالا) اگر تر باشد باید بزمین گذاشت و سپس آب را بروی آن با یک ضربت پاشید پاک خواهد شد .

۳۱ - این است فاصله تابوت چوبی از جسد که از هر چهار طرف باید رعایت شود خشگ یا تر باشد ، سخت یا نرم باشد ، این اندازه ها را در روی زمین باید در نظر

رسیده باشد تا روز رستاخیز در دوزخ خواهد بود . چند بیت از شاهنامه فردوسی راجع بهمین موضوع در ذیر نقل مینماییم .

به گیتی و مینو بیند جفا
به پیش همه مردم و انجمن
بریدن همه بند بندش چنان
که نکند دگر کس برین سان دماغ
عقوبت کشد در بر دیو ها
بدوزخ بماند روانش چنان
که دیوان برآرند از آن کس دمار

هر آنکس که کرد این چنین کار را
همی پوست کنند مر اورا ذ تن
بود واجب و فرض بر مردمان
تنش را دهد بر سگان و کلاعغ
روانش چو آید بدین جایگاه
پتیتی نه کردار مر اورا روان
که تا رستاخیز آن چنان زار و خوار

(حاشیه صفحه ۱۰۱ جلد دوم زند اوستای دارمستر یادداشت شماره ۳۱)

گرفت و سپس آبرا با یک ضربت و یک مرتبه بروی تابوت پاشید پاک خواهد شد.

۳۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، آیا غله یا علوفه را که بالاشه سگ یا جسد مرد انسان تماس یافته میتوان پاک نمود یا نه.

۳۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ای زردشت مقدس میتوان پاک نمود.
از روی کدام قاعده و دستور.

هر گاه جسد بوسیله سگان یا پرنده گان لاشخوار دریده شده باشد باید غله (یا دانه ها) در روی زمین بفاصله یک فرارتنی، اگر خشک باشد یا یک فرابازو اگر تر باشد از هر چهار طرف جسد فاصله داشته باشد. سپس آب را با یک ضربت و در یک مرتبه بر آن می پاشند پاک و ظاهر خواهد شد.

۳۴ - هر گاه جسد بوسیله سگان گوشتخوار و پرنده گان لاشخوار دریده نشده باشد باید غله را جدا از جسد بفاصله یک فرابازو از هر چهار طرف اگر خشک باشد و یک وی بازو (فاصله میان انگشتان دو دست بهالت گشاده) اگر تر باشد بگذارند و سپس آبرا با یک ضربت در یک مرتبه بروی آن باید پاشند پاک و ظاهر خواهد شد.

۳۵ - این است اندازه ها که در هر چهار طرف باید رعایت شود به تسبیت اینکه غله خشک یا تر، کوبیده یا نکوبیده، کاشته یا نکاشته، باد داده یا نداده، دروشده یا نشده باشد، باید آب را با ضربت در یک مرتبه به آن پاشید پاک و ظاهر خواهد شد.

۵

۳۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر مزدا پرست بخواهد معالجه و مداوای بیمار را شغل و حرفه خود قرار دهد آزمایش خود را در مزدا پرستان میتواند انجام دهد یا در دیو پرستان.

۳۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، آزمایش را در دیوپرستان باید انجام دهد پیش از آنکه بمعالجه مزداپرستان بپردازد.

چنین کس اگر معالجه را در دیوپرست انجام دهد و وی فوت کند و دیوپرست دوم را معالجه نماید و وی فوت کند و سپس بمعالجه دیوپرست سوم بپردازد و وی نیز فوت نماید برای همیشه و همه وقت در اقدام بمعالجه و مداوای بیماری ممنوع خواهد بود.

۳۸ - چنین شخص نباید مزداپرست را پرستاری کند. نباید مزداپرست را جراحی نماید تا مبادا وی را مجروح سازد. اگر بیمار را عمل جراحی کند و وی را مجروح سازد باید جریمه ۴۰۰۰۰۰ را بپردازد و بکیفر بدورشت Badho varista گرفتار خواهد شد.

۳۹ - اما اگر دیوپرست را جراحی کند و وی را شفا دهد. دیوپرست دوم را جراحی نماید و وی را شفا دهد و سپس دیوپرست سوم را تحت عمل جراحی قرار دهد و وی را بهبودی دهد برای همیشه و همه وقت در معالجه و مداوای بیماری مجاز خواهد بود.

۴۰ - چنین شخص میتواند همیشه و همه وقت مزداپرست را بدلخواه خود معالجه کند و میتواند مزداپرستان را عمل جراحی نماید.

و

۴۱ - پزشک اگر مرد روحانی را معالجه نماید در برابر آن دعای خیر خواهد داشت. پزشک اگر رئیس خانواده را علاج نماید ارزش یک گاو بهای پست را دریافت خواهد داشت.

پزشک اگر رئیس پرزن را معالجه کند ارزش یک گاو بهای متوسط دریافت

خواهد نمود. اگر رئیس بخش را معالجه کند ارزش یک گاو بهای اعلا دریافت خواهد نمود. اگر رئیس کشور را معالجه کند بهای یک ارابه اسبی دریافت خواهد نمود.^۶

۴۲ - اگر زن رئیس خانواده را معالجه کند بهای یک الاغ ماده شیرده را دریافت خواهد نمود.

اگر زن رئیس بزرگ را معالجه نماید بهای یک اسب ماده شیرده را دریافت خواهد نمود. اگر زن رئیس کشور را معالجه نماید بهای یک شتر شیرده را دریافت خواهد نمود.

۴۳ - پزشک اگر وارث یک خانواده بزرگ را معالجه نماید ارزش یک گاو بهای اعلا دریافت خواهد نمود.

اگر یک گاو از جنس اعلا را معالجه نماید بهای یک گاو متوسط را دریافت خواهد نمود. اگر یک گاو متوسط را معالجه کند بهای یک گاو به ارزش پست را دریافت خواهد نمود. اگر گاو از جنس پست را معالجه نماید در برابر آن بهای یک گوسفند دریافت خواهد نمود.

اگر گوسفند را معالجه نماید در برابر آن یک قطعه گوشت دریافت خواهد نمود.

۴۴ - اگر پزشگان متعدد در بین بیمار حاضر شوند یکی بوسیله کاردجر احری، دیگری بوسیله گیاهان و سومی با سروden کلام ایزدی و ادعیه مداوا کند پزشگ، اخیر بهترین شفا دهنده بشمار می‌ورد.

۶ - واژه اوستائی را دارمستر در جمله آخر بند ۱ بلفظ کادریج *kadrige* ترجمه کرده و این لفظ در اصطلاح رومیان معنی ارابهای است که به اسب بسته میشند و بهای آن به ۷۰ استیر یا ۲۸۰ درهم تعیین گردیده است.

ز

۴۵- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، زمین در چند مدت پس از گذاردن جسد مرد نگاه بسوی خورشید در روشنایی آسمان پاک و طاهر خواهد شد.

۴۶- اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پس از گذشتن یکسال تمام از روزی که جسد را زمین نگاه بسوی خورشید و در روشنی آسمان گذارد شده باشد پاک و طاهر خواهد شد.

۴۷- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، زمین در چند مدت پس از دفن جسد پاک و طاهر میشود.

۴۸- اهورمزدا پاسخ داد و گفت، زمین پس از گذشتن پنجاه سال از دفن جسد پاک و طاهر خواهد شد.

۴۹- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، زمین در چند مدت پس از آنکه جسد مرد در دخمه جای داده شد پاک و طاهر میشود.

۵۰- اهورمزدا پاسخ داد و گفت، تا زمانی که سنک ریزه های دخمه با خاک آن آمیخته شوند، همه مردان را که در این جهان جسمانی زندگی مینمایند، ای اسپیتمه زرده ودار کن قبرها را ویران نمایند.

۵۱- مردی که این قبرها را ویران کند ارزش خود را خواهد داشت و این عمل به منزله پشیمانی از گناه در اندیشه، گناه در گفتار، گناه در کردار خواهد بود. گناهان وی در اندیشه، گناهان وی در گفتار، گناهان وی در کردار بخشوده میشوند.

۵۴ تا ۵۲ - در باره چنین کس جنگک وستیزه در میان دو خرد وجود نخواهد داشت وقتی در بهشت وارد شود ستاره ها ، ماه ، خورشید و خود من که اهور مزدا هستم به وی چنین شاد باش خواهیم گفت « خوشابحال تو ای مردی که از دنیای فانی بجهان باقی شتاfte ای . »

۵۵ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم کجاست دیو ، کجاست دیو پرست ، کجاست مسکن دیوها کجاست دستجات دیو که بحمله میپردازند و پنجاهها ، صدها ، هزارها و جماعت بیشمار را بهلاکت میرسانند .

۵۶ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، ای اسپیتمه زرده است ، این دخمه ها است که در روی زمین بپیا ساخته اند و مرد گان را در آنها جای داده اند . در این دخمه ها است که دیو مسکن دارد . در این دخمه ها است که دیوها را ستایش مینمایند ، در این دخمه ها است که دستجات دیوها بحمله میپردازند ، دستجات دیو در جست و خیز هستند . در اینجا است که جماعت دیوها برای کشنن پنجاهها ، صدها ، هزارها و صد هزارها بیکدیگر سبقت میجویند .^۷

۵۷ - در این دخمه ها ، ای اسپیتمه زرده است ، دیوها پر میخورند و آنچه خوردند از گلو بیرون می ریزند همچنان که مردم خوراک خود را در این دنیا فراهم میدارند و گوشت پخته میخورند . این بوی تعفن که میشتوی ، ای انسان از پرخوری دیوها پدید آمده است .

۵۸ - شادی و خوشی دیوها در این مکان است . عفو نت و بوی بد در این

۷ - منتظر از دخمه در عبارت بند ۵۷ دخمه های متروک است که از دفن آخرین جسد مرده مدت پنجاه سال گذشته باشد (و جو شود به حاشیه صفحه شماره ۵) .

مکان پدید می‌آید . عفونت و بوی همراه دخمه‌ها می‌باشد . این دخمه‌ها است که از انواع بیماری جرب ، گر ، تب حاد و تب سرد پر شده است . در این دخمه‌ها است که بدترین آدمکشان پس از غروب خورشید دور هم گرد می‌آیند .

۵۹ - مردمان کم عقل از اشخاص دانا پیروی نمی‌کنند . جنی Jaini یا جهی Jaihi است که یک سوم از بیماریها را در شانه‌ها ، دستها و گیسوان انسان پرورش میدهد و بزرگ می‌سازد .

ح

۶۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدامن ، اگر زن در خانه مزداپرست باردار شود و در مدت یکماه ، دوهاه ، سه ماه ، چهارماه ، پنجماه ، ششم‌ماه ، هفت‌ماه ، هشت‌ماه ، نهم‌ماه و ده‌ماه کودک مرده بدنیا آورد وظیفه مزداپرستان چه خواهد بود .

۶۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، مکان این خانه مزدائی پاک و خشک می‌باشد اما رمه ریز و رمه درشت ، آتش اهورمزدا ، شاخه‌های برسم و مرد پارسا از آنجا کمتر عبور خواهند نمود .

۶۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدامن ، این خانه باید در چه فاصله از آتش ، چه فاصله از آب ، چه فاصله از برسم و در چه فاصله از مرد پارسا باشد .

۶۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، این خانه باید سی گام از آتش ، سی گام از آب ، سی گام از شاخه‌های برسم ، سه گام از مرد پارسا فاصله داشته باشد .

۶۴ - هزاره پرستان در این مکان باید حصاری بنا کنند و این زن را همراه خوراک و پوشک در آن جای دهند.

۶۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، نخستین خوراک این زن چیست.

۶۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، نخستین خوراک این زن شاش گاو آمیخته با خاکستر میباشد. وی باید سه جرعه، شش جرعه، نه جرعه در دخمه شکم خود فرو برد و بلع نماید.

۶۷ - این زن می تواند پس از نخستین خوراک خود شیر گرم مادیان اسب، گاو، گوسفند یا بز آمیخته با وو آری یا بدون وو آری و شیر بی آب و آرد گندم بی آب و شراب انگور بی آب میل کند.

۶۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، خوراک شیر، گندم و شراب انگور را در چند مدت باید میل کنند و در انتظار بشینند.

۶۹ - اهور هزارا پاسخ داد و گفت، سه شب باید در انتظار باشد و سه شب دیگر شیر، گندم و شراب انگور میل نمایند و پس از این سه شب باید تن خود را با شاش گاو آمیخته با آب نزدیک نه سوراخ شستشو دهد پاک خواهد شد.

۷۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه تب بر تن نایاک این زن عارض شود و دو درد منکروه یعنی عطش و گرسنگی بر وی برسد می تواند آب بنوشد یا نه.

۷۱ - اهور هزارا پاسخ داد و گفت، میتواند آب بنوشد. قانون اولیه در این

است که هر کس حیات خود را محافظت کند . آب را باید از دست یک مرد پارسا و تعلیم یافته دریافت بدارد و از آب است که نیروهای بدن را باز میستازد اما شما ای مزدا پرستان باید کیفر چنین گناه را تعیین نمائید و از راتو Ratu و سروشه وارز Sraosh-Varez مشورت بخواهید کیفر وی را معلوم خواهند نمود .
کیفر آن چیست .

۷۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، گناه وی بدرجہ پشوتن میرسد و سزاوار دویست ضربه تازیانه اسپاهه و دویست ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

ط

۷۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، ظروفی را که با لاشه سگ یا جسد مرده انسان آلوده شده اند میتوان پاک نمود یا نه .

۷۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، میتوان پاک نمود ای زردهست مقدس .
از روی کدام قاعده و دستور .

اگر ظرفها از زر ساخته شده باشند باید یکمرتبه با شاش گاو بشویند و دو مرتبه خاکمالی و یکمرتبه با آب شستشو شود پاک خواهد شد .

اگر ظرفها از نقره ساخته شده باشند دو دفعه با شاش گاو باید بشویند و دو دفعه خاکمالی و دو دفعه با آب شستشو شود پاک خواهند شد .

۷۵ - اگر ظرفها از آهن باشند باید سه بار با شاش گاو بشویند و سه بار خاک
مالی و سه بار با آب شستشو شود پاک خواهند شد .

این ظرفها اگر از فولاد باشند باید چهار مرتبه با شاش گاو بشویند و چهار مرتبه خاک مالی و سه مرتبه با آب شستشو شود پاک خواهند شد .

این ظرفها اگر از سنگ باشند باید پنج مرتبه با شاش گاو بشویند و پنج مرتبه

خاک مالی و پنج مرتبه با آب شستشو شود پاک خواهد شد .
این ظرفها اگر از گل یا چوب یا سفال ساخته شده باشند برای همیشه
ناپاک خواهد بود .

۷۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، گاو ماده را
که از لاشه‌سگ یا جسد مرده انسان خورده است میتوان پاک و تطهیر نمود یا نه .

۷۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، میتوان پاک نمود ای زردشت مقدس ! این
ترتیب که نه شیر وی ، نه پنیر وی و نه گوشت وی در مراسم دینی و نذورات همراه
با برسم قابل مصرف نخواهد بود . پس از گذشتن یکسال است که مزدا پرستان
می‌توانند مانند سابق مصرف نمایند .

۷۸ - کدام مردی است ، ای اهورمزدا که در اندیشه نیک و در میل و آرزو
نیک است اما بر ضد نیکی رفتار کند و با دروج همراهی نماید .

۷۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، چنین مرد ، ای زردشت مقدس که در
اندیشه نیک و در میل و آرزو نیک است اما بر ضد نیکی رفتار کند و با دروج همراهی
نماید آب ناپاک آلوده برای مراسم دینی هدیه میکند یا آب ناپاک و آلوده با ناسو
را در تاریکی شب برای نذورات تقدیم میدارد .

فصل هشتم

مراسم حمل جسد مرده از خانه بدخمه . شستشو با شاش گاو یا شاش گوسفند وسیله تطهیر . حاضر کردن سک زرد یا سک سفید در معتبر جنازه . فرار دیودروج از دیدار سک . کیفر تازیانه برای کسی که پوشак نخی یا پوستی به روی جسد مرده بیاندازد . قبول دین مزدا موجب بخشایش گناهان میباشد . سوراخ در نمین مسکن دیوان اهریمنی است . فرار دیو از خواندن کلام ایزدی . کیفر اعدام برای کسی که جسد مرده را طبخ کند . پاداش برای کسی که آتش را به آتشگاه حمل نماید .

الف

۱ - اگر سک یا انسان در یک کلبه چوبی و یا کلبه نمدی بمیرد وظیفه مزدا پرست چه خواهد بود .

۲ - اهورمزدا پاسخداد و گفت ، مزدا پرستان باید در حوالی محل هزبور به جستجوی یک دخمه پردازند و اگر حمل جسد مرده سهل و آسان باشد بدخمه حمل میکنند و مسکن وی بحال خود باقی میماند و این مسکن را با گیاهان اوروشنى Vohu-Kereti و هوگانه Urvasni ، هزنه پاته Hadhanaepata و یا با هر گیاه خوشبوی دیگر معطر میسازند .

۳ - اما اگر تغییر مسکن اولیه مرده سهل تر باشد نقل مکان میدهند و جسد

مرده را در محل خود باقی میگذارند و این محل را با گیاهان اوروشن، و هو گانه و هو کرتی، هزنه پاته و یا با هر گیاه خوشبوی دیگر معطر میسازند.

۴- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر سک یا انسان در خانه منداپرست فوت کند و باران یا برف ببارد و یا تندباد بوزد و هوا تاریک یا روز بپایان رسیده باشد بطوریکه رمه و گله راه خود را گم کنند هر دوستان چه وظیفه خواهند داشت.

۵- زمین و خاک در این خانه مزدائی پاک و خشک میباشد اما رمه ریز و درشت، آتش اهورمزدا، شاخه های برسم و مرد پارسا کمتر از آن عبور خواهند نمود.

۶- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، این خانه باید از آتش در چه فاصله، از آب در چه فاصله، از شاخه برسم در چه فاصله و از مرد پارسا در چه فاصله باشد.

۷- اهورمزدا پاسخ داد و گفت، مکان جسد مرده باید از آتش سی گام، از آب سی گام، از برسم سی گام و از مرد پارسا سه گام فاصله داشته باشد.

۸- هر دوستان در این مکان باید یک گودال بعمق نیم گام اگر زمین سخت باشد و یا نیم قد آدمی اگر زمین نرم باشد حفر کنند و در آن مقداری خاکستر و مدفوع گاو پاشند و روی آنها را با آجر، سنگ و یا سنگهای ریز و خشک مفروش سازند.

۹- سپس جسد بیجان را باین گودال حمل می کنند و جسد در آن میماند تا زمانی که دو شب، سه شب یا یکماه بگذرد و پرنده گان پرواز کنند، آبهای پنهانی در زمین جاری شوند، گیاهان غنچه نمایند و زمین را باد بخشکانند.

۱۰ - هنگامی که پرندگان بپرواژ آمدند، گیاهان غنچه نمودند، آب‌های مخفی در زمین جاری شدند و زمین را باز بخشگانند، مزدا پرستان باید قبل از شکافی در دیوار خانه احداث نمایند و سپس دو مرد تنومند و کاردان پوشک را از تن خود بیرون آورند و جسد مرده را از بستر خود و از روی سنک یا آجر حمل مینمایند و بمکانی منتقل می‌سازند که سگان لاشخوار در آن رفت و آمد می‌کنند. ۱

۱۱ - کسانی که جسد مرده را حمل کرده‌اند باید بفاصله سه گام از جسد در زمین نشینند و راتوی پارسا بمزدا پرستان چنین گوید «ای مزدا پرستان، باید شاش گاو حاضر نمایند تا کسانی که مرده را حمل کرده‌اند تن خود و گیسوی سر خود را شستشو دهند.

۱۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، از کدام شاش است که مرده کشها باید تن خود و گیسوی خود را شستشو دهند، از شاش گوسفند، از شاش گاو و یا از شاش مرد یا زن.

۱۳ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، از شاش گوسفند یا از شاش گاو خواهد بود نه از شاش مرد و نه از شاش زن مگر زن و مردی که هم خون و از خویشان نزدیک باشند. باید شاش را در درسترس مرده کشها بگذارند تا تن خود و گیسوی خودشان را شستشو دهند.

ب

۱۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، از راهی که

۱ - « منظور از احداث شکاف در دیوار بر طبق بند ۱۰ فصل هشتم این است که هنگام حمل جسد از خانه صاحب خانه وزن وی از شکاف خانه بیرون روند اما دیگران از درب خانه.

جسد مرد انسان یا لاشه سک حمل شده است رمه ریز و درشت، مرد یا زن، آتش پسر اهورمزدا و شاخه‌های برسم را میتوانند عبور دهند یانه.

۱۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، از این راه نه رمه ریز و درشت، نه زن نه مرد، نه آتش پسر اهور مزدا، نه شاخه‌های برسم هیچ‌کدام نباید عبور نمایند.

۱۶ - در این راه باید یک سگ زرد چهارچشم یا یک سک سفید با گوشاهی زرد در سه بار عبور داده شوند. در معبیر این سک زرد چهارچشم یا سک سفید با گوشاهی زرد است، ای اسپیتمه زرددشت، که دروج ناسو بشکل یک‌مگس خشمناک بحالی که زانو بجلودم بعقب خم شده با سر و صدای بسیار مانند کثیف ترین خرفسترها به مناطق شمال می‌گریزد.^۲

۱۷ - اگر سک بمیل خود از راه رفتن خودداری کند، ای اسپیتمه زرددشت، یک سک زرد چهارچشم یا یک سک سفید با گوشاهی زرد را شش بار از این راه عبور میدهند. در معبیر این سک زرد چهارچشم یا سک سفید با گوشاهی زرد است، ای اسپیتمه زرددشت که دروج ناسو بشکل یک‌مگس خشمناک زانو بجلو و دم بعقب برگشته با سر و صدای بسیار مانند کثیف ترین خرفسترها به مناطق شمال می‌گریزد.

۱۸ - اگر سک بمیل خود از راه رفتن در این معبیر خودداری کند، ای اسپیتمه زرددشت، باید سک زرد چهارچشم یا سک سفید با گوشاهی زرد را ۹ بار از این راه عبور دهند. دروج ناسو بشکل یک‌مگس زشت زانو بجلو و دم بعقب برگشته با سر و صدای بسیار مانند کثیف ترین خرفسترها به مناطق شمال می‌گریزد.

۲ - سک چهارچشم سگی است که در بالای هر چشم یک خال سیاه باشد و این دو خال بمنزله دو چشم اضافی است.

۱۹- مرد روحانی جلوتر از همه در این معبو خر کت میکند و کلام فیروزی بخش را بشرح زیر تلاوت مینماید :

« یته اهوریه Ahu vairyā - میل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است . خیرات بهمن امشاسبند (یا و هومنو) برای خاطر اعمالی است که در این جهان در راه مزدا انجام میشود . کسی که از مستمند دستگیری نماید فیروزی اهور مزدا را فراهم می کند .

۲۰- « کمنه مزدا kem na mazda - کدام حمایت گر و پشتیبان برای من عطا نمودی ، ای مزدا ، برای زمانی که مرد بد کار با دشمنی خود مرا گرفتار سازد . مگر نه این است که آتش تو و بهمن امشاسبند هستند . از آنان است که من به نیکی و خیر نایل میگردم . تمنا دارم دین و آئین خود را مانند دستور و قاعده زندگی برای من ظاهر و آشکار کن .

« کهور ترم جه ja ke verethrem - کدام فیروزمند است که دین و آئین پشتیبانی می کند و خود را رهنمای هر دو جهان مینامد . سروش من با بهمن امشاسبند برای محافظت من و محافظت هر کس که توارده کنی ، ای مزدا ، خواهد شتافت .

۲۱- « ما را ، ای مزدا وای اسفندارمذ ، از شر و مزاحمت بد کار رهائی بخش ، دروج دیو آسارا بپلاکت برسان ، مسکن دیوها را ویران کن ، آفریننده دیوها را تباہساز . ای کسی که دیوها را نیرومند سازی نابود باش ، تو ای دروج ، نیست شو و نابود باش . برای همیشه از مناطق شمال نابود باش ، تا نتوانی جهان جسمانی پر خیر و برکت را بپلاکت رسانی .

۲۲- پس از این مراسم است که مزدا پرستان هی توانند بمیل خود رمہ ریزو درشت ، مرد ، زن ، آتش پسر اهور مزدا و شاخمهای برسم را از این معبو عبور

دهند و خوراک گوشت و شراب انگور پاک و پاکیزه را در این خانه آماده سازند
بی آن که گناهی مرتکب شوند.

ج

۲۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی بروی
جسم مرده پوشانک بافته شده از نخ یا پوست بیاندازد بقدرتی که پای وی را بپوشاند
سزاوار چه کیفر خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، چهار صد ضربه تازیانه اسپاهه و چهار صد ضربه
تازیانه سروشه کیفر وی خواهد بود.

۲۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه یک
مرد بروی جسد مرده یک پوشانک بافته شده از نخ یا پوست بیاندازد بقدرتی که دو
زانوی وی را مانند زیرشلواری بپوشاند چه کیفر خواهد دید.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ششصد ضربه تازیانه اسپاهه و ششصد ضربه
تازیانه سروشه کیفر وی خواهد بود.

۲۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم هر گاه یک مرد
بروی جسد مرده پوشانک بافته شده از نخ یا پوست بیاندازد بقدرتی که تمام بدن وی
را مانند لباس کامل بپوشاند چه کیفر خواهد دید.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، یکهزار ضربه تازیانه اسپاهه و یکهزار ضربه
تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۲۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه یک مرد
بزر و اجبار گناه ضد طبیعت مرتکب شود چه کیفر خواهد دید.

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، هشتصد ضربه تاریانه اسپاهه و هشتصد ضربه تاریانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

۲۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، پگو بدانم ، هر گاه مردی بمیل خود گناه ضد طبیعت مرتکب شود جرمیمه وی و یا کفاره و توبه وی چه خواهد بود .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، گناه وی نه جرمیمه ، نه کفاره و نه وسیله تطهیر خواهد داشت . جرم وی برای همیشه و همه وقت بی توبه خواهد بود .

۲۸ - این کیفر در چه صورت خواهد بود .
در صورتیست که گناهکار پیرو دین مزدا باشد یا در این دین تعلیم یافته باشد اما هر گاه خارج از دین مزدا بوده و یا در این دین تعلیم یافته باشد گناه وی با قبول دین مزدا بخشوده میشود پشرط اینکه تعهد کند در آینده چنین جرم مرتکب نگردد .

۲۹ - زیرا دین مزدا ، ای اسپیتمه زردهشت ، گناه را از کسی که این دین را پذیرفته بخشوده میسازد ، سوء استفاده از اعتماد دیگران را بخشوده میسازد ، گناه دفن جسد مرده را در زمین بخشوده میسازد ، گناه بی توبه را بخشوده میسازد ، گناه ربا خوار را بخشوده میسازد و بالاخره همه گناهان را بخشوده میسازد .

۳۰ - دین مزدا ، ای اسپیتمه زردهشت ، یک مرد پارسا را از آندیشه بد ، گفتار بد ، کردار بد پاک و طاهر میسازد ، تندتر از هر تندبادی که داشت را صاف و هموار نماید .

کردار چنین شخص ، ای اسپیتمه زردهشت ، اگر در آینده پسندیده و نیکو باشد قبول دین مزدا بمئزله توبه کامل وی از گناهان است .

۳۱ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کدام است مردی که از دیوها بشمار رود ، کدام است مردی که دیورا می پرستد ، کدام است مردی که هنگام خواب با زنان مقارت می کند ، کدام است دیوی که هنگام خواب با مردان مقارت می کند . کدام است مردی که خودرا همسر دیو قرار میدهد ، کدام است مردی که ارزش دیو را دارد ، کدام است مردی که دیو کامل بشمار میرود ، کدام است مردی که پیش از مردن از دیوان بشمار میرود و پس از مردن یک دیو نامرئی خواهد بود .

۳۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، مردی است که با نرینه مقارت می کند و یا او را بخود می پذیرد ، ای اسپیتمه زردشت ، این است مردی که از دیوان بشمار میرود ، این است مردی که دیو را می پرستد ، این است مردی که هنگام خواب با دیو مقارت می کند . این است مردی که خودرا همسر دیو میداند ، این است مردی که ارزش یک دیو دارد ، این است مردی که دیو کامل می باشد ، این است مردی که پیش از مردن یک دیو است و پس از مردن به دیو تا مرئی تبدیل می شود ، این است مردی که با نرینه مقارت می کند و یا او را بخود می پذیرد .

۵

۳۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، مردی که جسد خشکیده بیجان را یکسال پس از فوت اوی لمس کند ظاهر و پاک خواهد بود یا نه .

۳۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پاک و ظاهر می باشد زیرا خشک با خشک نمی آمیزد . اگر خشک با خشک می آمیخت ، این جهان جسمانی من سرتا پا گناهکار می شد و خوبی و نیکی از میان میرفت و روح و روان آدمی از کثرت مردگان در این جهان می تالید .

۳۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، مردی را که با لاشه سگ یا جسد مرده انسان آلوده شود میتوان پاک و ظاهر ساخت یا نه .

۳۶ - اهور مزدا پاسخداد و گفت ، میتوان پاک و ظاهر ساخت .
از روی کدام قاعده و دستور .

اگر جسد قبلاً بوسیله سگان یا پرنده گان لاشخوار دریده شده باشد باید تن وی را با شاش گاو و آب شستشو داد پاک و ظاهر خواهد شد .

۳۷ - اگر جسد هنوز بوسیله سگان گوشتخوار و پرنده گان لاشخوار دریده نشده باشد مزدا پرستان باید سه سوراخ در زمین بکنند و کسی که آلوده شده باید تن خود را در این محل با شاش گاو نه با آب شستشو دهد و سگ مردی از جلو می کشند و همراه برند .

۳۸ - مزدا پرستان باید سه سوراخ دیگر در زمین بکنند و این شخص تن خود را در آنجا با شاش گاو نه با آب می شوید و سگ مردی همی برند و بقدرتی انتظار می کشند تا آخرین دانه موی سروی خشک شود .

۳۹ - مزدا پرستان در دفعه سوم سه سوراخ در ردیف سوم بفاصله نه گام از سوراخهای قبلی می کنند و کسی که آلوده شده باید تن خود را با آب نه با شاش گاو شستشو دهد .

۴۰ - کسی که آلوده شده باید دستهای خود را در مکان اول بشوید و اگر نشوید همه تن وی فاپاک خواهد بود . وقتی دستهای خود را سه دفعه شستشو داد باید آب را سه بار از جلو بالای سروی ریخته شود .

۴۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا از جلو بر تارک سر رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو از جلو بمیان دو ابرو می گریزد .

۴۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا از جلو بمیان دو ابرو رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به پشت سر می گریزد .

۴۳ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هنگامی که آب زیبا به پشت سر رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو از جلو بفک دهان می گریزد .

۴۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بفک دهان رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو از جلو بگوش راست می گریزد .

۴۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بگوش راست وی رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بگوش چپ می گریزد .

۴۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بشانه راست رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بگوش چپ وی می گریزد .

۴۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، وقتی آب زیبا

بشه راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت دروج ناسو بشه چپ وی میگریزد .

۴۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
بشه چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو ، به زیر بغل راست میگریزد .

۴۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، آب زیبا وقتی
بزیر بغل رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بزیر بغل چپ میگریزد .

۵۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
بزیر بغل چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو از جلو بروی سینه میگریزد .

۵۱ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
بروی سینه رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو پشت میگریزد .

۵۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به پشت وی رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به پستان راست میگریزد .

۵۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . وقتی آب زیبا به
پستان راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به پستان چپ میگریزد .

۵۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا به پستان چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بدنده راست وی میگریزد .

۵۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بدنده راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بدنده چپ میگریزد .

۵۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بدنده چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به سرین راست میگریزد .

۵۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، وقتی آب زیبا به سرین راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به سرین چپ میگریزد .

۵۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا بسرین چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به آلت تناسل میگریزد . کسی که آلوده شده اگر مرد باشد نخست قسمت عقب و سپس قسمت جلو را باید شستشو دهد و اگر زن باشد نخست قسمت جلو و سپس قسمت عقب را باید شستشود .

۵۹ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا

به آلت تناسل رسید دروج ناسو بکجا میگریزد اهور مزدا پاسخ داد و گفت ،
دروج ناسو به ران راست وی میگریزد .

۶۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به ران راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به ران چپ میگریزد .

۶۱ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به ران چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به زانوی راست میگریزد .

۶۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به زانوی راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به زانوی چپ میگریزد .

۶۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
بزانوی چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به ساقه پای راست میگریزد .

۶۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به ساقه پای راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به ساقه پای چپ میگریزد .

۶۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا

بساقه پای چپ رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بقوزک پای راست میگریزد .

۶۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
بقوزک پای راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت دروج ناسو بقوزک پای چپ میگریزد .

۶۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . وقتی آب زیبا
بقوزک پای چپ رسید دروج ناسو بکجا می گریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت به استخوان روی پای راست میگریزد .

۶۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، وقتی آب زیبا
به استخوان روی پای راست رسید دروج ناسو بکجا میگریزد .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو به استخوان روی پای چپ میگریزد

۶۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم وقتی آب زیبا به
روی استخوان پای چپ رسید دروج ناسو بکجا میگرید ،
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، دروج ناسو بکف پای راست میگریزد مانند اینکه
پریشه در زیر پا جای گرفته باشد .

۷۰ - در ای صورت باید کف پا را بر زمین فشار دهد و پاشنه را بلند نماید و
آب را به زیر پای راست ببریزد ، دروج ناسو بکف پای چپ میگریزد ، باید آب را
بزیر پای چپ ببریزد ، دروج ناسو به پاشنه پای راست میگریزد .

۷۱ - باید پاشنه پارا بزمین فشار دهد و کف پا را بلند نماید و آب را روی

پا بریزد ، دروج ناسو به پاشنه پای چپ میگریزد .
باید آب را بزیر پای چپ بریزد ، دروج ناسو بشکل مگس خشمناک بحالتی
که زانو بجلو و دم بعقب خم شده باشد مانند کثیف‌ترین خرفسترها با سروصدای
بسیار بمناطق شمال میگریزد .

۷۲- در این موقع باید کلام ایزدی فیروزمند و شفابخش را بشرح زیر تلاوت نمائی .
« یته اهو وریه Yata Ahu vairyā - میل و اراده خداوند دستور خیر و
نیکی است . خیرات بهمن امشاسب‌پند بخاطر اعمالی است که در این جهان در راه مزدا
انجام می‌شود . کسی که از مستمند دستگیری نماید فیروزی اهورمزدارا فراهم میدارد
« کمنه مزدا kem na mazda - کدام حمایت‌گر و پشتیبان بر من عطا
کردي ، اى مزدا ، برای زمانی که مرد بدکار با دشمنی خود مرا گرفتار سازد .
مگر نه ایست که آتش تو و بهمن امشاسب‌پند است . از آنان است که من به نیکی و
خیر نایل می‌گردم . تمذا دارم دین و آئین خود را مانند دستور و قاعده زندگی برای
من ظاهر و آشکار کن .

« که ورترم جهه ke verethrem ja - کدام فیروزگر است که از
دین و آئین پشتیبانی می‌کند و خود را رهنمای هردو جهان می‌نامد . سروش من با
بهمن امشاسب‌پند برای محافظت من و محافظت هر کسی که اراده کنی ، اى مزدا ،
خواهند شتافت .

« ما را اى مزدا و اى اسفندارمذ ، از شر و مزاحمت بدکار و مزاحم نجات
بده ، دروج ناسوی دیوآسارا بهلأکت برسان ، مسکن دیوها را ویران کن ، آفرینشده
دیوهارا تباہ ساز . اى کسی که دیوها را نیرومند هیسازی نابود باش . تو اى دروج
نیست و نابود شو . برای همیشه از مناطق شمال نابود شو تا نتوانی جهان جسمانی
پر خیر و برکت را تباہ سازی .

۵

۶۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم ، هر گاه مزدا پرستان بحالت رفتن یا دویدن ، سوار اسب یا ارابه ، با آتشی برخورد نمایند که جسد مرده را میسوزاند و مردم برای سوختن جسد یا پختن آن ایستاده باشند مزداپرستان چه وظیفه خواهند داشت .

۶۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، مردی که جسد مرده را طبخ میکند باید کشته شود ، بلی باید او را بکشند و دیگر را سرنگون سازند و اجاق را نیز سرنگون سازند .

۶۵ - از این آتش باید هیزم را روشن نمایند ، هیزمی که تخمه و کانون آتش در آن قرار گرفته و از شاخه هائی گرفته شده که آتش را نیرو میدهد . سپس هیزم را بمحل دورتر منتقل میسازند و از یکدیگر پراکنده میدارند تا هر چه زودتر خاموش شود .

۶۶ - بهمین ترتیب است که نخستین دسته هیزم بفاصله یک وجب بزرگ Fratare - vitasti از آتشی که جسد را میسوزاند بر زمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میسازند تا خاموش شود .

۶۷ - سپس دسته دوم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند بر زمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میسازند تا خاموش شود . سپس دسته سوم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند بر زمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود . سپس دسته چهارم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند

برزمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود.

سپس دسته پنجم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند

برزمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود.

سپس دسته ششم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند

برزمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود.

سپس دسته هفتم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند

برزمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود.

۷۸— سپس دسته هشتم هیزم را بفاصله یک وجب بزرگ از آتشی که جسد را میسوزاند

برزمین گذارند و جلوتر میبرند و پراکنده میدارند تا خاموش شود.

۷۹— در این موقع یک مرد پارسا ای اسپیتمه زرده‌شده، با همراه و شفقت بسیار

گیاه اوروشنی Urvasni، و هو گونه Vohugaona، و هو کرت Vohukereti

هذنپته Hadha naepata، یا هر گیاه عطر آگین دیگر به آتش تقدیم میدارد.

۸۰— باد از هر طرف بوی خوش و عطر آگین را به همه جا میرساند و از این

آتش است که هزاران دیو نامرئی بهلاکت میرسند، دیوهایی که در تاریکی مسکن

دارند و با پریان وجهی جفت گیری مینمایند.

ه

۸۱— ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش را

که جسد مرده را سوزانیده بجایگاه قانونی خود حمل کند پاداش وی چه خواهد بود.^۳

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، بقدر پاداش کسی است که در این دنیا ده هزار

شاخه هیزم به آتشگاه تقدیم بدارد.

۳— واژه دایو گاتو Daityo Gatu نام آتشگاه یا جایگاه آتش بهرام

در معبد زرده‌شیان است و لفظ دادگاه مخفف این واژه بمعنی جایگاه قانونی است.

۸۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش را که در آن مایعات ناپاک سوخته است بجایگاه قانونی خود حمل کند پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که یکهزار شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۸۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش را که در آن مدفوع گاو سوخته به آتشگاه حمل کند پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که در این دنیا پانصد شاخه هیزم به آتشگاه تقدیم بدارد.

۸۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش را که در آن کوزه کوزه گر پخته شده بجایگاه قانونی خود حمل کند پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که چهارصد شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۸۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش شیشه گر را که در آن شیشه میگدازند به آتشگاه حمل کند پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت پاداش وی بقدر پاداش کسی است که شاخه هیزم بمقداری که شیشه در آتش آن گذاخته شود به آتشگاه تقدیم بدارد.

۸۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه کسی آتش

را که از سوختن گیاه Aonya paro berejya پدست آمده به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که شاخه هیزم برای روشن ساختن این آتش در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد .

۸۷ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه کسی آتش را از زیر انبر زرگر و طلاساز بجایگاه قانونی حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که یکصد شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم دارد .

۸۸ - ای آفریشته جهان حسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، هر گاه کسی آتش را از زیر انبر تقره کاری به آتشگاه حمل کند پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که نواد شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد .

۸۹ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه آتش را کسی از زیر انبر آهنگر به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که هشتاد شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد .

۹۰ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، هر گاه آتش را

کسی از زیر انبر فولاد گر به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که در این دنیا هفتاد شاخه هیزم به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه آتش را کسی از تنور نانوا به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که شصت شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم هرگاه آتش را کسی از زیر دیگ خوراک پزی به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که پنجاه شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۳ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه کسی آتش گیاه او نیات خریه Aonya Thkhairyia را به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که چهل شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هرگاه آتش چوپانان را کسی به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که سی شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم هر گاه آتش کوچنشینان را کسی به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که ده شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

۹۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه آتش اجاق خانواده را کسی به آتشگاه حمل نماید پاداش وی پس از جدا شدن روح از بدن چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پاداش وی بقدر پاداش کسی است که ده شاخه هیزم در این دنیا به آتشگاه تقدیم بدارد.

و

۹۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه جسد مرده را کسی در مکان دور از آبادی و به تنهائی لمس نماید می‌توان پاک و ظاهر گردانید یا نه اهورمزدا پاسخ داد و گفت، می‌توان پاک نمود ای زرده‌شده مقدس. از روی کدام قاعده و دستور.

۹۸ - هر گاه جسد بوسیله سگان گوشتخوار و پرنده‌گان لاشخوار پاشد باید تن خود را سی مرتبه با شاش گاو شستشو نماید و خود را سی مرتبه مالت شده پاک خواهد شد.

۹۹ - هر گاه جسد بوسیله سگان گوشتخوار و پرنده گان لاشخوار پاره نگشته باشد باید تن خود را پانزده مرتبه شستشو دهد و سپس تا یک هاتر بدد.

۱۰۰ - وی باید بقدیری بدد تا بیک شخص زنده برخورد کند و فریاد زند و چنین گوید (من با جسد مرد تماس یافته و آلوده شده ام و در اندیشه، گفتار و کردار ناتوان هستم، خواهش میکنم نظارت کنید تا من پاک و طاهر شوم) . وی بدویدن ادامه میدهد تا بشخص مزبور پرسد و این شخص هر گاه از انجام مراسم تطهیر خودداری نماید یک سوم گناه به وی سرايت خواهد کرد.

۱۰۱ - او باید هاتر دوم را بدد بقدیری که در دفعه دوم با شخص دوم برخورد کند و این مرد هر گاه از انجام مراسم تطهیر خودداری نماید نصف گناه به وی سرايت خواهد نمود.

۱۰۲ - او باید هاتر سوم را بدد تا در مرتبه سوم با مرد دیگر برخورد کند و اگر وی از انجام مراسم تطهیر خودداری نماید همه گناه به او سرايت خواهد کرد.

۱۰۳ - او باید بدویدن ادامه دهد تا بخانه خود، به بزرگ، به بخش، به کشور مجاور پرسد و به آواز بلند چنین فریاد زند (من بجسد مرد آلوده شده ام و در اندیشه، گفتار و کردار ناتوان هستم، خواهش میکنم مرا تطهیر نمائید.) اگر از انجام مراسم تطهیر خودداری کشند خود وی باید تن خود را با شاش گاو و آب شستشو دهد پاک خواهد شد.

۱۰۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، این مرد ناپاک هر گاه در طریق خود با آب برخورد نماید و در معرض کیفر قرار گیرد کیفر او چه خواهد بود.

۱۰۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی چهارصد ضربه تازیانه اسپاهه و چهارصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.^۴

۱۰۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه مرد ناپاک در طریق خود با درخت برخورد نماید و در معرض گناه قرار گیرد کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی چهارصد ضربه تازیانه اسپاهه و چهارصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

این است کیفر، این است وسیله توبه برای کسی که از مراسم توبه پیروی نماید نه برای کسی که از انجام این مراسم خودداری کند. چنین کس در خانه دیو دروغ مسکن خواهد داشت.

«اشم و هو Ashem vohu - راستی و پارسائی بالاترین خیر و نیکی و بالاترین سعادت و خوشبختی است. خوشابحال کسی که پارسا باشد.

۴ - برطبق بند ۱۰۴ تا ۱۰۶ فصل هشتم مردی که با جسد مرده تماس گرفته و آلوده شده باید مراسم تطهیر را انجام دهد و الا هرگاه در طریق خود با آب یا برخورد نماید و آلوده سازد در معرض گناه قرار می‌گیرد و سزاوار کیفر خواهد بود.

فصل فهم

مراسم تطهیر . اجرت مرد روحانی در مراسم تطهیر . مجازات اعدام برای کسی که در این مراسم تصدی کند بی آنکه از مقررات تطهیر آگاه باشد .

الف

۱ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت ، ای اهورمزدا ، ای خرد نیکوکار و ای مقدس ، بگو بدانم ، کسانی که در این دنیا بخواهند تن خودرا از آلودگی بجسد مرده پاک و طاهر سازند بکدام شخص باید مراجعه نمایند .

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، بمردپارسا باید مراجعه نمایند ، بمردی که ای اسپیتمه زردشت ، بتوانند سخن گوید و جز حقیقت چیزی نگوید و قانون مقدس را تعلیم یافته و پارسا باشد و قواعد تطهیر را بداند . این مرد باید گیاهان را در یک مساحت نه و پیازوی مریع بکند و جمع آوری نماید . ۱

۳ - در این زمین باید کمتر آب و گیاه دیده شود و خاک آن هر چه ممکن است پاک و خشک باشد و رمه ریز و درشت و شاخه برسم و مردپارسا کمتر از آنجا عبور کنند .

۴ - این زمین باید در چه فاصله از آتش ، چه فاصله از آب ، چه فاصله از شاخه برسم و چه فاصله از مردپارسا باشد .

۱ - یک ویبازو Vibazu با فاصله میان انگشتان دو دست برابر است بحالی که بازوان باز و گشاده باشد .

۵ - اهورمزا پاسخ داد و گفت ، باید سی گام از آتش ، سی گام از آب ، سی گام از شاخه برسم و سه گام از مرد پارسا فاصله داشته باشد .

۶ - در این زمین باید قبل از سوراخ بعمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان کنده شود .

۷ - سوراخ دوم باید بعمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

سوراخ سوم باید بعمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

سوراخ چهارم باید به عمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

سوراخ پنجم باید به عمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

سوراخ ششم باید به عمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

۸ - فاصله این سوراخها از یکدیگر چه مقدار خواهد بود .

فاصله این سوراخها از یکدیگر یک گام خواهد بود .

یک گام چه مقدار است .

یک گام برابر با سه پا میباشد .

۹ - سپس باید سه سوراخ دیگر هر کدام بعمق دو انگشت در تابستان و چهار انگشت در زمستان و سرما کنده شود .

این سوراخها باید از سوراخهای قبلی در چه فاصله باشد .

بعاصله سه گام .

سه گام بچه اندازه میباشد .

این سه گام با فاصله در میان دو قدم برابر است .

فاصله میان دو قدم چه مقدار میباشد .

این فاصله عبارت از نه پا است .

۱۰ - سپس در اطراف این سوراخها باید یک شiar با کارد فلزی موسوم به کارد خشتره وریه khshatra vairyā ترسیم شود .

این شiar در چه فاصله از سوراخها باشد .

بعاصله سه پا .

این سه پا به چه اندازه میباشد .

به اندازه یک قدم .

یک قدم بچه اندازه میباشد .

یک قدم به اندازه نه پا است .

سپس باید ۱۲ شiar دیگر رسم شود . سه شiar باید سه سوراخ را دور زند و احاطه نماید و از سوراخهای دیگر جدا کند .

سه شiar دیگر باید شش سوراخ را دور زند و از دیگران جدا کند . سه شiar باید نه سوراخ را دور زند و از دیگران جدا کند . سه شiar دیگر باید سه سوراخ پائین تر را دور زند و از دیگران جدا کند .

۱۱ - در هر یک از این سه فاصله بقدر نه پا باید سنگهایی قرار داد و از روی این سنگها بسوی سوراخها قدم گذاشت و بجای این سنگها ممکن است سفال یا دادر دادار یا زم ورته zem vareta یا هر خاک سخت وصفت دیگر باشد .

۱۲ - در این موقع است که مردآلوده بجسد مرده باید بسوی سوراخها قدم

بردارد و تو ای زرده‌شده (یا ای مرد روحانی) باید نزدیک شیار توقف نمائی و چنین تلاوت کنی « نمازکه یه ارمتیش ایزه که »

Nemazca ya Armatish izhaca

این کلام را مردآلوده و ناپاک نیز باید تلاوت کند.

۱۳ - پس از تلاوت این کلام است که دیوذروجه نیروی خودرا از دست میدهد. همین کلام است که اهریمن بد کار را ضربت میزند، اشموغ سلاحدار و قتال را ضربت میزند، دیوهای مازندران را ضربت میزند و همه دیوها را ضربت میزند.

۱۴ - سپس یک قاشق آهنی یا سربی برای پر کردن از شاش گاو باید در دست گرفت تا بتوان مرد ناپاک و آلوده را شستشو داد و یک چوب دستی را که دارای نه گره باشد باید در دست گرفت و قاشق سربی را در یکطرف این چوب قرار داد.

۱۵ - در این موقع است که مرد ناپاک باید دستهای خود را شستشو دهد و اگر شستشو ندهد بدن وی همه ناپاک خواهد شد. دستهای خود را باید سه دفعه شستشو دهد سپس شاش گاو را از جلو بر تارک سر وی باید پاشید. دروج ناسو از جلو بمیان ابروان می گریزد.

۱۶ - تو باید از جلو میان ابروان وی را شستشو دهی، دروج ناسو به پشت سر می گریزد.

تو باید پشت سر را شستشو دهی، دروج ناسو از جلو به فک دهان وی میگریزد.

تو باید فک دهان وی را شستشو دهی، دروج ناسو بگوش راست وی میگریزد.

۱۷ - تو باید گوش راست وی را شستشو دهی، دروج ناسو بگوش چپ میگریزد. تو باید گوش چپ وی را شستشو دهی، دروج ناسو بشانه راست میگریزد.

تو باید شانه راست وی را شستشو دهی، دروج ناسو بشانه چپ میگریزد.

تو باید شانه چپ را شستشو دهی ، دروج ناسو بزیر بغل راست میگریزد .

۱۸ - تو باید زیر بغل راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو بزیر بغل چپ میگریزد .

تو باید زیر بغل چپ وی را شستشو دهی ، دروج ناسو از جلو بسینه وی میگریزد .

تو باید سینه را از جلو شستشو دهی ، دروج ناسو به پشت وی میگریزد .

۱۹ - تو باید پشت وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به پستان راست میگریزد .

تو باید پستان راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به پستان چپ میگریزد .

تو باید پستان چپ وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به دندنه و پهلوی راست میگریزد .

۲۰ - تو باید پهلو و دندنه راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به دندنه و پهلوی چپ میگریزد .

تو باید پهلو و دندنه چپ وی را شستشو دهی ، دروج ناسو بسرین راست میگریزد .

تو باید سرین راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو بسرین چپ میگریزد .

۲۱ - تو باید سرین چپ وی را شستشو دهی دروج ناسو به آلت تناسل میگریزد .

تو باید آلت تناسل را شستشو دهی . هر گاه ناپاک یک مرد باشد باید قبل از دلیل

سپس قبل وی را شستشو داد اما هر گاه ناپاک یک زن باشد اول باید قبل و سپس دلیل وی شسته شود . دروج ناسو به ران راست میگریزد .

۲۲ - تو باید ران راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به ران چپ میگریزد .

تو باید ران چپ را شستشو دهی ، دروج ناسو بزانوی راست میگریزد .

تو باید زانوی راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو بزانوی چپ میگریزد .

۲۳ - تو باید زانوی چپ وی را شستشو دهی ، دروج ناسو به ساق پای راست می گریزد .

تو باید ساق پای راست وی را شستشو دهی ، دروج ناسو بساق پای چپ میگریزد .

تو باید ساق پای چپ را شستشو دهی ، دروج ناسو بپاشنه پای راست می گریزد .

تو باید پاشنه پای راست را شستشو دهی ، دروج ناسو بپاشنه پای چپ می گریزد .

۲۴ - تو باید پاشنه پای چپ را شستشو دهی ، دروج ناسو بقوزک پای می گریزد .

تو باید قوزک پارا شستو دهی در کف پای پنهان میشود مانند پر مگس .

۲۵ - مرد باید پاشنه پارا از زمین بلند کند و کف پارا بر زمین بچسباند و زیر پای راست را شستشو دهد دروج ناسو بزیر پای چپ می گریزد .

تو باید زیر پای چپ را شستشو دهی دروج ناسو بزیر انگشتان پای میگریزد .

۲۶ - مرد باید پاشنه پارا بزمین بچسباند و انگشتان را از زمین بلند نماید و زیر انگشتان را شستشو دهد ، دروج ناسو بزیر انگشتان پای چپ میگریزد .

تو باید زیر انگشتان پای چپ را شستشو دهی دروج ناسو بشکل یک مگس خشمناک ، زانو بجلو و دم بعقب بر گشته با سر و صدای بسیار مانند کثیف ترین خرفسترها بمناطق شمال میگریزد .

۲۷ - در این موقع باید کلام ایزدی را پشرح زیر که فیروزمند تر از همه و شفادهنده تر از همه است تلاوت نمائی .

« یته اهو وریه Ahu varya - میل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است . خیرات بهمن امشاسبند بخاطر اعمالی است که در این جهان در راه هزار انجام میشود . کسی که از مستمند دستگیری نماید فیروزی اهورمزدا را فراهم میدارد .

« کمنه مزدا kem na mazda - کدام حمایت گر و پشتیبان به من عطا نمودی ، ای مزدا ، برای زمانی که مرد بد کار با دشمنی خود را گرفتار سازد . مگر نه اینست که آتش تو و بهمن امشاسبند هستند . از آنان است که من به نیکی و خیر نایل میگرم . تمنا دارم دین و آئین خود را مانند دستور و قاعده زندگی برای من ظاهر و آشکار کن .

« کهورترم جهه ja ke verethrem - کدام فیروز گر است که از دین و آئین پشتیبانی میکند و خود را رهنمای هر دو جهان می نامد . سروش من با بهمن امشاسبند برای حمایت من و حمایت هر کسی که تو بخواهی خواهند شتافت .

« ما را ای مزدا و ای اسفندارمذ از شر و مزاحمت بد کار و مزاحم نجات بده ، دروج دیو آسارا بپلاکت بر سان ، مسکن دیوهارا ویران کن ، آفرینشده دیوهارا تباہ ساز . ای کسی که دیوها را نیر و مندمی سازی نابود باش ، تو ای دروج نیست و نابود باش ، برای همیشه در مناطق شمال نیست شو تا نتوانی جهان جسمانی پر خیر و بر کت را تباہ سازی .

۲۸ - مرد ناپاک نزدیک نخستین سوراخ از دروج ناسو نجات می یابد . در این موقع باید کلام فیروزمند و شفا دهنده تر از همه ، دعای یته اهوریه را تا آخر تلاوت نمائی . مرد نزدیک سوراخ دوم از دروج ناسو نجات می یابد . در این موقع باید کلام فیروزی بخش و شفادهنده تر از همه ، دعای اهوریه را تا آخر تلاوت نمائی . مرد نزدیک سوراخ سوم از دروج ناسو نجات می یابد . در این موقع باید کلام فیروزمند تر از همه ، دعای یته اهوریه را تا آخر تلاوت نمائی .

مرد نزدیک سوراخ چهارم از دروج ناسو نجات می یابد . در این موقع باید کلام فیروزمند و شفا دهنده تر از همه دعای یته اهوریه را تا آخر تلاوت نمائی .

مرد نزدیک سوراخ پنجم از دروج ناسو نجات می یابد ، در این موقع باید کلام فیروزمند و درمان دهنده تر از همه دعای یته اهوریه را تلاوت نمائی .

مرد نزدیک سوراخ ششم از دروغ ناسو نجات می یابد ، در این موقع باید کلام فیروزمند و درمان دهنده تر از همه دعای اهوریه را تا آخر تلاوت نمائی .

۲۹ - پس از این مراسم مردی که از ناسو ناپاک شده باید در میان دو ردیف اول از سوراخها و بیرون از شش ردیف دیگر بفاصله چهار انگشت بنشیند و خودرا با یک مشت خاک مالش دهد .

۳۰ - آنچه بر زمین ریخته باید یازده مرتبه جمع آوری نماید و تا وقتی که آخرین موی فرق سر خشگ شود در انتظار بنشیند .

۳۱ - وقتی تن مرد ناپاک خشک شد بسوراخهای دیگر نزدیک آید و خودرا در نخستین سوراخ یک بار و در دومین سوراخ دو بار و در سومین سوراخ سه بار با آب باید شستشو دهد .

۳۲ - سپس تن خودرا با گیاهان اوروشنه ، و هو گنه ، وهو کرت ، هذه پته و یا هر گیاه خوبی دیگر معطر می سازد و پوشالک خود را می پوشد ووارد خانه خود می شود

۳۳ - این مرد باید در این خانه و در محل مخصوص جدا از اعضای دیگر خانواده و جدا از مزدا پرستان بنشیند و نمی تواند نه به آتش ، نه به آب ، نه به خاک نه به گاو ، نه بدرخت ، نه بمرد پارسا و نه بزن و نه بمرد نزدیک شود تا زمانی که سه شب بپایان رسد . پس از این سه شب باید تن خود را و لباس خود را با شاش گاو به مان ترتیب سابق بشوید و پاک نماید .

۳۴ - این مرد در درون خانه و در محل مخصوص جدا از مزدا پرستان می نشیند

و در این محل نمیتواند نه به آتش ، نه به آب ، نه به خاک ، نه به گاو ، نه بدرخت ، نه بمرد ، نه بزن نزدیک شود تا زمانی که شب شب پیايان برسد و پس از این شش شب است که باید تن خودرا شستشو دهد ، پوشک خودرا شستشو دهد و با شاش گاو و آب بهمان ترتیب سابق بشوید و پاک نماید .

۳۵ - این مرد در درون خانه و در محل مخصوص باید جدا از مزدا پرستان بشیند و نمیتواند نه به آتش ، نه به آب ، نه به خاک ، نه بگاو ، نه بدرخت ، نه بمرد پارسا ، نه بمرد و نه بزن نزدیک شود تا زمانی که نه شب پیايان رسد . پس از این نه شب باید تن خودرا بشوید و سپس با شاش گاو خودرا بشوید و پاک سازد .

۳۶ - پس از این مراسم میتواند به آتش ، به آب ، به خاک ، به گاو ، به درخت ، بمرد پارسا ، بمرد و زن نزدیک شود .

ب

۳۷ - تو باید مرد روحانی را در برابر دعای خیر تطهیر نمائی .
تو باید رئیس کشور را در برابر یک شتر نر بهبهای اعلا تطهیر نمائی .
تو باید رئیس برزن را در برابر یک گاونر بهبهای اعلا تطهیر نمائی .
تو باید رئیس خانه را در برابر یک گاو ماده سه ساله تطهیر نمائی .

۳۸ - تو باید زن رئیس خانه را در برابر یک گاو مژده تطهیر نمائی .
تو باید مستخدم خانه را در برابر گاو کاری تطهیر نمائی .
تو باید کودک را در برابر یک بره تطهیر نمائی .

۳۹ - این بود مشخصات حیوانات اهلی ریز و درشت که مزدا پرستان اگر توانائی داشته باشند باید در عوض بمرد تطهیر کننده تسلیم نمایند و اگر توانائی نداشته

باشد یک شیء ارزنده دیگر بهوی بدهند تا خانه را بمیل و رضایت ترک گوید.

۴۰ - مرد تطهیر دهنده اگر خانه را با بدعلی و نارضایتی ترک نماید دروج ناسو، ای اسپیتمه زرده‌شده، دوباره مراجعت می‌کند و مرد نایاک را ازبینی، از چشم، از زبان، از فک دهان، از آلت تناسل و از پشت آلوهه می‌کند.

۴۱ - دروج ناسو تا نک انگشتان به وی حمله می‌کند و او را برای همیشه نایاک می‌سازد. در اینصورت است که ای، اسپیتمه زرده‌شده، خورشید از اینکه بهوی بتا بد رنج خواهد برد، ماه رنج خواهد برد، ستارگان رنج خواهد برد.

۴۲ - کسی که مرد نایاک را از دروج ناسو نجات دهد وی را خوشحال می‌سازد آتش را خوشحال می‌سازد، آب را خوشحال می‌سازد، خاک را خوشحال می‌سازد. گاو را خوشحال می‌سازد، گیاهان را خوشحال می‌سازد، مرد پارسا را خوشحال می‌سازد، مرد وزن را خوشحال می‌سازد.

۴۳ - زرده‌شده از اهور مزدا پرسید و گفت ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسی که مرد نایاک را از دروج ناسو نجات دهد پاداش وی چه خواهد بود.

۴۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت وی را آگاه‌سازید که بهشت نصیب او خواهد بود.

۴۵ - زرده‌شده از اهورمزدا پرسید و گفت، با دروج ناسو که از جسد مرده به زنده حمله می‌کند چگونه می‌توانم مبارزه نمایم.

۴۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، باید کلام گاتها را دوبار تلاوت نمائی.

باید کلام گاتها را سه بار تلاوت نمائی .

باید کلام گاتها را چهار بار تلاوت نمائی .

در این موقع است که دروج ناسو تندر از تیر کمان میگریزد ، زودتر از آنچه
نمد سال پیش کهنه شود و یا پوشاك سبز زمین تغییر رنگ دهد .^{۲۰}

ج

۴۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدامن ، هر گاه مرد
روحانی بی آنکه مقررات تطهیر را در دین مزدا آشنا باشد در این امر تصدی نماید
چگونه میتوانم با دیو دروج که از جسد مرد به زنده حمله میکند مبارزه نمایم .
چگونه می توانم با دیو دروج که از جسد مرد خارج شده و با زنده محشور
می شود مبارزه نمایم .

۴۸ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، در اینصورت دیو دروج ناسو زورمندتر از
پیش خواهد بود و بیماریها و مرگ و آفتها بیشتر و شدیدتر از پیش خواهد بود .

۴۹ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدامن ، کیفر چنین
مرد چیست .

اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، مزدا پرستان باید وی را در بند نهند ، دستهای
وی را بینندند ، لباس و پوشاك را از تن وی بیرون آورند ، سر وی را از گردن قطع
کنند و جسد او را طعمه لاشخواران و درند گان وحشی و کرکسها سازند ، درند گان
آفریده خرد نیک و سپس چنین تلاوت نمایند (این مرد از پندار بد ، گفتار بد و
کردار بد پشیمان است).^{۲۱}

۲ - نمد یک لفظ اوستایی است و به واژه نمت Nemato آمده است .

۳ - در کتاب روایت چاپ فرایزر صفحه ۳۹۷ نقل شده که تطهیر کننده

گاه قانون تطهیر و مقررات تطهیر را دعایت نکند وی را به بیابان میبرند و

۵۰ - این مرد اگر گناهان دیگر مرتکب شده باشد همه آنها بعلت پشیمانی بخشنوده میشوند. اگر اعمال بد دیگر مرتکب نشده باشد پشیمانی وی برای همیشه ارزنده خواهد بود.

۵۱ - کدام مردی است، ای اهور مزدا که فراوانی را از میان میبرد و با خود بیماری و مرگ همراه آورد.

۵۲ - اشموغ ناپاک است، ای زرده مقدس که مراسم تطهیر را در این جهان جسمانی انجام میدهد بی آنکه از قواعد آن در دین مزدا آگاه و باخبر باشد.

۵۳ - تازمان چنین مرد و قبل از کردار وی است که عسل و روغن در این کشور و در این مکان فراران بود و افزایش و وسعت نعمت حاصل میشد و گندم و علوفه حاصل میشد.

۵۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، عسل و روغن در چه وقت و چه زمان در این کشور و در این مکان حاصل خواهد شد، فراوانی و افزایش و وسعت نعمت حاصل خواهد شد و گندم و علوفه حاصل خواهد شد.

۵۵ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، نه عسل و نه روغن در این کشور و در این

بجهاد میخ میکشد و بدن وی را زنده زنده پوست میکنند و سر وی را از گردن قطع می نمایند. اگر توبه کرده باشد در آخرت از گناه خود پاک میشود و الا تا روز رستاخیز در دوزخ بس خواهد برد.

دارمستر در توضیحات بالا عبارت کتاب روایت را بخط فارسی و بشرح زیر عیناً نقل نموده است:

«آن پوژدانزگر که نه به شرط دین کاره پوژدانزگر کند باید برد در بیابان که اورا چار میخ کنند و پوست از تنش بکنند و سرش برند. اگر پتیتی باشد از گناه پاک شود و اگر پتیتی نباشد تا رستاخیز در دوزخ باشد.

مکان حاصل خواهد شد ، نه فراوانی و افزایش وسعت نعمت حاصل خواهد شد و نه گندم و علوفه حاصل خواهد شد .

۵۶ - مگر اینکه اسموغناپاک (یامرد گنهرکار) فوراً کشته شود و نذورات پرسوش مقدس تقدیم گردد در سه روز و سه شب همراه آتش افروخته از شاخه برسم و شربت هوما .

۵۷ - در این صورت است که عسل و روغن در این کشور و در این مکان فراوان خواهد شد ، تندرستی و افزایش وسعت نعمت حاصل خواهد شد و علوفه و گندم حاصل خواهد شد .

دعای اشم و هو ، Ashem vohu

فصل دهم

مبارزه با دیو بوسیله کلام ایزدی ، کلام
بیشمروت. کلام تریشمروت. کلام کاتریشمروت

الف

۱ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت ای اهورمزدا ، ای خرد نیکوکار و
ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم ، چگونه میتوانم با دروج ناسو
که از جسد مرده به زنده حمله میکند مبارزه نمایم . چگونه میتوانم با دروج ناسو
که از جسد مرده بیرون آمده با زنده محشور میشود مبارزه نمایم .

۲ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، باید به آواز بلند کلام گاتها را در دو
بار تلاوت نمائی .

باید کلام گاتها را به آواز بلند در سه بار تلاوت نمائی .
باید کلام گاتها را به آواز بلند در چهار بار تلاوت نمائی .

۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم ، کدام است کلام
گاتها که در دوبار باید تلاوت نمود .

۴ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، این است کلام گاتها که باید دو بار
خوانده شود . این کلام را به آواز بلند در دو بار تلاوت کن .

اهیه یسا اوروانم urvanem Ahya yasa (یستا ۲۷ بند ۲)
 هومه تام مهی Mahi (یستا ۳۵ بند ۲)
 اشایهات سره Ahubya اهویه Ashahya aat saire (یستا ۳۰ بند ۸)
 یته تووی Ahura (یستا ۳۹ بند ۴)
 هومم توه Hudaostema هو دستم Humaim Thwa (یستا ۴۱ بند ۵)
 تووی استرا سکه Ahura Thwoi staotarasca (یستا ۴۱ بند ۳)
 او شته اهمه ای mananho متنه Ushta Ahmai (یستا ۴۳ بند ۱)
 اسپته مینو Ahuro اهوره Spenta maiyo (یستا ۴۷ بند ۱)
 و هو خشترم Vareshani ورشنی Vohu khshathrem (یستا ۵۱ بند ۱)
 و هيشه ايشتیش Vahishta ishtish شیو تنه که (یستا ۵۳ بند ۱)

۵ - پس از خواندن این بیشمروتها Bishamrutas باید کلام فیروزمند
 و درمان دهنده زیر را به آواز بلند تلاوت نمائی .
 « من اهریمن را از این خانه ، از این برزن ، از این بخش و از این کشور
 بیرون می اندازم و حتی از تن مردی یا زنی که بجسم مرده آلوده شده بیرون می اندازم
 و از تن رئیس خانه ، رئیس برزن ، رئیس بخش ، رئیس کشور و از تن همه مردم
 نیک بیرون می اندازم . »

۱ - ادعیه ای که از جزو اگاتها و یستا باید در دو بار خوانده شود در
 اصطلاح اوستا بنام بیشمروت Bishamruta و آنچه باید در سه بار خوانده
 شود بنام تریشمروت Thrishmruta و آنچه باید در چهار بار خوانده شود بنام
 کاتریشمروت Cathrushamruta نامیده شده اند .

۶- من دیوتاسو را بیرون می‌اندازم . من سرایت مستقیم و سرایت نامستقیم از وی را از این خانه ، از این برزن ، از این بخش ، از این کشور و از همه مردم بیرون می‌اندازم .

۷- ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کدام است کلام گاتها که سه بار باید خوانده شود .

۸- اهورمزدا پاسخداد و گفت ، اینست کلام گاتها که در سه بار باید خوانده شود . این کلامها را به آواز بلند در سه بار تلاوت کن .

اشم و هو Ashem vohu (یسنا ۲۷ بند ۴)

یه سه ویشتuo ye sevishto (یسنا ۳۳ بند ۱۱)
هو خشترو تم Vahishta (یسنا ۳۴ بند ۳۵)
زوره نش Duzhvarenaish (یسنا ۵۳ بند ۹) و هیشته Hukhshathrotmai

۹- پس از خواندن تریشمروتها باید به آواز بلند این کلامهای فیروزمند و درمان دلایوت نمائی .

«من دیواندرا Indra را بیرون می‌اندازم . من دیو سورو sauru را بیرون می‌اندازم . من دیو نونهتیه Nonhaithya را بیرون می‌اندازم از این خانه ، از این برزن ، از این بخش ، از این کشور و از تن هر مرد وزنی که از جسد مرده ناپاک شده و از تن رئیس خانه ، رئیس برزن ، رئیس بخش ، رئیس کشور و از تن همه مردمان نیک .

۱۰- من دیو تورو Tauru را بیرون می‌کنم . من دیو زری zairi را بیرون می‌کنم ، از این خانه ، از این برزن ، از این بخش ، از این کشور و حتی از تن مردی

که بجسد مرده آلوده شده و از تن ذنی که از جسد مرده ناپاک شده است . از تن رئیس خانه ، رئیس بروز ، رئیس بخش ، رئیس کشور و از تن همه مردمان جهان بیرون می کنم .^۲

۱۱ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کدام کلام گاتها است که باید چهار بار خوانده شود .

۱۲ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، این است کلام گاتها که باید چهار بار خوانده شود .

این کلام را به آواز بلند باید چهار بار تلاوت نمائی .

پته اهوریه yatha ahu vairyo (یسنا ۲۷ بند ۱۳)

مزدا آت مويي Dao ahum . . . دائع آهوم mazda at moi (یسنا ۳۶ بند ۱۵۵)

آریه مه ايشيو A Airyama ishyo

مسه ته مزدا Masata mazda (یسنا ۵۴ بند ۱)

۱۳ - پس از خواندن ادعیه کاترو شمروت باید کلام فیروزمند و درمان دهنده زیر را تلاوت نمائی .

۲ - در بند ۱۲ فصل ۲۸ بند هش نقل شده که در بند های ۹ و ۱۰ فصل ۱۰ وندیداد از شن دیو بزرگ موسوم به اندراء ، سورو ، نوتهیته ، تورو . زری واکم منو Akem mano که بجای دیو ناسو است بحث شده و این شن دیو بمنزله سرداران اهریمن هستند و با شن امشاسبند برابری و رقابت مینمایند . اندراء رقیب اردیبهشت امشاسبند یا اشا و هیشه میباشد و مردم را از کردار نیک منصرف میکند . سورو Sauru رقیب شهریور امشاسبند یا خشنتره و دیو است . نونهیته Nonhaithya رقیب اسفندار مذ امشاسبند یا اسپننا ارمیتی میباشد و دیو ناراضایتی است . دو دیو تورو و زری دشمنان خرداد امشاسبند و امرداد امشاسبند هستند و آبها و گپاهان را ذهرآلود و مسموم میسازند .

«من دیو خشم‌سلاحدار قنال را بیرون می‌کنم. من دیو اکاتشه Akatasha را از این خانه، از این برزن، از این بخش، از این کشور و حتی از تن مردی که بجسد مرد آلوده شده و از تن زنی که از جسد مرد ناپاک شده و از تن رئیس خانه رئیس برزن، رئیس بخش، رئیس کشور و از تن همه مردمان نیک بیرون می‌کنم.»^۲

۱۴ - من دیوهای ورنه (یا گیلان و دیلم) را بیرون می‌کنم. من دیو باد بد را از این خانه، از این برزن، از این بخش، از این کشور و حتی از تن مردی که بجسد مرد آلوده شده و از تن زنی که از جسد مرد ناپاک شده و از تن رئیس خانه، رئیس برزن، رئیس بخش، رئیس کشور و از تن مردمان نیک جهان بیرون می‌کنم.^۳

۱۵ - این است کلام گاتها که باید در دو بار خوانده شود. این است کلام گاتها که باید در سه بار خوانده شود. این است کلام گاتها که باید در چهار بار خوانده شود.

این است ادعیه‌ای که اهریمن را ضربت می‌زند. این است ادعیه‌ای که اشمه، دیو خشم را ضربت می‌زند. این است ادعیه‌ای که دیوهای مازندران را ضربت می‌زند، این است ادعیه‌ای که همه دیوها را ضربت می‌زند.

۳ - «اشمه Aeshma نام دیو خشم است و در ترجمه پهلوی بلطف خیشم آمده است. آکتشه Akatash نام دیو خیانت در امانت می‌باشد و بر طبق مندرجات مینو خرد بند ۱۳ فصل ۳۶ و آرداویراونامه بند ۴ فصل ۵۶ دیوی است که انسان را از کار نیک منصرف میدارد.

۴ - در تاریخ اجتماعی ایران باستان بنفصیل توضیح داده‌ایم که واژه (وای) یا واته بر طبق مندرجات اوستا نام خداوند باد می‌باشد و این خداوند خود آفریده است و در حفظ نظام عالم مراقبت دارد و از اینجهت دارای دو چهره و دو سیما است یکی خداوند باد نیک و دیگری خدای باد بدد می‌باشد و این باد است که بنام بدایو نامیده شده است.

۱۷ - این است ادعیه‌ای که دیو دروج ناسورا را بیرون میکند و دیوهایی را که از مرده به زنده حمله می‌کند و یا از جسد مرده خارج شده با زنده حشر و نشر پیدا می‌کند.

۱۸ - تو ای زردشت (نام مرد روحانی) باید نه سوراخ در زمین حفر نمائی. زمینی که کمتر آب، کمتر گیاه داشته باشد نه زمینی که رمه و انسان را غذا دهد. پاکی واشوئی برای انسان پس از تولد بهترین خیرودارائی است. پاکی در دین مزدا ای زردشت، پاکی در اندیشه، پاکی در گفتار و پاکی در کردار میباشد.

۱۹ - ای مرد پاک تو باید روح و روان خودرا طاهر سازی و هر انسان زنده در این دنیا میتواند روان خودرا با پندار نیک، گفتار نیک، کردار نیک پاک و طاهر سازد

۲۰ - « یته اهو وریه - میل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است. « کمنه مزدا - کدام حمایت گر و پشتیبان برای من عطا نمودی، ای مزدا در وقتی که مرد بد کار و شریر بخواهد مرا گرفتار دشمنی خود سازد. « که ور تم جهه - کدام فیروزمند است که دین مزدا را محافظت مینماید. مارا ای مزدا و ای، اسفندار مذ، از کسی که مزاحمت مارا فراهم میدارد محافظت کن و دروج دیو آسا را تباہ ساز.

فصل یازدهم

نام و نشان چند دیو خطرناک. برآند اختن این دیوها از خانه، از آب، از آتش، از گاو، از تن مرد پارسا، از زن و مرد، از ستاره‌ها، از خورشید، از روشنی بی پایان بوسیله خواندن کلام ایزدی.

الف

۱- زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت، ای اهورمزدا، ای خرد نیکوکار، ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، چگونه میتوانم خانه را تطهیر نمایم.
چگونه آتش را.
چگونه آب را.
چگونه زمین را.
چگونه گاو را.
چگونه گیاه را.
چگونه مرد پارسا و زن و مرد را.
چگونه ستارگان را.

چگونه ماه، چگونه خورشید، چگونه روشنی بی پایان، چگونه موجودات نیک مزدا آفریده را که تخمه آنها در خیر و نیکی قرار گرفته است.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ای زردشت باید کلام تطهیر را تلاوت نمائی.
در اینصورت خانه پاک خواهد شد، آتش پاک خواهد شد، آب پاک خواهد شد، زمین پاک خواهد شد، گاو پاک خواهد شد، گیاه پاک خواهد شد، مرد پارسا پاک خواهد

شد، مرد و زن پاک خواهند شد، ستار گان پاک خواهند شد، ماه پاک خواهند شد، خورشید پاک خواهند شد، روشنی بی پایان پاک خواهند شد، همه موجودات نیک مزدا آفریده که تخمه آنها در خیر و نیکی قرار گرفته پاک خواهند شد.

۳ - تو باید این کلام فیروزمند و درمان دهنده‌تر از همه را بخوانی و دعای اهون وریه را پنج بار بخوانی.

« ینه اهو وریه - هیل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است تا آخر.

دعای اهون وریه است که انسان را محافظت مینماید.

« کمنه مزدا - کدام حمایت گر و پشتیبان، ای مزدا برای من عطا نمودی.

« که ور ترم چه - کدام فیروزمند است که دین مزدا را حمایت میکند، ای مزدا و ای اسفندارمذ، خواهش میکنم مارا از شر و مزاحمت بد کار محافظت کن.

۴ - اگر تو بخواهی خانه را طاهر سازی باید کلام زیر را به آواز بلند تلاوت نمائی.

« تازمانی که بیماری در خانه مسکن گزیده حمایت گر من کسی است که خیر و نیکی تعلیم میدهد.

اگر بخواهی آتش را پاک نمائی این کلام زیر را به آواز بلند تلاوت کن.

« ما پیش از همه، ای اهورمزدا، آتش تورا ستایش میکنیم.

۵ - اگر بخواهی آب را پاک نمائی باید کلام زیر را به آواز بلند بخوانی.

ما آبهای مکانتی Maekaintis، آبهای هبوتی Hebvaintis، آبهای

فراوزه Fravazah را ستایش میکنیم.

اگر بخواهی زمین را پاک نمائی کلام زیر را به آواز بلند تلاوت کن.

« ما این زمین را همراه زنان ستایش میکنیم، زمینی که ما را در بر دارد و زنانی که بتو تعلق دارند ای اهورمزدا.

- ۶ - اگر بخواهی گاو را پاک نمائی کلام زیر را به آواز بلند تلاوت کن .
 « ما بهترین کردار و اعمال را انجام خواهیم داد ، برای کسانی که تعلیم یافته یا نیافته باشند . برای آموزگاران یا کسانی که آموزگار نیستند . آسایش و امنیت و علوفه نیک برای رمه و گله خواستاریم .
 اگر بخواهی گیاهان را پاک و ظاهر سازی باید کلام زیر را به آواز بلند تلاوت نمائی .
 « برای پاداش گاوها است که گیاهان را هزدا رویانیده است .
- ۷ - اگر بخواهی مرد پارسا ، مرد یا زن را پاک و ظاهر سازی کلام زیر را به آواز بلند تلاوت کن .
 ئیریامه ایشیو Airyema ishyo A (بر طبق یستا ۵۴ بند ۱) .

- ۸ - تو باید کلام فیروزی بخش و درمان دهنده تر از همه را بخوانی و اهون وریه را هشت بار تلاوت نمائی .
 « یته اهو وریه - هیل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است تا آخر .
 « کمنه هزدا - کدام حمایت گروپشتیبان ، ای هزدا برای من عطانمودی تا آخر .
 « که ورتم جهه - کدام فیروزمند است که دین و آئین تورا محافظت خواهد نمود . من ناپاکی مستقیم را بر می اندازم . من ناپاکی نامستقیم را بر می اندازم .

- ۹ - « پرنه اشمم Perené Ashmem - من دیواشم را بر می اندازم . من دیو ناسور را بر می اندازم ، من ناپاکی مستقیم را بر می اندازم ، من ناپاکی نامستقیم را بر می اندازم ، من دیو خروگنی را بر می اندازم . من دیوبویتی را بر می اندازم ، من دیو کوندی را بر می اندازم ، من نسل دیو کوندی را بر می اندازم ، من دیو لاغر و ناتوان بوشیسته Bushyasta را بر می اندازم .
 « من دیو یوشیسته ناخن دراز را بر می اندازم . من دیو مویدی را بر می اندازم ،

من دیو که پستی kapasti را بر می‌اندازم .
 من دیو پری Pairika را که روی آتش، روی آب، روی زمین، روی گاو
 روی گیاه می‌نشیند بر می‌اندازم ، من ناپاکی را که روی آتش، روی آب، روی زمین،
 روی گاو، روی گیاه می‌نشیند بر می‌اندازم .

۱۰- پرنه توی Perenè Twi - من اهریمن حقیر و پست را بیرون می‌کنم
 از آتش ، از آب ، از زمین ، از گاو ، از گیاه ، از مرد پارسا ، از زن یا از مرد ،
 از ستاره‌ها ، از ماه ، از خورشید ، از روشنی بی‌پایان و از همه موجودات نیک مزدا
 آفریده که تخمه آنها در خیر و نیکی قرار گرفته .

۱۱- تو باید این کلام فیروزمند و درمان دهنده‌تر از همه را بخوانی . تو باید
 دعای اهون‌وریه را چهار بار تلاوت نمائی .

« یته اهو وریه .

« کمنه مزدا .

« که ورترم جهه .

۱۲- « پرشته اشم Parshta Aeshmem - من دیو اشم را بر می‌اندازم ،
 من دیو ناسو را بر می‌اندازم .

من ناپاکی مستقیم را برانداختم . من ناپاکی نامستقیم را برانداختم .
 من دیو خرو و دیو خرو گنی را بر انداختم .
 من دیو بویتی و دیو بویلزه را برانداختم .
 من دیو کوندی را برانداختم .

من دیو لاغر بوشیسته و دیو بوشیسته ناخن دراز را برانداختم .
 من دیو مودی و دیو کپستی را برانداختم .

من دیوپری را که روی آتش، روی آب، روی گاو، روی گیاه می‌شیند برانداختم.

۱۳ - پرشته توی Parshta Twi - من اهریمن حقیر و پسترا برانداختم از آتش، از آب، از زمین، از گاو، از گیاه، از مرد پارسا، از مرد یازن، از ستاره‌ها، از ماه، از خورشید، از روشنی بی‌پایان، از همه موجودات نیک مزدا آفریده که تهمه آنها در خیر و نیکی قرار گرفته است.

۱۴ - تو این کلام فیروزنده درمان دهنده‌تر از همه را باید بخوانی. تو باید چهار بار دعای مزدا ات موئی را تلاوت نمائی.

«ای مزدا خواهش می‌کنم کلام خود و اعمال نیک را برای من اعلام کن تا بوسیله اندیشه نیک بتوانم وظیفه خود را در ستایش ادا نمایم. خواهش می‌کنم ای مزدا، با توانائی و میل واردۀ خودت جهان رستاخیز را ظاهر و آشکار کن.

۱۵ و ۱۶ - «پر نه اشمۀ. من دیو اشمۀ را بر می‌اندازم تا آخر (طبق بند ۹ و ۱۰ همین فصل).

۱۷ - تو این کلام فیروزنده درمان دهنده‌تر از همه را تلاوت کن. تو باید چهار بار دعای اریامه ایشو را تلاوت نمایی.
«بگذارید اریامه ادعیه و خواهش ما را مستجاب بدارد و در اینجا حاضر شود بخاطر خرسندي مردمان و خرسندي زنان زردشت.

۱۸ و ۱۹ - پریشته اشمۀ - من دیو اشمۀ را بر می‌اندازم تا آخر (طبق بند ۱۲ و ۱۳ همین فصل).

۲۰ - تو باید این کلام فیروزنده درمان دهنده‌تر از همه را تلاوت نمایی.

تو باید دعای اهون وریه را پنج بار تلاوت نمائی .

« یته اهو وریه - میل و اراده خداوند دستور خیر و نیکی است .

« کمنه مزدا - کدام حمایت گر و پشتیبان به من عطا نمودی ، ای مزدا .

« کهورترم جهه - کدام فیر و زمنداست که دین و آئین تورا محافظت خواهد نمود .

خواهش میکنم ، ای مزدا و ای اسفندارمذ ، ما را از شر کسی که آزار میدهد

محافظت کن . نابود باش ای دروج دیو آسا ، نابود باش ای آفریننده دیوها ، نابود

باش ای کانون دیوها ، نابود باش ای کسی که دیوها را بزرگ میداری . نابود

باش ای دروج ، نابود باش برای همیشه از مناطق شمال تا نتوانی جهان مادی نیک

را تباہ سازی .

فصل دوازدهم

اپهمان یا مدت قانونی سوک و عزا در مرگ خویشان . مدت سوگواری برای مرد پارسا . مدت سوگواری برای مرد گناهکار

۱ - در مرگ پدر یا در مرگ مادر ، پسر برای پدر ، دختر برای مادر چند مدت باید در سوگ و عزا باشند . چند مدت برای مرد پارسا . چند مدت برای مرد گناهکار . اهرمزدا پاسخ داد و گفت ، سی روز برای مرد پارسا ، شصت روز برای گناهکار .

۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، چگونه میتوانم خانه را پاک و ظاهر سازم . چگونه خانه از نو پاک خواهد شد . اهرمزدا پاسخ داد و گفت ، سه بار باید تن خود را بشوئید . سه بار پوشان خود را بشوئید . سه بار باید کلام گاتها را بخوانید ، به آتش من ستایش کنید ، شاخه های برسم را به مدیگر بینید ، نذورات به آبهای زیبا تقدیم پدارید . خانه در این صورت پاک خواهد شد . آبها ، گیاهان ، امشاسیندان ، ای زردشت مقدس میتوانند بمیل خود در آن وارد شوند .

۳ - در مرگ پسر یا در مرگ دختر ، پدر برای پسر ، مادر برای دختر ، چند مدت باید در سوگ و عزا باشند . چند مدت برای مرد پارسا ، چند مدت برای گناهکار . اهرمزدا پاسخ داد و گفت ، سی روز برای مرد پارسا ، شصت روز برای گناهکار .

۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، چگونه میتوانم خانه را پاک و ظاهر سازم . چگونه خانه از نو پاک و ظاهر خواهد شد . اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، سه بار باید تن خود را بشوئید . سه بار باید پوشانک خود را بشوئید . سه بار باید کلام گاتها را بخوانید ، آتش مرا ستایش کنید . شاخه های بر سر مرا بیندید ، نذورات به آبهای زیبا تقدیم بدارید ، خانه دراین صورت بالخواهد شد . آبها ، گیاهها ، امشاپندا ، ای زردشت مقدس بمیل خودشان می توانند در خانه وارد شوند .

۵ - در مرگ برادر یا در مرگ خواهر ، برادر برای برادر ، خواهر برای خواهر چند مدت باید درسوگ و عزا باشند . چند مدت برای مرد پارسا ، چند مدت برای گناهکار . اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، سی روز برای مرد پارسا و شصت روز برای گناهکار .

۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، چگونه میتوانم خانه را پاک و ظاهر سازم . . . (بند ۴ تکرار شده است) .

۷ - هرگاه صاحب خانه مذکور فوت کند یا صاحب خانه زن فوت نماید . چند مدت باید درسوگ و عزا باشند ، چند مدت برای مرد پارسا ، چند مدت برای گناهکار . اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، شش ماه برای مرد پارسا ، یکسال برای گناهکار .

۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، خانه را چگونه میتوانم پاک و ظاهر سازم . . . (بند ۴ تکرار شده است) .

۹ - در مرگ پدر بزرگ یا در مرگ مادر بزرگ ، نوه پسری برای پدر بزرگ

نوه دختری برای مادر بزرگ، چند مدت باید در سوگ و عزا باشند، چند مدت برای مرد پارسا . چند مدت برای مرد گناهکار .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، بیست روز برای پارسا، پنجاه روز برای گناهکار.

۱۰ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . . . (بند ۴ تکرار شده است) .

۱۱ - در مرگ نوه پسری یا در مرگ نوه دختری ، پدر بزرگ برای نوه پسری ، مادر بزرگ برای نوه دختری در چند مدت باید در سوگ و عزا باشند .
چند مدت برای مرد پارسا، چند مدت برای گناهکار .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، بیست و پنج روز برای پارسا، پنجاه روز برای گناهکار .

۱۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . . . (بند ۴ تکرار شده است) .

۱۳ - در مرگ عمو یا عمه، چند مدت باید در سوگ و عزا باشند ، چند مدت برای پارسا ، چند مدت برای گناهکار .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، بیست روز برای مرد پارسا، بیست روز برای گناهکار .

۱۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . . . (بند ۴ فصل ۱۲ تکرار شده است) .

۱۵ - در مرگ پسر عمو یا در مرگ دختر عمو ، چند مدت در سوگ و عزا باید باشند . چند مدت برای مرد پارسا ، چند مدت برای گناهکار .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پانزده روز برای مرد پارسا، پانزده روز برای گناهکار .

۱۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم . . . (بند ۴ فصل ۱۲ تکرار شده است) .

۱۷ - در مرگ نوه عمومی پسری یا در مرگ نوه عمومی دختری چند مدت باید در سوگ و عزا باشند، چند مدت برای مرد پارسا، چند مدت برای گناهکار، اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ده روز برای مرد پارسا، ده روز برای گناهکار.

۱۸ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم . . . (بند ۴ فصل ۱۲ تکرار شده است) .

۱۹ - در مرگ نوه پسر عمومی یا در مرگ نوه دختر عمومی چند مدت در سوگ و عزا باید باشند چند مدت برای مرد پارسا، چند مدت برای گناهکار . اهورمزدا پاسخ داد و گفت، پنج روز برای مرد پارسا، ده روز برای گناهکار.

۲۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم . . . (بند ۴ فصل ۱۲ تکرار شده است) .

۲۱ - بگو بدانم در مرگ یک شخص از هر خون و نژاد که به دین راستی و قانون راستی وابسته نباشد چه مقدار از آفریده‌های خرد نیک را با تماس مستقیم و یا با تماس نامستقیم خود آلوده و ناپاک می‌سازد .

۲۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، همان مقدار که یک وزن مرد و خشکیده که از مرگ آن یکسال گذشته باشد آلوده کند . یک غارتگر یا یک مرد بد کار دوپا یا اشموغ ناپاک زمانی که زنده باشد محلوقات خرد نیک را با تماس مستقیم یا نامستقیم خود آلوده می‌سازد .

۲۳ - وی هنگامی که زنده است آبرا ضربت میزند. آتش را خاموش نمینماید رمه را از راه خود منحرف نمیکند و بین میگرداند. وقتی زنده باشد مرد پارسا را چنان ضربت میزند که بیهوش و بیحس شود و روان وی از تن جدا شود اما هر گاه مرد باشد کاری از وی ساخته نیست.

۱۴ - یک مرد غارتگر یا یک بد کار دوپا، خوراک، پوشак، هیزم، ظروف و نمد (یا کلبه نمای) را از مرد پارسا بر می گیرد و خود بهر همند میشود اما اگر مرد باشد کاری از وی ساخته نیست.

فصل سیزدهم

کیفر قتل سک پوزه دراز . کیفر قتل سک گله ، سک خانه یا سک شکاری . کیفر کسی که سک را آزار دهد . کیفر قتل سک توله . کیفر کسی که غذای بد به سک بخوراند . کیفر سک در برآبر زخمی که به گوسفند وارد سازد . سک را اهور مزدا برض دیو و دزد آفریده است . هشت قسم خصلت و خاصیت سک .

الف

۱ - از میان مخلوقات خرد نیک، کدام آفریده نیکو است که از نیمه شب تا برآمدن خورشید هزاران مخلوق خرد خبیث را بهلاکت میرساند .

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، سگ پوزه دراز با موهای زبر موسوم به ونهاپرا Vanhapara است که در لهجه مردم بدهن بنام دوز کا Duzhaka معروف میباشد . این است آفریده نیکو از مخلوقات خرد نیک که هر شب از نیمه شب تا برآمدن خورشید هزاران مخلوق خرد خبیث را بهلاکت میرساند .

۳ - هر گاه یک مرد ، ای اسپیتمه زردشت ، سگ پوزه دراز با موهای زبر موسوم به ونهاپرا را که در لهجه مردم بد دهن بنام دوز کا معروف هیباشد بهلاکت رساند در واقع روح و روان خود را برای مدت نه نسل بقتل رسانیده و در این مدت بر سر پل چنوار دپذیر فته نخواهد شد مگر اینکه در حیات وزندگی خود بتوبه گناهان رسیده باشد .

۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر شخص یک سگ پوزه‌دار با موهای زبر موسوم به ونه‌پرا را که در اصطلاح مردم بدله‌جه بنام دوز کا معروف می‌باشد بهلاکت رساند کیفر وی چه خواهد بود .
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی یکهزار تازیانه اسیاهه و یکهزار تازیانه سروشه خواهد بود .

۵ - از آفریده‌های خرد خبیث کدام مخلوق زشت است که از نیمه شب تا برآمدن خورشید هزاران مخلوق خرد نیک را بهلاکت می‌ساند .

۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، زرمیانور Zairmyanura دیو آسا است ای اسپیتمه زرده‌شیت که در اصطلاح مردم بدله‌جه بنام زرمیاک Zairimyaka موسوم است . این است مخلوق زشت از میان مخلوقات خرد خبیث که هر شب از نیمه شب تا برآمدن خورشید هزاران آفریده خرد نیک را بهلاکت می‌ساند .

۷ - هر گاه یک شخص زرمیانور دیو آسارا که در اصطلاح مردم بدله‌جه بنام زرمیاک هوسوم است بهلاکت رساند مانند این است که از همه گناهان خود دراندیشه، گناهان در گفتار و گناهان در کردار به توبه رسیده باشد . گناهان وی در گفتار، گناهان وی در کردار بخشوده خواهد شد .

ب

۸ - هر گاه شخص یک سگ گله ، سگ پاسبان خانه ، سک و هونز کا (سگ بی صاحب) یا سگ شکاری را بهلاکت رساند روح و روان وی در آخرت بشکوه و ناله می‌پردازد مانند اینکه بجنگل رفته و گرفتار گرگ شده است .

۹ - چینش شخص وقتی فوت نماید هیچ‌کدام از ارواح در آخرت بیاری وی

نخواهند شناخت و سگ‌هایی که از پل حنوان در آخرت نگاهداری می‌کنند بیاری وی نخواهند شناخت.

۱۰ - هر گاه کسی سگ گله را چنان ضربت زند که او را عاجز و ناتوان سازد مانند اینکه گوش وی را قطع نماید یا پای او را سقط سازد بطوریکه وقتی دزدیا گر گ بمزرعه وارد شود نتواند هشدار دهد یا آنان را بگزد باید زیان و ضرر را جبران نماید و در برابر زخمی که بسگ وارد ساخته بکیفر بدورشت گرفتار خواهد شد.

۱۱ - هر گاه کسی سگ خانه را چنان ضربت زند که وی را ناتوان سازد مانند اینکه گوش وی را ببرد یا پای او را سقط سازد بطوریکه نتواند از آمدن دزد یا گر گ بمزرعه هشدار دهد یا دزد را بگزد باید زیان و ضرر را جبران نماید و در برابر زخمی که بسگ وارد ساخته بکیفر بدورشت گرفتار خواهد شد.

۱۲ - هر گاه شخصی سگ گله را چنان ضربت بزند که روان را از تن وی جدا سازد کیفر وی چه خواهد بود.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، هشتصد ضربه تازیانه اسپاهه و هشتصد ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود.

۱۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی سگ خانه را چنان ضربت کشنه زند که روان را از تن وی جدا سازد کیفروی چه خواهد بود
اهور مزدا پاسخ داد گفت، کیفر وی هفتصد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتصد ضربه تازیانه سروشه می‌باشد.

۱۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه شخصی

سگ و هونز گارا چنان ضربت کشنه زند که روان وی را از تن جدا سازد کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی ششصد ضربه تازیانه اسپاهه و ششصد ضربه تازیانه سروشه میباشد.

۱۵ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هرگاه شخصی سگ کمتر از چهار ماهه تورونه را چنان ضربت کشنه زند که روان وی را از تن جدا سازد کیفر وی چه خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کیفر وی پانصد ضربه تازیانه اسپاهه و پانصد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود.

۱۶ - همین کیفر برای کسی است که توله سگ ژزو Jazhu و توله سگی که چشم باز نکرده و شغال تیز دندان و رو باه تیز دو و یا هر یک از جانداران مخلوق خرد نیک از نژاد سگ را ضربت کشنه وارد سازد به استثنای سگ آبی.

ح

۱۷ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، مکان پاس سگ رمه کجا است.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، مکان وی در اطراف مزرعه بقدر یک یوجستی yujyeshti (یا ۱۶ جریب پرابر با ۱۶ هزار قدم) است. در این مکان رفت و آمد میکند و دزد و گرگ را در کمین میگیرد.

۱۸ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، مکان پاس سگ خانه کجا است.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، بفاصله یک هاتر (یا یک هزار قدم) در طریق خانه

رفت و آمد میکند و دزد و گرک را کمین می گیرد.

۱۹ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، مکان سگ
بی صاحب (یا و هو نزگا) کجاست.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این سگ فقط بحفظ حیات خود توجه دارد و
هنر دیگر از خود نشان نمی دهد.

۲۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسی که غذای
بد بسگ گله دهد چه گناهی مرتکب میشود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، گناه وی برابر با گناهی است که کسی در این
دنیا به رئیس خانه از طبقه بالا خوراک بد بخوراند.

۲۱ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسی که بسگ
خانه غذای بد دهد گناه وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، گناه وی برابر با گناه کسی است که به رئیس یک
خانه از طبقه متوسط غذای بد بدهد.

۲۲ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسی که بسگ
بی صاحب خوراک بد بدهد کیفر وی چه خواهد بود.
اهورمزدا پاسخ داد و گفت، گناه وی برابر با گناه کسی است که یک مرد
پارسا را خوراک بد بدهد در حالیکه برای ادائی مراسم دینی بخانه وی رفته باشد.

۲۳ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، کسی که یک
سگ شکاری را خوراک بد بدهد چه گناهی مرتکب میشود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، گناه وی برابر با گناه کسی است که به کودک نوزاد از پدر و مادر پرهیز کار خوراک بد دهد .

۲۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کسی که غذای بد بسگ گله بد هد کیفر وی چه خواهد بود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، گناه وی با گناه پشوتن برابر است و کیفر وی ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه میباشد .

۲۵ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کسی که بسگ خانه خوراک بد بخوراند چه کیفر خواهد داشت .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، کیفر وی نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه اسپاهه خواهد بود .

۲۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، کسی که بسگ و هونز کا خوراک بد بخوراند کیفر وی چه خواهد بود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، کیفر وی هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۲۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . کسی که سگ شکاری را خوراک بد بخوراند کیفر وی چه خواهد بود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه را سزاوار خواهد بود .

۲۸ - زیرا در این دنیا ، ای اسپیتمه زرده است ، پیری و سالخوردگی زودتر از

مخلوقات دیگر خرد نیک به سراغ سگ هی رود و این سگ هر گاه نزد کسانی که غذا میخورند بی غذای مانند این است که پاس میدهد بی آنکه در برابر آن چیزی دریافت نماید . باید برای وی غذای شیر و روغن و گوشت داده شود . این خواراک معمولی سگ میباشد .

۲۹ - ای آفریسته جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه در خانه مزداپرست سگی باشد که نتواند آواز دهد و در هوش وی خلل رسیده باشد وظیفه مزداپرستان چه خواهد بود .

۳۰ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، باید یک گلوبند چوبی بر گردن وی نهند و پوزه بند یک بندی اگر از چوب سخت باشد و دو بندی اگر از چوب نرم باشد براو بسندند و از دو طرف محکم نمایند .

۳۱ - هر گاه بر طبق این دستور رفتار نکنند و سگی که آواز ندهد و در هوش وی خلل رسیده باشد گوسفند یا انسانی را زخمی سازد چنین شخص در برابر این زخم بکیفر بدورشت خواهد رسید .

۳۲ - برای نخستین گوسفندی که پاره کرده و یا نخستین انسانی که زخمی ساخته گوش راست وی باید بریده شود .
برای دومین گوسفندی که پاره نموده و دومین انسانی که رخمي ساخته باید گوش چپ وی بریده شود .

۳۳ - برای سومین گوسفندی که پاره کرده و سومین انسانی که زخمی ساخته باید پای راست وی بریده شود .

برای چهارمین گوسفندی که پاره کرده و چهارمین انسانی که زخمی ساخته باید پای چپ وی بریده شود.

۳۴ - برای پنجمین گوسفندی که پاره کرده و پنجمین انسانی که زخمی ساخته باید دم وی بریده شود. در اینصورت است که پوزه بند را از دو طرف به گلو بند وی محکم میکنند و اگر چنین دستور را رعایت نکنند و سگی که آواز نمیدهد و در هوش وی خلل رسیده گوسفند یا انسانی را زخمی سازد در براین زخم بکیفر بدورشت گرفتار خواهند شد.

۳۵ - ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، در خانه مزدا پرست هر گاه سگی باشد بدون حس بو کشیدن و در هوش وی خلل رسیده باشد مزدا پرستان چه وظیفه خواهند داشت.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، در معالجه چنین سگی باید بکوشند همان اندازه که در ذرمان یک مرد پارسا کوشش مینمایند.

۳۶ - ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر کوشش در معالجه چنین سگی بی نتیجه باشد مزدا پرستان چه وظیفه خواهند داشت.

۳۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، در اینصورت برای وی یک گلو بند چوبی نهند و یک پوزه بند یک بندی اگر از چوب سخت باشد یا دو بندی اگر از چوب نرم باشد بینندند و پوزه بند را بگلو بند محکم نمایند.

۳۸ - اگر بر طبق این دستور رفتار نکنند و سگی که حس شامه را از دست داده در گودال افتاد، در چاه افتاد، در پر تگاه افتاد، در نهر آب افتاد، در مجرای

زیر زمینی افتاد و زخمی شود گناه پشوت نم تکب شده اند.

۳۹ - سگ را من اهورمزدا ، ای زردهشت مقدس ، با پوشانک در تن و کفش در پا و باهوش وزرنک و بیدار و تیز دندان آفریده ام ، خوراک از انسان دریافت میدارد و در حفظ اموال وی پاس میدهد و میکوشد.

سگ را من اهورمزدا در این دنیا بر ضد دزد و غارتگر گماشته ام . و قنی هوش وی درست و سالم است میتواند در حفظ اموال پاس بدهد و مراقبت نماید .

۴۰ - کسی که ای اسپیتمه زردهشت بصدای سگ بیدار شود نهدزد و نه گرگ در خانه وی نمی توانند دستبرد نمایند و نیازی نخواهد داشت که سگ به وی هشدار دهد . گرگ کشته میشود ، گرگ قطعه قطعه میشود ، گرگ دفع میشود ، گرگ مانند برف آب میشود .

۴۱ - بگو بدانم از این دو گرگ کدامیک سزاوار کشته شدن است . سگی که از گرگ ماده زائیده شده و یا گرگی که از سگ ماده بدنیا آمده است . اهورمزدا پاسخداد و گفت ، سگی که از گرگ ماده زائیده شده بیشتر سزاوار کشته شدن است تا گرگی که از سگ ماده بدنیا آمده است .

۴۲ - زیرا سگی که از گرگ ماده زائیده شده سگ رمه ، سگ خانه ، سگ شکاری و سگ پشم آلد مزرعه را آزار میرساند و از همان سال نخست شوم تر ، بد کارتر و ویران کننده تر خواهد بود .

۴۳ - گرگهایی که از وی زائیده شده اند بمزرعه می تازند و کشتن ارها را ویران میکنند و از همان سال نخستین شوم تر و بد کارتر از گرگهای دیگر خواهد بود .

۵

۴۴ - سک پنهانی بشرح زیر دارای هشت خصلت و خاصیت میباشد :

سک دارای خاصیت مرد روحانی است .

سک دارای خاصیت مرد جنگی است .

سک دارای خاصیت مرد زارع و بزرگر است .

سک دارای خاصیت مرد خنیاگر است .

سک دارای خاصیت یک دزد است .

سک دارای خاصیت یک مرد راهزن است .

سک دارای خاصیت یک مرد دوره‌گرد است .

سک دارای خاصیت یک کودک است .

۴۵ - سک مانند مرد روحانی ته مانده سفره دیگران خورد ، سک مانند مرد روحانی به آسانی رضایت دهد ، سک مانند مرد روحانی بردبار و با حوصله است ، سک مانند مرد روحانی توقع یک لقمه نان دارد . از این جهات است که سک خاصیت یک مرد روحانی دارد .

سک مانند مرد جنگی جلوتر راه میرود و پیشقدم است ، سک مانند مرد جنگی بخاطر حفظ گاو نیکوکار میجنگد ، سک مانند مرد جنگی نخستین کس و آخرین کس است که وارد خانه شود . بهمین جهت است که سک خاصیت مرد جنگی دارد .

۴۶ - سک مانند مرد بزرگر همه وقت زرنک و نیمه خواب است ، سک مانند بزرگر نخستین کس و آخرین کس است که بخانه وارد شود . بهمین جهات است که سک خاصیت مرد زارع و بزرگر را دارا میباشد .

سک مانند مرد خنیاگر وهنرمند موسیقی دان آوازه خوانی را دوست میدارد .

سک مانند خنیاگر هر کس را که به وی نزدیک آید زخم میزند . سک مانند خنیاگر

ژنده‌پوش است . بهمین جهت است که سک خاصیت خنیاگر و موسیقیدان را دارد .

۴۷ - سک مانند دزد تاریکی را دوست میدارد . سک مانند دزد شبگرد است . سک مانند دزد هنگام غذا خوردن بی احتیاط است . سک مانند دزد در حفظ مال امانت قابل اعتماد نیست .

سک مانند مرد راهزن تاریکی را دوست میدارد . سک مانند مرد راهزن شبگرد است . سک مانند مرد راهزن هنگام غذا خوردن بی احتیاط است . بهمین جهت است که وی خاصیت مرد راهزن را دارا میباشد .

۴۸ - سک مانند یک مرد دوره گرد و کولی آواز میخواند . سک مانند مرد دوره گرد و کولی هر شخص را که بهوی نزدیک شود زخم میزند . سک در راهها مانند مرد دوره گرد و کولی بدورها رود و از دیده پنهان میشود . سک مانند مرد دوره گرد و کولی ژنده‌پوش است . بهمین جهت است که سک خاصیت یک مرد دوره گرد و کولی را دارد سک مانند کودک میخوابد . سک مانند کودک بمثیل یخ آب میشود (و تغییر حال میدهد) سک مانند کودک پر حرف و پر گواست . سک مانند کودک با پنجه خودزمین را می‌کند . بهمین جهت است که سک خاصیت یک کودک را دارد .

۵

۴۹ - هنگامی که یکی از این دو موجود بخانه وارد شود از خانه دور نسازید یکی سک نگاهبان گله و دیگری سک پاسبان خانه . هیچکدام از خانه های من در زمین مزدا آفریده بدون این دو موجود دوام ندارد و باقی نمیماند ، یکی سک نگاهبان گله و دیگری سک پاسبان خانه .

۵۰ - هنگامی که سک فوت نماید و مغز استخوان وی فاسد گردد و تخمه وی خشگ شود روان وی بکجا میرود .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، روح و روان سک پس از مرگ به سرچشمه آبها می رود ، ای اسپیتمه زردشت ، در آنجا است که از این سگها دو سک آبی پدید می آید از هزار سک نرینه و هزار سک مادینه یک جفت نر و ماده .

۵۲ - هر کس یک سک آبی بهلاکت رساند خشکسالی پدید می آورد . خشکسالی که چرا گاه هارا می خشکاند .

پیش از این زمان ، ای اسپیتمه زردشت ، در این مکان و این کشور همه وقت عسل و روغن و سلامت و بہبود و وسعت نعمت و محصول غله و گیاه فراوان بود

۵۳ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، از چه وقت در این مکان و در این کشور ای اسپیتمه زردشت ، عسل ، روغن ، سلامت ، بہبودی ، وسعت نعمت و غله و علوفه فراوان خواهد بود .

۵۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، در این مکان و در این کشور عسل و روغن و سلامت و بہبودی و وسعت نعمت و غله و علوفه بهیچوجه فراوان خواهد بود .

۵۵ - مگراینکه اشもうغ ناپاک در جای خود کشته شود و سروش مقدس مدت سه روز و سه شب ستایش شود و آتش همراه بر سرم روشن باشد و شربت هوما آماده گردد

۵۶ - در این هنگام است که عسل و روغن و سلامت و بہبود و وسعت نعمت و غله و علوفه فراوان و پا بر جای خواهد بود .

فصل چهاردهم

ده هزار تازیانه کیفر قتل سک آبی . کفاده قتل سک آبی . نام ابزار و ادوات برای روشن کردن آتش در معبد . نام ابزار و ادوات در انجام مراسم دینی . نام لوازم و آلات جنگ . نام ابزار و آلات زراعت.

۱ - زردشت از اهور مزدا پرسید و گفت ، ای اهور مزدا و ای خرد نیکوکار و ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه کسی یک سک آبی را که از مقاومت هزار سک نزینه با هزار سک هادینه‌هزاریله میشود ضربت کشنه وارد نماید و روان وی را از تن جدا کند چه کیفر خواهد داشت.

۲ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، کیفر وی ده هزار تازیانه اسپاهه و ده هزار تازیانه سروش خواهد بود .

او برای بازخرید روان وی باید با هر وشفقت ده هزار عدد شاخه هیزم سخت و خشک به آتش اهور مزدا تقدیم دارد و این هیزمها باید آزمایش شده باشد .

۳ - او برای بازخرید روان وی باید ده هزار هیزم نرم از گیاه اوروشنه و هو گنه ، و هو کرتی ، هزنه پته و یا از هر گیاه عطر آگین دیگر به آتش اهور مزدا تقدیم نماید .

۴ - او برای باز خرید روان وی باید ده هزار شاخه برسم بهبندد . برای باز خرید روان وی با کمال مهر و شفقت باید ده هزار نذورات همراه شربت هوما و شیر گاو که بخوبی آماده و تصفیه شده باشد ، بوسیله مرد نیکوکار تصفیه شده باشند ، بوسیله مرد نیکوکار آماده شده باشند و با گیاه هزه نهپته آمیخته باشند تقدیم نماید .

۵ - او باید ده هزار مار که روی شکم می خرد بہلاکت رساند .

او باید ده هزار لاکپشت بہلاکت رساند .

او باید ده هزار وزغ زمینی بہلاکت رساند .

او باید ده هزار وزغ آبی بہلاکت رساند .

او باید ده هزار مورچه دزد گندم بہلاکت رساند .

او باید ده هزار مورچه زهر آلود و بدقدم ، بہلاکت رساند .

۶ - او باید ده هزار کرم که در کثافت و مدفواعت زندگی کند بہلاکت رساند .

او باید ده هزار هگس زشت و منقور بہلاکت رساند .

او باید ده هزار سوراخ مسکن ناپاکی در زمین را ویران نماید .

۷ - او باید برای باز خرید روان وی با کمال مهر و شفقت چهارده مرتبه ابزار

و ادوات مربوط به روشن کردن آتش را بمردان پارسا تقدیم بدارد .

ابزار و ادوات مربوط به روشن کردن آتش بشرح زیر است .

یک جارو .

یک جفت انبر .

یک عدد کوره بادی گرد و مدور که قسمت زیرین آن پهن و قسمت زبرین

تنک باشد .

یک عدد کارد که تیغه آن تیز و نک آن نیز تیز باشد .
یک عدد تیشه که تیغه و نک آن تیز باشد .
هر گونه ابزار که بوسیله آن مزداپرستان بتوانند آتش اهورمزدا را از هیزم
بدست آورند .

۸ - او برای بازخرید روان وی با کمال همراه و شفقت باید همه ابزار و اسباب
که جهت مراسم دینی برای مرد روحانی ضرورت دارد بمردان پارسا تقدیم پدارد
و این ابزار بشرح زیر است .

یک عدد تازیانه اسپاهه اشترا .

یک عدد ظرف گوشت .

یک عدد پدام یا پنام . ۱

یک عدد حشره کش . ۲

یک عدد تازیانه سروش . ۳

یک عدد صاف کن برای شربت هوما .

یک عدد ظرف برای تقسیم نذورات .

۱ - پدام یا پدیدام نام پرده ایست از پارچه که مرد روحانی در مراسم
دینی برای دهان خود می بندد تا نفس وی اشیاء خارج را هنگام صحبت یاخواندن
ادعیه آلوده نسازد و این پارچه از روی بینی بوسیله ریسمان به پشت سر بسته می شد .

۲ - اسباب حشره کش یا مگس کش ترجمه از واژه خرقستره گن
میباشد و خرقستر بمعنی حشره و گاهی بمعنی خزنده نیز
استعمال شده است .

۳ - تازیانه سروش یا سروش کارنه Sreosha Carana یک نوع تازیانه
مانند شلاق برای تنیه بدنسی است که مرد روحانی در انجام کیفر گناهکار بدست
می گرفت .

یک هاون برای کوبیدن گیاه و تهیه شربت هوما .

یک عدد ظرف برای نوشیدن هوما .

یک عدد ظرف برای نگاهداری شاخه برسم .

۹ - او باید برای بازخرید روان وی آلات و ادوات مرد جنگی را بمردان پارسا تقدیم دارد و این آلات و ادوات بشرح زیر است .

۱ - یک نیزه .

۲ - یک عدد شمشیر (یا سپر) .

۳ - یک عدد گرز .

۴ - یک عدد کمان .

۵ - یک عدد زین اسب و یک تیردان و سی عدد تیر با نک آهنی .

۶ - یک فلاخن با ریسمان دستی و سی عدد سنک فلاخن .

۷ - یک زره .

۸ - یک گردن بند زرهی .

۹ - یک عدد نقاب یا پدام .

خود .

۱۱ - یک عدد کمر بند .

۱۲ - یک عدد ران بند زرهی .

۱۰ - او باید برای بازخرید روان وی با کمال مهر و شفقت آلات و اسباب بزرگی و روستائی را بمردان پارسا تقدیم بدارد و این آلات بشرح زیر است .

۱ - یک عدد خیش با یوگ .

۲ - یک عدد اسباب گاو رانی .

۳ - یک عدد هاون سنگی .

۴- یک سئک آسیاب دستی مدور برای آرد کردن گندم .

۱۱- از اسباب و آلات برزگری یکی بیل برای کندن زمین و شخم کردن و دیگری ظرف برای اندازه گیری پول نقره یا زر .
ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، اندازه گیری برای چه مقدار نقره .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، بمقدار ارزش یک اسب نر .
ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، اندازه گیری برای چه مقدار زر .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، بمقدار ارزش یک شتر ماده .

۱۲- او برای بازخرید روان وی باید با مهر و شفقت یک نهر آب جاری برای مردان پارسا فراهم بدارد .
نهر آب بچه مساحت باشد .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، نهر آب به بلندی قد یائمه و به پهناى جهه سک .

۱۳- او برای بازخرید روان وی با مهر و شفقت باید یک قطعه زمین حاصلخیز بمردان پارسا تقدیم بدارد .
ای آفرینش جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم ، مساحت این قطعه زمین چه مقدار است .

اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، مساحت این قطعه زمین بقدری است که آب این نهر وقتی بدو قسمت شود برای آبیاری آن کفايت نماید .

۱۴- او باید برای بازخرید روان وی (یعنی روان سک آبی) با مهر و شفقت

یک طویله گاو بمساحت نه هاتر در نه نمط Nemata بمردان نیکوکار تقدیم بدارد.
ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، یک خانه باید بچه
مساحت باشد.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، یک خانه باید دارای دوازده راهرو در قسمت
بالا و نه راهرو در قسمت وسط و شش راه رو در قسمت پائین باشد.^۴
او باید برای بازخرید روان وی با مهر و شفقت یک رختخواب خوب بالحاف
و بالش بمردان پارسا تقدیم دارد.

۱۵ - او باید برای بازخرید روان وی با مهر و شفقت یک دختر با کره جوان
به ازدواج یک مرد نیکوکار آورد.
ای آفریننده جهان حسمانی و ای مقدس بگو بدانم، دختر جوان از چه
قسم خواهد بود.

اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این دختر باید خواهر یا دختر پانزده ساله
وی همراه گوشواره ها باشد.

۱۶ - او برای بازخرید روان وی با مهر و شفقت باید هفت رأس ریز در
دوبار بمردان نیکوکار تقدیم بدارد.
او باید هفت عدد سک در دوبار پرورش دهد.
او باید هفت عدد پل روی آب در دوبار بناسند.

۱۷ - او باید نه عدد باغ خرابه در دوبار تعمیر و مرمت کند.
او باید نه عدد سگ را که در پوست یا گوش گرفتار کیک یا کثافت دیگر
شده باشند در دوبار پاک نماید.

۴ - این قسم از بند ۱۴ مبهم میباشد و در فصل ۱۴ صحبت از خانه
بیان نیامده است.

او باید نه مرد نیکو کار را از گوشت و نان و شراب اطعم کند.

۱۸ - این است کیفر کسی که سک آبی را بهلاکت رساند و کفاره‌ای که وی را بوسیله توبه نجات دهد، نه کسی که از انجام مراسم توبه خودداری نماید. چنین شخص در دوزخ و مکان دیو دروغ همسکن خواهد داشت.
ashm و هو .

فصل پانزدهم

اقسام جرم پشوتون . کیفر سقط جنین . کیفر کسی
که از نگاهداری سک آبستن خود داری کند .

الف

- ۱ - از میان گناهانی که مردم در این دنیا مر تکب میشوند کدام گناه بی توبه و بی کفاره بنام پشوتون نامیده میشود .
- ۲ - اهورمزدا پاسخدادو گفت ، گناه پشوتون ای زردشت مقدس ، بر پنج قسم است .
نخستین از این گناه کردار و عمل کسی است که با علم و شعور کامل مردپارسا را از دین خود منحرف سازد و بدین دیگر و قانون دیگر و به آئین پست گرویده نماید . چنین شخص بگناه پشوتون گرفتار میشود .
- ۳ - دومین گناه پشوتون عمل و کردار کسی است که بسک نگهبان گله و یا پاسبان خانه استخوان سخت و یا خواراک داغ و گرم بخوراند .
- ۴ - اگر از این استخوان در فک و آرواره سک فرو رود و یا در گلوفی وی گیر کند و یا دهان و زبان وی از خواراک داغ و گرم بسوزد و به وی آزار رسد هر چند ناچیز باشد چنین عمل گناه پشوتون بشمار میرود .
- ۵ - سومین گناه پشوتون عمل و کردار کسی است که یک سک آبستن را ضربت

زند یا در عقب وی بدد و یا پشت سر وی فریاد زند و دستهای خودرا بهم بکوبد.

۶ - هرگاه یک سک ماده در گودال افتاد. در یک چاه، در یک پرتگاه، در یک نهر آب یا در یک مجرای زیرزمینی افتاد و به وی آزار رسد هر چند ناچیز باشد، کسی که سبب افتادن وی شده و چنین عمل را انجام داده گناه پشون مر تکب شده است.

۷ - چهارمین گناه پشون عمل و کردار کسی است که با زندگان مقارت نماید.

۸ - پنجمین گناه پشون عمل و کردار کسی است که با یک زن حامله و آبستن مقارت نماید، زنی که در پستان وی شیر پدید آمده یا نیامده باشد و به وی آزار رسد و این آزار هر چند ناچیز باشد.

۹ - هرگاه مردی با یک دختر جوان که تحت ولایت پدر و مادر باشد و شوهر کرده یا نکرده باشد مقارت نماید و اورا آبستن سازد. این دختر جوان باید از خجالت و شرم مردم خودرا بر ضد اقتضای طبیعت بخون اندازد و بهمین منظور آب و گیاه استعمال کند.

۱۰ - این دختر جوان هرگاه بعلت خجالت و شرم از مردم خود را بوسیله استعمال آب و گیاه بر ضد اقتضای طبیعت بخون اندازد مر تکب گناه میشود.

۱۱ - هرگاه یک مرد با یک دختر جوان خواه تحت ولایت پدر و مادر باشد یا نباشد و خواه شوهر کرده یا نکرده باشد مقارت نماید و وی را آبستن سازد این دختر باید از شرم مردم نطفه را فاسد و خراب نماید.

۱۲ - این دختر هرگاه از شرم مردم نطفه خود را فاسد و خراب سازد پدر و مادر

وی مسئول و گناهکار خواهد بود . گناه قتل کودک میان پدر و مادر تقسیم میشود . این پدر و مادر دربرا بر چنین قتل بکیفر بدورشت گرفتار میشوند .

ب

۱۳ - اگر یک مرد با یک دختر جوان که تحت ولایت پدر و مادر است ، خواهشونر کرده یا نکرده باشد مقاربت نماید و وی را آبستن سازد و این دختر حامله بودن خودرا بمرد اطلاع دهد و مرد از وی بخواهد که به پیره زن (یا ماما) مراجعه و دوای سقط جنین دریافت کند .

۱۴ - و دختر جوان از پیره زن دوای سقط جنین بخواهد . پیره زن به وی شربت گیاه بانه Banha یا گیاه شته Shaeta یا هر دوای دیگری که جنین را در تخم دان بکشد و یا هر گیاه سقط کننده دیگر بخوراند . هر گاه دختر جوان به این ترتیب بچه را بهلاکت رساند مرد ، دختر ، و پیره زن هر سه مسئول خواهد بود .^۱

۱۵ - هر گاه مرد با یک دختر جوان مقاربت کند ، تحت ولایت پدر و مادر باشد یا نباشد ، شوهر کرده یا نکرده باشد و اورا آبستن سازد مخارج نگاهداری و زندگی وی تازمانی که کودک متولد شود بعده مرد خواهد بود .

۱۶ - هر گاه مرد در نگاهداری از این دختر خودداری نماید و بر اثر آن زیان و بدی به کودک رسد بکیفر بدورشت خواهد رسید .

۱۷ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه این دختر نزدیک به وضع حمل باشد کدام مزداپرست باید از وی نگاهداری کند .

۱ - گیاه بانه را دارمستر با حشیش تطبیق نموده است .

۱۸ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، هر گاه مرد با یک دختر جوان مقاربت نماید، تحت ولایت پدر و مادر باشد یا نباشد، شوهر کرده یا نکرده باشد و وی را آبستن سازد تا زمانی که کودک بدنیا آورد باید از وی نگاهداری کند.^۲

۱۹ - هر گاه از این دختر نگاهداری نکند چه خواهد بود.
این وظیفه درباره همه مادینه های دوپا یا چهار پا میباشد. زن مادینه دوپا .
سک مادینه چهار پا .

۲۰ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه یک سک نزدیک بوضع حمل باشد کدام مزداپرست باید از وی نگاهداری کند.

۲۱ - مردی که خانه خودرا نزدیک وی بریا کرده باید ازوی نگاهداری نماید و تا زمانی که توله ها زائیده شوند باید نگاهداری کند.

۲۲ - اگر وی از این سگ نگاهداری نکند و بر اثر آن آزاری بسگ توله ها وسد سزاوار کیفر بدورشت خواهد بود.

۲۳ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه سگ مادینه نزدیک طویله شتر وضع حمل کند کدام مزداپرست باید ازوی نگاهداری نماید.

۲۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسی که طویله شتر را برپا ساخته و یا از آن استفاده میکند باید از سگ نگاهداری نماید. او باید از سگ تا زمانی که سگ توله ها زائیده شوند نگاهداری کند.

۲۵ - اگر وی از این سگ نگاهداری نماید و آزاری به سگ‌توله‌ها رسد سزاوار گناه بد ورشت خواهد بود.

۲۶ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر سگ‌مادینه نزدیک طویله اسب وضع حمل کند کدام مزداپرست باید از وی نگاهداری نماید.

۲۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسی که طویله اسب را برپا کرده و یا از آن استفاده نماید باید از سگ نگاهداری کند تازمانی که سگ‌توله‌ها زاییده شوند.

۲۸ - اگر وی از این سگ نگاهداری نماید و آزاری بسگ‌توله‌ها برسد بکیفر بد ورشت خواهد رسید.

۲۹ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس بگو بدانم، هر گاه سگ‌مادینه نزدیک طویله گاو وضع حمل کند کدام مزداپرست باید از وی نگاهداری نماید.

۳۰ - اهورمزدا پاسخداد و گفت، کسی که طویله گاو را برپا ساخته و یا از آن استفاده نماید باید از سگ مادینه نگاهداری کند تازمانی که سگ‌توله‌ها زاییده شوند.

۳۱ - اگر وی از این سگ نگاهداری نماید و آزاری بسگ‌توله‌ها رسد سزاوار کیفر بد ورشت خواهد بود.

۳۲ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر سگ‌مادینه در آغل گوسفندان وضع حمل کند کدام مزداپرست باید از وی نگاهداری نماید.

۳۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسی که آغل را برپا کرده و یا از آن

استفاده میکند باید از سگ نگاهداری نماید تا زمانی که سگ توله ها زاییده شوند.

۳۴ - اگر وی از سگ مادینه نگاهداری نکند و آزاری بسگ توله ها رسد سزاوار کیفر بد ورشت خواهد بود.

۳۵ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، اگر سگ مادینه در بالای دیوار حصار وضع حمل کند کدام مزدا پرست باید از اوی نگاهداری نماید.

۳۶ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، کسی که این دیوار را برپا کرده و یا در تصرف دارد باید از سگ مادینه نگاهداری نماید تا سگ توله ها زاییده شوند.

۳۷ - وی اگر در نگاهداری سگ مادینه خودداری کند و آزاری بسگ توله ها رسد بکیفر بد ورشت خواهد رسید.

۳۸ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه سگ مادینه در گودال وضع حمل نماید کدام مزدا پرست از اوی نگاهداری خواهد نمود.

۳۹ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، کسی که گودال را کنده و یا آن را در تصرف دارد باید از سگ مادینه نگاهداری کند تا زمانی که سگ توله ها زاییده شوند.

۴۰ - اگر وی در نگاهداری این سگ خودداری کند و آزاری بسگ توله ها رسد بکیفر بد ورشت گرفتار خواهد شد.

۴۱ - ای آفریشته جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه سگ مادینه در مزرعه وضع حمل کند کدام مزدا پرست باید از اوی نگاهداری نماید.

۴۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، کسی که دد مزرعه زراعت میکند و یا آن را در تصرف دارد باید سگ مادینه را نگاهداری کند تا سگ توله ها زاییده شوند.

۴۳ - و اگر از این نگاهداری خودداری نماید و آزاری بسگ توله ها رسد بکیفر بدوزشت خواهد رسید.

او باید برای سگ مادینه یک جایگاه از حصیر یا از علف برپا کند و در نگاهداری این جایگاه مراقبت کند تا زمانی که سگ توله ها بتوانند خوراک خود را بدست آورند و از خود دفاع نمایند.

۴۴ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، این سگ توله ها در چه وقت میتوانند خوراک خود را بدست آورند و از خود دفاع کنند.

۴۵ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این سگ توله ها وقتی بتوانند دوبار در دور هفت خانه بگردند و گردش کنند، در این صورت میتوان سگ توله ها را رها کرد خواه در زمستان و خواه در تابستان، سگ توله را باید تا ششماه و کودک را تا هفت سال نگاهداری نمود. آتش پسر اهور مزدا از سگ مادینه مواظبت خواهد نمود همچنان که از زن مراقبت میکند.

ج

۴۶ - ای آفرینشده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم، هر گاه مزدا پرستان بخواهند یک نسل نیرومند از سگ مادینه بدست آورند چگونه باید اقدام نمایند.

۴۷ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، این مزدا پرستان باید یک گودال در وسط آغل گوسفدان بعمق نیم قدم در زمین سخت و یا نیم قد آدمی در زمین نرم بکنند.

۴۸ - سپس سگ مادینه را دور از کودک و دور از آتش پسر اهورمزدا در آن

می بندند و مراقبت می نمایند تا زمانی که یک سگ نرینه نزد وی آید و پس از آن سگ دوم و همچنین سوم، هر کدام جدا از دیگری باشد تا مبادا هم دیگر راز خمی سازند.

۴۹ - سگ مادینه وقتی از سه نسل و سه جفت گیری آبستن شد و پستان وی بشیر افتاد نطفه وی از چند سگ نرینه بسته میشود .

۵۰ - هر گاه مردی یک سگ مادینه را که از سه جفت گیری آبستن شده بقتل رساند، سگ آبستن که بشیر رسیده باشد و نطفه وی از چند نسل بسته شده باشد کیفر وی چگونه خواهد بود .

۵۱ - اهورمزدا پاسخداد و گفت ، هفت صد ضربه تازیانه اسپاهه و هفت صد ضربه تازیانه سروشه کیفر وی خواهد بود .

فصل شانزدهم

زن دشتن و وظایف وی . جدا کردن زن دشتن در مدت قانونی از اعضای خانواده . شستشوی زن دشتن با شاش گاو و آب .

الف

۱ - ای آفرینش‌جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، هر گاه زن در خانه مزدا پرست نشان حیض ببیند مزدا پرستان چه وظیفه خواهند داشت .

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، بایدیک معتبر در خانه که از گیاه و درخت خالی باشد انتخاب نمایند و زمین آن را سنتک ریزه فرم بپاشند و آنرا از نصف ، از سه یک ، از چهار یک یا از پنج یک خانه جدا سازند و آلام ممکن است دید زن به آتش افتد.

۳ - ای آفرینش‌جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم . از آتش در چه فاصله ، از آب در چه فاصله ، از شاخه برسم در چه فاصله و از مرد پارسا در چه فاصله باید باشد .

۴ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، از آتش سی گام ، از آب سی گام ، از شاخه برسم سی گام ، از مرد پارسا باید سه گام فاصله داشته باشد .

۵ - ای آفرینش‌جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، مردی که برای این

زن غذا و خوراک همراه آورد، زنی که نشانه حیض دیده و یا در قاعده‌گی زنانه باشد، باید از وی در چه فاصله باشد.

۶ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت، مردی که برای این زن غذا و خوراک همراه آورد، زنی که نشان حیض دیده و یا در قاعده‌گی زنانه باشد باید از وی سه گام فاصله داشته باشد.

۷ - در کدام ظرف باید نان برای وی همراه آورد، در کدام ظرف باید آب جو برای وی همراه آورد.

در یک ظرف آهنی یا سربی و یا هر ظرف فلزی معمولی.

۸ - چه مقدار نان و چه مقدار آب جو باید همراه آورد.
اهور مزدا پاسخ داد و گفت، دو قطعه نان خشک و یک مقدار آب جو (یا شربت جو) و از خوراک کم ممکن است ناتوان وضعیف شود.
هر گاه وی را کودک لمس نماید باید دستها و سپس تن کودک شستشو شود.

ب

۹ - هر گاه این زن در پایان سه شب باز هم در خون باشد باید تا پایان شب چهارم در جایگاه خود جدا از دیگران بماند.
هر گاه این زن پس از چهار شب باز هم در خون حیض باشد باید تا پایان شب ششم جدا از دیگران بماند.

۱۰ - این زن هر گاه پس از شش شب باز هم در خون حیض باشد باید تا پایان شب هشتم در جایگاه خود جدا از دیگران بماند.

۱۱ - این زن هر گاه پس از هشت شب باز هم در خون حیض باشد باید تا پایان شب نهم در جایگاه خود جدا از دیگران بماند .
این زن هر گاه پس از نه شب باز هم در خون حیض باشد چنین معلوم خواهد شد که دیوها در جشن و بزرگداشت خودشان آفت خودرا به این زن نازل ساخته اند .
مزدا پرستان در این موقع باید یک معبر که از درخت و گیاه خالی باشد انتخاب نمایند .

۱۲ - و سه سوراخ در زمین بکنند و زن را در دو سوراخ اول با شاش گاو و در سوراخ سوم با آب شستشو دهند .
باید دویست مورچه دزد دانه (غله) در تابستان و دویست خرفستر (حشره) مخلوق اهریمن در زمستان از هر نوع باشد بهلاکت رسانند .

۱۳ - هر گاه یک مرد مزدا پرست حالت قاعده گی را از زنی که نشانه حیض دیده زایل سازد کیفر وی چه خواهد بود .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، چنین عمل گناه پشوت نشمار میرود و سزاوار ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۱۴ - ای آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس ، بگو بدانم ، مرد هر گاه تن زن را که نشان حیض دیده و یا بخون افتاده لمس نماید بطوریکه قاعده گی وی قطع شود و یا نشانه حیض بخون تبدیل گردد کیفر وی چه خواهد بود .

۱۵ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، برای نخستین بار که وی به زن نزدیک شود و یا نخستین بار که وی پهلوی زن دراز بکشد سزاوار ۲۰۰ ضربه تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

برای دومین بار که وی به زن نزدیک شود و یا دومین بار که وی پهلوی زن دراز بکشد سزاوار پنجاه ضربه تازیانه اسپاهه و پنجاه ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .
برای سومین بار که وی به زن نزدیک شود یا سومین بار که وی پهلوی زن دراز بکشد سزاوار هفتاد ضربه تازیانه اسپاهه و هفتاد ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۱۶ - برای چهارمین بار که وی به زن نزدیک شود یا چهارمین بار که وی پهلوی زن دراز کشد در صورتی که مرد زیر پوشانک زن داخل شده باشد یا در میان دو سرین ناپاک وی رسیده باشد بی آنکه ترشحی از وی خارج شود سزاوار چه کیفر خواهد بود .
اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، کیفر وی نود ضربه تازیانه اسپاهه و نود ضربه تازیانه سروشه خواهد بود .

۱۷ - مردی که با یک زن بحال قاعدگی یا نشانه حیض مقابله کند مانند عملی است مکروهتر و مخوفتر از اینکه جسد پسر خود را ، پسری که به بیماری نایزه Naeza گرفتار شده ، در آتش طبخ نماید و چربی و روغن از آن روی آتش افتد .

۱۸ - همه مردان بدکار و شریر که دیو دروج در جسم آنان حلول کرده دادرس و داور را بهیچ شمارند . کسانی که دادرس و داور را بهیچ شمارند مردان بی قانون و بی آیین هستند . مردان بی قانون همه ناپاک و ملعون هستند . مردان ناپاک و ملعون همه سزاوار هرگ میباشند .

فصل هفدهم

مراسم بریدن موی و گرفتن ناخن .

۱ - زردهشت از اهورمزدا پرسید و گفت ، ای اهورمزدا و ای خرد نیکوکار ، آفرینشده جهان جسمانی وای مقدس ، بگو بدانم ، کدام عمل مرگ آور است که مردم فناپذیر در راه دیوها انجام میدهند .

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، چنین عمل وقتی است که مردم در این دنیا موهای خودرا شانه زند و ببرند و یا ناخن خود را بگیرند و در سوراخها یا در شکافها ببریزند .

۳ - و در این مخالفت از مراسم دینی دیوها از درون زمین بیرون آیند و خرفسترها بنام شپش که دانههای گندم را در انبار و پوشال و لباس را در جای لباس میخورند و فاسد میکنند از زمین بیرون آیند .

۴ - تو نیز ای زردهشت در این جهان جسمانی وقتی موهای خودرا شانه زنی و ببری و یا ناخن هارا بگیری باید فوراً بمكانی نقل نمائی که از مرد پارسا ده گام ، از آتش سی گام ، از آب سی گام ، از شاخه برسم پنجاه گام فاصله داشته باشد .

۵ - و سپس یک سوراخ بعمق یک دیشته Dishti در زمین سخت و یک ویتشتی

Vitasti در زمین نرم گودبرداری و موهای بریده را در آن جای میدهی و کلام فیروزمند را چنین تلاوت مینمائی «برای خاطر وی است که اهورمزدا در پاداش آن گیاهان را می رویاند». ^۱

۶ - سپس باید در اطراف آن یک کارد فلزی سه شیار، شش شیار و نه شیار رسم کنی و دعای اهون وریه را سه بار، شش بار و نه بار بخوانی.

۷ - برای ناخنها باید یک سوراخ در بیرون خانه گودبرداری و عمق آن بقدر بند آخر انگشت کوچک باشد و ناخن‌هارا در آن جای دهی و کلام فیروزمند را چنین تلاوت نمائی «اشا و بهمن امشاسبند است که از چیزهای پاک آگاهی میدهند».

۸ - سپس در اطراف این مکان با یک کارد فلزی سه شیار، شش شیار یا نه شیار باید رسم نمائی و دعای اهون وریه را سه بار، شش بار یا نه بار بخوانی.

۹ - سپس چنین تلاوت نمائی «ای پرنده اشوزوشه Asho - Zushta من این ناخن‌ها را بتومی سپارم و بتواگاهی میدهم، این ناخن‌ها برای تو در مبارزه با دیوهای مازندران همانند نیزه و کارد، همانند کمان و تیر کمان با پرشاهین و همانند سنگ فلاخن خواهد بود». ^۲

۱ - «معنی عبارت متن چنین است (بقدر ده انگشت در زمین سخت و ۱۲ انگشت در زمین نرم) . لفظ دیشته dishti در فرهنگ زند پهلوی صفحه ۴۱ اندازه بقدر ۱۲ انگشت میباشد اما این اندازه در میان ویتشتی (۱۲ انگشت) و اوژشی Ashta - uz (هشت انگشت) واقع شده و از اینجهت باید ۱۲ انگشت را به ده انگشت تبییر نمود .

۲ - « واژه اشوزوشه بمعنی (دوست دارنده اشو) است و منظور از آن مرغ یا حق می‌باشد . بر طبق فصل ۱۴ کتاب صدد اهورمزدا پرنده‌ای بنام اشو زوشته آفریده و بنام مرغ بهمن نیز نامیده میشود و این همان مرغ یا حق است و ناخن می‌خورد .

۱۰ - این ناخن ها را هر گاه بمرغ یا حق (یا پرنده اشوزوشه) نسپارند در دست دیوهای مازندران همانند نیزه و کارد، همانند کمان و تیر کمان با پر شاهین و همانند سنگ فلاخن خواهند شد.

۱۱ - همه مردان بد کار و شریر که دیو دروغ در جسم آنان حلول کرده دادرس و داور را بهیچ میشمارند. کسانی که دادرس و داور را بهیچ شمارند مردان بی قانون و بی آئین هستند. مردان بی قانون همه ناپاک و ملعون میباشند. مردان ناپاک و ملعون همه سزاوار مرگ هستند.

فصل هیجدهم

وظایف مرد روحانی در مراسم دینی . بستن پدام در برابر دهان .
بانک خروس برای بیدار کردن مردم . دیو بو شیسته ناخن دراز .

الف

۱ - بعضی از مردم ای زردشت مقدس پدام (یا پنام) در برابر دهان خود باشتباه می بندند و در بستن کمر بند (یا کشتی kosti) از مراسم دینی غفلت مینمایند بیجهت خودرا بنام اتروان (یا مرد روحانی) میخواهند . تو باید وی را بنام اتروان بخوانی .

۲ - کسی که حشره کش را باشتباه در دست گیرد و در بستن کمر بند از مراسم دینی غفلت نماید وقتی خود را مرد روحانی خواند دروغ میگوید تو وی را بنام اتروان موسوم مدار .

۳ - کسی که شاخه برسم را باشتباه در دست گیرد و در بستن کمر بند از مراسم دینی غفلت کند وقتی خود را بنام اتروان بخواند دروغ میگوید تو وی را ای زردشت مقدس ، اتروان مخوان .

۴ - کسی که تازیانه اسپاهه را باشتباه در دست گیرد و در بستن کمر بند از

مراسم دینی غفلت نماید وقتی خود را مرد روحانی (یا اتروان) بخواند دروغ می‌گوید
تو وی را ای زرده‌شیت مقدس مرد روحانی مخوان.

۵ - کسی که تمام شب را بخواب رود بی آنکه سرود بخواند و مراسم عبادت
به جای آورد، بی آنکه در آرزوی حیات جاویدان بمطالعه پردازد و یا تعلیم یابد و تعلیم
دهد وقتی خود را مرد روحانی خواند دروغ می‌گوید. تو وی را بنام اتروان مخوان.

۶ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ای زرده‌شیت مقدس، کسی را بنام مرد روحانی
باید موسوم بداری که از آغاز تا پایان شب با خرد مقدس در راز و نیاز باشد، خردی
که انسان را از نگرانی نجات دهد و دل وی را از تنگی خارج سازد و در برابر
پل چنوار صفاتی وجودان دهد و بجهان پارسا یان رساند، به جهان اعلای بہشت.

۷ - ای مرد پارسا، از پرسش و سوال از من بالکمدار، من آفریننده نیکوکار
و دانا هستم و میتوانم پرسشها را پاسخ دهم. از من سوال کن تا خوشبخت باشی.

۸ - زرده‌شیت از اهورمزدا پرسید و گفت، ای اهورمزدا و ای خرد نیکوکار
و آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، کیست که ویرانی بطور نامرئی همراه آورد.

۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، مردی است که دین بد بمردم آموزد و سه
بهار متواالی بگذراند بی آنکه کمر بند مقدس بینند، بی آنکه گاتها بخواند و بی آنکه
نذر و نیاز به آبهای نیک تقدیم بدارد.

۱۰ - هر کس چنین مرد را که در نگرانی و اضطراب گرفتار و زندانی است
آزاد سازد مانند این است که سر انسان را از گردن قطع کند.

۱۱ - زیرا طلب مغفرت برای مرد بدکار و برای مرد ناپاک و اشموغ از لب تجاوز نمی‌نماید. طلب مغفرت در دفعه دوم از زبان تجاوز نمی‌کند. طلب مغفرت در دفعه سوم از هرجهت بی اثر است. طلب مغفرت در دفعه چهارم بر ضد خود شخص به لعنت تبدیل می‌شود.

۱۲ - کسی که بمرد ناپاک و اشموغ بدکار شربت هوما و میزد مقدس (یا غذای نذری) دهد مانند اینست که در ویرانی مسکن مزدا پرستان یک لشگر با هزار اسب را فرمان دهد و مردم را بهلاکت رساند و گله و رمه را غارت نماید.

ب

۱۳ - ای مرد پاک و پارسا ، پرسش خود را از من آفریننده نیکوکار و دانا سؤال کن . از من که بهتر از هر کس میتواند پرسشها را پاسخ دهد ، از من سؤال کن تا وضعیت خود را بهتر و خود را خوشبخت سازی .

۱۴ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت کدام است سروشه وارز ، کدام است سروش مقدس و توانا که اطاعت از قانون در هیکل وی تجسم یافته و سلاح خطرناک در بردارد و توانا است .

۱۵ - اهور مزدا پاسخ داد و گفت ، مرغی است بنام پروداش Parodarsh که در اصطلاح مردم بدلجه بنام خروس (یا کرکنس kahrkatas) خوانده می‌شود ، مرغی است که سحر گاهان چنین بانگ دهد .

۱۶ - « برخیزید ای مردم ، ستایش نمایید پاکی و پارسائی تمام و تمام را ، تفرین کنید دیوها را . این است بوشیسته دراز دست میخواهد شمارا بخواباند ، این است بوشیسته دراز دست بر ضد شما بحمله پرداخته است ، میخواهد جهان زنده

و بیدار را بخواباند و چنین می گوید « بخواب ای مرد بد بخت اکنون نه وقت بیداری است ».

۱۷ - « از سه چیز خوب رو گردانید . از اندیشه نیک ، از گفتار نیک ، از کردار نیک . سه چیز بد را رو آورید . اندیشه بد ، گفتار بد ، کردار بد .

۱۸ - آذر پسر اهورمزدا در ثلث نخستین شب صاحبخانه را بیاری خود می خواند .

۱۹ - و چنین گوید « برخیز ای صاحبخانه ، کمر بند خود را بیند ، دستها را بشوی ، هیزم برای آتشگاه فراهم کن و نزد من بیاور و در من فروع پاک هیزم را روشن نما . اینست آزی *Azi* دیو آفریده ، دیوی که میخواهد جهان را ترک کنم .

۲۰ - آذر پسر اهورمزدا در ثلث دوم شب برزگر را بیاری خود خواند و چنین گوید .

۲۱ - « ای برزگر برخیز و کمر بند مقدس را بیند ، دستها را شستشو ده و برای من هیزم فراهم کن و نزد من بیاور و در من فروغ پاک هیزم روشن نما . اینست آزی دیو آفریده میخواهد جهان را من ترک نمایم .

۲۲ - آذر پسر اهورمزدا در ثلث سوم شب سروش مقدس را بیاری خواند و چنین گوید .

« نزد من بیا ای سروش مقدس دارنده قد و قامت زیبا ، اینست آزی دیو آفریده ، دیوی که آرزو دارد من جهان را ترک نمایم .

۲۳ - در این هنگام است که سروش مقدس پرورداش ، پرنده زیبا را که در

اصطلاح مردم بد لهجه بنام خروس (یا کرکتس) موسوم است بیدار می‌کند و این پرنده هنگام سحر گاه توانا بازگ می‌دهد و چنین گوید.

۲۴- «ای مردم بیدار شوید، راستی و پارسائی را ستایش کنید، دیوها را لعنت و سرزنش نمایید، اینست دیو بوشیسته دراز دست (یا دیو خواب) میخواهد شما را از نو بخواباند و چنین گوید «بخواب ای مرد بیچاره اکنون نه وقت بیداری است.

۲۵- هاز سه چیز خوب پرهیز کنید، اندیشه نیک، گفتار نیک، کردار نیک و به سه چیز بد روی آورید اندیشه بد، گفتار بد، کردار بد.

۲۶- در این هنگام دوست بحالتی که روی بالش دراز کشیده بدوست خود چنین گوید «برخیز خروس سحری مرا بیدار نمود». از این دو هر کدام جلوتر برخیزد به بهشت میرود.

از این دو هر کدام دستهara جلوتر بشوید و هیزم پاک جلوتر به آذر پسر اهور مزدا تقدیم نماید و رضایت خاطر وی را فراهم بدارد چنین دعای خیرخواهد شنید.

۲۷- «باشد که رمه و گله گاو و فرزندان مذکور برای تو ارزانی شود. باشد که آرزوی روح و روان تو و صدای وجودان تو برای تو زودتر برسد. باشد که همه شب وجودان تو در شادی و خرسندی بسر برد.

اینست دعای خیر و تبرک از جانب آذر برای کسی که هیزم خشک به وی تقدیم دارد و روشی روز به وی بتاخد و در آرزوی مهر و شفقت پاک و طاهر باشد.

۲۸- کسی که با مهر و شفقت ای اسپیتمه زردشت، یک جفت مرغ پرداش فرینه یا مادینه بمرد پارسا تقدیم دارد مانند این است که یک کاخ با یکصد ستون و

یکهزار تیر ساختمان ودهنار پنجه بزرگ ودهنار دریچه به وی هدیه کرده باشد.

۲۹ - کسی که مقداری گوشت برابر با جثه یک خروس بمردپارسا تقدیم دارد وقتی به بہشت وارد شود پرسش مکرر از وی نخواهم نمود .

ج

۳۰ - سروش مقدس گرز در دست از دیو دروج پرسید و گفت، ای دروج حقیر و پست که از خیر و نیکی نشانه نداری بگو بدانم راست است که تو در این جهان بچه دار میشوی بی آنکه نرینه با تو مقاربت نماید .

۳۱ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس خوش قد و قامت .
نه چنین است که من در این جهان بچه دار شوم بی آنکه نرینه با من مقاربت کند .

۳۲ - زیرا من چهار نرینه دارم که مرا آبستن میسازند همچنانکه نرینه های دیگر مادینه ها را آبستن میسازند و نطفه خودرا در آنان میریزند .

۳۳ - سروش مقدس گرز در دست از دیو دروج پرسید . ای دروج حقیر و پست بگو بدانم نخستین نرینه تو کدام است .

۳۴ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس خوش قد و قامت ، نخستین نرینه من مردی است که درخواست و تمنای مرد پارسا راجع به احسان و اطعام را نپذیرد و رد نماید هر چند از دارائی و هال کمتر جمع و ذخیره کرده باشد .

۳۵ - این مرد است که مرا آبستن میسازد همچنانکه نرینه های دیگر مادینه ها را آبستن میسازند و نطفه خودرا در آنان میریزند .

۳۶ - سروش مقدس گرذ بددست از دیو دروج پرسید . ای دروج حقیر و پست که از خیر و نیکی نشانه نداری بگو بدانم کفاره چنین عمل چیست .

۳۷ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس خوش قد و قامت کفاره چنین عمل اینست که مرد بی آنکه از وی بخواهند مرد پارسا را احسان و اطعام کند هر چند از دارائی و مال کمتر جمع و ذخیره نموده باشد .

۳۸ - از این راه است که مرد پارسا میتواند آبستن بودن مرا ویران سازد همچنانکه یک گرگ چهار پا کودک را از شکم مادر بیرون کشد و پاره نماید .

۳۹ - سروش مقدس گرذ بددست از دیو دروج پرسید و گفت ، ای دروج پست و حقیر که از خیر و نیکی بی نشان هستی بگو بدانم دومین نرینه تو کدام است .

۴۰ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس خوش قد و قامت ، دومین نرینه من مردی است که هنگام شاشیدن شاش خود را روی قوزک پاریزد .^۱

۴۱ - چنین مرد با عمل خود مرا آبستن میسازد همچنانکه نرینه های دیگر مادینه ها را آبستن میسازند و تخمه خود را در آنان میریزند .

۴۲ - سروش مقدس گرذ بددست از دیو دروج پرسید . ای دروج حقیر و پست که از خیر و نیکی بی نشان هستی بگو بدانم کفاره چنین عمل چیست .

۴۳ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس بلند قامت کفاره

۱ - معنی عبارت بند ۴۰ طبق اردبیل او نامه و کتاب صدر این است که ایستاده بشاشد .

چنین عمل ایست که مرد برخیزد و سه گام دورتر رود ، سه بار دعای اهون وریه ، دو بار دعای هوماتنم ، سه بار دعای هوخشترتم و سپس یک بار مجددا دعای اهون وریه بخواند و یک بار یتها تم تقدیم بدارد .

۴۴ - از این راه است که وی آبشن بودن مرا ویران سازد همچنانکه یک گرگ ، چهار پا کودک را از شکم مادر بیرون کشد و هلاک سازد .

۴۵ - سروش مقدس گرز بدهست از دیو دروح پرسید و گفت ، ای دروح حقیر و پست که از خیر و نیکی بی نشان هستی بگو بدانم سومین نرینه تو کدام است .

۴۶ - دروح دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس بلند قامت سومین نرینه من مردی است که نطفه خودرا در خواب بیرون ریزد (یعنی محتمل شود) .

۴۷ - این مرد است که مرا آبشن میسازد همچنانکه نرینه های دیگر مادینه ها را آبشن میسازند و نطفه خودرا در آنان هیرینند .

۴۸ - سروش مقدس گرز بدهست پرسید و گفت ای دروح حقیر و پست که از خیر و نیکی بی نشان هستی . کفاره چنین عمل چیست .

۴۹ - دروح دیو آسا پاسخ داد و گفت ، ای سروش مقدس بلند قامت در کفاره این عمل باید هنگام بیداری سه بار دعای اهون وریه ، دو بار دعای هوماتنم ، سه بار دعای هوخشتر و تم بخواند و سپس یکبار دعای اهون وریه زمزمه کند و یک بار یتها تم تقدیم دارند .

۵۰ - از این راه است که وی آبستن بودن مرا ویران سازد همچنانکه یک گرگ چهارپا کودک را از شکم مادر بیرون کشد و پاره نماید.

۵۱ - و سپس به اسفندار مذ چنین گوید. ای اسفندار مذ، من این مرد را بتو می‌سپارم تا در جهان نوین به من بر گردانی. مردی که گاتها تعليم یافته، یستا تعليم یافته، پاسخ پرسش‌ها را تعليم یافته، دانا و هنرمنداست و اطاعت از آئین در وی تجسم یافته باشد.

۵۲ - تو باید نام وی را آذرداد، آذرثزاد، آذر زتو، آذر دهیو و هر آنچه از آذر و آتش تر کیب یافته باشد نام گذاری.

۵۳ - سروش مقدس گرزبدست از دیو دروج پرسید. ای دروج حقیر و پست که از خیر و نیکی بی‌نشان هستی چهارمین نرینه تو کدام است.

۴۵ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت، ای سروش مقدس بلند قامت چهارمین نرینه من مرد یا زنی است که افزون تر از پانزده سال دارد بی‌آنکه کمر بند و پیراهن مقدس در پر داشته باشد.

۵۵ - در قدم چهارم است که چنین مرد را مادیوها در زبان و جسم وی مرگ را مسلط میداریم تا جهان خیر و نیکی را به ویرانی کشد همچنان که جهی‌ها و زانده‌ها Zanda نیز در این جهان خرابی بارآورند.

۵۶ - سروش مقدس گرزبدست از دیو دروج پرسید. ای دروج حقیر و پست که از خیر و نیکی بی‌نشان هستی بگو بدانم کفاره چنین عمل چیست.

۵۷ - دروج دیو آسا پاسخ داد و گفت، ای سروش مقدس بلند قامت چنین عمل کفاره ندارد.

۵۸ - وقتی یک مرد یا یک زن که افزونتر از پانزده سال داشته باشد بی‌آنکه کمر بند کشی و پیراهن مقدس (یا سدره) در بر نمایند.

۵۹ - ما دیوهای در قدم چهارم مرگ را بر زبان وی مسلط میداریم تا جهان خیر و نیکی را به ویرانی کشد همچنانکه خرابی‌ها و زانده‌ها در این جهان همراه آورند.

۵

۶۰ - ای مرد پاک و پارسا بپرس از من هرچه خواهی، من که آفرینشند نیکوکار و بسیار دانا هستم و بخوبی میتوانم پرشتها را پاسخ دهم. بپرس از من هرچه خواهی تا کامیاب و نیکبخت باشی.

۶۱ - زرده‌شیت از اهورمزدا پرسید. ای اهورمزدا بگو بدانم کیست که اندوه تورا فراهم میدارد. کیست که آزار تورا فراهم میدارد.

۶۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، جهی (دیو مادینه) است که در خود نطفه نیکان را با بدان می‌آمیزد. نطفه بت پرستها و غیر بت پرستها را می‌آمیزد. نطفه گناهکاران و غیر گناهکاران را می‌آمیزد.

۶۳ - نگاه وی یک سوم از آبهای توانا را می‌خشگاند. آبهائی که ای زرده‌شیت از بلندی کوهها جریان دارند. نگاه وی یک سوم از زیباترین گیاهها را از روئیدن بازمیدارد، گیاهانی که با رنگ طلائی می‌رویند.

۶۴ - نگاه وی یک سوم از نیروی اسفندارمذرا می‌کاهد ای زردشت ، وی هر وقت و هر لحظه نزدیک آید یک سوم از اندیشه‌های نیک ، گفتار نیک ، کردار نیک مرد پارسا را می‌کاهد . یک سوم از زور و نیروی کامیابی را از وی می‌کاهد .

۶۵ - من تو را آگاه میدارم از چنین مخلوقات که باید افزون تر از مار و افعی کشته شوند . افزون تر از گرگ‌های نعره زن کشته شوند . افزون تر از گرگ مادینه که بمزرعه می‌تازد کشته شوند . افزون تر از وزغ با هزار بچه‌های وی که به آبها می‌تازند کشته شوند .

۶۶ - ای مرد پارسا پرسش کن از من آفرینش نیکوکار و داناتر از همه که بخوبی میتواند پرسش‌هارا پاسخ دهد . ازمن پرسش کن تا خوشبخت و کامروا شوی .

۶۷ و ۶۸ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت ، هر گاه مردی با یک زن که در نشانه حیض است و یا در قاعده‌گی زنانه خون دیده باشد مقاربت نماید و در این عمل شور کامل داشته باشد و زن نیز در وجدان خود از هر چیز آگاه باشد توبه وی چه خواهد بود . کفاره آن چیست و یا گناه چگونه به توبه رسد .

۶۹ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت ، هر گاه مرد با زنی که نشانه حیض دیده و یا در قاعده‌گی زنانه بخون افتاده مقاربت نماید و مرد و زن هردو در این عمل شور و فهم کامل داشته باشند .

۷۰ - مرد باید یک‌هزار رمه ریز بکشد و روده‌ها را از این قربانیها همراه ندورات به آتش تقدیم بدارد . شانه‌های این قربانیها را به آبهای زیبا تقدیم بدارد .

۷۱ - وی باید با مهر و شفقت یک‌هزار بار هیزم فرم از گیاه اور وشه ، و هو گنه

وهو كرتی و يا هر گیاه خوشبوی دیگر به آتش تقديم بدارد.

۷۲ - او باید یکهزار شاخه برسم با مهر و شفقت به آبهای زیبا همراه یکهزار نیوزات با شربت هوما و شیر گاو که پخته صاف و آماده شده باشد و با گیاه هذنیته آمیخته باشد تقديم بدارد.

۷۳ - او باید یکهزار افعی از آنچه روی شکم میخزند و یکهزار نوع دیگر بهلاکت رساند. او باید یکهزار وزغ زمینی و دو هزار وزغ آبی بهلاکت رساند. او باید یکهزار مورچه دزد دانه و دو هزار نوع دیگر بهلاکت رساند.

۷۴ - او باید سی پل روی نهر و مجری بناسند. او باید یکهزار ضربه تازیانه اسپاهه و یکهزار تازیانه سروشه دریافت کند (یعنی نوش جان نماید).

۷۵ - اینست وسیله توبه، اینست وسیله کفاره و از این راه است که گناه به توبه رسد.

۷۶ - اگر بتوبه و کفاره رسد در جهان نیکو کاران خواهد بود و گرنه بجهان تاریکی و بجهان دوزخ رهسپار میشود.

فصل نوزدهم

جنگ زردشت با اهریمن. جنگ زردشت با دیو دروج و دیوبویشی.
کلام ایزدی ، اسلحه زردشت . فیروزی زردشت و فرار دیو .

الف

۱ - اهریمن پر مرگ ، دیو دیوها از منطقه شمال بحمله پرداخت و چنین گفت . «ای دروج، تو باید زردشت مقدس را مورد حمله قرار بدهی و وی را به هلاکت رسانی ».

دیو دروج بحمله پرداخت ، دیوی که بنام بویتی Buiti و دیو نامرئی و خیانتکار ویرانی نیز نامیده میشود .

۲ - زردشت دعای آهون وریه را در برابر این حمله خواند .
«اراده و خواست خداوند دستور خیر و نیکی است . خبرات بهمن امشاسبند بخاطر اعمالی است که در این جهان در راه مزدا انجام میشود . کسی که از مستمند دستگیری نماید فیروزی اهورا را فراهم میدارد .

وی پس از این کلام آبهای رود و نگوهی داعی تی را ستایش نمود و آئین مزدا را ستد و دیو دروج ، دیو بویتی و دیو نامرئی و خیانتکار هوازنۀ خود را از دست داد و فرار نمود .

۳ - دیو دروج به اهریمن چنین گفت. ای اهریمن زیانکار من برای تباھی

زرده‌شده ناتوان هستم و وسیله ندارم . فر کامیابی در زرده‌شده مقدس بسیار نیرومند و بزرگ است .

۴ - زرده‌شده بخود نگریست و چنین گفت « بد کاران و دیو های بد کنست برای قتل من صف آراسته‌اند .

زرده‌شده برخاست و پیش رفت بی آنکه تحت تأثیر اکم منو Akem Manu (دیو دشمن بهمن امشاسبند) و دستورهای زشت وی قرار گیرد و سنگهاش که بزرگی یک خانه از اهورمزدا دریافت نموده بود بدهست گرفت .

اهریمن چنین گفت . « این سنگها را که بدهست گرفتی در این زمین پهن و مدور از کجا است . از کرانه‌های دوردهست بکجا میخواهی پرتاب نمائی . از بلندی کنار رود دارجه و در خانه پور و شسب . ۱

۵ - زرده‌شده به اهریمن پاسخ داد و گفت . ای اهریمن بد کنست . من میخواهم آفرینش دیو ها را بهلاکت رسانم ، دیو ناسورا بهلاکت رسانم ، پری خنتی را بهلاکت رسانم . در انتظار هستم سو شیانت فیروزمند از دریاچه کاسو Kussu و از مناطق اعماق زانیده شود .

۶ - اهریمن سرور مخلوقات زشت چنین پاسخ داد . « ای زرده‌شده مقدس ، آفریده‌های مرا تباہ مسااز . تو پسر پوروشسب هستی و من از مادر تو خوانده شده‌ام آئین مندا را انکار بکن تا از من نعمت و پاداش دریافت نمائی همچنانکه وزغن Vadaghana رئیس کشورها دریافت نمود . ۲

۱ - رود دارجه Dareja بر طبق بند ۱۵ فصل ۲۴ بند هش سرور رود ها است زیرا خانه پدر زرده‌شده در کنار این رود واقع شده و زرده‌شده در آنجا بدنها آمده است . پوروشسب نام پدر زرده‌شده میباشد .

۲ - وزغن نام دیگر آذی دهانک یا ضحاک میباشد . اهریمن بر طبق بند

۷- زردشت مقدس پاسخ داد و گفت ، نه من هر گز آئین نیک مزدا را انکار نخواهم نمود ، نه برای جسم خودم و نه برای حیات خودم ولو اینکه تقصیس مرا قطع نمایند .

۸- اهریمن سور مخلوقات رشت چنین گفت « بگفته کدام شخص مرا ضربت خواهی زد . بگفته کدام شخص مرا خواهی برانداخت . با کدام سلاح است که آفریده های نیکو مخلوقات مرا تباخ خواهند نمود .

۹- اسپیتمه زردشت پاسخ داد و گفت « هاون ، طشت ، شربت هوما ، کلامِ ای ایزدی همه اسلحه عالیجانب من هستند . با این کلام است که تو را ضربت خواهم زد . با این کلام است که تو را خواهم برانداخت . با این سلاح است ، ای اهریمن نابکار که آفرینش رشت تو پوسیله مخلوقات نیک تباخ خواهند شد . خرد نیک است که جهان را آفریده ، در زمان بیکران آفریده . امشاسباند هستند که پادشاهان دانا و نیک آفریده اند . ۲

زردشت دعای اهون وریه خواند و چنین گفت « من از تو پرسش دارم . ای اهورا . خواهش میکنم حقیقت و راستی را بمن باز گو .

ب

۱۱- زردشت بحالتی که در کناره بلند رود دارجه Dareja در برابر اهور مزدا ، در برابر پاکان ، در برابر آئین نیک ، در برابر اردیبهشت امشاسبند ، در

۲۴ و ۲۵ فصل ۵۶ مینو خرد چنین گفت (اگر تو آئین مزدا را انکار نمائی سلطنت جهان را در مدت یکهزار سال بتو خواهم بخشید همچنانکه به وزعن بخشیدم) .
۳- برطبق مینو خرد نخستین وظیفه مزدا پرست اینست که اهود مزدا را آفریننده ولی اهریمن را ویران کننده بداند . در بند هش چنین می نویسد (اسفندار مذ است که آبها را در زمان بیکران آفریده است . این آبها در آفرینش اولیه جهان مانند یک قطره بود) .

برابر شهریار امشاسبند و در برابر اسفندار مذ امشاسبند نشسته بود از اهور مزدا پرسید و گفت.

ای اهورمزدا و آفریننده جهان جسمانی و ای مقدس، بگو بدانم.

۱۲ - چگونه میتوانم جهان را از دیو دروغ نجات دهم. از اهریمن زشت نجات دهم. چگونه میتوانم ناپاکی مستقیم را از این بردن براندازم. چگونه ناپاکی نامستقیم را، چگونه دیو ناسورا، چگونه مرد پارسا را از آلودگی پاک سازم، چگونه میتوانم پاکی و طهارت را بمرد پارسا باز دهم.

۱۳ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، ستایش کن ای زرده‌شده آینه نیک مزدا را، ستایش کن ای زرده‌شده امشاسبندان را که در هفت کشور روی زمین حکومت میکنند بی‌آنکه دیده شوند.

ستایش کن ای زرده‌شده، آسمان مستقل و خودآفریده را، زمان بیکران و وایوی (خدای باد) فعال و کارگر در بالا را.^۴

۱۴ - ستایش کن ای زرده‌شده، باد توانای مزدا آفریده و نیکوکار دختر اهورمزدا را. ستایش کن ای زرده‌شده، فروهر مرآکه بسیار بلند پایه، نیکو، زیبا، ثابت قدم، دانا و در اندام و پارسائی تمام و تمام است.

۱۵ - ستایش کن ای زرده‌شده اهورمزدا را.

زرده‌شده کلام را بازگو کرد و چنین گفت.

ستایش میکنم اهورمزدا و آفرینش مقدس را.

ستایش میکنم مهر ایزد سرور دشتهای فراخ را. مهر ایزد سلاحدار را که

^۴ - راجع به لفظ خوداتا و خودآفریده رجوع شود بحاشیه شماره ۱ صفحه ۷۴.

اسلحة شکست ناپذیر در بر دارد.

ستایش میکنم سروش مقدس و خوش قامت را که اسلحه در دست گرفته و بالا سر دیو ها می گرداند.

۱۶ - ستایش میکنم کلام ایزدی بسیار فیروزمند را.

ستایش میکنم آسمان خودآفریده و زمان بیکران و هوای فعال و کار گردد بالای سر را.

ستایش میکنم باد توانای مزدا آفریده و زیبا و نیکوکار، دختر اهورمزدا را.

ج

۱۷ - زردشت از اهورمزدا پرسید. ای آفریننده موجودات نیک و ای اهور مزدا، بگو بدانم چگونه ستایش نمایم و چه تقدیم دارم آفرینش اهورا را.

۱۸ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت، بسوی درختانی که در رشد و نمو هستند پیشرو، بسوی یکی از این درختان که بلند و تنومند باشد پیشرو و این کلام را بخوان « بتو ای درخت زیبای مزدا آفریده و مقدس ستایش میکنم. اشم و هو.

۱۹ - مرد روحانی یک شاخه بر سرم بطول یک خیش گاو آهن جدا میکند و به پهناي یک دانه گندم جدا میکند. مردان دیندار باید چشم خود را بشاخه بر سرم خیره نمایند و آنرا هنگام ستایش اهورمزدا بادست چپ بگیرند و بساقه های طلائی رنگ و زیبای گیاه هوما و به خرد نیک و راتوی عالی چنان مزدا آفریده تقدیم بدارند.

۲۰ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت. ای اهورمزدای توانا و بیخواب، تو هستی که بیهوشی در تو راه ندارد، بگو بدانم وقتی و هو هنوز بوسیله مستقیم ناپاک شود، بوسیله نامستقیم ناپاک شود و دیوها از جسم مرده خارج شوند و آن را آلوده سازند چگونه پاک و ظاهر میشود.

۲۱ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت . تو باید شاش گاو از یک گاو نر تمام عیار و خوش اندام بdest آوری . مردی را که باید تطهیر شود بزمین مزدا آفریده هدایت نمائی . کسی که باید تطهیر کند در اطراف آن یک شیار می کند .

۲۲ - وی باید یکصد بار دعای اسم و هو بخواند .
« راستی و پارسائی بهترین دارائی و نیکبختی انسان است . نیکبختی برای کسی که پارسا و مقدس است .

وی باید دو برابر همان مقدار دعای اهون وریه بخواند .
« اراده و خواست خداوند دستور خیر و نیکی است تا آخر .
وی باید چهار بار با شاش گاو مادیه و چهار بار با آب مزدا آفریده شستشو نماید

۲۳ - در اینصورت است که وهمنو پاک خواهد شد . انسان پاک خواهد شد .^۵
وی باید وهمنو را با دست چپ و دست راست و یا با دست راست و دست چپ بگیرد . وی باید وهمنو را در معرض روشنیهای توانا قرار دهد تا بوسیله ستار گان آفریده خدایان ، تابناک شوند و نهش بپایان رسد .^۶

۲۴ - پس از نه شب باید نذورات به آتش تقدیم داری ، هیزم سخت به آتش
تقدیم داری ، عطربیات از گیاه و هو گنو تقدیم داری و پوشک را خوشبو سازی .

۲۵ - پوشک پاک خواهد شد . هر د پاک خواهد شد و وی باید پوشک را با دست
چپ و دست راست و با دست راست و دست چپ در دست گیرد و چنین تلاوت کند .

۵ - واژه وعمنو در بندوهاي ۲۰ تا ۲۳ متن بمعني پوشک است .

۶ - عبارت (آفریده خدایان) از دو واژه اوستائي بغو دا تانم

معني آفریده و مختلف بغها ترجمه شده است . Bagho datanam

« ستایش می‌کنم اهورمزدا را ، ستایش می‌کنم امشاسبان را ، ستایش می‌کنم پارسایان دیگر را .

۵

۲۶ - زردهست از اهورمزدا پرسید و گفت ، ای اهورای توانا و با اقتدار بگو بدانم ، من باید مرد پارسا را وادار کنم ، زن پارسا را وادار نمایم ، بد کاران را وادار نمایم ، دیو پرستان را وادار نمایم ، دیو پرستانی که در گناه بسر می‌برند تازمین خداداده و آب روان و گندم بحال ترشد و روئیدن و شروتهای دیگر را هدیه کنند یانه اهورمزدا پاسخ داد و گفت . آری می‌توانی .

۲۷ - ای آفریننده جهان مادی و ای مقدس بگو بدانم آنچه شخص در این جهان می‌بخشد و کار نیک می‌کند بکجا میروند و به روح و روان خود چه کسب نمایند^۷

۲۸ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت . پس از مرگ انسان دیوهای جقیر و بد کاران چشم وی را از حدقه بیرون آورند و در شب سوم هنگامی که شفق صبح می‌درخشد و مهرایزد که سر تا پا اسلحه در پر گرفته بالای کوه میرسد و خورشید نمایان می‌گردد .

۲۹ - در این دنگام است که دیو ویزارش Vizaresh روان بد کاران فتاپذیر را در بند و زنجیر همراه آورد . بد کاران دیو پرست را که در گناه زیسته‌اند . وی در راه و جاده‌ای که بوسیله زمان آفریده شده وارد می‌شود . روح و روان در سر پل چنوار مزدا آفریده قسمت خود را از ثروت و مالی که در زمین خاکی به وی رسیده بود مطالبه نماید .

۷ - دهارلن دانشمند دیگر فرانسوی بند ۲۷ را بشرح ذیر ترجمه کرده است « ای آفریننده جهان مادی و ای مقدس بگو بدانم ، پاداش نیکی و کیفر گناه در کجا خواهد بود . سزای نیک و بد در کجا انجام می‌شود . سزای نیک و بد که انسان برای روح و روان خود کسب می‌کند در کجا است . (صفحه ۱۹۷ کتاب اوستا)

۳۰ - در این هنگام است که یک دختر زیبای جوان با قدر آراسته و توانا و قامت بلند همراه سگهای خود حاضر می‌شود. دختر جوانی که بخوبی می‌تواند بد و خوب را از هم تشخیص دهد و خوشبخت و هنرمند و صاحب اولاد و فرزند می‌باشد روح و روان بد کاران را بسوی تاریکی رهبری می‌کند و روان پارسایان را از بالای کوه عبور میدهد و در بالای پل چنواه همراه ایزدان آسمانی جای میدهد.

۳۱ - در این هنگام است که بهمن امشاسپند از تخت زرین خود بر می‌خیزد و چنین گوید.

«ای پارسا بگو بدانم، چگونه از دنیای فانی بجهان باقی رسیدی».

۳۲ - ارواح پارسایان شاد و خرم از برابر اهورمزدا و از برابر امشاسپندان، برابر تخت زرین و از برابر عرش و گرو نمان مسکن اهورمزدا، مسکن امشاسپندان و مسکن پارسایان دیگر عبور می‌کنند.

۳۳ - مرد پارسا پاک و طاهر است اما بد کاران و دیوان پست از بوی خوش وی پس از مرگ بخود می‌لرزد مانند برهای که در برابر گرگ بلر زد.

۳۴ - پارسایان در آنجا گرد آمدند. نریوسانگه Nerio Sanha همراه آنان است. نریوسانگه دوست اهورمزدا است.

۵

ستایش کن ای زرده‌شیت، آفرینش اهور مزدا را.

۳۵ - زرده‌شیت این کلام مرا تکرار نمود و گفت.
ستایش می‌کنم آفرینش مقدس اهور مزدا را.

ستايش ميكنم دريای وروکاش را .

ستايش ميكنم آسمان زيبا را .

ستايش ميكنم روشنی بی پایان خودآفریده را .^۷

۳۶ - ستايش ميكنم بهشت پارسایان را .

ستايش ميكنم گرۇنمان ، مسكن اهورمزدا ، مسكن امشاسبان و مسكن پارسایان دیگر را .

ستايش ميكنم مكان و فضای خودآفریده سودمند سرمدی و پل چنواه مزدا آفریده را .^۸

۳۷ - ستايش ميكنم سوکای نيك دارندۀ ديده تيزبين را .

ستايش ميكنم فروهرهای توانای پارسایان را .

ستايش ميكنم بهرام اهورا آفریده را که فر^۹ کامياپي مزدا آفریده در بردارد

۷ - « عبارت (دوشى بى پایان خودآفریده) از عبارت اوستائى (انگریه روشو خوداته) ترجمه شده و روشنی بی پایان مكان اهورا میباشد . این مكان شکل مزدائی فضا است .

۸ - « جمله اوستائى در بند ۳۶ متن عبارت ميشوانه گاتوه خوداته

Misvanaha Gatvahe Hvadhathe

به (مكان خود آفریده سودمند سرمدی) ترجمه شده و فریونگه در توضیع از یسنا ۱۹ فصل یکم چنین مینویسد (مكان ، دین و زمان همیشه وجود داشته و داردند) و جمله (ميشوانه گاتوه خوداته) بمعنی (مكان خودآفریده نیک سرمدی) میباشد . خوداتاهه Hvadhathe صفت آسمان و اشكال آسمانی است . ميشوانه گاتوه نام دیگر فضای آسمان میباشد . این فضا مانند روشنی بی پایان مسكن اهورمزدا است . تمثیل و تشبیه گاتوه به روشنی بی پایان از عبارت بند هش استقباط میشود و در این کتاب می نویسد که مسكن اهورمزدا بنام روشنی بی پایان نامیده شده است .

ستایش میکنم تیشنتر ستاره زیبا و فیروزمند را که شکل و هیکل وی مانند گاو نر با شاخه زرین است.

۳۸ - ستایش میکنم نیکوکاران و گاتهای پارسرا.

ستایش میکنم گاتهای اهنوتی Ahunaveiti (یا گاتهای اهنود) را.

ستایش میکنم گاتهای اوشتوتی Ushtavaiti (یا گاتهای اشنود) را.

ستایش میکنم گاتهای اسپتمدرا.

ستایش میکنم گاتهای وهیشتو هیشتو را.

۳۹ - ستایش میکنم کشورهای ارزه و سواوه را.

ستایش میکنم کشورهای فرزنشو و ویدافشو را.

ستایش میکنم کشورهای وربارشه و وروزارشه را.

ستایش میکنم حنیراط درخشان را.

ستایش میکنم هیلمند زیبا و فیروزمند را.

ستایش میکنم اشی نیک را.

ستایش میکنم دانائی نیک را.

ستایش میکنم دانائی پاک را.

ستایش میکنم فر سرزمین آریانها را.

ستایش میکنم فر درخشان جمشید، شبان نیکورا.

۴۰ - شادی و لذت و رضایت خاطر برای سروش مقدس نثار شود. سروش

فیروزمند و سروش خوش قامت را.

ننورات به آذر تقدیم دارید، هیزم سخت به آذر تقدیم دارید، عطربات

وهو گنه به آذر تقدیم دارید.

ستايش کنيد آتش برق (يا آتش وزيشته) را که ديو اسپنجقره Spenjaghra را بهلاكت رساند .
اغذيه پخته و نذورات لب رين و سرشار را به آذر تقديم داريid .

۴۱ - ستايش کنيد سروش مقدس را تا بتواند ديو کوندي را ضربت زند .
ديوي که بدون نوشيدن مست است . ديوی که بد کاران و ديوپرستان را در دوزخ پرتاب کند ، بد کاراني که همه وقت در گناه بسر همپرند .

۴۲ - ستايش ميکنم ماهی Kara را . ماهی که در زير آبهای در عمق درياچه ها بسر همپردد .
ستايش ميکنم هرزوی خود آفریده و قديم را که جنگ آورتر از مخلوقات هردو خرد ميپاشد .^۹

۴۳ - ديوها از اين سمت و آن سمت درجست و خيرند . انديشه ديوها باين سمت و آن سمت نگران است . اين ديوها عبارت اند از اهريمن پر مرگ ، ديو ديوها ، ديو انдра Indra ، ديو سورو Sauru ، ديو نونهتیه Nonhaithya ، ديو توروی Taurvi ، ديو زری zairi ، ديو خشم سلاحدار قتال ، ديو آكتشه Akatasha ، زمستان ديو آفریده ، ديو نامرئی ويراني ، ديو پيری که پدران را آزار دهد ، ديو بويني Buiti ، ديو دريوی Driwi ، ديو دوي Daiwi ، ديو کاسوی kasvi ، ديو پتیشه Paitisha ، ديو آساترين ديوها .

۹ - واژه مهرزو Merezu دا بعضی به (كهکشان) ترجمه نموده اند اما دارهستن در توضیح این لفظ چنین مینویسد « از دو صفت خود آفریده و قدیم که برای مهرزو تعیین شده معلوم میشود يك ذات سرمدی است باين معنی که يكی از اشکال آسمان ، روشنی ، فضا یا زمان میپاشد » .

۴۴ - اهریمن پست و حقیر و پرمرگ فریاد زد و چنین گفت « بیائید برویم به دهانه کوه آرزور Col D'azur و از بدکاران و دیوهای حقیر دیدن کنیم » .

۴۵ - دیوهای حقیر و بدکاران ناله و نعره زنان به دهانه کوه آرزور شتافتند .

۴۶ - و چنین فریاد زدند « زردهشت مقدس درخانه پوروشسب زائیده شده است، چگونه میتوانیم وی را بهلات کت رسانیم . او دارنده سلاحی است که دیوهای را تباہ سازد . او آفت دیوها است . او دروغ تر از دروغ است . او میتواند دیوپرستان و ناسوی دیو آفریده و دروغ و کلام دروغ را تباہ سازد .

۴۷ - در این هنگام است که بدکاران و دیوهای حقیر و پست بجهان تاریکیها و بجهان دوزخ فرار کردند .
ashm و هو .

۱۰ - راجع بکوه آرزور و دهانه آرزور درجوع شود به حاشیه شماره ۴ صفحه ۸۸

فصل پیشتم

طریته طبیب و مبارزه وی با بیماری . گیاه برای درمان دردها . کلام ایزدی برای رفع بیماری .

۱ - زردشت از اهورمزدا پرسید و گفت . ای اهورمزدا وای خرد نیکوکار ، آفرینشده جهان جسمانی وای مقدس ، بگوبدانم ، درمیان درمان دهنده‌گان ، دانایان ، نیکبختان ، ثروتمندان ، زیبایان ، توانایان و پادشاهان پیشدادی کدام است نخستین کسی که بیماری را در خود بیماری در بند نهاد . مرگ را در خود مرگ در بند نهاد . شمشیر را از تن هر دان دور نمود . تب سوزان را دور نمود .

۲ - اهورمزدا پاسخ داد و گفت . طریته طبیب از میان درمان دهنده‌گان ، دانایان ، نیکبختان ، درخشندگان ، توانایان و پادشاهان پیشدادی نخستین کسی است که بیماری را در خود بیماری در بند نهاد . مرگ را در خود مرگ در بند نهاد . شمشیر چرخنده را از تن انسان دور نمود . تب سوزان را دور نمود .

۳ - طریته طبیب از کانون درمانها و از سر چشمہدواها پرسش نمود و این درمان را از خشنتر وریو (خدای فلزات) دریافت کرد تا در برابر بیماری و مرگ مقابله و مقاومت کند .^۱

۱ - « طریته THR1TA در هوم یشت بهترین فرد نیکوکار از خانواده سام SAMA شناخته شده است . خشنتر وریو VAIRYAKHSHATHRA خدای فلزات است که کارد جراحی را برای درمان بیماری به طریته طبیب تسلیم کرد .

تا دربرا برد و دربرا برت مقابله کند.

تا دربرا بربیماری سارنه و بیماری سرشته مقابله کند.

تا دربرا بربیماری آزنه و بیماری آزهیه مقابله کند.

تا دربرا بربیماری کروگه و آزیوکه مقابله کند.

تا دربرا بربیماری دروگه و آستریه مقابله کند.

تا ددبرا برچشم زخم و دربرا برفساد و ناپاکی که اهریمن بر ضد جسم انسانی آفریده مقابله کند.

۴ - من هستم اهورمزدا که گیاهان درمان دهنده راه مراء آورده ام. گیاهانی که صدها، هزارها، ده هزارها در اطراف یگانه درخت گوکرن GAOKERENA می رویند. ۲

۵ - تمام این گیاهان را استفاده خواهیم نمود. تمام دستورها را مورد عمل قرار خواهیم داد. تمام این ادعیه را تلاوت خواهیم نمود، برای سلامت جسم و تن انسانها.

۶ - برای مقاومت و مقابله با بیماری و برای مقاومت با مرگ، برای مقاومت با دزد والم. برای مقاومت با تب.

برای مقابله با بیماری سرانه. برای مقابله با بیماری سارشته.

برای مقابله با بیماری ازانه. برای مقابله با بیماری ازاهو.

۲ - « گوکرن همان گیاه هوم سفید میباشد و عمر جاویدان بخشد. در بند هش فصل ۱۸ بند ۱ تا ۳ نقل شده که هوم سفید بنام گوکرن نامیده شده و در دریای وروکاش یا دریای فراخکرت و در عمق آب میروید و از این گیاه حیات وزندگی نوین بدست آید و این گیاه است که حیات جاویدان بخشد. دیو زنگ برای مبارزه با این گیاه یک وزغ بزرگ، بدترین آفریده اهریمن را پدیدآورد. اهورمزدا برای دفع این وزغ دوماهی کارا CARA خلق کرد.

برای مقابله با بیماری کروگه ، برای مقابله با بیماری آزیو که .

برای مقابله با بیماری دروکه . پرای مقابله با بیماری آستریه .

برای مقابله با چشم زخم . برای مقابله با فساد و ناپاکی که اهریمن برضت
تن و جسم انسانها آفریده است .

۷- بیماری را بعقب میرانم . مرگ را بعقب میرانم . درد والم را بعقب میرانم .

تب را بعقب میرانم .

بیماری سارنه را بعقب میرانم . بیماری سارشته را بعقب میرانم .

بیماری آزنه را بعقب میرانم . بیماری آزهوه را بعقب میرانم .

بیماری کروگه را بعقب میرانم . بیماری آزیو که را بعقب میرانم . بیماری
دروکه را بعقب میرانم . بیماری آستریه را بعقب میرانم .

چشم زخم را بعقب میرانم .

۸- خواهش میکنم ای اهورا ، برای ما سلطنت توانا و با اقتدار هر حمت

کن قا بنیروی وی بتوانیم دیو دروج را ویران نمائیم . دیودروج را بنیروی خود
وی ویران سازیم .

۹- بیماری اشیره را خواهم برانداخت . بیماری آغیری را خواهم برانداخت .

بیماری آغیری را خواهم برانداخت . بیماری آقره را خواهم برانداخت . بیماری
را خواهم برانداخت . مرگ را خواهم برانداخت . درد والم و تب را خواهم
برانداخت . بیماری آزنه و بیماری آزهیوه را خواهم برانداخت . بیماری دروکه و
آستریه را خواهم برانداخت .

۱۰- من همه بیماریها و همه مرگها را خواهم برانداخت . همه جهی ها و

همه پریها را خواهم برانداخت . همه جنیهای رشت را خواهم برانداخت .

۱۱ - ائیریه مه آیشیو - «ائیریه مه آیشیو است که آرزوها را برآورده سازد برای شادی انسانها و شادی زنان زرده است. برای خاطر و شادی و هومنو. برای پاداش مستقیمی که سزاوار دین مزدا است. برای خاطر راستی و پارسائی است که آرزو دارم اهورمزدا لطف و کرامت عطا نماید.

۱۲ - ائیریه مه است که آرزوها را برآورده میسازد و همه بیماری و مرگ را براندازد. همه جادو گران و همه پریها و جنیها را براندازد.

۱۳ - یته اهوریه - «اراده خداوند دستور خیر و نیکی است. خیرات بهمن امشاسبند برای اعمال نیکی است که در این جهان در راه مزدا انجام شود. هر کس مستمند را یاری نماید اهورا را کامروا میسازد.

۱۴ - کمنه مزدا - «کدام حمایت گروپشتیبان برای من عطانمودی هنگامی که مرد شریر و بدکار مزاحمت مرا فراهم دارد. بیاری آتش تو و یاری بهمن امشاسبند است که نیکی و خیر را محافظت میدارم. خواهش میکنم دین را مانند دستور زندگی برای من آشکار کن.

که وترم جهه - «کدام فیروزمند است که از دین و آئین توحیحی خواهد نمود. خواهش میکنم اعلام بدار بطور واضح و روشن که رهبر هر دو جهان هستی. باشد سروش و بهمن امشاسبند با من و با هر کس که تو خواهی همراهی و یاری نمایند.

۱۵ - خواهش میکنم ای مزدا وای اسفندار مذما را از آزار کسی که مزاحمت نماید حمایت کن. دروغ دیو آسارا تباہ ساز. مسکن و کانون دیوها را تباہ ساز.

آفرینشده دیوها را تباہ ساز. ای کسی که دیوها را بزرگ و نیرومند سازی نیست و نایبود شو. ای دروج نیست و نایبود شو نیست و نایبود باش برای همیشه از هناظق شمال تا جهان جسمانی پرخیز و برکت را گرفتار مرگ نسازی.

فصل پیشست و پنجم

ستایش گاو . ستایش ابرو باد . دریای ورد کاش محل تجمع
آبهای . نطفه گاو نر در ماه . نطفه آبهای در ستاره ها .

۱ - ستایش میکنم بتوای گاو نیکو کار . ستایش میکنم بتوای گاو پر خیر و
برکت . ستایش میکنم بتوای گاو که روز بروز نسل تو کثیر شود . ستایش میکنم بتوا
ای گاو که روز بروز چاق و بزرگ شوی . ستایش میکنم بتوای گاوی که روزی
را بمرد پارسا بخشی . ستایش میکنم بتوای گاو که جهی واشموغ ناپاک و فرد بد کار
سدد آزار توهستند .

۲ - دی ابرها ، بیائید . از بالای آسمان در زمین نازل شوید . هزاران
قطره باران . ده هزاران قطره باران . این کلمات را تلاوت کن ، ای زرده شتم قدس
برای اینکه بیماری را تباہ سازی . مرگ را تباہ سازی . بیماری ضربت زننده را تباہ
سازی . مرگ ضربت زننده را تباہ سازی . بیماری گاده وایه گاده را تباہ سازی .

۳ - اگر مرگ بعد از ظهر بسراج تو آید ، درمان هنگام عصر خواهد رسید .
اگر مرگ هنگام عصر بسراج تو آید ، درمان هنگام شب بتخواهد رسید . اگر
مرگ هنگام شب بسراج تو آید ، درمان نزدیک صبح بتخواهد رسید .
با این بارانها است که آب از نو ، زمین از نو ، گیاه از نو ، درمان از نو و سلامت

وبهبود از توبت خواهند رسید.

۴ - دریایی و روکاش محل تجمع آبها است . بالا روند و پائین ریزند بسوی راه و جاده آسمانی و بسوی زمین . بسوی زمین و بسوی جاده آسمانی تونیزای ابر برخیز و گردش کن آفرینش و فزونی از کسی است که اهورمزدا جاده را برای وی آفریده است .

۵ - برخیز ، برخیز ای خورشید با اسبان تند رو از میان کوه البرز عبور کن و جهان را منور و روشن گردان . تونیز برخیز هر گاه خواهان بهشت هستی و پیش رو از جاده ای که بوسیله خدایان ساخته شده و از طول جاده شیری که هموار ساخته اند .

۶ - کلام ایزدی است که کردارزشت را نابود میکند ، از توابی مرد خواهش میکنم پیدایش و فزونی را پاک و پاکیزه ساز . از توابی زن خواهش میکنم تن و نیرو را پاک و پاکیزه ساز . آرزو دارم صاحب فرزند باشی و شیر تو فراوان شود .

۷ - دارنده شیر و چربی و روغن و نسل پاک خواهی شد . برای توهزار چشم پاک ارزانی خواهم داشت . چشمهای که بسوی کشتزارهار و اوان است . کشتزاری که غذا و خوراک برای کودکان فراهم میدارد .

۸ - دریایی و روکاش محل تجمع آبها است . بالا روند و پائین ریزند بسوی راه و جاده آسمانی و بسوی زمین . بسوی زمین و بجایه آسمانی . تو نیز ای ابر برخیز و گردش کن برای پیدایش و فزونی از کسی که جاده را اهورمزدا برای وی هموار ساخته است .

۹ - برخیز، برخیزای ماه که تخمه گاو ندر توجای گرفته است. از بالای کوه البرز عبور کن و جهان را منور و روشن بساز. تو نیز ای مرد برخیز هر گاه خواهان بهشت هستی. از جاده‌ای که بوسیله خدايان ساخته شده عبور کن. از جاده شیری (یا کهکشان) که بوسیله خدايان هموار شده است.

۱۰ - کلام ایزدی است که کردار زشت را نابود می‌کند. تو نیز ای مرد خواهش می‌کنم پیدایش و فزونی را پاک و پاکیزه نمائی. تو نیز ای زن خواهش می‌کنم تن و نیرو را پاک و پاکیزه سازی. آرزو دارم صاحب فرزند باشی و شیر تو افزون شود.

۱۱ - دارنده شیر فراوان و روغن و جربی و نسل پاک خواهی شد. برای تو هزار چشم پاک ارزانی خواهم داشت. چشمه‌ای که بسوی کشتزارها روان است. کشتزاری که غذا و خوراک برای کودکان فراهم میدارد.

۱۲ - دریای وروکاش محل تجمع آبهای است. آبهایی که بالا روند و پائین ریزند بسوی جاده و راه آسمانی و بسوی زمین. بسوی زمین و بسوی جاده و راه آسمانی. تو نیز برخیز و گردش کن برای پیدایش و فزونی از چیزی که اهورمزدار و یانیده است.

۱۳ - برخیزید برخیزید ای ستاره‌های عمیق و دور افتاده که تخمه آبهای را در بردارید. از بالای کوه البرز عبور کنید و جهان را روشن بدارید. شما نیز برخیزید هر گاه خواهان بهشت هستید. از طول جاده‌ای که بوسیله خدايان ساخته شده و رهسپارشوید. از راه و جاده شیری که بوسیله خدايان هموار شده‌اند.

۱۴ - کلام ایزدی کردار زشت را نابود می‌سازد. از توای مرد خواهش می‌کنم

پیدايش و فزونی را پاک و پاکیزه سازی . از توای زن خواهش میکنم تن و نیرو را پاک و پاکیزه سازی . آرزو دارم به کودک و شیر نایل شوی .

۱۵ - دارندۀ شیر فراوان و روغن و چربی و نسل پاک خواهی شد . برای تو هزار چشمۀ پاک ارزانی خواهم داشت . چشمهای که بسوی کشتزارها روان است . کشتزاری که غذا و خوراک برای کودکان فراهم میدارد .

۱۶ - دریایی و روکاش (یا دریایی خزر) محل تجمع آبها است . آبهایی که بالا روند و پائین ریزند بسوی جاده و راه آسمانی و بسوی زمین . بسوی زمین و بسوی جاده و راه آسمانی . شما نیز برخیزیدو گردش نمائید برای پیدايش و فزونی از چیزی که اهورمزدا رویانیده است .

۱۷ - هنگامی که برخیزم دیو کهوزی KAHVUZHI نعره زنان می گریزد ، دیوا یهی AYEHI نعره زنان می گریزد . دیوجهی که در اختیار دیویاتو UYATU میباشد نعره زنان میگریزد .

۱۸ - من باید بیماری اشیوه را بر اندازم . بیماری آغیره را بر اندازم . بیماری را بر اندازم . مرگ را بر اندازم . الم و درد را بر اندازم . تب را بر اندازم . بیماری سرونه و سروشته را بر اندازم . بیماری درو که واستریه را بر اندازم .

۱۹ - همه بیماریها و مرگ را بر اندازم . همه دیوهای جادو گروپریها و همه جنبهای زشت و متقو را بر اندازم .

۲۰ - ائیریه مه ایشیو . باشد که ائیریمه همه آرزوها را برای شادی انسانها و شادی زنان زردشت برآورده سازد . برای شادی و هومنو همراه پاداشی که سزاوار

دین مزدا است.

۲۱ - باشد که ائمیریه مه بیماریها را تباہ سازد. هرگ را تباہ سازد. جادو را تباہ سازد. همه پریها و جنیهای زشت را تباہ سازد.

یته آهوریه - «اراده خداوند دستور خیر و نیکی است. خیرات بهمن امشاسبند برای خاطر اعمالی است که در راه مزدا در این جهان انجام شود. کسی که از مستمند دستگیری کند سطوت و سلطنت اهوررا فراهم میدارد.

کمنه مزدا تا آخر.

کهورترم جهی تا آخر.

فصل بیست و دوم

مکالمه اهورمزدا با کلام ایزدی . مکالمه اهورمزدا با سوکای نیک . مکالمه اهورمزدا با ائیریمه ، مکالمه ائیریمه با نریوسنک .

۱ - اهورمزدا بزردشت مقدس چنین گفت . من اهورمزدا ، هنگامی که این خانه زیبا را ساختم بسیار درخششند و از دور نمایان و مرئی ساختم .^۱

۲ - در این هنگام است که اهریمن نابکار و مرگبار بر مخلوق، من نگاه کرد و نظر از نمود و بر ضد من نه رقم بیماری و نود و نه هزار و نه صد و نود و نه رقم و نه برای بر نه هزار رقم بیماری پدید آورد و تو (ای کلام ایزدی) بگو بدانم میتوانی این بیماریها را شفا و درمان بخشی .

۳ - من در بدل و عوض برای تو یکهزار اسب تندر و دارنه بهترین نیروی مسابقه اسب دوانی خواهم بخشید .

ستایش میکنم بتولای سوکای نیک وزیبای اهورا آفریده و مقدس .^۲
در بدل و عوض برای تو یکهزار شتر تندر و کوهاندار نیرومند خواهم بخشید .

۱ - منتظر زردشت از خانه در فصل ۲۲ آسمان درخششند میباشد .

۲ - « SOAKA » دارنه نگاه خوش و خوب بر ضد دیوچشم زخم میباشد . ایزد سوکا همکار مهر ایزد خدای روشنی خورشید است . مهر ایزد است که خیرات و برگات را از آسمان نیکوکار دریافت میکند و در زمین خاکی به ایزد سوکا تحویل میدهد .

ستایش میکنم بتوای سوکای نیک مزدا آفریده .

۴ - من در بدل و عوض برای تو یکهزار گاو گندم گون خواهم بخشید .
گاوی که هیچگونه عیب و بدی نداشته باشد .

ستایش میکنم تورا ای سوکای نیک و مزدا آفریده و مقدس .
من در بدل و عوض یکهزار عدد رمه ریزو کوچک برای تو خواهم بخشید .
من ستایش میکنم تورا ای سوکای نیک و مزدا آفریده و مقدس .

۵ - من تورا بر کت میدهم از بر کت زیبا که بمرد پارسا بخشیده ام . از بر کت
دوستی که بمرد پارسا بخشیده ام . حاجت را بر آورد . قحطی را بفراوانی تبدیل
کند . فراوانی را سرشارسازد . بیماری را به بیهود تبدیل نماید .

۶ - کلام مقدس به وی پاسخ داد . « بگوبدانم چگونه مرا فیروزنده خواهی
نمود . چگونه نه رقم بیماری را درمان نمایم . نود و نه هزارونه برابرده هزار بیماری
را شفا دهم .

۷ - اهورمزدای مقدس ، نریوسنگ را صدا زد و نزد خود خواست و به وی
چنین گفت . ای نریوسنگ ، سوران جمنها و اجتماعات ، سوارارابه خود باش و بسوی
خانه ائیریمه روان شووبه وی چنین بگو .

۸ - « من که اهورمزدا هستم ، این خانه زیبا (یعنی آسمان) را درخشندۀ واژ
دورمرئی و نمایان ساختم .

۹ - هر این هنگام است که اهریمن ناپکار پر مرگ بر من نگاه نمود و بر ضد

آفریده‌های من نه رقم بیماری و نود و نه هزار و نهصد و نه هزار و نه برابرده هزار
بیماری پدید آورد.

تومیتوانی، ای کلام ایزدی همه این بیماریها را درمان بخشی.

۱۰ - در عوض و بدل برای تو یک‌هزار اسپ تندرو دارنده بهترین جهش و دو
خواهم بخشید.

ستایش می‌کنم بتوای سوکای نیک اهورا آفریده.

در عوض و بدل برای تو یک‌هزار شتر تندرو کوهاندار و نیر و مند خواهم بخشید.

ستایش می‌کنم به تو، ای سوکای نیک اهورا آفریده.

۱۱ - در عوض و بدل برای تو یک‌هزار گاو گندم گون خواهم بخشید،
گاوی که هیچ‌گونه عیب و علت نداشته باشد.

ستایش می‌کنم بتوای سوکای نیک اهورا آفریده و مقدس.

در عوض و بدل برای تو یک‌هزار عدد رمه ریزو کوچک خواهم بخشید.

ستایش می‌کنم بتوای سوکای نیک و مزدا آفریده و مقدس.

۱۲ - من تورا بر کت زیبا میدهم، بر کتی که بمرد پارسا بخشیده‌ام. از بر کت
دوستی که بمرد پارسا بخشیده‌ام. حاجت را برآورد. قحطی را بفزاونی تبدیل سازد.
فراوانی را سرشار کند. بیماری را به سلامت تبدیل نماید.

۱۳ - نریو سنگ، سرور انجمنه و مطیع و فرمان بردار کلام‌های ایزدی
ارابه خود را سوارشذ و بسوی خانه تیریه مه شتافت و بروی چنین گفت.

۱۴ - «اینست کلام مقدس، من هستم اهورمندای آفرینشده موجودات نیک،

وقتی هن این خانه زیبا را ساختم ، وی را درخشند و از دور نمایان و مرئی ساختم .

۱۵ - در این هنگام اهریمن نابکار مرگبار برضم نه بیماری و نفود و نه هزار و نه حد و نه هزار و نه برابر ده هزار بیماری آفرید . بگو بدانم تو ای کلام این دی میتوانی ، این بیماری ها را درمان دهی .

۱۶ - در عوض و بدل برای تو یکهزار اسب تندر و خواهم بخشید . دارندۀ بهترین جهش و دو خواهم بخشید .
ستایش میکنم تورا ای سوکای نیک و اهورا آفریده .

۱۷ - در عوض و بدل برای تو یکهزار گاو گندم گون که هیچگونه عیب و علت نداشته باشد خواهم بخشید .
ستایش میکنم تورا ای سوکای نیک اهورا آفریده .

۱۸ - من تورا بر کت زیباییدم ، بر کتی که بمرد پارسا بخشیدم از بر کت دوستی که بمرد پارسا بخشیدم . حاجت را برآورد . قحطی را بفزونی تبدیل کند . فراوانی را سشار نماید . بیماری را بسلامت تبدیل سازد .

۱۹ - پس از این کلام است که ئیریمه از ادعیه سرشار شد و بسوی کوه مکالمات مقدس روان گردید و بسوی جنگلهای مکالمات .

۲۰ - ئیریمه وقتی از ادعیه سرشار شد نه قسم اسب نرینه همراه آورد .
ئیریمه وقتی از ادعیه سرشار شد نه قسم شتر نرینه همراه خود آورد .
ئیریمه وقتی از ادعیه سرشار شد نه قسم گاو نرینه همراه آورد .
ئیریمه وقتی از ادعیه سرشار شد نه قسم رمه ریزو کوچک همراه خود آورد .

او نه شاخه هیزم همراه آورد و نه شیار رسم کرد و چنین گفت.

۲۱ - «من بیماری اشیره را تباہ سازم . من بیماری آغیره را تباہ سازم . من بیماری آقره را تباہ سازم . من بیماری اوقره را تباہ سازم . من بیماری را تباہ سازم . هن مرگ را تباہ سازم . من درد والم و قرب را تباہ سازم . من بیماری سرو نه را تباہ سازم . من بیماری سرو شتیه را تباہ سازم . من بیماری از نه را تباہ سازم . من بیماری اروهه را تباہ سازم . من بیماری کروگه و بیماری اشووه را تباہ سازم . من بیماری دروکه و بیماری آستریه را تباہ سازم .

۲۲ - هن همه بیماریها و همه مرگ را تباہ سازم . هن همه جنیها و همه پریشا و همه جادوگرهای زشت را تباہ سازم .

۲۳ - غیریمه ایشو آرزوها را مستجاب دارد . برای خاطر شادی مرد ها و شادی زنان زردشت در اینجا نزول میکند . بخاطر شادی بهمن امشاسبند همراه پاداشی که سزاوار دین مزدا است .
خواهش میکنم بخاطر راستی و پارسائی لطف اهورمزدا شامل حال من شود .

۲۴ - ئیریه مه از ادعیه سرشار است . باشد که همه بیماری و همه مرگ را براندازد .
همه جنیها و همه پریها و همه جاودان زشت را براندازد .

۲۵ - یته اهوروئیه - «اراده خداوند دستور خیر و نیکی است . خیرات بهمن امشاسبند بخاطر اعمالی است که در این جهان در راه مزدا انجام میشود . کسی که از مستمند دستگیری کند سلطنت و فیروزی اهور مزدا را فراهم میدارد .

۲۶- کمنه مزدا - «پگو بدانم ای مزدا کدام حمایت گرو پشتیبان برای من عطا نمودی زمانی که مرد بد کار و شریر مزاحمت مرا فراهم دارد . بیاری آذرتو و بهمن امشاسب است که نیکی و خیر را همراه خود نگاه میدارم . خواهش میکنم دین خود را مانند دستور و قاعده زندگی برای من آشکار کن .

که ورترم جبه - «کدام فیروزمند است که دین تورا محافظت نماید خواهش میکنم بطور وضوح بازگو که من راهنمای هر دو جهان هستم . سروش من همراه بهمن امشاسب است برای محافظت من و محافظت هر کس که تو بخواهی ، ای مزدا نزد من خواهند شتافت .

« از آزار کسی که ما را مزاحمت نماید ای مزدا وای اسفندار مذہار ام محافظت نما . نابود شوای دروچ دیو آسا . نیست و نابود باش ای کانون و مسکن دیوها . نیست و نابود باش ای آفرینشده دیوهای . نابود باش ای کسی که دیوهای بزرگ میداری . نیست و نابود باش ای دروچ . نیست و نابود باش برای همیشه از مناطق شمال تا نتوانی جهان جسمانی پر خیر و برگت را تباہ سازی .

پایان وندیداد

تئریخ و نکیدا

باقلم

جیمز دارمستر

ترجمه از فرانسه

جیمز دارمستر دانشمند اوستاشناس شهیر فرانسوی در ترجمه‌های خود از جزوای افزا از دانشمندان دیگر اروپائی هم‌عصر خود از عبارات و متنون این کتاب بشرح و توضیح پرداخته و از کتب پهلوی و ترجمه‌های گجراتی و سانسکریت اوستا و گاهی از شاهنامه فردوسی و کتب مورخان اسلامی شواهد و مدارک ارزنده تقلیل کرده و از این شواهد و مدارک بعضی را در ترجمه‌فارسی و ندیداد در حاشیه کتاب بین علامت نقل نمودیم اما دانشمند نامبرده در دیباچه جلد دوم کتاب خود شرح مختصری برای مندرجات و ندیداد نگاشته و مناسب خواهد بود ترجمه آن را نیز بفارسی در دسترس خواننده گرامی قرار دهیم و چون از زمان این دانشمند تا عصر حاضر لااقل هشتاد سال گذشته و در این مدت طولانی مدارک جدید در اکتشافات باستان‌شناسی بوسیله دانشمندان شوروی از حفریات در تاجیکستان و ازبکستان و ترکمنستان کتوئی یعنی از قلمرو سلطنت پادشاهان کیانی و از شهرهای قدیم قفقازیه و همچنین کتبیه‌های بیشمار بوسیله باستان‌شناسان انگلیسی و امریکائی از دو کتابخانه سلطنتی دو شهر قدیم بابل و نینوا مربوط بسده هفتم ق. م. بدست آمده و این مدارک و آثار زیر خاکی در حل مشکلات تاریخ ایران باستان بالخصوص

در فهم و توضیح از بعضی مندرجات وندیداد مفید و سودمند میباشد در دیباچه ترجمه کتاب با اختصار اشاره نمودیم و از مقایسه و سنجش این دیباچه با شرح وندیداد از دانشمند مزبور تفاوت عقیده در دو عصر متفاوت معلوم و روشن خواهد شد. اینک شرح این دانشمند را از فرانسه بفارسی ترجمه و در زیر نقل میکنیم و ضمناً بترتیبی که در این شرح معمول شده مطالب آن را بوسیله حروف ابجد از همدیگر جدا خواهیم نمود

دکتر موسی جوان

الف

ادبیات مزدیستی در عصر پادشاهان ساسانی از ۲۱ کتاب با ۲۱ نسخه تشکیل میشد و عدد بیست و یک با تعداد کلمات دعای اهون وریه برابر است و واژه نسخ Nask همان لفظ (نسخه) عربی است که از آرامی در فارسی قدیم وارد و مصطلح شده است. از جزوای اوستا آنچه بطور کامل تا بعض حاضر باقیمانده همان نسخ نوزدهم موسوم به وندیداد میباشد. این کتاب بمثیله مجموعه قوانین جماعت پارسیان است.

(C'est le Livre des Lois des Parsis)

برای اینکه موقعیت آن نسبت به نسکهای دیگر اوستا واضح شود باید با اختصار توضیح دهیم.

بیست و یک نسخ اوستا بسه قسمت منقسم گشته و هر قسم مشتمل به هفت نسخ میباشد قسمت نخستین بنام نسخ گاسانیک Gassanik یا گاتیک Gathique نامیده شده و مشتمل بر استوتیشت و شش نسخ دیگر در توضیح و تفسیر آن است.

قسمت دوم موسوم به نسخ حقوقی و قانونی بنام داتیک Datique است و این قسمت مشتمل بر قوانین مدنی و جزائی و دینی زردشت میباشد و هفت نسخ باقی اوستا بنام هادخ منسریک Hadak Mansarik از موضوعات مختلفه تاریخی و افسانه‌ای و علمی بحث مینماید و نسخ نوزدهم بنام وندیداد در جزو نسکهای قانونی

بشمار رفته و مندرجات آن در واقع از قوانین مزدیسنی است نه اینکه همه این قوانین را مشتمل باشد.

در کتاب دینکرد از شش نسخ قانونی و فهرست آنها با اختصار سخن رفته و از این قسمت چهار نسخ بیشتر مربوط به مسائل و موضوعات حقوقی است و این چهار نسخ یکی بنام نیکاتم Nikatum ، دوم بنام گانبسر نیجات Ganbasar Nijat سوم بنام هوپرم Husparum ، چهارم بنام سکاتم Sakatum نامیده شده‌اند . از این چهار قسمت نخستین و دومن و چهارمین به موضوعات مدنی و جزائی و قسمت سوم به موضوعات دینی مربوط می‌باشد و قسمت سیترادت citradite و بغان یشت نسخ حقوقی و قانونی بشمار می‌روند و از بغان یشت قسمت عمده بدست ما رسیده‌انو همان یشتهای متعدد است .

از مطالعه در مندرجات وندیداد واضح خواهد شد که قسمت عمده از فصول آن راجع به مراسم تطهیر و پاک نمودن اشیاء از آلودگی به نجاست دیوهای اهریمنی و بیرون انداختن این دیوها از تن انسان است و از این جهت است که وندیداد بنام (قانون دشمن دیوها) یا بعبارت ویدوه‌دادتم V1 deavo datum موسوم شده است و کتاب وندیداد یا ویدوه داتم بطور کلی مجموعه قانونی زردشت را شامل می‌باشد و به نسخ مخصوص اطلاق می‌شود و در آن از مبارزه قانون بروضد دیوها سخن رفته ولو اینکه در ضمن آن از موضوعات دیگر نیز بحث شده است . کتاب وندیداد بیست و دو فرگرد یا بیست و دو فصل تشکیل شده و دو فصل نخستین و سه فصل آخرین در توضیح از نسخ هادخ منسوب یک جنبه افسانه‌ای داشته و از مسائل خاصه دینی و تاریخی بحث مینماید . در فصل اول وندیداد از کشورهای ایرانی نشین مزدا آفریده و از آفتهایی که در برابر هریک از این کشورها بوسیله اهریمن پدید آمده یاد شده است . فصل دوم راجع به مکالمات اهور مزدا با جمشید و زندگی اولیه انسانی است و اهور مزدا در این مکالمات بجمله پیشنهاد نمود در ترویج آیین

وی بکوشد اما جمشید خودرا در انجام این مأموریت ناتوان دید و پیشنهاد را رد نمود و قبول کرد مردمان را سلطنت کند و روی زمین را آباد و وسیع و پر حاصل سازد و بدستور اهورمزدا غار بزرگی بنام غار جمکرد بساخت و تزادهای مختلف از گیاهان و جانداران نیک و انسان در آن جای داد تا نسل آنان پس از فرونشستن سیل و یخ بندان که اهورمزدا پیشگوئی نموده بود در روی زمین باقی بماند . در سه فصل آخر از کتاب و شرایط طبابت و اثرات شفا بخش آب و کلام ایزدی (طبق فصل ۲۱ و ۲۲) بحث شده است . در فصل اخیر از سعی و کوشش اهریمن برای فریب دادن زردشت و یا کشتن وی و بالاخره الهام زردشت از طرف اهورمزدا نقل شده است . در دو فصل ۳ و ۱۸ از مسائل قانونی صحبت بمبان آمده و فصول ۵ و ۱۲ که قسمت عمده و ندبداد را تشکیل میدهد راجع بدفع ناپاکی از تماس با جسد مرده و وسائلی است که در دفع این ناپاکی و آسودگی تأثیر دارد و در فصول ۱۶ و ۱۷ و قسمتی از فصل ۱۸ از اقسام آسودگی و نجاست از طریق جنسی و غیر جنسی و جلوگیری از این آسودگی نقل شده است . فصل ۱۳ و ۱۴ وندیداد مربوط به نگاهداری سگ و رفتار با وی و مزایا و حقوق سگ و کیفر و مجازات کسانی که در صدد آزار این حیوان برآیند گفتگو بعمل آمده . فصل ۳ راجع به ستایش زمین خاکی و فصل ۴ مربوط بتعهدات و قراردادها و مطالب حقوقی از مدنی و کیفری است .

در وندیداد کمتر فصلی است که وحدت کامل در مباحث آن وجود داشته باشد و هر فصلی که از حیث مطلب کوتاه تر است وحدت در آن بیشتر است . چنانچه فصل ۱۰ راجع بادعیه و اوراد برای راندن و بیرون اندختن دیوها و فصل ۱۲ در تعیین مدت سوگواری برای خویشان متوفی و فصل ۱۷ راجع به بریدن موها و ناخنها سخن رفته است . بعضی از موضوعات در فصول وندیداد در نسکهای دیگر اوستا نیز تکرار شده از آن جمله مطالب فصل ۴ راجع بقراردادها و تعهدات و کیفر جراحات و ضربات در نسک نیکاتم نیز آمده و بخشی از این نسک

موسوم به پنکر راتیستان Patkar ratistan در بازجوئی و تحقیقات قضائی است. بخشی دیگر موسوم به زتمیستان Zatmistan راجع به وارد نمودن ضربات و بخش سوم موسوم به رشیستان Rashistan در جرائم مریوط بجراحات . بخش چهارم موسوم به همه ملیستان Hame malistan در تشریفات محاکمه و اصول دادرسی است . در فصل هفتم وندیداد راجع بشرط طبابت و پزشگی و اجرت طبیب جالب دقت میباشد. این موضوع در نسخه هوسپار مورد تحقیق قرار گرفته است.

فصل ۱۳ وندیداد راجع باحترام سگ و جلوگیری از آزار سگ که در جلد هشتم کتاب دینکرد فصل ۲۳ توضیح شده مجدداً در نسخه گانبر نیجات مورد بحث واقع گشته است. قسمت عمده از وندیداد راجع بمراسم تطهیر و پاک نمودن اشیاء از آلودگی پنجاست دیوها و جسد مردها است اما در نسکهای دیگر در این موضوع با اختصار بر گزار شده و بهمین جهت است که مطالب بیشتر وندیداد جنبه دینی پیدا کرده است .

ب

از مطالعه در فهرست مندرجات وندیداد گرچه مباحث مختلفه آن فی الجمله معلوم می گردد اما مناسب خواهد بود راجع بقواعد و اصول کلیه که در اساس و پایه این مباحث قرار گرفته توضیح دهم . در بند ۲۱ فصل ۵ و بند ۱۸ فصل دهم نقل شده که (پاکی واشوئی بزرگترین ثروت و دارائی انسان پس از تولد است). این اصل در همه مطالب وندیداد جلوه گر میباشد . لفظ يزدائو yaozhadao در این کتاب بمعنی پاکی گرچه از یک مفهوم اخلاقی حکایت دارد اما بمعنی و مفهوم (نظافت) نزدیکتر است و در انگلیسی بلفظ cleanliness تعبیر میشود و این معنی که با مفهوم اخلاقی آمیخته یک مفهوم مزدایی است و از اصول دین زردشت بشمار میرود . علل و اسباب ناپاکی در فوانین زردشت قسمت عمده راجع بجسد مرده انسانی و هر آن چیزی است که از تن انسان جدا شده باشد مانند ترشحات بدن یا آنچه از قبیل هو و ناخن باشد . در صحبت از ناپاکی ضمناً از سرایت این

نایا کی بحث شده زیرا جسد مرده فاسد و متعفن میگردد و نایا کی در هر جسم زنده ممکن است بیماری پدید آورد و در بند ۳ فصل ۱۷ وندیداد نقل شده که (موهای بریده تولید حشره و شپش مینماید). منظور اصلی و اساسی در مراسم تطهیر و پاکی جلوگیری از این سرایت میباشد و این سرایت از مرده به زنده و یا از زنده بزنده میرسد. بنا بر این صحبت از نایا کی و یا تطهیر در دین زردشت یک بحث صحی و بهداری است ولو اینکه نایا کی و سرایت از عمل و فعل موجودات فوق طبیعی حاصل گردد. اصطلاح دیو و عفریت در اوستا مانند این است که بچای لفظ میکرب استعمال شده باشد و در زیر پرده این اصطلاح و یا این هقررات یک قسم طبابت و پزشگی که نیمه آن آزمایشی و نیمه دیگر کودکانه و طفلا نه میباشد پنهان شده است.

در مرگ انسان بر طبق فصل ۷ وندیداد یک دیو موسوم به دروج ناسو Druj nasu از منطقه جهنم و دوزخ بشکل یک مگس زشت و مخوف در جسد مرده نمود میکند و این نمود در مرگ طبیعی بلا فاصله و هم زمان با مرگ و در مرگ دفی و غیر طبیعی لحظه‌ای پس از مرگ صورت می‌گیرد. برای بیرون کردن این دیو از جسد مرده و یا لااقل برای ناتوان ساختن وی باید یک سگ سقیدرنگ با گوشاهای زرد یا یک سگ چهار چشم (یک حال در بالای هر چشم بمنزله یک چشم اضافی است) به جسد مرده نزدیک برد و این هنگام بنام سگ دید Sag-Did نامیده میشود. در این امر چنین تصور میشود که سگ بنیروی درونی از نزدیک شدن مرگ آگاه است و بهمین جهت پارس هیزند و عوو میکند. این حیوان هر چقدر ظاهری غیرعادی و کم نظیر داشته باشد بیشتر میتواند باطن را مشاهده نماید و از این نیرو برخودار شود. نیروی سگ دید در سگ گله و سگ بی‌صاحب و سگ شکاری افزونتر میباشد و پس از سگ نوبت به کرکس و پوندگان لاشخوار و کلاغ و شاهین میرسد. وقتی سایه پرنده بجسد مرده افتاد دروج ناسو ناتوان میگردد و مانند این است که ضربت دیده باشد اما سگ دید نمیتواند نمود و توان دیودروج

را محو و ناپود کند زیرا نایا کی وی به انسان زنده که با جسد مرد تماش یافته سرایت می کند و اورا آلوه میسازد و این آلوگی اگر مستقیم باشد در اوستا بنام هم رتوه Ham-Raethwa و اگر نا مستقیم باشد بنام پتی رتوه Paiti Raetwa نامیده شده است . بھر صورت سگ دید یا دید سگ از شدت نایا کی جسد میکاهد و برای پاک شدن و طھارت از این نایا کی کافی است که شخص نایاک تن خود را با شاش گاو و سپس یا آب شستشو دهد و این شاش بنام قومز Gomez موسوم میباشد اما هر گاه جسد مرد به سگ دید نرسیده باشد و تماش حاصل شود مراسم تطهیر طول و تفصیل پیدا میکند و باید در سه روز متوالی و هر روز سه مرتبه نخست با شاش گاو و سپس با آب شستشو شود و از مرد زنده نایاک نیز باید سگ دید بعمل آید . این سگ دید ضرورت دارد زیرا وقتی جسد به دید سگ نرسیده نایا کی از مرد بزنده سرایت می نماید و یا دیو دروج از جسد مرد بیرون آید و به تن زنده وارد میشود . بنا بر این استعمال شاش گاو یا قومز یک عمل ضد عفونی از درجه اعلا است و از داروهای طبی بشمار رفته است و این شاش را نه تنها در ایران باستان بلکه در هند نیز برای مداوای بیماری جذام بکار می بستند چنانچه نخستین بار برای معالجه جمشید شاه استعمال شد .

شخص نایاک هادام در زمان تطهیر است باید از دیگران جدا باشد و در مکان مخصوص بنام آرامشگاه Arameshgah نگاهداری شود .

راجع بمراسم سو گواری بر طبق وندیداد در محل خود توضیحات خواهیم داد . این مراسم را از لحاظ صحی و بهداری در دو قسمت میتوان خلاصه نمود . یکی اینکه محل و مکان نایاک باید از محیط آن جدا شود و دیگر اینکه این مکان را خراب و ویران نمایند . تفاوت در این مراسم از آنچه در عصر حاضر ما در امر ضد عفونی معمول شده این است که در تمدن امروزی مکان آلوه بعفونت را وقتی از امکنه دیگر جدا میکنند که بیماری مسری و واگیر در میان باشد اما در دین زردشت جسد مرد همه وقت و همه جا نایاک و فاسد و مسری است . زمین خاکی در عصر

حاضر عفونت و ناپاکی را پس از دفن از جسد مرده زایل می‌سازد اما دفن جسد در دین زردشت زمین را زهرآلود و مسموم و ناپاک می‌کند. در فصل ۶ و ۷ وندیداد نقل شده که جسد مرده در زیر زمین از روشنی خورشید محروم است و باید در روی زمین نگاه وی بسوی خورشید باشد. وقتی جسد در زمین دفن شود اسفندار مذ خدای زمین بخود می‌لرزد (شماره ۱۳ حاشیه بند ۸ فصل ۳ وندیداد). زراعت در زمینی که جسد مرده در روی آن گذارده شده تا یکسال ممنوع می‌باشد. زمینی که جسد مرده در آن دفن شده تا پنجاه سال تمام ناپاک می‌ماند. برای جدا کردن محل جسد مرده از محیط آن و یا گذاردن آن بطور موقت در گودال و پوشاندن سطح زیر جسد با سنگ نرم و خشک و بالاخره عطر آگین کردن مکان جسد احتیاطات لارم بعمل می‌آید تا از نفوذ دیو و عفونت جلوگیری شود و بهمین جهت مقرر شده که جسدرابه بلندیها یا ارتفاعات دور دست و یا بد خمها حمل نماید تا بوسیله جانوران و پرنده‌گان لاشخوار دریده شود و از این راه کانون اصلی عفونت و فساد نابود گردد.

اما مایعات بطور کلی وسیله انتشار ناپاکی است چنانچه در عصر حاضر عقیده دارند میکرب بوسیله آب سرایت می‌کند. در وندیداد نقل شده که خشک با خشک نمی‌آمیزد و بهمین جهت است که اندختن جسد در آب گناه عظیم بشمار رفته و کیفر آن اعدام است (طبق بند ۲۵ و ۲۶ فصل ۷ وندیداد). آتش در عصر حاضر همه چیز را پاک و طاهر می‌سازد اما در دین زردشت مقررات هر بوط به زمین و آب درباره آتش نیز رعایت می‌شود. در آئین زردشت بجای اینکه در خاصیت ضد عفونی آتش توجه شده باشد خواسته‌اند خود آتش را از آلودگی پاک و طاهر سازند. سوزاندن جسد مرده گناه بزرگی است. آتش باید همه وقت و هر زمان در آتشگاه معبدوش باشد و هیزم خشک و خوشبو در نگاهداری آن بکار رود و باین وسیله بر ضد دیوهای و غریتان نامرئی مبارزه می‌نمودند.

مرگ وقتی سبب ناپاکی و نجاست می‌گردد که جسد مرده از آفریده‌های اهور مزدا باشد و بالعکس جسد یکی از مخلوقات اهريمن خواه انسان از قبیل

بست پرست و بی دین و خواه جانداران دیگر زیان بخش و سیله ناپاکی و سایت نخواهند بود و بهمین جهت مرد بد کار و شریر دیو دروغ را در تن خود جای میدهد اما وقتی فوت نماید روان وی بدوزخ می‌رود و جسد وی پاک می‌گردد . مرد هرگاه پارسا باشد دیو دروغ پس از مرگ در جسد وی مسلط می‌شود و این جسد را ناپاک می‌کند هر چند بحالت زنده پاک و طاهر بوده است . بعضی از روحانیان هم عصب مزدیسني دورتر رفته معتقد شده‌اند که جسد یک مرد بد کار و شریر پس از مرگ در معرض فساد و غفوت قرار نمی‌گیرد و ممکن است در زمین دفن شود و کسانی که با چنین جسد در تماس بوده باشند در انجام مراسم تطهیر آزاد خواهند بود . گذشته از موضوع مرگ بزرگترین ناپاکی و نجاست راجع بزنی است که در بی نهادی و بی قاعده‌گی زنانه باشد و این زن بنام دشتان Dastan موسوم است . در زمان حیض و بی قاعده‌گی باید در یک اطاق مخصوص جدا از دیگران نگاهداری شود و این اطاق بنام آرامشگاه یا دشتستان موسوم است و غذای او را بوسیله قاشق آهنه یا سربی که در یک طرف چوب دراز نصب می‌شود از دور به وی می‌خورانند و حتی نگاه این زن نیز ناپاک است و آتش را ناپاک می‌کند .

زن آبستن در زمانی که نزدیک بوضع حمل باشد مانند زن دشتان ناپاک است و زایمان در آئین زردشت یک عمل ناپاک کننده بشمار رفته و این زن در مدت چهل روز پس از زایمان در آرامشگاه خود باید جدا زندگی نماید و هر کس با وی در نemas باشد نجس و ناپاک می‌شود . این زن فقط در پایان چهل روز است که میتواند زندان خود را ترک گوید و مراسم برشم Barshnum را انجام دهد و بزنده‌گی عادی خود برگردد . این مراسم اغلب بسیار سخت و کشنده بوده و در عصر حاضر میان پارسیان هند تا اندازه‌ای موقوف و متروک شده اما بکلی از بین نرفته است . تصور می‌کنم مراسم مزبور بمنزله استراحت کامل زنی باشد که وضع حمل نموده است اما عمل اساسی ناشی از این است که زن باردار در معرض خطر مرگ قرار گرفته و با وی مانند جسد مرده رفتار می‌شد .

بر طبق مندرجات اوستا آنچه از انسان جدا شود ناپاک است حتی نفس وی و هوائی که در تنفس از دهان بیرون آید . بهمین علت است که مرد روحانی دربرا ابر آتش و یا در حین غذا خوردن و تلاوت ادعیه و اوراد پرده‌ای بنام پدام یا پدیدان Paitidana برابر دهان خود از بالای بینی به پشت سر می‌بندد و همچنین مراسم ناخن گرفتن و پریدن موی سر است که مخاطرات ناپاکی و سرایت را تقلیل میدهد . اشیاء مانند اشخاص نیز ممکن است ناپاک شوند و شدت و ضعف در این ناپاکی وابسته به جنس اشیاء می‌باشد چنانچه ظروف فلزی را میتوان پاک و باهر ساخت اما ظروف گلی و سفالی بمحض آلودگی و ناپاکی بی‌صرف میگردد و درجه مقاومت اشیاء در برابر ناپاکی بسته به ارزش و بهای این اشیاء و نوع فلزات است که از طلا ، نقره ، آهن ، قلع و یا از سنگ و سفال و چوب باشد . چرم و پوست آسانتر از پارچه نخی قابل تطهیر است . چوب خشک آسان تر از چوب تر پاک و طاهر میشود و حتی موجبات و وسائل تطهیر بتناسب فصل سال متفاوت می‌باشد . در تابستان که هوا خشک است آسان تر از زمستان میتوان تطهیر کرد .

ج

فصل چهارم وندیداد راجع به مسائل حقوقی و تعهدات و قراردادها و کیفر سوء قصد نسبت با شخص می‌باشد ، قسمتی از فصل ۱۳ مربوط به شبه جرم و امثال آن است . قرارداد در وندیداد بلفظ میترا Mithra نامیده شده و بتناسب موضوع قراردادها خواه تعهد شفاهی و یا انجام عمل و پرداخت بهای گوسفند ، گاو ، انسان و یا یک قطعه زمین آباد تقسیم بندی شده و ارزش هر کدام بحسب عرف و عادت به ۳ استیر (واحد پول) و ۱۲ استیر و ۵۰۰ استیر و بیشتر یعنی به ۱۲ درهم یا ۴۸ درهم یا ۲۰۰ درهم و بیشتر تعیین می‌شد . قرارداد و تعهد از نوع اول و دوم نا معلوم است و ممکن است در تقسیم بندی قراردادها وضعیت مخصوص را دارا باشد و از شکل قراردادها حکایت نماید . طرف قرارداد نمیتواند معامله را بمیل خود و بطور یکطرفی فسخ کند و هر کس از تعهد و قرارداد تخلف نماید بایدارزش

و بهای آنرا فوراً پردازد.

جرائم در وندیداد بتناسب اقسام جرح و ضرب به ۷ قسم منقسم شده‌اند.
یکی بنام آگرپته Agrepta عمل و فعل کسی است که بقصد وارد کردن جراحت اسلحه در دست گیرد. دوم اوارشته Avaorista عمل و فعل کسی است که اسلحه در دست بگیرد و تظاهر نماید. سوم آردوش Ardush عمل و فعل کسی است که ضربت خفیف وارد کند. چهارم وارد نمودن ضربت بشرط آنکه جای آن کبود شود. پنجم وارد کردن ضربت بشرط اینکه خون جاری شود. ششم وارد کردن ضربت بشرط اینکه بشکستن استخوان منتهی شود. هفتم ایراد جرحي که کشنده باشد. جرم تا زمانی که بتویه و کفاره نرسیده و کیفر آن اجرا نگشته با تکرار آن اهمیت بیشتر پیدا می‌کند چنانچه جرم آگرپته پس از هفت مرتبه تکرار کیفر آن بدرجه مجازات قتل میرسد بشرط اینکه بتویه و کفاره نرسیده باشد.

۵

در برابر هر جرم در وندیداد دو نوع مجازات و کیفر تعیین شده است. یکی در این دنیا و دیگری در آخرت. کیفر و مجازات در آخرت مشروط باین است که جرم و گناه در این دنیا بتویه نرسیده باشد. باید دید تویه و کفاره در این دنیا چگونه انجام می‌گردید. کیفر و تویه بدو گونه حاصل می‌شود. یکی محسوس و مرئی و دیگری معنوی است و یا یکی مجازات بدنی و فیزیکی و دیگری تویه و پشیمانی است. مجازات و تنبیه بدنی بوسیله دو آلت انجام می‌شود یکی بنام تازیانه اسپاهه Aspahe Ashtra و دیگری تازیانه سروشه Srosho carana موسوم است اولی بمعنی آلت اسب رانی یا اسب دوانی. دومی بمعنی (آلتنی که به اطاعت آورد). منظور از دومی شلاق یا تازیانه چرمی است.

واحد مجازات در جرائم بزرگ ۲۰۰ تازیانه اسپاهه و ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه همیباشد و این کیفر بنام پشوتن Peahotan موسوم شده است. این واژه از دو لفظ (پشت) و (تن) فارسی ترکیب یافته و به عنی کیفری است که تازیانه به

پشت تن گناهکار زده میشد. این کیفر در عمل به دویست تازیانه اطلاق میشد.

۵

کیفر از درجه پائین تر از ۱۵ تا ۳۰، ۵۰، ۷۰ تغییر میکند و مجازات شدیدتر در میان ۳۰۰ ضربه، ۵۰۰ ضربه، ۶۰۰ ضربه، ۷۰۰ ضربه، ۸۰۰ ضربه، ۱۰۰۰ ضربه تا ۱۰۰۰۰ ضربه است و ما در جدول زیر کیفر و مجازات جرائم را طبق وندیداد نقل مینماییم:

- ۵ ضربه تازیانه سروشه برای نخستین جرم آگریته (فصل ۴ بند ۱۸).
- ۱۰ ضربه تازیانه برای جرم اواریشته یا تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۲۲).
- ۱۵ ضربه تازیانه برای تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۲۲).
- ۳۰ ضربه تازیانه برای ضربتی که محل آن کبود شود (فصل ۴ بند ۳۰).
- ۴۰ ضربه تازیانه برای ضربتی که خون آلود نماید با تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۳۴).
- ۷۰ ضربه تازیانه برای شکستن استخوان یا تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۳۷).
- ۹۰ ضربه تازیانه در ارتکاب قتل یا تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۴۰).
- ۲۰۰ ضربه تازیانه برای تکرار جرم قبلی (فصل ۴ بند ۴۱).
- ۵۰ ضربه تازیانه در خورانیدن خوراک بد برای سگشکاری (فصل ۱۳ بند ۲۷).
- ۷۰ ضربه تازیانه در برابر خوراک بد بسگ بی صاحب (فصل ۱۳ بند ۲۶).
- ۹۰ ضربه تازیانه در برابر خوراک بد بسگ خانه (فصل ۱۳ بند ۲۵).
- ۲۰۰ تازیانه در برابر خوراک بد بسگ گله (فصل ۱۳ بند ۲۴).

۲۰۰ تازیانه در برابر وارد نمودن شربت هوما در خانه و مکان مرگ انسان پیش از انقضای مهلت های قانونی (فصل ۵ بند ۴) .

۲۰۰ ضربه تازیانه برای زراعت در زمینی که بعلت تماس با جسد مرده نایاب شده است پیش از انقضای یکسال تمام (فصل ۶ بند ۵) .

۲۰۰ ضربه تازیانه برای زراعت در زمینی که بجسد مرده آلوده شده پیش از تجسس و جمع آوری اجزای جسد پاره شده (فصل ۶ بند ۹) .

۲۰۰ ضربه تازیانه برای نوشانیدن آب در سه روز اول پس از زایمان (فصل ۶ بند ۷۲) .

۳۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد شفاهی (فصل ۴ بند ۱۳) .

۶۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد با فشردن دست (فصل ۴ بند ۴) .

۷۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد به ارزش یک گوسفند (فصل ۴ بند ۱۴) .

۸۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد بارزش یک گاو (فصل ۴ بند ۱۵) .

۹۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد بارزش یک انسان (فصل ۴ بند ۱۵) .

۹۰۰ ضربه تازیانه برای مختلف از قرارداد بارزش یک قطعه مزروعه .

- ۳۰ ضربه تازیانه برای تماس سطحی بازن دشتان (فصل ۱۶ بند ۱۵) .
- ۵۰ ضربه تازیانه برای نخستین تکرار جرم (فصل ۱۶ بند ۱۵) .
- ۷۰ ضربه تازیانه برای دومین تکرار جرم (فصل ۱۶ بند ۱۵) .
- ۹۰ ضربه تازیانه برای تماس نزدیکتر بازن دشتان (فصل ۱۶ بند ۱۶) .
- ۱۰۰ ضربه تازیانه برای مقابله با زن دشتان (فصل ۱۷ بند ۷۴) .
- ۳۰ ضربه تازیانه برای انداختن یک استخوان مرطوب در روی زمین از انسان یا سگ بزرگی بند بزرگ آنگشت بزرگ (فصل ۶ بند ۱۱) .
- ۵۰ ضربه تازیانه برای انداختن استخوان مرطوب بر روی زمین از جسد انسان یا سگ بزرگی یک بند آنگشت میانه (فصل ۶ بند ۱۳) .
- ۷۰ ضربه تازیانه برای انداختن یک استخوان از جسد مرده انسان یا سگ بزرگی بند بزرگ آنگشت بزرگ دست (فصل ۶ بند ۱۶) .
- ۹۰ ضربه تازیانه برای انداختن یک استخوان مرطوب بر روی زمین از انسان یا سگ به پهناهی یک آنگشت یا یک دنده و پهلو (فصل ۶ بند ۱۷) .
- ۲۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن یک استخوان مرطوب از جسد مرده انسان یا سگ به پهناهی دو آنگشت پا دنده و پهلو (فصل ۶ بند ۲۱) .

۴۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن یک استخوان مرطوب از جسد مردہ انسان یا سگ به پهناهی یک بازو یا شانه (فصل ۶ بند ۲۱).

۶۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن جمجمه مرطوب سر (فصل ۶ بند ۲۱).

۱۰۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن استخوان بندی کامل مرطوب از جسد مردہ انسان یا سگ (فصل ۶ بند ۲۵).

۴۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن پوشک روی پای جسد مردہ (فصل ۸ بند ۲۴).

۶۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن پوشک روی ران یک جسد مردہ (فصل ۸ بند ۲۵).

۱۰۰۰ ضربه تازیانه برای انداختن پوشک روی تمام جسد مردہ (فصل ۸ بند ۲۵).

۴۰۰ ضربه تازیانه برای عبور از آب بحالت ناپاکی (فصل ۷ بند ۱۰۵).

۵۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک سگ شکاری (فصل ۱۳ بند ۱۰۵).

۶۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک سگ بی صاحب (فصل ۱۳ بند ۱۱).

۷۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک سگ بی صاحب نگهبان (فصل ۱۳ بند ۱۲).

۸۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک سگ گله (فصل ۱۳ بند ۱۲).

۷۰۰ ضربه تازیانه برای سوگند دروغ در آزمایش قضائی (فصل ۳ بند ۵۴)

۱۰۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک جوجه تیغی (فصل ۱۳ بند ۴).

۱۰۰۰ ضربه تازیانه برای کشتن یک سگ‌آبی (فصل ۱۴ بند ۲).

ج

از دقت در فهرست تازیانه‌ها و کیفرها واضح است که تعداد بعضی از این تازیانه‌ها بسیار اغراق‌آمیز است و قابل اجرا و عمل نیست و از این جهت بایستی تعبیر و تفسیر شده باشد و این تعبیر و تفسیر را میتوان از چند قسمت اوستا استنباط نمود. نیک و بد اعمال انسانی در دین زردشت پس از مرگ در آخرت‌بوسیله ترازوی دقیق رشنو (خداآن د قانون) توزین میشود و از این توزین و کشیدن است که مقدرات انسان معلوم میشدو اگر کردار نیک از اعمال بد وی افزونتر باشد به بهشت و الا بدور خمیرفت. هر گاه میان این دو کردار در حدود سه سروشه تعادل باشد به هم‌شتگان Hamestagan یا برزخ می‌رود تا تصفیه شود. اما هر کجا صحبت از وزن و توزین بمیان آمده ارزش و بهای آن منظور گردیده و این ارزش در تفسیر اوستا بلطف تقر Tanafur نامیده شده و یک تقر برابر با ۲۰۰ ضربه تازیانه سروشه در کیفر پشوتن می‌باشد. و با ۳۰۰ استیر واحد پول ارزیابی میشدو هر استیر برابر با ۴ درهم است و از این جهت کیفر جرم پشوتن که ۲۰۰ تازیانه باشد با ۱۲۰۰ درهم معادل میشود و در واقع ده هزار تازیانه سروشه با پنجاه تقر یعنی به شصت هزار درهم قابل تبدیل میشد.

بنابراین مجازات تازیانه در وندیداد همه جا قابل تبدیل بجریمه نقدی و قابل خرید است هر چند از چنین جریمه در وندیداد صحبت بمیان نیامده اما از یک

قاعده دیگر میتوانیم تعادل تازیانه و تنبیه بدنی با جریمه نقدی را استنباط نمائیم و آن اینست که زردشت در وندیداد از اهورمزدا میپرسد (کدام است جریمه نقدی ، کدام است توبه و کفاره و کدام است وسیله تطهیر). این سه عبارت بسه و آخر سیتا آپرتی Apereti ، *yaozhdatrem* ، *citla* آمده است . منظور از لفظ سیتا جریمه نقدی و از لفظ آپرتی تنبیه بدنی بوسیله تازیانه و از لفظ *yizdatrem* تطهیر روح است . گرچه مبلغ جریمه نقدی یا سیتا در اوستا تعیین نگشته است اما در تفسیر قدیمتر یا در تفسیر های بعدی تازیانه و آپرتی را با جریمه نقدی تطبیق نموده اند . بنا بر این وقتی کیفر قتل یک جوجه تیغی یکهزار تازیانه باشد با شههزار درهم یا یک تالان و همچنین کیفر قتل سگ آبی که ده هزار تازیانه است با شعست هزار درهم یا ده تالان برای خواهد بود و این جریمه ها در گنج معبد ها جمع میشند و از این جهت میتوانیم توجه حاصل نمائیم که هر اکلیوس چگونه وقتی به معبد گنجه یا *Ganzak* دست یافت با غنائم فراوان رو بروشد .

کفاره یا توبه گناهان همه جا منحصر به تازیانه نیست بلکه در بعضی موارد فرضأ در قتل سگ آبی و یا در مقاربت با یک زن دشتن باید بعضی کارهای نیک و خوب انجام شود . این کارها یا این خیرات مانند تقدیم نذرورات بمعبد ، کشتن تعدادی جانداران اهریمنی ، تقدیم هدايا بمرد روحانی ، تقدیم هدايا بمرد جنگی ، تقدیم هدايا بمرد بزرگ از آلات و ادواتی که برای انجام حرفة و شغل آنان ضرورت دارد ، همچنین اطعام و احسان و مراقبت در پرورش بعضی جانداران و ساختن پل و بعضی اینه عالم المتعه میباشد . در وندیداد مجازات مرگ و اعدام برای کسی است که در حمل جسد مرده بتشهائی اقدام کند و چنین مرد بنام او بر *Aevo-Bara* نامیده شده و همچنین است اعدام برای کسی که در مراسم تطهیر بدون آگاهی از این مراسم تصدی نماید و یا جسد مرده را بسوزاند و یا به آب اندازد و یا آن را

طبع کند و بخورد . در ارتکاب گناه ضد طبیعت و جرم راه زنی کیفر اعدام بکار میرفته است . در وندیداد از یکنوع مجازات بنام بد ورشت Badho-Varshta سخن رفته بی آنکه از آن توصیف شده باشد و این مجازات برای شبه جرم و ارتکاب قتل ضمن طبابت و جراحی و یا قتل کودک پیش بینی شده است . کفاره معنوی جرم و یا در حقیقت تطهیر روح و روان انسانی بصورت توبه گناه انجام میگرفت و در این توبه بایستی دعای توبه بنام پاته Patet خواهد شود و تعهد شود که در آینده مرتکب گناه نگردد و بهمین جهت است که در وندیداد تصریح شده که گناهکاران را دین مزدا از ارتکاب گناهان و جرائم باز میدارد (فصل ۳ بند ۱۴) . اثرات عمدی توبه و کفاره در آخرت مشهود خواهد شد و گناه را از میان میبرد و انسان را از رفتن بدو زخم باز میدارد اما از اجرای مجازات و کیفر در این دنیا جلوگیری نخواهد نمود و بهمین علت است کسی که جسد مرده را به تنهائی حمل کند و یا کسی که در مراسم تطهیر بدون اطلاع از مقررات آن تصدی نماید اعدام میشود اما روح و روان وی بر اثر توبه و کفاره از مجازات آخرت و دوزخ نجات می یابد .

بعضی از گناهان و جرائم بنام گناه بی توبه و بلفظ ان آپرته Anapereta و یا بنام گناه طهارت ناپذیر و بلفظ ایزدیه Ayaozhdyā نامیده شده و گناه کار در این جرائم اعدام میشود و روان وی نمیتواند بوسیله توبه و کفاره از مجازات آخرت بخشوده شود . از قبیل مجازات کسی که جسد مرده را طبخ کند و یا گوشت جسد مرده انسان تناول نماید و یا گناه ضد طبیعت مرتکب شود و هر کس با یکی از این گناهکاران و یا راهزنان مصادف شود میتواند بدون مراجعه بقاضی و دادرس در قتل وی اقدام نماید اما بعضی از گناهان بی توبه هر چند بی توبه و بنام آپرته نامیده شوند بر اثر باخرید و توبه از شدت مجازات کاسته میشود از قبیل کسی که جسد مرده را در زمین دفن نماید .

بحث از اینکه قوانین وندیداد در زمان خود واقعاً مورد عمل و اجرا قرار گرفته و یا صرفاً مقررات نظری بوده است بسی جالب دقت است. چگونه نمیتوان جماعتی از افراد در یک جامعه انسانی تصور شود که مجازات کشتن سگ آبی سزاوار ده هزار تازیانه و یا ۶۰ هزار درهم جزای نقدی باشد و یا مجازات قتل یک سگ و یا دادن غذای بد یک سگ گله از مجازات قتل انسان و یا زخمی ساختن وی افزون تر باشد. از مطالعه در مدارک و مستندات ایرانی و غیر ایرانی معلوم میگردد قسمت عمده از قوانین وندیداد در زمان خود بموقع اجرا گذارده میشد. استرابون نقل کرده است که هر کس آتش یا آب را آلوده و ناپاک میکرد بمجازات اعدام محکوم میشد. این همان مقررات فصل هشتم وندیداد است که هر کس جسد مرده را در آتش میسوزاند اعدام میگردید اما تعیین اینکه از مقررات و قوانین وندیداد کدام یک واقعاً بموقع اجرا درآمده و یا کدامیک جنبه نظری داشته مشکل میباشد و حتی در زمان سلطنت پادشاهان ساسانی که آینین زردشت دین رسمی مردم و دولت بود نمیتوان معتقد شد که همه این قوانین و مقررات بوسیله قاضی و دادرس بموقع اجرا گذارده میشد. قوانین نظری در بعضی موارد وسیله سخت گیری قضات و یا سیاستمداران قرار میگرفت.

آینین دادرسی در اجرای قوانین زردشت تا اندازه ای مجھول است اما نمیتوان معتقد شد که قضاوت و دادرسی بوسیله دو نوع قاضی و یا دونوع مرد روحانی انجام میشد. یکی بنام راتو خوانده میشد و این راتو در ازمنه بعدی میان پارسیان بنام دستور موسوم است و بمنزله هفتی در میان مسلمانان میباشد و این روحانی در موقع مقتضی فتوی میداد و قانون را تفسیر میکرد.

دیگری بنام سروش وارز نامیده شده و در اجرای مراسم دینی و حفظ نظام عمومی نظارت میکرد و نام تازیانه سروش که بنام سروش کارنه موسوم بود از نام

این مرد روحانی گرفته شده و بنام اسبابی که باطاعت آورد شهرت یافته است . سروشہ وارز در حقیقت نام مرد روحانی است که تازیانه سروشہ در دست میگرفت و در اجرای کیفر و مجازاتی که را تو یعنی مرد مقتنی تعیین میکرد تصدی مینمود .

پایان شرح و ندیداد

